

8/82

2
6
6
.
1
5
2
2
.
2
4
4
5
8
5
2
2
4
1

RM 1.80 82 =

RMN_y 1571

82 I S T E N I
D I T S I R E =

T E K , I M A D =
S Á G O S , É S V I -
g a s z t a l o É n e k e k .

Stephanus Gáspár
Heltai
Ogdy

P S A L . 150.
O m n i s S p i r i t u s L a u d e t
D o m i n u m .

N Y O M T A T T A T O T
H e l t a i G á s p á r M ű h e l y é b e n .

82
I S T E N I
D I T S I R E =

T E K , I M A D =
S Á G O S , É S V I -
g a s z t a l o É n e k e k .

Stephanus Gáspár
1700
Ógály

P S A L . 150.
O m n i s S p i r i t u s L a u d e t
D o m i n u m .

N Y O M T A T T A T O T
H e l t a i G á s p á r M ű h e l y é b e n .

RM 1.80 82=

RMN_y 1541

82 I S T E N I
D I T S I R E =

T E K , I M A D =

S Á G O S , É S V I -
g a s z t a l o É n e k e k .

Stephanus
1786
Ogdy

P S A L . 150 .

O m n i s S p i r i t u s L a u d e t
D o m i n u m .

N Y O M T A T T A T O T
H e l t a i G á s p á r M ű h e l y é b e n .

PSALMUS 80.

Uram Seregeknek Istene, med-
dig haragszol az te népednek kö-
nyörgésére?

Seregeknek Istene, vigasztaly
meg minket, és fenyték mi nekünk
az te ország: és meg szabadulunk.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

ESTENDŐNKÉNT

Egyszer egybér, eső fő Innepre-
valo Ceremoniáknak, mutato táb-
láia. Mely meg mutattyá, mikor
mellyik Hymnust, Antiphonát,
melleje adatot Psalmussal egyűt,
kell énekléni.

ADVENTRE VALO HYMNVS.

pagina.

Aldot Izraélnek VRA, mert ez az k. 48.

Antiphonáia.

Az VR ugy jó ki, mint Orias. 50.

Psalmusa.

Boldog ember az a ki fél az Vrtól. 98.

KARATSONRA VALO

Hymnusk.

Hymnus I.

Istentől választot népek, gyűllyetek 50.

Hymnus II.

Io Keresztyének kik vagyunk. Vr Isten; 53.

ANTIPHONAK,

Antiphona I.

Hidgyétek mert im el jöt, &c. 54.

* 2

Psalm.

Psalmsa	
Dicsirjétek az Vrat, mert jó és gyöny.	102.
Antiphona II.	
Még esküt az Vr Dávidnak	54.
Psalmsa	
Aldot az Izraélnek Vra Istene.	77.
Antiphona III.	
Hirtelenséggel lőn az hir mendo An.	54.
Psalmsa	
Dicsirjétek hű Keresztényének az Vr.	71.
Antiphona IV.	
Szále az ő Fiat első szül.	55.
Psalmsa	
Magaálllya az én lelkem az Vrat	69.
QVADRAGESIMALIS	
Hymnus.	
Halgassuk figyelmetesen mire Pál	55.
Antiphona I.	
Ha embereknek és Angyaloknak	57.
Psalmsa	
Boldog ember az a ki nem jár	88.
Antiphona II.	
Irván vagyon, nem csak Kenyérrel	57.
Psalmsa	
Minden időben dicsirjétek az Vr Ist.	73.
Antiphona III.	
Nem hiút minket az Vr Isten,	57.
Antis	

Antiphona IV.

Senki meg ne tsallyon titeket 58.

Antiphona V.

Bizony bizony mondom tinéktek. 58.

NAGY PENTEKRE VALÓ

Hymnus.

Oh kegyelmes mŋ Bent Atyánk 58.

Antiphona I.

Sidoknak Iudas illyen legyet ada 61.

Psalma

Vram mely igen meg sokasultanak az 92.

Antiphona II.

Meg oŋták ō köztök az én ruháimat 61.

Psalma

Mŋért dítsekedel kegyetlen ember. 83.

NAGY-SZOMBATNAPI VE-

tsernyére való Antiphona.

Miképpen Ionas volt három ŋjen és 61.

Psalma

Mikor kiáltok felcely meg énnékem 93.

Avagy : Az mi bŋneinknek mŋlységé. 80.

HVSZET INNEPIRE VALÓ

Hymnus.

Fŋnlík az Nap fŋnyességel, zeng 62.

Antiphona I.

Az Christus meg holt az mi bŋneink. 63.

* 3

Psal

Psalmusa

Mért zaydultak fel az pogánok 89.

Antiphona II.

Va Istennek Angyala le állá az Meni 64.

Psalmusa

En lelke ditsíjod az Vrat 100.

Q V A S I M O D O V A S A R N A P T O L

*fogva Christus Menybe menetele napiáig
eneklő Antiphona.*

Fel támadván az Christus meg jelenék 64.

Psalmusa

Vr Isten az te nevedért babadits 79.

CHRISTVS MENYBE MENETE

*li napiától fogva Pünköszt Szombat-
yáig eneklő Hymnus.*

Mostan jeles Innep és igen nagy öröm 65.

Antiphona I.

Fel méne az Christus Menyország 66.

Psalmusa

Monda az Isten az en Vramnak 95.

Antiphona II.

Galileabeli férfiak mit állotok 66.

Psalmusa

Vram Isten ki lakozik az te haylék 82.

PÜN

PÜNKÖST INNEPIRE

valo Cœremoniák.

Hymnus.

Övel teremő Vr Isten, látogasd meg 67.

Antiphona I.

Mikor bé tellyesedet volna az ötvene. 68.

Psalmusa

Aldot legyen az mi Vrunk Istenünk 85.

Antiphona II.

Szólnak vala különb különb nyel. 69.

Psalmusa

Ditfirem az Vrat tellyes éüvemből 96.

Antiphona III.

Vr Istennek bent Lelke bé tölté az mi éüve-
inket.

Psalmusa

Ditfirjed Ierusalem az Vrat: Sion dit. 103.

Admonitio.

AZ VR VATSORAIARA

valo Cœremoniákat rend szerént egymás na-
tán megtalálod az 105. paginától
fogva az 115. pagináig.

Eze.

Ezeken kívül az közönséges
mindennapi Hymnuskok, Anti-
phonak, Octonariusok, leghelel,
egymás után, rendel vadnak, úgy
mint az első paginától fogva, az
47dik pagináig.

Vadnak közönséges Antiphon-
nák ugyan fiamoson, és Quadra-
gesimára valo három Antiphon-
nak is, kiknek nints rendelt Psal-
musok: De az Enekes vehet ma-
gátol is az Soláról azokhoz il-
lendő Psalmust, és fogyaskozás-
nélkül énekelheti.

Az Innepekre, és minden ű-
döre valo szép Ditsireteket, Ene-
keket, megtalálod az másik Táb-
lán, újjobban, minden fele Coere-
moniókkal öfve, az A, B, C, ren-
di szerént az Enekeknek utollyán,
avagy, végiben. Légy egésze-
ben.

LITANIA.

VR Isten tekints reánk.

Teremtő Mennyei Atya

Isten: Irgalmaz mi nekünk.

Meg Váltó Iesus Christus: ke-
gyelmez mi nekünk.

Vigasztalj meg S. Lelkessel,
Felseges Ur Isten.

Botsádd meg nekünk bűnein-
ket, Felseges Ur Isten.

Légy kegyelmes mi nekünk,
Felseges Ur Isten.

Halgas meg minket bűnösöket
Felseges Ur Isten.

Minden veszedelemtől, Oltal-
maz Ur Isten.

Minden gonoszságtól, Olt. Ur.

Es hirtelen haláltól, Oltal. Ur:

Dőgh haláltól és ségtől, Oltal-
maz Ur Isten.

* *

Tör.

Tőrtől, és gyilkosságtól,
Vissza-vonástól, hadaktól,
Ragadozástól, tolvajlástól,
Harag tartástól, gyűlölségtől,
Kő esőtől, menjűtőkővektől,
Az őrdögnek tsalárdságától,
Hűtőlenségtől, kétségtől,
Őrök haláltól, pokoltól,
Nagy betegségtől, korszagtól,
Könyörgünk néked Urr Istén,
Halgass meg molt minket.
Az ő bent Fiadnak általa,
Az ő bent bűlletésének általa,
Az ő Kerebségének általa,
Az ő fogfaganak általa,
Az ő veres veritékének általa
Az ő keserves kinvallasanak ál :
Az ő halálanak általa,
Az ő temetsegének általa,
Az ő fel támadásának általa,
Az ő Menyben fel menése-
nek általa.

Oltalmaz Vrr Istén.

Szabadíts meg minket.

Az te b.

A te b. Lelkednek ajándék: ált
Minden io berentseinknek idein
Minden háborusaginknak idein
Az mi halálunknak ideien,

Mi nyomorodot bűnösök, kö
njörgünk te néked Felseges Ur Isten
Hogy az te Anyaszentegyháza,
dat, birjad igazgassad Felseges Vr Isten,

Hogy az Egyházi embereket:
Az te üdvességes Igédben; és bent
életben meg tartsd Felseges Vr Isten,

Hogj minden hamis tudománjo
kat közzüllünk ki gyomlály Felseges V.

Hogy az tévelygő bűnösöket:
Es az el hitetteket, az igaz utra megh
hozzad Felseges Vr Isten,

Hogy az ördögöt lábunk alatt,
erőssen meg rontsd Felseges Vr Isten,

Hogy az igaz Tanítókat, az te
Gabonádban ki botfassad Felseges Vr Isten

Hogj az te Igédnek öregbülését:
Es az te bent Lelkednek ajándékát, add
az Halgatoknak Felseges Vr Isten,

***2

Hogy

Szabadíts minket: Tégedet kérünk Vr Isten, halgas meg most minket.

Hogy az erőtlenekeket fel emel-

lyed: Es az kesértetben esteget, te meg
vigaftallyad Felseges Vr Isten,

Hogy az Királyok közöt, és Fe-

jedelmiek közöt, egyenességet, és bé-
kességet adgy Felseges Vr Isten,

Hogy az mi Feiedelmünket; Es

az mi oltalmazoinkat, igazgasd oltal-
mazd Felseges Vr Isten,

Hogy az mi lelki Pástorinkat,

birjad igazgassad Felseges Vr Isten,

Hogy az mi népeinket meg áld-

gyad, őket meg őrizzed Felseges Vr
Isten,

Hogy az fegény njomorultakra

tekints, őket meg vigaftald, Felseges
Vr Isten,

Hogy mind az földön, vizen ia-

rokat, minden veszedelemtől meg ő-
rizzed, Felseges Vr Isten,

Hogy az mi Sölönknek, gabo-

nánknak: Es minden földi gyűmölt-
sünknak boldog termést engedgy Felse-
ges Vr Isten, Tegedet kerünk Vr I-
sten halgass meg most minket.

Háko.

Tegedet kerünk Vr Isten halgass meg most minket. : Vr : tegjapadgy

Tégedet kérünk Vt Isten halgass meg most minket. Vt : Jertek hozzá.

Hogy az korokat betegeket,

te meg vigasztald Felséges Vt Isten,

Hogy mind az gyermek búlók,

nek, boldog búlést engedgy Felséges

Vt Isten, Tégedet kerünk:

Hogy az árvákat özvegyeket,

táplályad őrizzed Felséges Vt Isten,

Hogy az fegény foglyokat, az

Pogán kézből te meg szabadítsad Fel-

séges Vt Isten, Tégedet :

Hogy az kegyetleneket megh

törjed, meg rontsd Felséges Vt Isten,

Hogy minden üldözőinktől :

Es minden háborgatoinktól, minket

meg oltalmaz Felséges Vt Isten,

Hogy az megh vakult Sidokat

meg fordítsd : Es az vakokat meg

világosítsd Felséges Vt Isten,

Hogy az mi ellenségünknek, és

háborgatoinknak: Meg botsáts az mi

rágalmazóinknak, őket meg térítsd

Felséges Vt Isten,

Hogy minden embereknek ir-

galmas, légy kegyelmes mi hozzánk

Felséges Vt Isten, Teg:

H. a. mi

Hogy az mi nyomorult orvát
gunkat: Az idegen kéztől meg
Babadítsad, oltalmazd, védelmezd
Felseges Vr Isten, Tégedet kérünk Vr Isten,
halgass meg most minket.

Hogy az mi kívánságát
gát bé töltsed: Es minket minden gonosztól
meg tarts, oltalmaz, védelmez Felseges Vr
Isten, Tégedet kérünk Vr Isten halgass meg
most minket.

Istennek Báránya Iesus Christus,
ki el vészti ez világnak bűneit. Irgalmaz mi
nekünk.

Istennek Báránya Iesus Christus,
ki el vészti ez világnak bűneit. Irgalmaz mi
nekünk.

Könyörgés.

Mellyel az Templumban- valo bé
menéskor ember elhet.

Mindenható Vr Isten, én men-
nyei Bent Aryam, az te irgal-
masságodnak nagy voltában biz-
ván, bé megyek az te házadban,
és meg haytom az én szívemnek
térdet az te Bined előtt, az te felei-
medben: Vram igazgas engemet
az te igazságodban, igazgasd az te
utadat én előtttem: vigj el engemet
az te parantsolatídnak ősvenyire:
Mert te vagy én Istenem, az én üd-
vességemnek Vra. Szerettem az te
házadnak lako helyét, és nagy ö-
römet az Szenteknek, kik tégedet
dicsírnék, és te benned bíznak, gő-
lekezeteiben jelen vagyok. Iöve-
tek.

tek el, imádgjátok, és térdűnket
baytsuk meg az Vrnak előtt, az
kiteremtet minket. Mert ő az mi
Vrunk Istenűnk, mŷ pedig ő népei
vagyunk, és az ő mezeiének Iuhai.
Fel magastallyátok a' mi Vrunkat
Istenűnket, és imádgjátok őtet az
ő bentségének bŷne előtt, mert bŷnt.
En az én imádságomat te hozzád
fordítom alkalmas időben, az te
irgalmasságodnak nagy volta fe-
rűnt halgas meg engemet, és kő-
nyűrűlvűn raytam, adgyad'ennē-
kem az te bŷnt Lelkedet, hogy tē-
gyen engemet alkalmasŷsa az te
űdvessűges bŷnt Igűdnek halgatá-
sara, tanolásara, és annak mind vű-
giglen valo megh őrizűsűre, az te
űldot bŷnt Fiadnak, az mi Vrunk
Iesus Christusnak általa,

Amen.

REGGELI

Könyörgés.

ORÖK MINDENHA-
to Felseges Ur Isten, ki az
éynek sötéttségét el töröd,
az napot fel támasztod, ez föld-
nek kerekességét aval fépen meg-
világosítod, minden élő állato-
kat az te szárnyaidnak nyugo-
dalma alól fel költesz, ki bocsá-
sít, erőt adsz azoknak, üdöket
és alkolmatosságokat szolgál-
tatysz, és minden állatokat az te
o voltodból legeltetisz és táp-
álisz: Hálákat adunk te szent
Felsegednek, bent Fiadnak az
mi Urunk Iesus Christusnak ál-
ala, hogy minket fűletésünk-
nek napjától fogván, mind en-
nyi sok keserves változások-

ban, nyavalyákban, háborusa-
gokban, fent szárnyaid alatt ke-
gyelmesen meg őriztél és oltal-
maztál, ez elmult étfakának fo-
lyásában is veitűnk voltál, az
éynek sötétségéből ez napnak
világosságára, ennyire valo e-
géségben, békeességben virra-
tottál, időt és alkolmatosságot
adtál, bűneinkből te hozzád
valo meg térésűnkre, az te fent
lelked által te benned valo hű-
tűnknek öregbitésére. Aldott
légy mi mennyei fent Atyánk
mind örökké, nap támadattól
fogván egész nap nyugatiglan,
szenteltessek az te dicsőséges
nagy neved.

Nintsen UR Isten sem az
menyben, sem az földön, sem
az vizekben, sohul senki, az ki
te f.

te fent Felsegednek ellene mi
nekünk avagy árthatna, avagy
minket megtarthatna, nintsen
ki keserűségünkben, nyava-
lyánkban, felelmünkben, vi-
gasztalna, bátorítana, és biztat-
na. Annakokáért csak te reád
fűggessyűk az mi fêmeinket,
te hozzád emellyűk az mi fo-
háskodásunkat, te fent Felse-
gedtől várjuk előmenetelün-
ket, életünket, és ki mulásunkat,
az te kegyes gondviselésed alá-
hajánlyuk mi mennyei fent A-
tyánk, most és minden időben,
lelkünket testünket, egész éle-
tünket, minden Atyánkfiait, és
minden felebarátinkat.

Méltóságsál mi mennyei sz.
Atyánk, az mi fivűnknek só-
sértségét eltörlenie, az te fent

A 5 neved-

nevednek igaz esmêretit, és tíf-
telerit, az mi szívéünkben lel-
künkben fel gyutania, hogy an-
nak világosságában járhasunk,
folgálhasunk, te sz. Felseged-
nek, fentsegeben, és igasságban.
Ald meg mi menyeyi fent A-
tyánk ez mi máj napunkat is,
fel kelésünket, ki menésünket,
kűn járásunkat, minden dolga-
inkat és minden utainkat. Le-
gyen te szent Felseged mi né-
kűnk kegyelmes, gondviselő,
élterő, tápláló, meg tartó lste-
nűnk, és fent Atyánk, hogy na-
ponként az te szent nevednek
felelmében éppülhesűnk, ne-
vededhesűnk. Vezérellye te
fent Felseged minden dolgain-
kat, hogy fêmeinknek látását,
nyelvűnknek follását, fűleink-
nek

nek hallását, szívünknek gon-
dolattyát, és minden tagainkat,
minden gonofságtól, minden
büntől, hívsâgos, és botránkoz-
tató dolgoktól, meg oltalmaz-
hassuk, és foglalhassuk csak az
te fent törvényednek és fent a-
karatodnak meg ôrizésében, és
követésében, hogy ezeképpen
az munkás napnak végső orá-
ját, az tisztes, és nyugodalmas
étzakának kezdetit, lelki testi
békességben vidám ortzával ér-
vén, te fent Felségednek az te
tölled el vôt jókért méltó hálá-
kat adhassunk, tégedet lelki
buzgósággal, lelki örömmel fel-
magasztalhassunk. Mert csak
te fent Felséged egyedül az az
Isten, az kit illet mennyen föl-
dön az Ur Iesus Christus által ô-

örökké meg maradando tisztel-
ség, dicsőség, dicséret, hálaadás,
és imádás. Tégedet dicsérje-
nek Ur Isten az mennyekiek, az
földiek, és az vízben valók, e-
gész menyország, földnek kerek-
sege, tengernek füllesege, fűn-
telen zengjen az te szent ne-
vednek dicséretivel ezt mond-
ván: Szent, Szent, Szent az Se-
regeknek UR A Istene, az min-
denható öröktől fogván örök-
kőn örökké, csak egyedül ural-
kodo Ur Isten, ki dicsőségeddel
bő töltötted az mennyet, az föl-
det, az tengert, és mindeneket,
ki első, es uralkodol, mind örök-
kőn örökké. Mi Atyánk, &c.

E S T V É L I

Könyörgés,

örök

ÖRÖK MINDENHA-
tő Felseges Ur Isten, ki az
munkás napot el nyugo-
tod, az csendes és nyugo-
dalmas éjzakát elő hozod, min-
den élő állatokat az te szárnya-
idnak nyugodalma alá bē vész.
Hálákat adunk te szent Felse-
gednek, fent Fiadnak az mi U-
runk Iesus Christusnak általa,
hogy minket születésünknek
napjától fogván, mind ennyi
fok keserves változásokban,
nyavalyákban, háboruságok-
ban, fent szárnyaid alatt kegyel-
mesen meg őriztél, és oltalmaz-
tál, ez napnak folyásában is ve-
lünk voltál, életünket meg tar-
tottad kegyelmesen, lelkünket
is az te vígasztalo, bátorító, és
minden igazságra vezérlő fent

lelked által meg oltalmaztad
minden iszonyu vétkektől, mel-
lyekre az te híveidnek család
ellensege az Sátán indithatott
volna minket, meg világosítot-
tad Ur Isten az mi vakságinkat,
és az te bent törvényednek öf-
venyére vezérelvén minket, e-
rőtlenységünkben meg vastagi-
tottál, felelmünkben meg báto-
ritottál, meg jelentetted az ör-
dögnek bűnre indító fámtilan-
sok csalárdíját, ez világnak ál-
nok hízeltetésit, az rothadan-
do testnek hívságos kívánságát.
Gyakran dorgáltad jóra valo-
restségünket, vigasztaltad szo-
moru sívünket, mindenekben
atyai jó voltodból, kegyelme-
sen gondunkat viselted. An-
nakokáért mijs estvelí áldozat
helyet,

helyett, fivőnket, és lelkünket
te hozzád fel emelvén, dicsér-
jük, áldgyuk, és magasztaljuk
az te dicsőséges nagy nevedet.

Nintsen Ur Isten sem a menj-
ben, sem az földön, sem az vi-
zekben, sohult senki, ki te bent
Felségednek ellene mi nekünk
avagy árthatna, avagy minket
megtarthatna, nintsen ki kese-
rűségünkben, nyavalyánkban
felelműnkben, vigasztalna bá-
toritana, és bíztatna, egésségün-
ben oltalmazna, betegségünk-
ben orvoslana, és gyógyítana
Annakokáért csak te reád fűg-
gesztjük az mi zemeinket, a
mozzád emellyük az mi fohás-
kodásunkat, te bent Felséged-
ből várjuk előmenetelünket,
erőnket, és ki mulásunkat, a

te kegyes gondviselésed alá a-
jánlyuk mi mennyei szent A-
tyánk, most és minden időben,
lelkünket, testünket, egész éle-
tünket, házunk népét, minden
Atyánkfiát, minden felebará-
tunkat. Könyörgünk alázato-
son te szent Felsegednek, légy
kegyelmes, légy irgalmas min-
den bűneinknek. Ismérjük
hogy gyarloságunk miatt eset-
sok fogyatkozásinkal, ez máj
napon is meg bántottuk szent
Felsegedet, bűneinknek siral-
mára, poenitentia tartásunkra
valo napunkon vétkeinknek
fámát sokasítottuk, mellyekről
te szent Felseged előtt vallást tē-
sünk, és az földig meg alázvan
mi magunkat, azokról te tölled
kegyelmet és bocsanatot ké-
rünk.

rünk. Meltoltással mi mennyei
fent Atyánk minket ez követ-
kezendő ertakanak idején is a
te fent szárnyaidnak nyugodal-
ma alá bé venni, gondal, mun-
kaval, buval, banattal, és kese-
rűséggel meg epedet, el fárado-
telkűnket, testűnket, az te fent
mevedben el alutni, és csende-
sen el nyugotni. Oltalmaz me-
Ur Isten minden testi lelki k
fertettől, nyavalyától, kárva
laltól, hertelen halaltól, keser
tegtől, minden gonosztól. Adg
mi nekűnk lelkűnkben te fe
Felségedhez igaz vigyaza
és örömet, testűnkben nyug
dalmat, hogy az te fent ne
nek tíftelességére, dicső
következendő na
világosságot lell
békesség-

A
ben,

ben, vidám orczával érvén te
fent Felsegednek az te tőled el
vőt jökért melto halakat adhas-
sunk, tégedet lelki örömmel lel-
ki buzgosaggal fel magasztal-
hassunk. Mert csak te bent Fel-
seged egyedül az az Isten az kit
illet mennyen földön az Ur Je-
sus Christus által, örökké meg-
maradando tisztesség, dicsőség,
dicséret, hálaadás, és imadas.
Tégedet dicsérjenek Ur Isten a
mennyeiek az földiek, és a víz-
ben valok, egész menyország,
földnek kereksege, tengernek
fellesege, fűntelen zengjen az
te f. nevednek dicséretivel ezt
mondvan: S. S. S. a seregek-
nek Uralstene, ki dicsőségeddel
bétöltötte az mennyet, az földet,
az tengert, és mindenedet,
ki él és uralkodol. &c.

I.
KÖZÖNSEGES
ÜDÖBEN, VASÁRNA-
pokra való Hymnuszok.

Hymnus

TEMPORE INGRESSVS IN
TEMPLVM.

ÖRVENDEZÜNK ö-
römünkben, Felseges Isten,
mert elbéliutottunk immár
elődben, az te Templomodban,
Felseges Atya Isten.

Tsak ez nekünk vigassagunk,
Felseges Isten, hogy lakozik az
te neved közöttünk, dicstetessel
tölünk, Felseges Atya Isten.

Tarts meg azért békeségben,
Felseges Isten, ez kitűn sereget
az igaz hitben, te tiszteletedben,
Felseges Atya Isten.

A

Pre

Prédikáltsd szent igédet, Felsegés Isten, ne had somiuhozni a mi lelkünket, áld meg életünket, Felsegés Atya Isten.

Zengedeznek mi aiaink, Felsegés Isten, örvendetes fokban, ditsiretekben, ékes énekekben, Felsegés Atya Isten.

Aldott vagy te magafs menyben, Felsegés Isten, kit illet ditsiret az szent Templumban, Anyaszent-egyházban, Felsegés Atya Isten.

HYMNUS MATUTINUS.

Könyörögiünk az Istennek, Christus által, mint Atyánk-nak: hogy ismerien fiainak, kegyelmezzon bűneinknek.

Az ördögnek hatalmától, és
bűnün-

DITSIRETEK.

3.

bűnünknek fogságától, ellenségtől és haláltól, óltalmazzon kegyelmesséül,

Vigasztaljon fent Lelkével, igazgasson befédével: ne boszontsuk bűneinkkel, nagy sok hűtötlenységünkkel.

Ez maji nap életünkben, ne esünk semmi vétekben, nagy igazság ételünkben, legyen, és mind italunkban.

Látásunkban bűn ne legyen, gonosz kívánság hozzánk ne férien, mi beszédünk tiszta legyen, gondolatunk iora legyen.

Hűtünk legyen tökéletes, mi életünk olly szentséges: nállunk legyen utálatos, hűtötlenseggh; mert kárhozatos.

Szent Angyalid őrizzenek, és

A 2

kezek.

kezekben viselleyenek : nyomorgatni ne hagyjanak, sem embernek, sem ördögnek.

Dítsíret neked UR Isten, ki minket néssz kegyelmessen, halgasd mostan nagy kedvessen, hogy könyörgünk búkségeffen. Ugy legyen.

ALIVS. Iam lucis orto.

IMmaron az Nap felidővén, könyörögiünk az Istennek, hogy mind egész napon, büntől minket meg őrizzen.

Nyelvünket meg tartoztassa, bűnre hogy ne mozdullyanak, szemünket bé fedezze, gonoszait ne nézzenek.

Tístrák legyenek mi bűveink, gonosz bünt bé ne vegyenek, kevély-

DITSIRETEK.

vélységet megenyhítsen, ételt, i-
sált, mértékellyen.

Hogy mikor az Nap el nyu-
godik, és az Ey el közelitend, ez
világon tiſták legyünk, diſſirünk
az nagy Ur Iſtent.

Dútsőség legyen Atyának, az
ő Fiának általa, kí minket az ő
Szent Lelkével, vigasztallyon min-
den időben. Ugy legyen.

A L I V S.

SOK nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltunk, mert segedelmet sohasem találunk, csak ő mi nekünk Atyánk, és gyámolunk, minden óltalmunk.

Tégedet azért alázatos fível,
kérünk, óltalmaz Aryánk jób ke-
zeddel, és táplálly minket az te

A 3

fene

Szent igiddel, lelki étellel.

Ist az árnyékban míglen mŋ nyomorgunk, csak segedelmed alá mi folyamunk, mert igen kegyes Atyánk vagy mi nekünk, minden életünk.

Pokol aytala bűnért reánk nyíla, hogy az Istennek haragja indula, minden nyavalya ottan reánk állla, bűnnek iutalma.

Ha bűneinket bamlalod Ur Isten, senki közzállunk nem mehet elődben, mert mi fetrengünk számtalan sok bűnben, ondok életben.

Azért most kérünk, ne nézd bűneinket, de tekints kegyes Fejmeiddel minket: az te Fiadért, feresd igen minket, szabadíts minket.

Ne

DITSIRETEK.

7

Ne tégy mi velünk az mi bű-
nünk szerint, de tekints minket
kegyességed szerint: Christus le-
fussnak kedves volta szerint, érde-
me szerint.

Végy el mi rollunk ennyi sok
ínséget, adgj nekünk, kérünk, im-
már tsendességet, ne fogyatko-
zunk el sok inlégh közöt, adgy
nekünk erőt.

Sok nyavalyáink le tsende-
sedgyenek, hogy hatalmasok té-
gedet féllyenek, és mindenkoron
téged ismérienek, örök Istennek.

Ditsíret legyen az Atyának
menyben, ő fent Fia által örök
ditsőségben, ki szent Lelkével
minket meg vigasztal, minden ű-
lőben. Ugy legyen.

ALIVS: O Pater pie celestis.

A 4

Omen.

O Mennyei kegyes Atyánk,
tekints menyből most mi re-
ánk, iússon eűedben nyavalyánk,
ne hadgy kérűnk ędes Atyánk.

Mert iol láttjuk ęrdeműnket,
iol eűmériűk el veűtűnket, ęrez-
zűk sok bűneinket, nem viűelhet-
tűk terhűnket.

El árattunk vęrkeinkben, so-
kasultunk bűneinkben, mind el
veűtűnk sebeinkben, nyomorot-
tunk ęletűnkenben.

Nintsen nekűnk segítségűnk,
sohult nintsen bátorűagunk, ę-
gyedűl vagy te ółtalmunk, sebe-
inkből győgyulášunk.

Ha minket te el hagyandáš, iol
voltodrol meg fosűtandáš, keze-
űdből ki vetendáš, ółtalmadból ki
reűkesh.

DITSIRETEK.

9

rekeftendef.

Kész preda leſtünk ördögnek,
vigaffag ellenségünknek, tiédből
néked boſſufag, nekünk tsak az
nyomorufag.

Indíts fel te hatalmadat, fán-
nyad Atyánk halálunkat, dütsö-
ítsed io voltodat, és ne ved el
ſolgaidat.

Tekints Atyánk az Chriſtus-
ra, tekints az ő halálara, vigy bé
minket orſágodba, véghetetlen
boldogsagba.

ALIVS: O Pater Sancte.

OH mi ſent Atyánk, kegyes
és kegyelmes, Ieſus Chri-
ſtusnak tiſtelendő Attya, ki ſent
lelkeddel minket meg vigasztalſ,
egy örök Iſten.

A s

Te

Te vagy az győzhetetlen nagy erősség, bizony Isteniség, mérhetetlen ióság, bodog fényesség, böltsésség, legíttség, és egy reménység.

Néked szolgálnak, kiket te remtettél, mindenek méltán tégedet dicsírnék: Műs io fűből te néked éneklünk, halgass meg minket.

Dicsíret néked mindenható Isten, örök háláadás és dicsőség legyen, ki mind ez földön, s mindenben orfáglass, most és örökké. Ugy legyen.

A L I V S.

OHáldot Atya Ur Isten, ki uralkodik mennyegben, mindeneknek teremtoie, könyörünk

DITSIRETEK.

n.

günk mostan te néked.

Halgass meg minket Christus, ért, kiért igirted bizonnyal bűneinknek borsánattyát, és az te segítségedet.

Mostan fűkségnek idején, óltalmaz minket Ur Isten, és győzd meg ellenségünket, hogy fellyék az te nevedet.

Hatalmas Isten könyörgünk, ne nézzed az mi bűnünket, hanem Iesusnak io voltát, kiért mondatol Atyának.

Ne hadgyad azért mi nékünk, hogy ártasson ellenségünk, kiket Fiadnak vérével, megiszabadítottál gonosztól.

Ne hadgyad mullyék héába, hozzánk valo igireted, támadgy fel mostan mellettünk, hogy laf-

A 6.

suk

suk segítségedet.

Dítsírunk téged fent Atyánk,
és kérünk az te Fiadért, marad-
gyon velünk örökké, az te Ne-
vednek áldása. Ugy legyen.

H Y M N I de Creatione se-
ptem Dierum.

I. DIE I. *die solis canendus.*

F Elsegges Isten Menjnek Föld-
nek URA, és mindeneknek
nagy bölts alkotoia, világossag-
nak csudálatos Attja, és formaloia.

Hogy meg mutatnád te nagy
io voltodat, böltségedet, és
nagy hatalmadat, te foghatatlan
világossagodat, bodogsagodat.

Az Menynek Földnek ő te-
remtésében, hogy meg ez világ
volna sötétségben, világossagot

terem

DITSIRETEK. 13

teremtél az éghben, fűp tündök-
lésben.

Te meg válafrád akkoron az
űdöt; az sőtét egytől az világossá-
got, dolog tételre rendeléd az na-
pot, az fűp világot.

Fáradtság után el aluvásunkra,
szerzéd, az Eyjet, mi nyugodal-
munkra, és hogy az élet minket
meg el hadna, és meg nyugotna.

Akkor változik el testi vilá-
gunk, és következik kedves nyu-
godalmunk, iussón elődben azért
imádságunk, fohászkodásunk.

Ne had lelkünket bűnnek el
birnia, örök élettől itt el szakad-
nia, gonozság miat ne had kár-
hoznia, meg romlania.

De geriebb minket az Men-
nyei iokra, örök életnek fűp ki-

vánfagara, minden bűnöknek tá-
voztatására, utalására.

Add meg ezeket nekünk ke-
gyes Atyánk, te bent Fiadért az
mi meg váltonkért, és bent Leb-
keddel vigasztaly meg minket,
tekints mi reánk.

II. DIEI. die Luna canendus.

MEnynek és Földnek nemes-
teremtőie, minden dolgok-
nak böltsen rendelőie, az Egh az
Földel, hogy elegy ne lenne, de
külön lenne.

Te el válastád másod Napon
őket, az Egh és Föld közt szerzel
mérséleget, az Fellegeknek tá-
gas ürességet, az hig Egeket.

Hogy az nagy vizek mind az
egész földet, el ne borítsák az
fép.

DITSIRETEK. 13

Ép szigeteket, tsudálatoson fel
függéstéd őket, az bő esőket.

Annak felette, az Eghi tűz
minket, el ne vesztene, mind az
földieket, te azok által meg eny-
hítéd őket, s-ugy éltetű minket.

Ez tsudálatos te rendelésedet,
adgyad ditsirnűnk bölts teremé-
sedet, te szent Lelkeddel oktas-
sad elménket, és te birt minket.

Ne esűnk ismét uy veszedé-
lemben, az őrdög miat, nagy ke-
serűségben, mikor vétkezűnk ne-
hadgy el bűnűnkben, őrdög ke-
zében.

Adgy igaz hűtött ez világon
nėkűnk, mely minden ioban tűn-
dőklyék mi bennűnk, minden
hívragot utáltas meg velűnk, la-
kozzál bennűnk.

Add meg ezeket nekünk kegyes Atyánk, &c.

III. DIEI. *die Martis canendus.*

EZ féles Földnek nagy bölts teremőie, és az tengernek tsuda intézőie, hogy a viz és föld mind tsak egy ne lenne, de külön lenne.

Te harmad napon hogy teremtesz vala, mikor az vízzel az föld edgyűr vala, mind az vizeknek parantsoltál vala, így szoltál vala:

Vállyanatok külön az vizek az földről, és legyen külön az föld az vizekről, emberek vadak bir-
iak lako helyűl, és örökségűl.

Hogy bővölködjék minden fele fákkal, fok külömb külömb nagy

DITSIRETEK.

17

nagy szép virágokkal, és gyümölcsözzék éltető fokiokkal, drágamagokkal.

Akkoron lőnek az féles Tengererek, az egész földön folyó nagy szép vizek, tsorgo Patakok, és kedves kútfeiek, az kik éltetnek.

Gyogyíts meg Uram lelki sebeinket, tisztíts meg az mi fertelmességünket, adgyad siratnunk hitötlenységünket, sok bűneinket.

Biria fent Lelked az mi hűveinket, semmi gonoszra ne borfason minket, de minden ioban építsen bennünket, erőtlenekeket.

Es bátorítsa felelmes lelkünket, tartsa tsendesen te benned hűtünket, semmi rettegés ne illeszen minket, te hűveidet.

Ad meghezeket nek. &c.

A 9

1 v. diel

IV. DIEI. *die Mercuri canendus.*

OH magass menynek fentse-
ges Istene, széles egeknek
meg erősítőie, negyedik napon
böltfen építőie, és rendelőie.

Ki feitünk felet mint egy fel-
vont Sátort, meg ékesítéd az nagy
magasságot, akkor csinálád te az
fényes Napot, és az szép Hóldot.

Hogy ez világnak az Nap ő
fényével, nappal szolgálna el ke-
rüléssel, az Hóld világis azon-
képpen éjél, fogálna ferrel.

Kik ezenképpen az ő folya-
sokkal, iegek lennének ő el for-
gásokkal, Észrendő, Hólnap, és
Hét-Sám tartással, lennének bi-
zonnyal.

Ezekkel ferzéd az szép Csilla-
gokat,

gokat, mint egy hatalmas nagy
országos hadar, hogy meg mutat.
nád te nagy hatalmadat, bírodal-
modat.

Világosíts meg az embereket,
és ved el homályt az mi fivűnk-
nek is, ód meg az bűnnek kemény
köteleítés, te bíry minket is.

Ad meg ezeket nekünk, &c.

V. DIEI. die Iovis canendus.

OH nagy hatalmu felféges Ur
Isten, ki csudálatos Ur vagy
az vizeken, onnat teremted kik
járnak az Egen, és víz feneken.

Örök napon adál madarakat,
Férf kivánatos szárnyas állatokat,
és vellek edgyűt az vízben valo-
kat, az fok halakat.

Vallyon s-nem elég tsodaé ez
nekünk,

nekünk, azon egy vízből mit ad-
tál minékünk, kinek némellyik
Egen iár felettünk, messze mi ról-
lunk.

Némellyik penigh vizeknek
fenekén, széles tengernek az ő
nagy örvényén, nagy örvények-
nek melységes nagy völgyén, sa-
badon élven.

Adgyad mi nekünk bűnös fi-
aidnak, te bent Fiadban meg iga-
zultaknak, vetessünk véget min-
den gonoszagnak, és álnoksa-
gnak.

Ne birion minket a lelki nagj-
vakfag, az Bálvanyozo fertelen
kábasag, és az Pogányi sok útala-
tosfag, és az hamissag.

Ad meg ezeket nekünk, &c..

VI. DIEB. die veneris canendus.

Embe-

Emberi nemnek teremő Iste-
ne, minden dolgoknak szé-
pen rendelőie, valamit elter ez e-
gész föld fine, te vagy szerzőie.

Hatod Nap adád az fene va-
dakat, akkor teremted földből az
barmokat, az csuő. máő földi
állatokat, és az Adamot.

De így rendeléd ezeknek dól-
gokat, az ember birná az földön
azokat, minden nagy testű erőő
állatokat, mint egy rabokat.

őrizz Ur Isten nagy oktalan-
sagtól, minker, őertelen nagy tu-
datlansagtól, testi rabfagtól, min-
den bú bánattól, és nagy romla-
stól.

Bíriad felkűnket és mi erkől-
sűnket, és vezérellyed őseleked-
tűnket,

tinket, Christus vérével mofdel
bűneinket, sok vétkeinket.

Az magafs menyből adgy ő,
rómet nekünk, szent aiándéko-
közöllyed mi velünk, minden
gyűlölség távul legyen tőlünk,
lakozzal bennünk. Ad megezi: &c.

DE Requie Septimi Diei.

FElsegés Isten Menjnek Föld-
nek UR A, ki mindeneknek
vagy teremő Attya, az magafs
Eghnek fűpen alkotoia, és nagy
bíroia.

Az mi kedvünkért az fűp fű-
nyes Nappal, te meg ruházad az
Egeket nappal, és az Et fakat a vi-
lagos Holdal, mint egy lámpassal.

Hogy meg nyugosson az mŷ-
munkáinkbol, törődésünkől, és
farad.

DITSIRETEK.

23

fáradtságinkból, néha pedig hlen
mi nagy bánatinkból, és siral-
munkból.

Nagy halat adunk kegyes A-
tyánk néked, hogy te ez napon
nékünk ezt engedted, nagy szept
befeéddel élnénk te előtted; dű-
tsőség néked.

Immár az Napnak az ő kez-
detiben, néked könyörgünk A-
tyánk igaz hűben, segily megli
minket mi könyörgésünkben,
áldgy meg lelkünkben.

Hogy tística sűből áldhassunk
tégedet, szept ének sfoval ditsirítük
nevedet, iozan elmével imádhaf-
sunk téged, mint Istenünket.

Az sötét gynek reánk iő vése-
ben, adgyad hogy lelkünk ne le-
gyen sötétben, se penig hűrünk
tökel.

tökéletlenségben, és tévelygésben.

Ha a mi testi fêmeink el hunnak, lelki fêmeink reád vigyázzanak, az mi bűneink mind elaludgyanak, és meghalynak.

Tarts tífán Uram éltünket szemlénket, őrizz meg büntőlálmunkbanis minket, az álnok ördögh ne bírion ellenünk, erőtlenneket.

Adgy békefűges nyugodalmat nekünk, és ténne magad vigyázz Uram értünk, hogy fűp békevel legyen felkelésünk, tellyes életünk. Ugy legyen.

DITSIRETEK.

25.

ANTIPHONAE:

In singulos Septimanæ dies, distincte ac ordine in diluculari sacro canende.

Antiphona, Die Solis ad primam.

VGY szereté az Isten ez világot, hogy az ő egyetlen Fiát érettünk adnáia, hogy minden, valaki hiszen ő benne, el ne vessen, hanem örök élete legyen.
Ton. 1. psalm.

PSALMUS 119. IN OCTO-
marios divisus, quorum bini in
olibet s. diluculari, quod primam vocant,
precedente Antiph. alternatim sic canuntur, ut in singulos septimanæ dies cum suis
Antiphonis sunt distributi.

BOdogok az kik ártatlanul élnek; az kik járnak az Urnak

B

córa

törvényében.

Bodogok kik megh őrizik az
ő tanubizonfagit: tellyes szűből
keresik őter.

Mert nem tselekednek álnok-
ságot: á kik az ő utaiiban járnak.

Te parantfoltad: hogy az te
parantfolatid igen meg őriztesse-
nek.

Vayha igazgattatnának az én
utaim: az te szerzésidnek meg ő-
rizésére.

Akkoron meg nem fegyenn-
lők: mikoron figyelmezendek
az te parantfolatidra.

Magasztallak tégedet szűvem-
nek igyenességeből: mikoron
meg tanulandom az te igazfagod-
nak itilerit.

Meg őrizem az te szerzésidet:
fohas

DITSIRETEK.

27

foha el ne hadgy engemet.

Orationarius secundus.

V Allyon s. mint tífittya meg
az Iffü az ő uttyát: úgy ha
meg őrizi az te igidet.

Tellyes fővemből kerestelek
tégedet: ne hadgy engem el té-
vednem az te parantsolaridtol.

Ez én fővemben el reytettem
az te beszédidet: hogy ne vét-
kezzen ellened.

Aldott vagy te Uram: taníts
meg engemet az te ferzésidre.

Az én aiaimmal meg beszél-
tem: az te főádnak minden törvé-
nyét.

Az te tanubizonfag-rételid-
nek utába gyönyörködöm: mint
akar mely nagy gazdagfagban.

B 2

Az

Az te szerzésidről gondolko-
dom: és vigyázok az te ősvé-
nyidre.

Gyönyörködöm az te parano-
tisolatidban: és el nem felecke-
zem az te befédidről.

Antiphona die Lunae

MOyses ezt mondgya az Iz-
rael fiainak: Prophetát tá-
massz meg ti néktek az ti Uratok
Istentek, mint engemet az ti A-
tyátok fiai között, azt halgassa-
tok. Ton. 2. psalm.

Oftonarius quartus

MEg somorodot Uram az én
lelkem: eleveníts meg en-
gemet az te igid serint.

Az én utaimat meg jelentet-
temp

em s. meg feleltél énnékem: ta-
nits meg engemet a te szerzésidre.

Az te parantsolatidnak utát
add meg értenem énnékem: föl-
lok az te rsudáidrol.

Meg olvadt az én lelkem bá-
matnak miatta: eleveníts meg en-
gemet az te igid serint.

Az tsalardsagnak utát távoz-
tasd el én töllem: és ted azt hogy
az te törvényed legyen kedves
én nállam.

Az bizonyfagnak utát vála-
stottam: és az te ítéletidet előm-
ben vöttem.

Ragaszkodtam az te tanubi-
bizonyfaghtételidhez: Uram ne
madgy meg fégyenűlnöm.

Az te parantsolatidnak után-
gyan futva járok: mikor meg

vigasztalod az én bűvemet.

Octonarium quintus.

VRam taníts meg engemet az
te szerzésidnek utára: hogy
meg őrizzem azt mind végig.

Adgy énnékem értelmet s
meg tartom az te törvényidet: és
meg őrizem azt tellyes bűvem-
ből, &c.

Antiphona die Martis.

AZ kiről főlts Mojsés, arról az
Atya Ur Istén, fenyves köd-
ből ilyen bizonyfagot tón: Ez
az én szerető Fiam, kiben énné-
kem kedvem tölt: őtett halgassa-
tok.

Ton. 3. psalm.

Octonarium septimus.

EMlekezzél meg az te szől-
gád.

DITSIRETEK.

31

gádnak mondot beszédidről: az
mellyel engemet biztattál.

Az vigasztalt engem az én
nyomorúságimban: mert az te
beszéded elevenít meg engemet.

Az kevélyek felette igen
megusultanak engemet: de a-
zért az te törvényed mellől el
nem állottam.

Efemben íutottak Uram az te
öröktől fogván valo ítéletid: és
vigasztalást vöttem azokból.

Irtozom én látván az Istente:
leneket: kik el hadgyák az te tör-
vényedet.

Enekek gyanánt vóltanak én-
nekem az te berzsid: ez én sa-
randokság íarasomnak helyén.

Meg emlékezem Uram éyjel
az te nevedről: és meg tartom

az te törvényedet.

Ez pedig abból lött énnékemre
hogy meg őriztem az te parancs-
solatidat.

Antiphona die Mercuri.

VGy mond Iesus: ha meg ma-
radandotok az én befédim-
ben; bizonynal én tanítványim
léstek, és megh ismértek az bi-
zonyfagot, és az bizonyfag tite-
ket meg fabadit. Ton. 4. ps.

Oratorium decimus.

AZ te kezeid alkottanak és
ábrázoltanak engemet: adgj
énnékem értelmet, hogy meg ta-
nullyam az te parancsolatidat.

Az kik félnek te tölled megh
látnak engemet és vigadnak:
mert

mert az te befédidben volt bizo-
dalmom.

Meg ismértem Uram hogy i-
gazak az te itületid : és méltán
nyomorgatsz engemet.

Kérlek hogy az te irgalmassa-
god legyen nékem vigasztalásom-
ra : az mint fogadtad ez te szól-
gadnak.

Iussanak én hozzám az te kö-
nyörületességed és élek : mert az
te törvényed én gyönyörködé-
sem.

Meg szégyenüllyenek az ke-
vélyek mert hamissan háborgat-
nak engemet : én pedig beféllek
az te parantsolatidrol.

Fordullyanak én hozzám az
kik félnek te tölled : és az kik
tudgyak az te tanubizonjságtéte-
lided.

B 5

Ez

Ez én szívem legyen tökéletes az te szerzésidben: hogy meg ne fégyenüllyek.

Antiphona die Iovis.

AZ Christus azt mondgya: én vagyok az fel-támadás, és az élet; az ki hiszen én bennem, meg ha meg halandis, él; minden pé-nig valaki hiszen én beennem, so-ha örökké meg nem hal. *con. 5.*

Oratorium decimus tertius.

MEly igen szerettem az te tör-vényedet: naponként arról elmélkedem.

Efeshé töttél engemet az te parantsolatid által: mert azok ennekem örökké szívemben vad-nak.

Mind

DITSIRETEK.

Mind az én tanítóimot meghalattam értelemmel: mert az te tanubizonyosság-tételid az én elmélkedésim.

Meghaladtam az véneket értelemmel: mert meg tartottam az te törvényedet.

Minden gonoszútól megtartoztatom az én lábaimot: hogy meg őrizném az te befédidet.

Az te írtelidtől el nem távoztam: mert te tanítottál engemet.

Mely édesek az én ímeimnek az te ékesen való föláfíid: édesbék méznél az én számnak.

Az te parantsolatidból nekem értelem adatik: azért gyűlölöm az hazugságnak mindē ősvenyit.

Oronarius decimus quartus.

L Ampás az én lábaimnak az te

te beféded : és világossá az én
ősvényimnek.

Meg esküdtem s megis állom :
hogy meg tartom a te igazságo-
d-nak itéletit.

Felette igen meg nyomorod-
tam : Uram eleveníts meg engem
az te beféded berint, &c.

Antiphona diē Veneris.

VGY mond Iesus : én vagyok
az út, és az bizonyosság, és az
élet; Senki nem megyen Atyám-
hoz, hanem csak én általam.
Ton. 6. psalm.

Oñonarius decimus sextus.

ITiletett és igazságot tseleket-
tem : ne adgy engem azoknak
kik ellenem parvarkodnak.

Ioban

DITSIRETEK.

37

Ióban gyönyörködtesse az
te szolgádat : hogy meg ne nyo-
morítsanak engem az kevélyek.

El fogyatoztak az én fene-
m nézven az te meg szabadítá-
sodra : és az te igazságnak igi-
retire.

Tégy az te szolgáddal az te jo-
voltod fírint : és taníts meg en-
gemet az te fírzésidre.

Te szolgád vagyok én : adgy
énnekem értelmet hogj tudgyam
az te törvényedet.

Uram ideie immár hogy itile-
rett tégy : el faggatták az te tör-
vényedet.

Ennek okáért szerettem az te
paranthatidat : inkább az arany-
nál és drága köveknél.

Ennek okáért minden paran-

tfolatidat mondom s. mindeniket
igazaknak vallottam: minden
hazug ősvem gyűlölkem.

Antiphona die Saturni.

EZ az örök élet, hogy meg is-
mérjenek tégedet csak egy
bizony Istent, és az kit te küldöt-
tél el, az Iesus Christust. Tő. 7.

Orationarius decimus nonus.

TEllyes fűvemből kiáltok, U-
ram, halgass meg engemet:
meg őrizem az te itileridet.

Téged hittralak segítseghre s.
tarts meg engemet: s. meg őri-
zem a te tanubizonyság tételidet.

Eleit vőttem az haynalnak és
kiáltottam: és az te igiretidre né-
nézek.

Eleit

DITSIRETEK.

39

Eleit vőiték az én femeim az
virrasztásoknak: hogy az te pa-
rantolatidról elmélkedném.

Uram halgasd meg az én szo-
mat az te kegyelmességed szerint:
az te iteleted szerint eleveníts
meg engemet.

El közelitettének az én üldö-
zőim az kik az gonossagra igye-
keznek: az te törvényedtől pe-
nig messze rávoztanak.

Uram te közel vagy: és az te
parantolatid mind igazak.

Regen meg értettem ezt az te
tanubizonyfagtételid felől: hogi
örökkke való fundamentumot
vetettel azoknak.

Antiphona die solis ad tertiam.

Bizonyos beszéd ez és méltó
B 8 arra,

arra, hogy mindenképpen beres-
sűk, hogy az Iesus Christus ez-
világra iőt az bűnösöket idvőzi-
teni. Ton. 8. psalm.

Octonarius vigesimus secundus.

VRam közelgessen az te szí-
nednek eleiben az én kiál-
tásom: az te igid berint adgy én-
nekem értelmet.

Iussón az te színednek eleiben
az én könyörgésem: az te be-
fed berint szabadíts meg engemet.

Ez én aia kim dít sítetet mon-
nak: mikor meg tanítandasz en-
gemet az te berzésidre.

Ez en nyelvem szólly az te
befédidet: mert az te parantso-
latid mind bizony sag.

Legyen segítséggel az te ke-
zed.

DITSIRETEK.

41

zed énnékem: mert az te parant-
solatidat válaftottam.

Uram kívánom az te megba-
badításodat: mert az te törvé-
nyed én gyönyörűségem.

Hadd éllyen az én lelkem és
ditsirien tégedet: és hadd segil-
lyenek engemet az te itéletid.

Budostam mint az el tévedet
Iuh, keresd meg az te szolgádat:
mert á te parantolatidrol el nem
felekeztem.

Az halhatatlan és láthatatlan
Királynak tsak az egy bölts I-
stennek: tisztesség és ditsőség a-
dassék.

ő ditsirteffék Szentegyházban
az Iesus Christusnak általa:
mind örökkön örök-
ké, Ugylegyen.

B 9

AN.

ANTIPHONAE PER
singulas Dominicas totius æ-
statis & autumnī, usq; ad Dñi
adventum, cantandę.

Antiphona I.

AZ mi nagy bõtsülletben va-
gyon az embereknel, utála-
tos az Istennek elõtte. Ton. 8. ps.

Antiphona II.

Bodog az ki esik Kenyeret az
Istennek orfagaban.
Ton. 7. psalm.

Antiphona III.

MOndom tñnéktek kik hal-
lyátok : szerezsetek az ti el-
lenségeteket, iol regyetek azok-
kal az kik titóket gyűlölnék : áld-
gyá-

DITSIRETEK.

43

gyátok azokat az kik titóket átkoznak: és imádgjátok az ti ellenetek patvarkodokért.

Ton. 5. psalm.

Antiphona IV.

AZ mely mértékkel tû mérendetek, ugyan azonnal mernek tûnétek is Ton. 6. psal.

Antiphona V.

HA inkább nem bővölködedik az ti igazságtok az Irás tudo és szerzetes Sidokénál: bē nem mehettek az Mennyeknek orfágában. Ton. 4. psalm.

Antiphona VI.

AZ Bűnnek Söldgya Halál, de az Istennek aiándéka örök élet, az mi Urunk Iesus Christus.

stusnak általa. Ton. 2. psalm.

Antiphona VII.

OYjátok magatokat az hamis
Prophetáktól, kik iőnek tí
hozzátok iuhoknak ruháiban,
de onnan belől ragadozó farka-
fok. Ton. 5. psalm.

Antiphona VIII.

AZért esett foglágban az én
népem, hogy nem volt elmé-
reti. ton. 7. psalm.

Antiphona IX.

MInden az ki fel magasztallya
magát, meg aláztatik, és az
ki meg alázza magát, fel magasz-
taltatik. ton. 3. psalm.

Antiphona X.

Mitt

MItt kellett volna meg is ten-
nem az én Sözlömmel, az
mit nem töttem volna? s. tehát
mikoron várnám, hogy édes Sö-
löt hozna, miért teremtet vad
Sözlöt? ton. 3. psalm.

Antiphona XI.

LEG először keressétek az I-
sten országát, és annak igassa-
gát, s. mind ezek meg adatnak ti-
néktek. ton. 7. psalm.

Antiphona XII.

ADgyátok meg az Császárnak
az mi Császáré, Istennek is az
mi az Istené. ton. 7. psalm.

Antiphona XIII.

MIképpen az villámás ki iő
Nap kelet felől, meg látfik
mind

mind Nap estig: azonképpen
 Ben az embernek fiának iövele.
 Valahol léend az Dög, oda gyűl-
 nek az keselyűk is. ton. 1. psal.

Antiphona, Ex 1. Paralip. 20.

Adversum Ecclesie inimicos.

MI Istenünk nintsen mi né-
 künk erőnk, ez ilyen nagy
 sokaság ellen, az mely rohan mi
 reánk, nemis tudgyuk mit kel-
 lyen mivelnünk: hanem csak ezt,
 hogy az mi femeink te reád néz-
 nek. ton. 6. psalm.

Antiphona contra hostes populi DEI.

Ex Psalm. 79. Deus, venerunt gentes,

EGyben gyűltenek az mi el-
 lensegink, és dítsekednek az
 ő erősségekbe te ellenned: ronts
 meg Uram az ő hatalmokat, és of-
 lald el őket, mi óltalmazó Isteünk
 supplis

Supplicatio pro pluvia tempeſtiva.

KEgyeſſégnek és minden io-
ságoknak örökké dítſirendő
kútſeie, teremő Ur Iſten, ki meg
öntözöd az hegyeket az felhők-
ből, és bé töltöd ez földet gyű-
möltsőkkel; ſzénát tetemteſz az
barmoknak, és gabonát az embe-
reknek életekre: hogy kenyeret
hoz ki ez földből, és az bor meg
vidamítſa, és az kenyér meg erő-
ſítſe embernek ſzívét: Könyő-
rűly mi rajtunk az te ſent neved-
ert. ron. 4. psalm.

Supplicatio pro ſerenitate reſtituenda.

HAtalmas Iſten, az te akara-
todból leſznek az eſők, és
eghi harmatok, mellyekkel ez
föld.

földet meg sírosítod, és te parancsolatodból rekednek meg az egnek Csatornái: kériünk te szent fellegedet, hogy állasd meg a kártevő nedvellegeket, és fel tiszítván az időt, tarts meg kegyelmes-segedből mi nekünk adot aiándékidat. ton. i. psalm.

H Y M N V S IN ADVENTU Domini, usque ad ferias natalis eiusdem canendus.

Aldot Izraelnek Ura, mert ez az kegyelmes Atya, ki mindeneket meg álda, fent Fia által meg váltá.

Davidnak ezt meg ielenté, irgalmasságot hirdeté, mert Christust néki igiré, és országát velle közlé. Ezt

Ezt az Atya meg ígiré, Pro-
pheták által hirdeté, esküvéssé-
rőssité, Fiát minékünk el küldé.

Hogy kimentene ezekből, ő
éki nagy haragiából, kárhozat-
ol, az kétségből, és rettenetes
örfagból.

Ki a sok ellenségektől, meg fá-
radison az büntől, késegtől és
árhozattól, búkségünkben ki-
rterttől.

Neki bentségben szolgálunk,
mert Christus az mi bentségünk,
minékünk igasságunk, kit hűt-
el mi meg kaptoltunk.

Illy kegyelmes lón az Atya,
mert Mennyországba meg láta,
hogy minket meg szabadíta, Fiát
rettünk nem báná.

Azért nézz reánk UR Isten,

C.

kik-

kik vakok vagyunk az bűnben,
geriezd bent Lelked bívűnkben,
hogy legjünk tisztes lelkűnkbe.

Ditliret néked bent Atyánk,
ki uralkodol örökké, tekints re-
ánk bent Fiadért, hogy ne vesz-
sünk el örökké. Ugy legyen.

ANTIPHONA

ad eundem Adventum Domini.

AZUR úgy iő ki mint Orias,
mint hadakozó férfú; irigy-
séget indít, zeng és ivólt, diadal-
mat véßen az ő ellenfegén.
ton. 3. psalm.

HYMNUS

In præcident. Natal. Domini canend.

Istentől válastot népek, gyűlie-
tek egyben minnyáian, es tiszta
szüöl

DITSIRETEK.

51

üüböl örülvén, ditsirítetek az UR
Isten.

Es neki hálát adgyatok, nagy
szelki buzgóságokkal, mert hűség-
gel ígértis, bē tellyesítvén megh-
adta.

Sokszor az Propheták által, né-
künk egy Kiralyt ígért volt, ki
minden ellenséginktől, minket
meg szabadítana.

Várták az régi szent Atyák,
ennek bē tellyesedését. kívánság-
gal ohaytották, reménységgel ajá-
dották.

Sem kélik sem Isten, hatal-
mas és tökéletes, az ő bölts ren-
deléséből, szerével lesznek min-
denek.

Mert mikor az tellyességnek,
eljuta immár ideje, Isten szerető

Szent Fiát, im ez világra bocsátá.

Ez az el küldött Messias, kit Isten mi válttságunkra, igirt vőlt kegyességéből, fűletet Sűznek méhéből.

Senki immár az ördögtől, ne félljen sem az pokoltól, sem bűntől, sem ez világtól, sem az törvénnek átkától.

Sőt minden nagy bátorfaggal, bizván az Iesus Christusban, bémehet az menyországban, s Istent Attyának mondhattya.

Illyen irgalmasságáért, velünk nagy iótételeiért, az Mennyei Szent Atyánkat, mind égigh fel magasztallyuk.

Annak mind Földön s mind Menyben megh maradando tisztesség, büntelen valo dicsőret, örök.

DITSIRETEK.

53

örökkön örökké legyen.

Seregeknek boldog URa, mi
meg-váltónknak szent Attya, az
Christusért légy kegyelmes né-
künk, és minket meg halgas.

A L I V S.

IO Kereszténynek kik vagyunk,
Atya Istennek hálát adgyunk,
ki könyörülvén mi rayunk, sent
Fiát adá éreztünk.

Ki sent Lélektől fogantaték,
Sűz Mariától születék, bűneink-
ért meg fehéreték, üdvösségünk-
ért életre adaték.

Ditsirtelessék az Ur Isten, Chri-
stusnak általa mindenben, ki min-
ket meg áld lelkünkben, es vissen
örök életben. Ugy legyen.

C 3

An.

HIdgyétek mert im el iött az
Iesus Christus, kit az Atya
Ur Isten megigirt vala. ton.

II.

MEGesküt az Ur Davidnak
bizonyfagul, s el nem áll az
mellől: az te ágyékídnak győ-
möltsében, ültetek az te Királyi
székedben. Ton. i. psalm.

III.

HERtelenséggel lön az Hir
mondó Angyallal Mennyei
seregnek sokasága, kik ditsi-
rik vala az Istent, és mondnak va-
la: Ditsőség magasságban Isten-
nek, és földön békessegh, embe-
rekben

DITSIRETEK.

ss

rekben is akarát. Ton. 7.

IV.

SZűlé az ő Fiát első szűlöttét, és
pola ruhában takará őter, és le
feketé az iáßolyban. Ton. 4.

HYMNVS QUADRAGESIMALIS.

2. Cor. 6.

HAlgassuk figyelmetessen,
mire Pal Apostol intsen,
az Isten rettenetesen, hogy min-
ket meg ne büntessen.

Ez az kellemetes idő, melly
üdvösséghez illendő, az kívül
minden vesendő, és örök tűzre
menendő.

Immár azért fel serkennyünk,
mint mely álomból fel kellyünk,
az büntől mi bütsut vegyünk,

C 4

gens

Fent életre igyekezzünk.

Istennek szót halgassuk,
parantsolatit meg tartssuk, álhata-
tos hűtél vallyuk, segítségre öt-
hűk.

Őrizkedgyünk az őrdögtől,
távozzunk el révelygéstől, sok
emberi szerzésekől, mellyek el
vonfnak Istentől.

Mert az réghi ellenségünk, ő-
lalkodik mi ellenünk, azt akarja
tenni velünk, hogy velle egygüt
györödgyünk.

Tehát illik, hogy vigyázzunk,
és arra legyen nagy gondunk, az
fám-adásban mitt mondgyunk,
mikor on innét ki mulunk.

Ezekre minket segillyen, az
UR Isten, kinek legyen ditsőség;
ő minket vigyen menyben, kik
vagyunk

vagyunk ez földön. Ugy legyen.

ANTIPHONAE QVADRAGES-

*simales ex puro Dei verbo, in hono-
rem Ecclesiae excerptae.*

I.

HA embereknek és Angya-
loknak nyelveken szól-
nak, de szeretetem nem volna: ol-
yan volnék mint az zengő ertz,
és az pengő Czimbalom. Ton. 5.

II. Matth: 4.

IRván vagyok, nem tsak Ke-
nyérrel él az ember, hanem
minden Igével, az mely ki ő I-
stennek fiaiból. Ton. 1.

III. 1. Theff: 4.

NEm hívút minket az Isten
tisztátalanfagra, hanem bent-
C 5 élet-

8
gleterre.

ISTENT

Ton. 7. psalm.

1 V. Ephes. 5.

SEnki meg ne tsallyon titóket,
hívságos befédekkel, mert e-
zekért szokot iőni Istennek ha-
ragia az engedetlen fiakra. tom3.

V. Iohan: 8.

Bizony bizony mondom ti-
néktek, ha ki meg tartandgya
az én befédemet, halált nem lát
örökké. Ton. 5. psalm.

H Y M N V S

In die passionis Domini canendus

OH Kegyelmes mő szent A-
tyánk, ki vagy fennlő vilá-
gosság, menyorságban egy Ura-
ság, kérőnk téged halgass meg
minket,

Missa

DITSIRETEK.

Mi fivőnket kegyes Atyánk,
igaz hűben, reménységben, ki-
váltképpen erősítsed, hogy biz-
hassunk mi te benned.

Te mŋ hozzánk io vőltodat,
voltaképpen esmérhessők, mel-
lyet hozzánk meg mutattál, hogy
fent Fiadat értők adád.

Azért illy nagy felermedért,
kérők mostan ne hadgy minket,
ellensegnek dűhőssége, ne vehes-
sen rayunk erőt.

Oh irgalmas mi fent Atyánk,
ki kegyessen minket intes, bátor-
sível hogy folyamiunk, minden-
koron tsak te hozzád.

Kérők azért ne hadgy min-
ket, ellensagnak ő kezében, de
bűnünket meg botsással, és gon-
dunkat te visellyed.

Mutasd hozzánk is vóltodat,
 őstalmazzad országunkat, ronts
 el minden hatalmokat, kik mi el-
 lenünk dühűsködnek.

Keresztyéni eggyességben,
 fenteltessek áldott neved, és ma-
 radgyon meg mi köztünk, fent
 igidnek ditsősége.

Bíriad lelki országodat, mel-
 lyet Atyánk tsak te magad, fent
 Fiad által megh váltottál, drága
 kintsel késítettél.

Légy kegyelmes azért hoz-
 zánk, és te igireted ferént, mi fi-
 vűnket bátorítsad, ez siralomnak
 völgyében.

Ne nézd kérünk mŷ bűnein-
 ker, nagy háládatlan sagunkat, ha-
 nem az te is vóltodból, tégy mi-
 velünk minden iokat.

Aldott

DITSIRETEK.

61

Aldot Isten ſ. nevedért, mind
ezeket mi valhaſſuk, ſent hűtün-
kel azért vallunk. Tégy mi ve-
lünk minden iokat. Ugy legyen.

ANTIPHONA L

SIDoknak Iudas illyen legyet
ada, mondván: az kit én meg-
tſokolandok, az, az Chriſtus;
fogiátok meg őtet. ton.

I lo.

MEg oſtrák ő kőſztők az én ru-
hámat, és az én ruhámra
Sorſot vetének. ton.

IN SABBATO SANCTO AD

preces vespertinas. Antiphona.

MIképpen Ionas vólt három
Napon, és három Eyjel, az
Czerthálnak gyomrában: azon-
képpen léſen az embernek fia is
az földnek ſűvében, három Eñé
Nappá. Ton. 2. pſal. Hym.

HYMNVS. PASCHALIS.

FEnlik az Nap fényességgel,
 zeng az Egh nagy dicsőréttel,
 ez világ örül örömmel, ordít az
 Pokol rettegéssel.

Mert az erős Kiraly Christus,
 Halál erejét meg győzé, Pokol
 torkát bé rekeszté, minket nagy
 kintől meg mente.

Koporsóban temetteték, vité-
 zektől őrizteték, hatalomban di-
 cselkedék, az halál tölle győzeték.

Meg ment immár az haláttól,
 és az pokolnak átkától, mert fel-
 támadt az halálból, mint monda-
 ték az Angyaltól.

Meg holt vala bűneinkért, fel-
 támadt igazságunkért, hogy mi is
 velle egyemben, támadnánk ö-
 rök életre.

Ez

DITSIRETEK. 63

Ez Hufveti innep napon, vi-
gadozzunk örömlünkben, mert
az Christus nagy örömmel, fel-
támadt dútsóult-testek.

Oh kegyelmes áldott Isten,
bíriad az mi fíveinket, hogy te
néked dítfiretet, mondhasunk, és
dútsóseget.

Kérünk réged Arya Isten, ez
Hufveti örömlünkben, óltalmaz
minket mindenben, testi lelki
véfbedelmekben.

Hálakat adunk te néked, ki ez
halálból fel költéd, szent Fiadas
mi Urunkat, most és mind örök-
kőn, örökké. Ugy legyen.

ANTIPHONAE PASCHALES.

Antip. I.

AZ Christus meg holt az mi
bűneinkért, irások berént:

C 8

eset

és el temettétet: és fel támadott
harmad napon, irások szerint.

Ton. 1. psalm.

Antiphona 116.

VR. Istennek Angyala le száll-
la az Menyből, és járulván
az koporsóhoz, le fordítá az kő-
vet, és azon ül vala: Dirsié-
tek az Ur Istent. Ton. 8. plal.

A. Dominica Quasimodo usq;
ad Festum Ascensionis, An-
tiphona quotidiana.

FEL támadván az CHristus
meg jelenék, az ő Tanítvá-
nyinak, ezt mondván: Békeség
legyen tő nektek Tanítványim,
ne fellyetek semmit, mert én va-
gyok. ton. 7. psalm.

HYM.

DITSIRETEK.

65

HYMNVS

De Ascensione Domini.

Mostan ieles Innep és igen nagy öröm, indittyák szívünket Eneket-mondani, mikor Menyben menvén ő dűtsőségekben, Christus Király helyheztek.

Vigh éneklésekkel Eghben emeltetvén, fenteknek seregi hirdetik az Királyt, Angyali karok is ennek győzedelmet, mind E-gigh magasztallyak.

Az ki az ördöghnek el rontván országát, akkor embereknek sok aiándékokat ostra, mikor mène az ő szent Attyához, ki őtette tőtte birová.

Urunk és Istenünk kériük fel-

C 9

sege-

legedet, lássad óltalmazd meg te
fegény népedet, hogy ördögnek
merges tsalárd mordálýsága, min-
ket pokolra ne eýtsen.

Hogy mikor Christus el íő,
rettenetessen ítilni holtakat és e-
leveneket, te benned bizokat: ne
vefs gyötrelmekre, hanem vigy
örök életre. Ugy legyen.

Antiphona I.

FEL mène az Christus Meny-
országban, nekünk helyet ber-
zeni. Ditsíret Istennek.

Antiphona II.

GAlileabéli Ferfiak mitt álló-
tok nézven az Eghben: ez
Iesus, az ki fel víterék ti tölletek
az Menyben: azonképpen íő el,
az mint

DITSIRETEK. 67

az mint láttátok őtet fel menni az
Menyben. con. 7. psalm.

HYMNVS

In die Pentecostes canendum.

Veni Creator Domine.

Iővel Teremtő UR Isten, látogasd meg elméinket, tölts bé az te fent Lelkeddel, szíveinket, meg újtván.

Te vagy az egy örök Isten, az Christus által fent Atyánk, élő, kütfő, tűz, szeretet, és mi lelkünknek gyamola.

Bővös vagy aiándékokkal, ki ontád az te fent Lelkedet, az Apostolokra, az mint igérted volt az Christus által.

Gyuyts vilagot értelmünkben, és szeretetet szívünkben, az mi erőtlenségünket, erősségeddel gyás

del gyamolits.

űzd távol ellenségünket, adgy
minékünk békesseget, az te bent
vezérlésseddel, távul iáriunk go-
nosfoktól.

Adgyad hogy meg ismérhes-
sünk, téged egy bizony Ur Istent:
és az te bent Fiadat az mñ egy U-
runk Iesus Christust.

Dicsíret legyen mindenben,
az Christus által Atyának, ki az
őszent Lelkével, vigasztallyon
minket örökké. Ugy legyen.

Antiphona ad eundem Festum.

Mikor bé tellyesedet volna
az ötvenedik Nap: az Ta-
nítványok egyetemben valo aka-
rattal minnnyaian egygyűve gjöl-
tenek vala. ton. 3. psalm.

Anti-

DITSIRETEK.

69

Antiphona II.

SZolnak vala külömb külömb
nyelveken az Apostolok, I-
stennek nagyságos dölgaírol. Di-
tsőség Istennek. ton.

KÜLÖMB KÜLÖMB An-
típhonák mellé rendeltetet
psalmusok.

Canticum Mariæ. Luc. I.

MAgasztallya az én lelkem
az Urat: és örvendezet az
én lelkem; az én üdvezítő Iste-
nemben.

Mert meg tekinté az ő Solga-
lo Leányának alázatos vóltát: í-
mé azért engemet boldognak
mondnak minden nemzetsegek.

Mert tölt én velem nagy io-
kat az

kat az hatalmas Isten: dicsőre-
és bentséges az ő neve.

Es az ő irgalmassága nemzet-
ségről nemzetségre vagyon: az
ő tölle felőkhoz.

Hatalmassagot tselekedet az ő
kariának ereiéből: kevélyeket
az ő igyekezetekben meg ronta.

Az birodalomból le veté az
hatalmasokat: és fel magasztalá
az alázatosokat.

Isteni igazságnak éhezőit min-
den iokkal bé tölté: és az éhezes-
nélkül való gazdagokat üressen
botfata.

Minden Keresztényen hű fölga-
lát az Isten hozzá fogadja: meg-
emlekezvén az ő irgalmassága-
ról.

Miképpen irgalmasságából
fogad

DITSIRETEK. 71

fogadta vala az mi Atyáinknak :
Abrahamnak és ő magvanak
mind örökké.

Az halhatatlan és láthat. &c.

Psalmus 113. Laudate pueri Dominum,

Ditsiriétek hiv Keresztyének
az Ur Istent: ditsiriétek az
Ur Istennek nevét.

Legyen áldot az UR Istennek
neve: mostantol fogva mind ő.
rökkön örökké.

Nap támadattól fogva mind
Nap nyugotiglan: ditsireres az
Ur Istennek neve.

Fel magasztaltot az Ur Isten
minden népeknek felette: és az
Mennyeknek felette az ő ditső-
sége.

Kisfoda olyan mint az mi U.
runk

runk Istenünk: ki menyben lakik: és az alázatosokat nézi menyegből itt ez földön.

Felvéfi az begént az földről: és az ganébol fel emeli az nyomorultakat.

Hogy helyheztesse őket az feiedelmekkel: és az ő népének feiedelmévül.

Ki az magtalant teszi gyümölcsös Annyá: hogy magzatlanak örvendézen.

Psalma 117. Laudate D. omnes gentes.

Ditfiriétek minden pogánok: az UR Istent: ditfiriétek az UR Istent minden fele népek.

Mert meg erősítettet mi raytunk az ő irgalmassága: és az URnak igazsága mind örökké meghmarad.

Psal.

DITSIRETEK.

73.

Psalms 34. Benedicam Domino.

MInden időben ditsiriuk az
Ur Istent: mindenkor az ő
ditsireti az mi fánkban legyen.

Az mi lelkünknek ditsősege
az Ur Isten: halván az az alázat-
osok rayta örülnek.

Ditsiriétek azért mi velünk e-
gjetembē az Ur Istent mind örök-
ké: és az ő nevet magasztallyátok.

Valakik az UR Istent fogal-
matos búvel keresik meg halgat-
tatnak: és minden nyomorúság-
ból meg szabadítja őket.

Iarulljátok az Ur Istēhez álha-
tatossággal, és ragaszkodgyatok ő
hozzaia: meg világosítattok és á-
rtörtzátok meg nem fégjenedik.

Az meg nyomorodot ember
az Ur Istenhez kiáltso és meg hal-

D

gattya.

gattyá ötet: és minden nyomor-
ságból meg szabadítja ötet.

Valakik az UR Istent félik, az
UR Istennek Angyala azoknak
környülök vagyon: és meg őri-
zi, meg is szabadítja azokat.

Köszölyvadászok és lássatok megh,
mely igen gyönyörűséges az UR
Isten: boldogok minnyáian az
kik ő benne biznak.

Felgyétek minnyáian ti hű Ke-
restyének az UR Istent: mert so-
ha nem bukálkodnak az ő benne
bizok.

A gonoszok és az Istentől el fá-
karrak bukálkodnak és gheznek:
az kik pedig az UR Istent félik,
semminémű ióban meg nem kif-
sebednek.

Örvetek ide Gyermekek ti
min-

minnyáian hű Keresztényének: jö-
vetek ide és titóket Istennek fe-
lémére tanítunk.

Ha akartok ez vilagon artat-
lanul élni: és iolelki ismérettel és
tsendességgel im ezt tegyéték:

Az ti nyelvetekeket fordítsatok
el az gonosb befédekről: és az tū
aiakitok ne álljanak álnokságot.

Az mi io, azt tegyéték: had-
gyátok el az gonosságot, keresse-
tek az békesseget és azt kövessé-
tek.

Az UR Istennek irgalmas fe-
mei nézik az igazakat: és az ő
fülei azoknak könyörgéseket
halgattyak.

Vissontag az ő haragia az go-
nosb tselekedőkön: hogy meg az
neveket is el vessesse az földről.

Az igazak fel kiáltanak az Ur Istenhez és meg halgattya őket : és minden nyomoruságból meg szabadította őket.

Az meg bomorodot szívű emberhez közel vagyon az UR Isten : és az keserveseket meg vigasztallja.

Ióllehet hogy az igazaknak nagy fok nyomoruságok vagjon : de maga mind azokból az UR Isten meg szabadította őket.

Az Ur Isten az híveknek minden tetemít meg őrizi : és csak egyyet is azok közül el nem hagy vesni.

Az gonosok, gonosul el vesnek : és az kik az híveket gyűlölik büntelen el pusztulnak.

Az Ur Isten az híveknek lelkeket

keket meg szabadítja minden
vesedelemtől: és az kik ő benne
biznak azokat el nem hadgya
veszni.

Az halhatatlan és láthatatlan
Királynak tiak az egy bölcs I.
stennek: tisztesség és dicsőség a-
dassék. &c.

Canticum Zachariæ Luc. i.

ALdot az Izraélnek Ura Iste-
ne: mert meg látogató és meg
váltá az ő népet.

Es fel emeli az mŋ űdveffé-
günknek felet: az ő fölgaíának
Dauidnak házában.

Miképpen ígerte vólt az fent
Prophétáknak száioi által: kik
világ kezdetitől fogva voltak.

Hogy minket meg szabadita-

D 3

na az

na az mi ellenséginktől: és mind azoktól kik minket gyűlölnék.

Hogy irgalmasságot tenne az mi Atyáinkkal: és meg emlékezténiek az ő fogadásáról.

Mely fogadást tölt vala az mŋ Atyánknak Abrahamnak: hogy mŋ nekünk meg adnáia.

Hogy felelem nélkül az mi ellenségünk kezéből meg szabadulván: és ő néki szolgáljunk.

Sentségben és igazságban ő cŋtötte: és minden mi időnkben.

Es te kis Gyermeke az fellegetes Istennek Prophétáianak hívattól: az URnak elötte az ő útát megkerzeni.

Az ő népének üdvességes tudománt adni: az bűnöknek bocsánatnyára.

Hogy

DITSIRETEK. 79

Hogy világossá adatnéiek azoknak, kik az sötétségben és az halálnak árnyékában járnak: az mi lábainkat igazgatni békeslegnek utára.

Psalmus 53. Deus in nomine tuo.

VR Isten az te nevedért fabledits meg minket: és az te hatalmaddal óltalmaz meg minket.

Ur Isten halgassd meg az mŷ imádságinkat: meg halgassad az mŷ befédinket.

Mert idegen népek támadtának mi reánk: és hatalmasok halálra keresnek minket és nem félnek az Istentől.

Imé az Ur Isten megsegil minket: és az Isten az mi óltalmunk.

Es térített minden veszedelmet
az mi ellenségekinkre: és az ő igaz-
ságával el vették őket.

Ur Isten, io akarattal és tíftra fi-
vel bőlgálunk te néked: és dicsí-
rünk az te nevedet, mert igen io.

Mert minden háborúságink-
ból megszabadítasz minket: és
semminek alittyuk az mi ellensé-
ginket.

Az halhatatlan és láth: &c.

Psalms. 130. De profundis clamavi, &c.

AZ mŋ bűneinknek mélyse-
géből kiáltunk te hozzád Ur
Isten: halgass meg az mi könyör-
gésünket.

Ha az mŋ bűneinket elő fám-
lándod Ur Isten: vallyon s. ki-
tsoda szenvedheti ítélétedet.

Dete

DITSIRETEK.

81

Dere nállad vagyon nagy ir-
galmasság: és az te nagy irgal-
massagodért biztunk te benned
Ur Isten.

Az mi lelkünk bizott az te i-
giretedben: reménsege vagyon
az mi szívünknek te benned Ur I-
sten.

Mind békefűgben s mind há-
borufagban: reménsegek az hű
Keresztényeknek az Ur Isten.

Mert az UR Istennél vagyom
az irgalmasság: és csak ő az mi
hatalmas meg változunk.

Es ő szabadítója az Kereszté-
nyeknek: ki minker meg sabadi-
tott minden bűneinkből.

Az halhatatlan és láthatatlan
Királynak csak az egy bölts Isten-
nek: tisztesség és dicsőség adassék.

D

ő di-

ő ditsírtéssék Szentegyházban
az Iesus Christusnak általa : mind
örökkön örökké, Ugy legyen.

Psal. 15. Qui habitat in taber. &c.

VRam Isten ki lakozik az te-
haylékodbán : avagy ki
nyugfzik az te fent házában, az
örök Menyországban :

Az ki bűn-nélkül vagyon : és
az ki igazat tselekezik.

Ki igazat szól az ő szívében : és
ki hamissat nem beszél az ő nyelvél.

Es semmi gonosszal nem vőlt
az ő baráttjának : és meg nem rá-
galmazza az ő Attyáját.

Ki mindenkor gjűlölte az go-
nost : és az Istenfélőket tisztelte.

Az mit fogadott baráttjának.

azt

DITSIRETEK. 83

azt meg tellyesítette: és ki pén-
zét nem adta uforára, és aiándé-
kot nem vőtt az ártatlanokon.

Az ki ezeket meg miyeli: az,
az Isten országabol ki nem rekes-
tetik.

Az halhatatlan és láthatat. &c.

Psalms 32. Quid gloriaris, &c.

Miert ditszekedel kegyetlen
ember az gonosszagban: ki
hatalmas vagy az álnoksagban?

Nem tudodé hogy az hívek-
nek ielen vagyon az Ur Isten: és
kegyelmessége vellek vagyon.

Bossusagot minden nap estig
beszél az te nyelved: és álnokla-
got tselekedel mint az éles bo-
rótva.

Vallyon s-miert szereted az

gonofit inkább az ionál : és az hamisságot az igazságnál :

Minden veszedelmes befédetket állás : és nyelved álnokságban gyönyörködik.

Ennekokáért az Isten el veszt és el ront tégedet : mind házadat s mind magzatodat el törli ez földnek finéről.

Ezt látván az Hívek el álmélkodnak raytad : és nevetvén im ezt mondgyák te néked :

Imé lássátok az kegyetlen embert : ki nem vette Istenben semmi bizodalját.

De bizik gazdagágában : hatalmas hogj az híveket meg nyomorgassa.

En penig mint az gyümölcsozó Olayfa vagyok az Isten házában :

DITSIRETEK. 85

ban: és az ő kegyelmességében
bizom mind örökkön örökké.

Az halhatatlan és, &c.

Psal. 144. Benedictus Dominus, &c.

ALdot legyen az mŋ Urunk I.
stenünk ki tanit minket lelki
viadalra: és az mŋ teledet in-
ket ióra igazgattyá.

Mŋ irgalmasságunk és bizo-
dalmunk: mŋ óltalmazónk, és
mŋ szabadítónk.

Mŋ óltalmazónk, és ő benne
bizunk: ki az Keresztén népet
engedelmessé teszi minékünk.

UR Isten mŋsoda az ember
hogy megjelentet nekí: avagy
az embernek Fia, hogy meg te-
kintet őtet?

Az ember elmulando hívsa-

D 7

hoz

hoz hasonlatos: el mulnak az ő
életének napi igen hamar mint az
árnyék.

Mutasd meg az te tsudálatos
hatalmat, és el rontod őket: bo-
tsasd ki az te szent igidet, és meg
háborítod őket.

Botsasd ki az te hatalmodat az:
magas menyorságból: és szaba-
dits meg minden háboruságból,
és az idegen fiának kezekből.

Kik hívástot beszélnek: és ha-
misan tselekednek.

UR Isten ny eneket éneklünk:
te néked: nagy vigassággal éne-
ket mondunk te néked.

Ki meg szabadítod az Királya-
kat: ki meg szabadítád David Ki-
rályt az gonosz ellenségnek fegy-
verétől.

Saba.

Sabadíts meg minket az idegen fiaknak kezekből: kik hívogatót szólnak, és hamarosan tselednek.

Kiknek Fiok ollyaténok, mint uyjonnan ültetett plánták: az ő áfiuságokban.

Az ő leányok mindenképpen fel őltöztének: mint az Templumnak ékeességi.

Az ő Tárházok mindenekkel rakvák: egyiket az másikat megtöltvén.

Az ő luhok tenéztők, és fámatalanul ki mennek: kővérek az ő ökrök.

Nintsen ősvény az ő kertfalokon: nintsen síralom az ő utfiatokon.

Boldognak mondatnak az ne-

pek, kik ezekkel bővölködnek :
de boldog az ember ki bizik az Ő
Urában Istenében.

Az halhatatlan és láthat, &c.

SEQVNTVR ALII

Pfalmi, qui post Antiphonas Do-
minicales canuntur.

Psalms primus. Beatus vir, &c.

BOdog ember az ki nem jár az
Istenteleneknek tanátlan : és
az faytalanoknak után meg nem
áll, és az gonosra ügyekezőkkel
társaságot nem tart.

Hanem az Ő kívánsága va-
gyon az Urnak törvénye fserint :
és az Ő törvényéről gondolkodik :
mind éjfel és nappal.

Es olyan leszzen mint az víz :
folyá-

folyások mellett űltetet sa, az melj
gyűmöltsét megadgya az ő ide-
jében: és az ő levele megh nem
főnyad, és valamit terem a mind
io leßen.

Nem ugy az Istentelenek: ha-
nem olyanok lésznek mint az
polyva, mellyet el ragad az fél.

Ennek okáért nem állhatnak
meg az Istentelenek az itilertben:
mint az bűnösök is az igazaknak
gyülekezetiben.

Mert tudgya az Ur az igazak-
nak útát: az Istenteleneknek ú-
tok el vess.

Az halhatatlan és lát. &c.

Psalmus 2. Quare fremuerunt, &c.

Mért zaydultanak fel az po-
gánok: és az népek hívsa-

got gondolnak?

Fel támattnak ez földnek
Királyi, és egybe eskütnének az
Fejedelmek az Ur ellen: és az ő
Christusa ellen.

Szaggassuk el az ő köteleket:
és vessük el rolluk az ő igáiokat.

Az ki Mennyegben vagyon
meg neveti ezeket: és az Ur meg
szufollja őket.

Akkor ofrán szól ő nékik ha-
ragiában: és busultában meg há-
borította őket.

En pedig megkentem az én
Királyomat: az Sionon én bent
hegyemen.

Beszéllek az Urnak végezése
ferrint, ki azt mondta énnekem:
én fiam vagy te, én má szültelek
tégedet.

Kérked

Kéríed töllem és adando vagyok tenéked az pogányokat örökfegül: és verendő vagyok ez földnek határit te birodalmod alá.

Meg töröd őket vas páltzával: mint az íserép edént ugyan egyben rontod őket.

Tehát immár Királyok vegjétek eszerekben magatokat: tanuljatok ez földnek bírái.

Sólgállatok az Urnak felelemmel: és örvendezzettek rettegéssel.

Apollyátok meg az Fiút hogy megh né haragudgyék, és el ne vesszettek az úrról, mikor hirtelen felgeriedend az ő haragia: boldogok minnyáian az kik bíznak ő benne.

Psalm. 3. Domine quam multi. &c.

VRam, mely igen megh soka-
sultanak az én háborgato-
im: sokan támattnak fel én ream.

Sokan mondgyák ez én lel-
kemnek: nem remélhet ő Isten-
től meg szabadulást.

De Uram te vagy én óltalmam
s én ditsőségem: és én feiemnek
meg szabadítóia.

Könyörgésemmel kiálték az
Urhoz: meg halgata engemet az
ő fent hegyéről.

En le fekszem el alusom s felis-
serkenek: mert az Ur biztat en-
gemet.

Nem felek sokezer emberek-
től: kik engemet minden felől
környül vőttek.

Kely

DITSIRETEK. 93

Kely fel Uram s. tarts meg engemet én Istenem : mert te verted artzul minden ellenségimet, az Istenteleneknek fogokat őszve törted.

Az Urtól vagyon az meg faditás : és az te népedre áll az te áldásod.

Az halhatatlan és láth. &c.

Pfalm. 4. Cum invocarem, &c.

Mikor kialszok, felely meg én : nekem én igazságomnak Istenem : meg borulásomban tágitást töl énnékem, könyörűlly én raytam és halgasd meg az én könyörgésemet.

Embereknek fia, vallyon s. míg leßen az én tisztességem gyázatban : hív sagot berettek, és hazug

hazugságot kerestek.

De meg tudgyátok hogy az jámborságra igyekezőt az UR magának válasszotta: meghalga az UR mikor ő hozzá kiáltok.

Rettennyetek meg s. ne vétkezetek: főllyatok síverekben és ágyatokban, s. vesztégetek.

Aldozzatok az igazságnak áldozattal: és reménységteket az Urban vesztétek.

Sokan mondják: ki mutat írt minékünk? de te támaszd fel Uram mi reánk az te bínednek világosságot.

Vigasságot adtál ez én síveremben: mi időtől fogva az ő gabonáiok és borok meg bővült.

El alusom s. elis nyugsom bátorssággal: mert Uram csak te vagy

DITSIRETEK.

95

vagy egyedül ki engem vesztieg
ültetf bizodalomban.

Az halhatatlan. &c.

Pfalma, 110. Dixit Dominus. &c.

Monda az Isten az én Uram-
nak : ily az én jobbomra ;
míglén vetem az te ellenségedet
lábaid alá úgy mint Samolt.

Az te hatalmasságodnak Kirá-
lyi Istápiat ki botsáttya az Úr Si-
onból : uralkodgyál az te ellen-
ségednek közepette.

Az te néped, szabad akarattya
Berént való aiándékokkal ielen
vagyon az te gyűlekezetednek
napján szentségnek fényességé-
ben : mint az haynali harmat, ol-
lyan az mehből az te iffiuságod.

Meg eskűt az Úr s. ő nem bán-
kodik.

codik azon : örökké valo Pap
vagy te, Melchisedeknek rendi
ferent.

Az Úr az te jobbod felől : az
ő haragiának napián meg veri az
Királyokat.

Itületet téfen az pogánok kö-
zöt, minden helyeket be tölt holt
testekkel : az nagy földnek feiét
megrontya.

Utában iszik az Patakból :
ennekokaért fel magasztallya fe-
iét.

Az halhatatlan és. &c.

Psal. III. Confitebor tibi. &c.

Ditürem az URat tellyes bü-
vemből : az igazaknak ta-
nátsokban és gyülekezetekben.

Nagyok az Úrnak művei : ki
nyilat-

nyilatkoztatának mindenenek
valaikik kívánniak azokat.

Ditsőség és fenyegetés az ő mi-
ve : és az ő igazsága meg marad
örökké.

Az ő tsoda-tételének emleke-
zetit hatta : kegyelmes és irgal-
mas az Úr.

Eledelt adót az ő tölle felők-
nek : mind örökké meg emleke-
zik az ő frigyéről.

Az ő tselekedetének erejét
hirdeti az ő népének : mikor ad-
náia ő nekik az pogánok öröksé-
gét.

Az ő kezeinek mivei bizony-
ság és ítélet : hívek mind az ő pa-
rantfolati.

Megh támasztattanak hogy
mind örökké állandók legyenek:

E

bizon-

bizonyságban szerzettenek és egyenességben.

Váltságot küldött, az ő népének parantsolta örökké az ő fővettségét: bent és rettenetes az ő neve.

Az böltsésségnek kezdeti az Urtól való felelem, io értelmek vagyon azoknak, kik az ő parantsolatnak meg tartására igyekeznek: ezeknek diúsíretek meg marad örökké.

Pfalm, 112, Beatus vir, qui, &c.

BOldog ember az a ki fél az Urtól: az ki annak parantsolatiban igen gyönyörködik.

Hatalmas lében ez földön az ő-magva: és az igazaknak nemzetsege meg áldatik.

Marha

DITSIRETEK.

99

Marha és gazdagfag az ő há-
zaban: s az ő igazfaga megh ma-
rad mind örökké.

Sötétfeben világot hoz elei-
ben az egyeneseknek: az á ki ke-
gyelmes, és irgalmas, és igaz.

Az jámbor ember könyörűl
és ad költsön: az ő befédet igaz-
gattyá itilettel.

Mert mind örökké áthatatos
léfen: és örök emlekezetben le-
fen az igaz.

Az gonofnak hallásatol meg-
nem íjed: meg bátoríttatot az ő
fíve mert bizik az Urban.

Meg bátoríttatot az ő fíve s-
nem fél: míglen megh láttya az
boffu.állást az ő ellenfegén.

Ofztogat adakozik az szegé-
nyeknek az ő igazfaga megh ma-
rad.

rad örökké: az ő szarva felmagasztaltatik dicsőségben.

Az Istentelen meglattya s elbusul, agyarkodik fogáival és veszekedik: az Istenteleneknek elvess kívánságok.

Pfalm. 146, Lauda anima mea Dom.

EN Lelkem dicsíried az Urat, dicsírem az URat én éltemben: éneklek az én Istenemnek addig az míg lešek.

Ne bizzatok az Feiedelmekben: embereknek fiaiban kik nem segíthetnek.

Ki mennek az ő lelkek és térnek az ő földökben: az napon elvesznek minden gondolattok.

Boldog az, a kinek segítője az Iacob Istene: kinek reménye legyen
vagyon

DITSIRETEK.

101

vagyon az ő Urában Istenében.

Az ki tſinálta az mennyet és földet s az tengert, és mindene-
ket, mellyek azokban vadnak:
ki megtartya hűtít mind örökké.

Ki Törvényt ſolgálat az pat-
varosok miat meg nyomorottak-
nak, kenyeret ad az éhezőknek:
az Ur meg ódozza az meg kötöt-
teket.

Az UR meg világosítja az
vakokat, az Ur fel emeli az el dő-
lőket: az Ur ſereti az igazakat.

Az UR meg őrizi az jövevé-
nyeket, az árvákat és az özve-
gyeket fel emeli: az Iſtentelenek-
nek utokat el veſtí.

Orfágol az Ur mind örökké:
Sion az te Iſtened nemzetſégről
nemzetſégre.

Pſalm. 147: Laudate Dominum.

Dicsirétek az Urat, mert io és
gyönyörűsleges énekelni az
mi Istenünknek: kívánság ötett
dicsírni.

Meg éppíti az Ur Ierufalemet:
és az Izraélnek ideſtova el oſlott
fámkívetettit egyben gyűyti.

ő gyógyította meg az töredel-
mes fűveket: és az ő faydalmo-
kat meg orvosollja.

ő fámllalja meg az Tſillagok-
nak ſokaságát: és nevet ad min-
deniknek.

Nagy az mi Urunk és nagy e-
reű: az ő értelmének nintſen
fáma.

Az Ur fel emeli az nyavalyá-
sokat: az Iſtenteleneket mind az
földig

földig meg alázza.

Mondgyatok ditsíretet az Úr-
nak hálá-adással: énekellyetek
hegedűben.

Az ki béborította az Egheket
felhőkkel, és esőt kecsitt ez föld-
re: és fűvet teremt az hegyekre.

Az ki adgya az barmoknak
az ő eledeleket: és az hollo-fiak-
nak mikor kiálnak.

Nem kedves ő nálla az lonak
erőssége: és nem gyönyörködik
az férfiúnak fáraiban.

Kellemetese az az Úrnak
az kik felnek ő tőlle: és az kik
reménsegeket vetik az ő kegyel-
mességében.

Ditsíried Ierusalem az Urat:
Sion ditsíried az te Istenedet.

Mert meg erősítette az te ka-

puidnak záriait : meg áldotta te
benned az te fiaidat.

Ő ad te határidon belől békes-
seget : és Semlye kenyérrel téged
meg elégít.

El küldé az ő parantsolatit ez
földre : és igen gyorsan fut az ő
beszéde.

Ő adgya az Havat mint az
gyapiut : és hinti az hóharmatot
mint az hammat.

Az ő jegét le hagyigállya úgy
mint falatokat : vallyon s. ki ál-
hatná meg annak hidegségét ?

El küldi az ő igéjét s. meg ol-
vasítja azokat : fuval az ő fele,
s. folynak az vizek.

Az ki hirdeti az ő igéjét Iá-
cóbnek : és ő berzésít és ítéletit
Izraélnek.

Nem

Nem tótt így minden nemzet:
tel: és az ő végezelget nekik meg
nem jelentette.

Az halhatatlan és láth. &c.

TEMPORE DISTRIBUTIO

nis Cœnæ Dominicæ

Hymnus.

VRnak Vég. Vátsoráiára és ő
áldozattyára, Kerefttyén né-
pek mennyetek, hogy erős lé-
gyen hűtőtök.

Kinek ő Szentsegesteste, ma-
gass Kereftfán epede, rosa finő
fent vérével, szabadita bűneink-
ből.

Az verekedő Angyaltol, és
kégyetlen Pharahotol: veres ten-
gert által menvén, óltalmaz a ke-
gyelmesen, E 5 Ch

Oh bizony méltó áldozat, ki által Pokoltörerek, el vesztet nép-sábadula, örök életre indula.

Már mi iutalmunk az Christus, kinek halála foganatos, ő fent Attyánál érdemes, mindenkoron kellemetes.

Tegeder kérünk UR Isten, ez üdvességgnek ideien, te népedet általmazad, fent Lelkeddel bátorítsad.

Nálad, nélkül mi el vessünk, és semmi iót nem tehetünk, bűnben igen el áratunk, ördög miatt csatlakoztunk.

Borítsd meg mi bűneinket, engeszteljed síveinket, hogy teged minden időben, dicsírhesünk dicsőségben. Ugy legyen.

ORATIO.

Min

MINDenhato Atya Isten, ki
emberen könyörülvén: az
Ur Christust meg ígíred. Irgal-
mazz minékünk.

Christus ki mŷ értünk áldozat
lőn, ſent Attyát engesztelé megh-
mŷ nekünk.

Oh áldor ſent Atya Isten; ké-
rünk téged hogy vigy minket:
te magadnak, és Fiadnak igaz is-
méretire.

Symbolum Fidei Apostolicæ:

HISzünk mind egy Istenben,
mindenhato Atyában, menj-
nek földnek és tengernek, és min-
den állatoknak teremőiében: ki-
reánk illy nagy gondot visel ugy
mint ſerelmes ſaira, bűnünkben.

E. 6

hogy

hogy el ne vessünk: Egy fiának
nem engede értünk ada ott nagy
kenra, hogy általa üdvözülünk:
ez az te hűtőd Keresztyén ember,
lásd hogy hiven meg őrizzed.

Híűnk és Iesus Christusban,
Atya Istennek szent Fiában, né-
künk pedig egy Urunkban: ki
fogantaték bent Lélektől, születék
az Sűz Mariától, kinzáték Pila-
tusot, meg hala, el temetteték, fel-
támadá, menybe méne, onnan le-
fenn el iövendő az utolsó ítéletre:
akkor leszen minden embernek
hűti szerint fizetése.

Híűnk az bent Lelketis, njo-
morultaknak vigasztaloiát, né-
künk kegyes Sűfőlonkat, ki fől-
t az Prophetak által. Híűnk egy
Keresztyéni sereget, benteknek és
eggyes.

DITSIRETEK.

119

eggyességet, bűnünknek borsá-
nattyát: Istentől csak Christus ál-
tal, kit ígire Abrahámnak és az ő
fiainak. Hiszünk testnek fel tama-
dását, és az örök boldogságot,
Amen.

Symbolum Christianum.

Mi hiszünk az egy Istenben,
Menynek, Földnek, és az
benne valoknak teremtetőiben, ki
fiaivá minket választot: ő testünk-
ről és lelkünkéről, mindenkoron
gondot visel mint édes Atya, fiai-
ról: Semmi azért nekünk nem
árthat akarattya nélkül; mert
mindenek vadnak a mi Istenünk-
nek nagy hatalmában.

Mi hiszünk Iesus Christusban,
az ő szent Fiában, és mi Urunk-
ban:

E 7

ban: ki Istennek egyetlen egy-
tulaydon Fia. Ki az űdőnek tel-
lyességében, Sűz Mariától fűle-
tek, az Kereftán érettűnk áldo-
zék. Ott ellenfegűnkön győze-
delmet vőn, és halottaiból fel tá-
mada írások szerint. Kit, mű vá-
runk az itiletre.

Mű híffűk az fent Lelket is,
ki az egy Istennek és az Chrifto-
nak szent Lelke: nyomorultak-
nak vigafűaloia. ő minket vifel,
igazgat, tanít, biztat, és meg fen-
tel híveknek gyűlekezetiben;
hol nekűnk megh botfattetnak
mínden bűneink Chriftofűért, ki
vel ez mostani refűnek fel támadá-
fa után őrökké élűnk.

SANCTVS SOLENNIS.

Szent

SZent Esaiás Prophetának látása szerént, ditsíriük az mindenható Ur Istent, az Angyalokkal egyetemben énekelvén, és mondvan: Szent, Szent, Szent az Seregeknek Ura.

Mind ez széles föld tellyes az te ditsőfégeddel, mindeneknek teremőie: Irgalmaffagodban kik biznak, az Christusért azoknak légy kegyelmes.

B E N E D I C T V S.

ALdot az te sz. Fiad, kit Maria szűzen fogada, Szent Lélektől, és tisztán fűle: Irgalmaffagodban kik: &c.

A G N V S.

CHristus Istennek ártatlan Béránnya, ki mind az tellyes

E s

világ,

világnak bűnét reá vévén, halálát fenvede. Valaki ez által Istenben erős hűttel bizandik, idvezül.

Mindenható Ur Isten könyör-
günk re szent Felsegednek, ad-
gyad nekünk a te szent Lelkedet,
ki nekünk segitseggel lévén, az
te szent akaratod szerint éllyünk.

Confessio peccatorum.

MINDENHÁTO Ur Isten mi bű-
nös emberek: gyónást és
vallást teszünk, mint töredelme-
sek.

Mert mi igen vétkeztünk I-
sten seged ellen: mint teremő
meg válto és szent Atyánk ellen.

Eletünknek rendiben igen
meg bántottunk: mi nagy sok
bűneinket teged ingerlettünk.

Gonosz

DITSIRETEK.

113

Gonosz szoval, fándékkal, lá-
rással, hallással: irigységgel, mord-
sággal, ragalmazásokkal.

Sitkos átkos voltunkal, harag
tartásunkal: hamissan mi hűtün-
ket gyakran mondásunkal.

Isteni káromlással és hűtőtlen-
séggel: mi nyomorúságinkban
békételenséggel.

Istennek fent igjét noha gjak-
ran halljuk: de mi bennünk
gyűmölséget semmit nem érezzük.

Az Isteni és Atyafiúi fíeretet:
nintsen bennünk, de vagyon, ék-
telen fíeretett.

Buiaság és torkosság meg foyt
az kevélység: telhetetlen átko-
zot, izgat nagy fősvénység.

Mint tengernek fővenye meg
fámlálhatatlan: azonképpen mi

bűnünk nállunk tudhatatlan.

Azért mijs magunkat Istensé-
ged előtt: bűnösöknek vádollyuk
mind ez világ előtt.

Ne nézd mŷ bűneinket és go-
nosságinkat: de tekints kegyel-
mesen irgalmasságodat.

Es el ne felekezzeél te igire-
tedről: és bűnösökhöz valo ir-
galmasságodrol.

Kit nekünk megígirtél te fent
Fiad által: és mondál Ezechiél
fent Propheta által.

Hogj valamely orában fegénj
bűnös ember: te hozzád foház-
kodik mint el veszt ember.

Az ő gonosságából ha ő is ki-
térend: és faytalanfaganak ha ő
véget vetend.

Soha az ő bűnéről meg nem
emle-

DITSIRETEK.

115

emlekezel : sőt ő üdvösségére te-
is igyekezel.

Azért néked könyörgünk fel-
seges UR Isten : ne ály bosszút
fertelen mi gonossagunkért.

De mi nekünk meg botsáls te
fent Fiad által : hogy mi üdv-
zülhessünk te irgalmad által.

Hissük hogy meg halgattál
mí könyörgésünkben : azért lel-
ki örömmel mijs mondgyuk : A-
men.

TE DEVM LAVDAMVS.

TEged Isten ditsirunk : téged
URNak vallunk. Téged ö-
rök Atya Isten, mind az egész
föld tisztel. Téged mind az An-
gyalok, téged menyorság és min-
den benne valo hatalmasságok.
Téged

Téged Cherubin és Seraphin an-
gyalok, fűntelen főval dicsírnék
mondván: Sent, Sent, Sent az
seregeknek URa Istene. Tellyes
menyország és az föld, felseged-
nek dicsőségével. Téged Pro-
phetáknak dicsíretes bárok. Té-
ged Apostoloknak, dicsőséges so-
kasága. Téged Martyromoknak
fenyességes serege dicsír. Téged
földnek kerekségén, Keresztyn
nép igazán vall fűnek tisztaságá-
val. Attyát; mértékhetetlen fel-
ségben. Ki az te fent Fiadat, né-
kűnk adád vártágunkra. Es azt,
az te fent Lelkednek általa. Te
vagy az dicsőségnek halhatatlan
Királya. Te vagy egyedűl, tsak
te magadtól való bizony Isten.
Te az emberi nemzetnek meg-
faba-

DITSIRETEK.

117

Sabadulásaért, fent Fiadat ez világra bocsátád. Ki meggyőzőven az Halálnak erejét, benned bizoknak megnyitá menyországának kapuiát. Kit ditsőséggel és tisztességgel megkoronazal: úttered menyországban iőbb kezed felől. Hiszűk hogy ő általa, jóvendőben megítéled ez világot. Kérünk azért tégedet, légy segítség az te szolgáidnak, kiket fent Fiadnak vérével megváltottál. Örök ditsőségben engedgyed hogy szentiddel egyetemben megajándékoztaßunk. Idvezíts az te népedet Ur Isten: És áld meg az te örökségidet: És bíriád őket: és ditsőségben örökké felmagasztallyad. Téged felséges UR Isten, föntelen való napon

napon áldunk. Es dicsőítünk az te
szent nevedet, mind örökkön ö-
rökké. Méltóltassál minket na-
ponként Uram Isten, minden go-
nostol meg őrizni. Kőnyörűlly
Ur Isten mŋ raytunk. Kőnyörűlly
mŋ raytunk. Legyen kegyelmes-
seged Ur Isten mŋ raytunk, mert
csak te benned biztunk. Te ben-
ned bizunk Ur Isten, hogy ö-
rökké megh ne gyaláz-
tassunk, Ugy
legyen.

SEQVNTVR

Invocationes.

Kőnyörőgiünk Istennek mŋ
Szent Atyánknek, bocsáslla ki
magas

DITSIRETEK.

119

magas menyből az ő világát, vegye el mi bívünknek minden homályát, hogy értheszük Istenünknek, mindenben akarattját.

Oh Ur Isten árvaknak kegyelmes Attya, fegény gyarló bűnösöknek bátorítóia, hűtőkben el esteknek erős gyámola, és az ő gyenge hűtőknek csak te vagy táplálóia.

Te vagy az mívelkünknek edes vendége, az mi szomorú szívünknek igaz öröme, lelki háborúinknak tsendesítőie, az örök életnek bennünk, csak te vagy elkezdőie.

Te tanítád régenten az Prophetákat, igazgatád ő nyelveket és írásokat: te töltöd bőltse az sz. Apostolokat, hogy meg térítsék te hoz-

te hozzád, mind ez féles világot.

Vedd el az mi bívünknek hűtötleniségét, világolts meg elménknek nagy sötéttségét, ronts el az gyűlölségnek kegyetlenségét, enged az te bent Hűtődnek, mindenűt eggyességet.

Válassz minket magadnak élő Templomul, vegyed mi könyörgésünket szent áldozatul. Vedd ki mind ez világot az kárhozatból. Engedgy igaz Hítből való ki mulást ez világbol.

A L I A.

I Arullyunk mñ, az mi kegyes Istenünkhöz, Idvezítő Urunk Iesus Christus Attyához, mint kegyes és hatalmas gondviseleñkhöz, lelki, testi nyavalyánkban, tsak

tsak egy vigasztalónkhoz.

Oh irgalmas, kegyelmes Atya
Ur Isten, ki országolst hatalommal
mennyen és földön; te hozzád e-
sedezünk könyörgésünkben, se-
gítséggel légy mi nekünk mosta-
ni szükségünkben.

Sok szükségünk, iollehet vad-
nak mi nekünk: De most néked
kiváltképpen ezen könyörgünk:
Szent Lelkederőssege legyen mi-
velünk: hogy az igaz tudománj
ban eppőletet vehessünk.

Mi elménknek homályt tá-
voztassad el: Aiándékozz enge-
delmes szívvel lélekkel; hogy az
Szent igidet vegyük io kedvel-
tanolhassuk; és éltünkben, köve-
sünk nagy örömmel.

őregbítsed, nevellyed ben-

F

nünk

nünk az Hűtőt, és adgy-igaz be-
reterett: adgy reménseget: adgy
minden iora valo ügyekezeter,
tífta lelki esméreret, és fentseges
életet.

Szent nevedet, engedgyed tíft-
tán valhassuk, az őrdögöt, s ez vi-
lagot meg utálhassuk, és te szent
Országodban kívánczohassunk,
Szent Fiaddal egyetemben, örök-
ké vígadhassunk.

Legyen néked, dítőret és nagy
tíftesség, ki mind földön és mind
menyben vagy egy Isteniség. Fel-
seges hatalmasság, örök fenyef-
ség, téged illet mind örökké vég-
hetetlen dítőőség.

A L I A.

Világosságoknak Szent Attya,
aián-

aiándékoknak kegyes ofztoia,
menynek és az földnek hatalmas
Ura, te Szent-egyházadnak gond-
viselőie, örök élete.

Ki szabadítál az kárhozatból,
az sötétségnek nagy hatalmassa-
gabol, és bé helyheztetél szent
országokban, örökköfje tével nagy
kegyelmedből, ditsősségedben.

Hayts le hozzánk szent fűlet-
det, és halgald meg könyörgésin-
ket, óltalmazd mostan igassa-
godat, mutasd meg Isteni nagy
hatalmodat, fent országodat

öntsd reánk te szent Lelke-
det, és tisztítsd meg az mi bűvein-
ket, vedd el mi elménknek homá-
lyosságát, és az mi lelkünknek
fok tévelygését, erőtlenségét.

Ismerhesünk téged igaz I-

F 2

sten.

Istennek, és valhassunk kegyes A-
tyánknak, maradhassunk meg hi-
ven te io kedvedben, neked bol-
gálhassunk tellyes életünkben.
örökké, Amen.

A L I A

HAlgass meg minket nagy
UR Isten, ez mostani nagy
szükségünkben; és tekints meg
minket mŷ életünkben, hogy ne
essünk ez földön hűtötlenseg-
ben, ördög kezében.

Mert csak te vagy az világos-
ság, életünkben te vagy igazság.
mŷ sötét szívünkben nagy vilá-
gosság; szomorú szívünkben te
vagy vigasság, örök boldogság.

Tavoztasd tőlünk az hamis-
ságot, add szívünkben az igassa-
got,

DITSIRETEK.

125

got, és az mŷ lelkünkben nagy
bátorfagot, hogy nyilván el hi-
heŷsŷük az boldogsagot, örök or-
ŷagot.

Adgy ŷent Lelket az tanítok-
nak, egyetemben az halgatok-
nak, hogy mind engedheŷsŷünk
akaratomnak, Ditsiretet mi mód-
hassunk az te Fiádnak, Iesus Chri-
ŷtusnak.

Hálá tenéked Menybéli Isten,
ki vígaŷtalŷ minket életünkben,
és el nem hatŷ minket nagy ŷŷk-
ŷegünkben, meg erőŷíteŷ min-
ket az igaz hűben, igiretedben.

A L I A.

IER mŷ kériŷük az mŷ Atyán-
kat, gerieŷŷe fel ióra ŷívünk, ŷ
halván hogy megh értheŷsŷük az
ŷent

Szent Igiket, kiknek tanuságára
adruk az mŷ fűlűnket, és mŷ fű-
vűnket.

Szent Lelkével az mŷ fűvűn-
ket, biria nekűnk mŷ erkűltsűn-
ket, erűs kezeivel mi ősvenyűn-
ket, igazgassa tsak egyedűl mi é-
letűnket, minden űdűnket.

ő egyedűl az őrűk Isten, kinél
lehetetlenség nintsen : azért Szent
Fűáért minket segillyen, szerel-
mébűl io kedvébűl ingyen éppít-
sen, és űdvezítsen.

Azért mŷs ugy vigyázzunk,
az mi Atyánk ellen ne iáriunk.
Szent hűvatalunkban hűven el iár-
iunk, élő reménységben ez földűn
most hogy élhessűnk, és ki mul-
hassunk.

Reménységűnk im ez legyen :
az mi

az mi Atyánk minket őrizzen,
minden romlásinkból ő fel épít-
sen, az nagy napon Christus által
ő fel serkenísen, életre vigyen.

Nagy boldogságunk akkor lé-
sen, nagy halhatatlanságunk lé-
sen, véghetetlen örömünk mert
csak ott lésen: Isten előtt Ur Chri-
stussal lakásunk lésen, dűtsőségh
lésen.

A L I A.

ADGY UR Isten fent Lelket,
fent igádban építs meg min-
ket, adgyad megh ílmérnünk
termésetünket, tekints meg búk-
segünket, és mi könnyörgésünket,
adgy igaz hűtöt.

Te vagy Atyánk örök Isten,
kiben semmi kétségünk nincsen:

nevellyed hűtűnket te ſent igid-
ben, ſent Fiadnak Chriſtus Ieſus-
nak iſméretiben, Idvezitőnkben.

Te vagy Chriſtus Idvezitőnk,
ſent Atyádnál békeſſég ſerzőnk,
te vagy mi életűnk, lakozzál mi
bennűnk, hogy Közben-iáronk-
nak tſak téged mi iſmérheſűnk,
téged áldhaſſunk.

Vigaſtalo ſent Lelkeddél, bá-
torítsad az mi ſzívűnket, vigaſt-
taly meg minket, és igazgaſs min-
ket, hogy halván meg értheſ-
sűk nyilván az ſent igiket,
űdveſſegűnkre.

IN ADVENTV DOMINI

à Sacra Concione.

AZ ke

AZ Keresztyénységben, igaz-
vallás az Hűtben, hogy híd-
gyünk egy Istenben, Christus Je-
susnak fent Attyában, menynek
földnek-tengernek, ő teremtoie-
ben.

Híűnk az Christusban, Isten-
nek egy Fiában, mi kegyes boso-
lónkban, Idvezitő Iesus Christus-
ban, kit Adamnak igire az Para-
dísomban.

Gabriel Archangyal Naza-
rethben küldeték, az Sűz meg-
gyűmöltsözék, fent Lélektől te-
rehben esék, io hir nekűnk mon-
daték: hogy meg Válrónk fűle-
ték.

Berlehemben fűleték, Angja-
lok meg ielenték, Pásztoroknak:
F 5, hirde-

hirdeték, hogy UR Christus nekünk születék, nagy öröm hirdették, Idvességünk adatek.

Iasolyban feküvék, az Paftrók meg lelék, az Angyalok dírtírek, dítsőffégét ott meg ielenték: békeffég io akarát földre hirdettetek.

Az Christus ként valla, az Kerékifán meg hala, ő fent vére kiomla, mi halálunk ottan meg romla, harmad nap fel támada, mintet meg igazíta.

Mennyekben fel mène, az örök dítsőffégbe, ott nekünk helyet ferze, el iövendő az itilette, ott meg fizet mindennek, ki mint érdemlette.

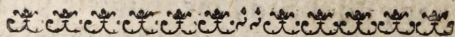
Híffük az Istennek, Vigasztalo fent Lelket, híffük az közönleges

DITSIRETEK.

131

Séges Keresztényeni gyülekezeter,
hiszűk Christus kedvéért bűn-
nek botsánattyát.

Hiszűk az Holt testnek, ismét
fel támadását, hiszűk az ditsősé-
get, hiszűk mi az örök életet. Ez
hittel bátorítottuk, minden éle-
tünket.

AZ FŐ INNEPEKRE

valo Enekek.

KARACSONRA.

IER mi ditsírtük, áldgyuk, és fel-
magasztalljuk, mindeneknek
teremtőjét, az Atya Ur Istent: ki
nem mi érdemünkből, de az ő io
voltából könyörülvén raytunk,
az ő szerető fent Fiát ez világra
küldé.

E 6

Sűz

Sűz Mariától nekünk világra
 küldték, magát igen megh aláza
 emberi nemzetségért: Hogy min-
 ket meg váltana, és meg szabadí-
 tana, mi ellenségünkől: bűntől,
 haláltól, ördögtől, örök kárho-
 zattól.

Adamtól fogva réghi el mule
 nagy üdökben, megh ígírte vala
 nekünk ezt az Atya Isten, Kigjo-
 nak mikor mondá: Átfonyiállae
 magva, megh törí feiedet, el veszi
 birodalmodat, minden hatalmo-
 dat.

Abraham Patriarchanak u-
 gyan ezt monda: Meg sokasítom
 én néked te kevés magodat: mint
 az Eghnek Tfillagit, és Tenger-
 gernek fővenyit. Mert az te ma-
 godban, megh áldatnak minden
 nép.

népnek az ő nemzetiségi.

Már fel támadot Balámnak feles Tfillaga, kit iővendőkép-
pen Sido népnek mondott vala :
Hogy Iacob nemzetéből támad-
na feles Tfillag, és Sidóság köz-
zül bármaznék az Iesus Christus,
nékünk váltságunkra.

Ez vala azért az hatalmas nagy
Propheta : Kit Moyses Sido nép-
nek meg ielenter vala, Istennek
ígíretit mikor nekik meg monda :
En tő közűletek, támasztok egy
nagy Prophetát, néktek váltság-
tokra.

David Királynak ezen végre
meg eskűvék, hogy az ígirt Iesus
Christust, nekik meg adna. Mikor
ekképpen monda : hogy meg ne
tsalatkoznék : En az te fekedre,

vetek Kiralyi méhednek, drága
gyűmölséből.

Szent Esaiás erről így Prophe-
talt vala: vefőő fármazik lefje-
nek nemes gyűkeréből, kiből egy
ékes virág ujjonnan nevededik:
kin Istennek Lelke, és böltsesse-
ges tanátja igen meg nyugosfik.

Simeon Prophetának iöven-
dő mondása, Marianak az mite
mōda, ám bé tellyesedék: Ez gyer-
mek veszedelmére, és sokak üd-
vességre, vettetet Sidok közt, és
iegyképpen kinek lokan, ellene
támadnak.

Szent Pal aiánya ez szűletés-
nek nagy voltát, meg ielenté ő mi-
nénkünk használatos voltát: üdő
bé tellyesedvén, el küldé Atya I-
sten egyetlen egy Fiát, hogy mi
foga-

fogadot fiait, Christus által lennénk.

Ezlőn az Fiu, kiről az Angjal ezt mondá: mikor Ioseph Sűz Mariat el akará hadni: Davidnak Fia Ioseph, vedd hozzád az Mariat, mert ez olly Fia fűl, ki meg szabadittya népét, gonosbűneiből.

Ez fűletésnek ő nagy drágalátos voltát, megjelenték az Angyalok Hegény Pástoroknak: mikor nekik mondanák: Hirdetünk nagy örömet, ki léssen ti néktek, és az egész földön való bűnös embereknek.

Ez vala az Atya Istennek ő fent Fia, ki mi értünk ez világra már fűleter vala: mindenek ő általa, és ő miatta vadnak, kit ez

F8

gyarfo

gyarló világh az ő okossága miat-
meg nem ismért vala.

Ez tulaydoni közzé iöve ez
világra, de ő ez világ fiai nem a-
karák venni, és az kik őtet vévék,
hatalmat ada nekik, Isten Fiaivá
lenni; valakik az ő nevében iga-
zán hinnének.

örüllyünk azért és mi lelkünk
ben vigadgyunk; nagy hálakat
adván ezen; az Atya Istennek, ki
ő sent Fia által, minket meg vi-
gasztalá, és meg bátoríta; ki dű-
tsőségevel rakva, földnek kerek-
sege.

Erről az Iras tanubizonyísa-
got téssen; hogy valakik benne
hisznek meg nem találkoznak, de
az örök életet, és örök dűtsőséget
igirte azoknak, holot velünk u-
ralko-

uralkodik, örökkön örökké.

Historia Nativitatis Christi.

IER ditsiriük ez máji napon az
mi Urunkat, bizony méltó di-
csiretekre, nagy tisztélegre: mert
születék ez világhra mŋ válsá-
gunkra.

Az Augustus Romaji Császar
uralkodik vala, Sidosagot ki bir-
ta vala, és Galileát, parantsola ez
világot levélben iratni.

Mennek vala minden felől ő
Varosokból, eredetűerént nem-
zetűegűerént ő hazaiokból, bé i-
ratni ő magokat Császar levelébű.

Ez hir halván azűent Ioseph,
Sűz Mariával, el indula Galilea-
ból, az Nazarethből, David Ki-
ralynak Varosában, az Bethle-
hemben.

Immár az sok vendég néppel,
mind az állások, az Városban bé
töltek vala, azért sz. Ioseph, el bé
salla legyessével egy Istalloban.

Tisztaságban mŷ Urunkat az
Sűz Maria, sűzen sűlé nekünk
világra az istalloba, bé polálvan
helyhezteté őt az iafolyba,

Szent Pal írja bizony beszéd,
mellyet hinnünk kell, ez világra
Ur Iesus iöve, ennek okaért: hogj
ő minket bűnösöket üdvezitene.

De érettünk ez világra, ha-
nem iött volna, mŷ minnyaaian el
vestünk volna, kárhoztunk vol-
na, mert feienként UR Istennek
valank haragiaba.

Az mŷ első Aryank Adam,
mikor vétkezék, Ur Istennek pá-
rantfolatlyat hogy ő meg fegé,
magat

DITSIRETEK.

139

magat eyté és fiait, Isten haragiában.

Minden lelkek kik ő tölle szarmaznak vala, esnek vala Isten atkában, nagy haragiában, mert magokat eytik vala, szantalan bűnben.

Senki io tselekedetiből, sem érdemből, menyországban nem mehet vala, es Ur Istennek, megh nem engesztelheti vala, ő nagy haragiát.

Esaías szent Propheta örömet monda: hogy mŷ nekünk gyermek születnék, Fiú adatnék, ki Istennek nagy haragiát megh engesztelné.

Angyal pástioroknak éjfel akkor ielenék, ez fői monda: hirdetek néktek olly nagy örömet, mert

mert ſületék ez Nap néktek, űd,
vezitõtők.

Nagy ſereggel az Angyalok
Eghben éneklik: Ur Iſtennek di-
tsõſég legyen az Menyország-
ban: embereknek io akarat: bé-
keſſég ez földön.

Az Paſztorok mind fel kel-
vén, el bemenének, Bethlehem-
ben, és meg találák az ſent Iose-
phet, Sűz Mariával az Gyerme-
ket, ott az iaſolyban.

Ditsõték és ditsírék Iſtent
mindenben, mellyeket ők hallot-
tak vala, és láttak vala, azért mŷs
ditsíretet nékie mondgyunk.

Atya UR Iſtennek Fia azért
ſületék, õ általa hogy mi embe-
rek, az igaz hűtben, ſeienként
lennénk, Ur Iſtennek áldor Fiai.

Vigaf.

DITSIRETEK.

141

Vigassagnak és örömnnek, ez az ő napia, kin örülnek mind az Angyalok: No azért mijs, adgyunk hálát az Istennek mint mi Urunknak.

Arya Ur Isten ő Fiát nem azért küldé, ez vilagot hogy meg itilliye, és el vesséffe: de meg tartsa, szabadítsa, és üdveztse.

Bizonyfagul ez vilagra azért születék: hogy valakik ő benne biznak tellyes lélekkel, örök életet valhassanak, Istent láthassak.

Azért hidgjen minden ember Iesus Christusban, mert kik biznak az ő nevében, születésében, nem kárhoznak, de vitetnek bé Menyországban.

Oh Ur Isten ki az Christust mijs nekünk küldéd, hálát adunk ez nap te

nap te néked, és kérünk téged,
tekints reánk magass Menyből,
mint fűdra.

Adgyad nekünk aiándéku te
fent Lelkedet, hogy valhassunk
téged örökké, és dicsírheisünk,
holtunk után Menyországban té-
ged láthassunk.

Dicsírtessél Atya Isten ez máji
napon, te Fiaddal Iesus Christus-
sal, az mi Urunkal, dicsíretet mind
örökké néked mondhasunk.

A L I A.

IER minnyáian örüllünk, és
bívunkben vigadgyunk, mert
bílerék Ur Iesus nekünk.

Kit az Atya Ur Isten, könyö-
rűlvén emberen, el bocsátá utol-
so időben.

Mers

DITSIRETEK. 143

Mert meg vala igirvén, megh-
az első időben, teremtésnek ő
kezdetiben.

Az mŋ első Atyánknak, A-
damnak, fiainak, és utánna mara-
dékinak.

Az után Abrahamnak, Iacob
Patriarchanak, végezetre David
Királynak.

Kinek nemzetségéből, méhé-
nek gyümölcséből, születék Sze-
p-
lőtelen Sűztől.

Kinek neve Maria, UR Iesus-
nak bent Annya, és Istennek fol-
gálo Leanya.

Ez Sze-
p-
Sűztől születék, Atya
Istentől adatek, és mŋ nekünk a-
iandékoztaték.

Angyali sze-
p-
zengések, és ékes
éneklések, ielenének Mennyei
seregek.

Hir.

Hirdetvén Paſtoroknak, Iuſus
mellet vigyazoknak, vigadna-
nak az Ur Ieſufnak.

Mert íſak ő Idvezítő, minden-
nekkel ioltrévő, ſenkit penig hát-
ra nem vét ő.

Hozzá híj mindeneket, gonof-
bűnben előket, s-megh botſattya
az ő bűnőket.

Azért iőve hogy elnénk, és
meg-engeſteltetnénk, ő általa ke-
gyelmet nyernénk.

Nagy ſeretet mindenekhez,
hogy Iſten emberekhez, Fiát kül-
de az bűnösökhöz.

ő életnek adoia, ſűnek vigab-
taloia, lelkünknék világositoia.

Az kik ebben nem biznak, sőt
bizni ſem akarnak, örök halállal
ők mind meg halnak.

Mj az

DITSIRETEK. 145

Mí azért az Christusnak, ke-
gyes Közben-íáronknak, hid-
gyűnk mi nagj reménységűnknek.

Mert nekűnk igirtetet, és mĩ-
nekűnk fűletet, mondgyunk ne-
ki uy ditsiretet:

ő mi tőlűnk Mennyegeben,
Szentek egyességében, Ditsírtes-
sek az igaz hűtben.

Dies est laticia. &c.

FZ nap nekűnk ditsíretes nap,
bizony vigassagnak napja, es-
tűdvelségnek bizodalma: Mert
szűleték ez vilaghra mĩ vált-
tagunkra, az Christus Iesus Isten-
nek Fia: Aaronnak vesfeie meg
virágozék, tífia Sűztől gyermek
fűleték, Mennyei Kiralyul ne-
kűnk adaré, Christus Iesusnak

G nevezo-

nevezteték.

Az Christus volt az meg íglté
Mag, mi első Atyáinknak, Adam
Atyáknak, Abrahamnak, kiből
minden nemzetsegek meg álda-
tának, örök életre fel támadanak.
Aaron:

Meg történe az Christus
miat: az ördögnek hatalma, az
halál, az bűn, ördög orfága, meg
nyitraték Menyországának erős
kapuia, Istennek kedve mi reánk
bálla. Aaronn:

Nintsen nekünk semmi felel-
münk, semmi nyomoruságuk, bűn-
től, ördögtől, kárhozattól, az
Mojises Törvényének ő nagy át-
katol, örök haláltól, kárhozattól.
Aaronnak:

Meg történe az Pogan né-
pek,

DITSIRETEK. 147

pek, kik az Christusban nem his-
nek, az nagy Istennek nem kelle-
nek, az ördögnek hatalmában ö-
rökké esnek, az kik az bűnnek
véget nem vetnek. Aaronn :

Halat adgyunk az Ur Isten-
nek, kegyes gondviselőnknek, és
mind örüllyünk az Christusnak,
nagy örömet az Angyalok né-
künk hirdetnek, ditsirván Isten-
énekelnék. Aaronnak vesszeie
meg viragozék, tífia szűztől gyer-
mek születék, Mennyei Királyul-
nénkünk adaték, Christus Iesusnak
nevezteték.

A L I A.

Ad notam: Ditsiretes az Christus. &c.

Bethlehemben születék Chri-
stus ez világra, iászolyban
helyhezteték posztóban takarva,

G 2.

Angyal

Angyalok meg hirdeték, az Pas-
torokat inték: indulvan menné-
nek; az Iesust keresnék meg, ab-
bol Istent dicsírnék, háladással tisz-
telnék.

Fényes Tűsillag támadá Nap-
támadat felől, mely sok ieles bölte-
seket ottan indíta fel, kiknél A-
rany, Temién, Kenet aándékul-
lón, így indulások lón, Bethle-
hemben iutának, Christus Iesust
lelék meg aándékkal tisztelek.

Angyal méne Iosephhez, ki-
nek ilyen szólla: Vedd fel Iesust
Annyaval, vidd bé Aegyptum-
ba, mert Herodes akarja életét
rontania, meg ölni el fánta, légy
azért Aegyptumba mindaddig,
meg gyermekkel, inditlak onnet-
vissza.

Maria

María Ur Iesusnak tisztasagos
 Anyja, Iosephel el indula Ae-
 gyptumban futa, hova Angyal
 szovaként, az gyermeket ők vi-
 vék, Istent nem kísérték, ott egy-
 néhány ideig gyermek Iesust ne-
 velék, gondgyát néki viselék.

Herodes holta után Istennek
 Angyala, Aegyptumban Ioseph-
 nek ezképpen szólt vala: Vedd
 fel Iesust Annvaval, vidd vissza
 Sidosagban, minden bátorfagh-
 ban, mert halálra gyermeket, az
 kik kívánniak vala, vadnak föld-
 nek gyomraban.

Angyalnak Ioseph halván biz-
 rato befédét, Iesusal és Anya-
 val indula, nem késék, de An-
 gyaltól intervén, Iudeatol távo-
 zék, mert gyermeket felték, Ga-
 lilea.

lileaban azért ő utokat téríték,
hol Nazareth lőn helyek.

Pásztoroknak példáiát hívek
már kövessük, Istent kegyessége-
ért örömmel dicsírjük, mert min-
den tisztelességre méltónak őt is-
mérték, szent Atyák hirdették.
Abraham, Isák, Iacob, David:
Végre, az Christus egyedül őt
tisztelték.

A L I A.

Ad notam: Simeon vala egy. Esa: 42.

SZent Esaias így írt Christus-
nak szent születéséről: hogy
egy vesszőből fel nevedik lesse
gyűkeréből.

Ennek gyűkerén egy virá-
gotska, ugymond, nevedik, kin
az Istennek, ő fent Attyának lel-
ke meg nyugosik.

DITSIRETEK.

151

Cyőzedelmesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak vallyá, az kegyelemmel, és igazsággal, őrtellyesnek mondgya.

Ez által leßen az UR Istennel nekünk békeffégünk, mert közben-laronk bent Attya előtt ő leßen mi nekünk.

Drága iofagot és örökséget, ferez ő mi nekünk, adossaginkat nagy gazdagsággal meg fizeti nekünk.

Igazsággal mind ez világot i-tilnie fogia, mert Attya Isten az i-tiletet kezében bortsattya.

Nagy bekefféget, lelki örömet hoz ő ez világra, mert Kiralysagot, nagy birodalmot, vesßen fel vállára.

ő miá leßen hogy az Baranjok

G 4

az Far-

az Farkassal laknak, semmi bán-
tások Oroslanyoktól, nem léfén
Iuhoknak.

Semmi felelmek Keresztyé-
neknek ördögötől nem léfén, kik-
nek Christusban nagy bizodal-
mok, reménsegek léfén.

Nagy sok gyors Pardutz az
Báranyokkal mind edgyűt nyu-
gosnak, vad Oroslanyok filigy
ökrökkel edgyűt efnek ifnak.

Kegyeleneket az filigyekkel
eggyesslegben hozza, őket előtte
a kisfingyermekek befédével hay-
tya.

Győzedelmének hatalmassa-
gat valakik látangyak, Christus
Iesusnak ő méltóságát mindenek
ímádgyak.

Nagy bátorfaggal fegény bü-
nösök

nősök akkor kőnjörögnek, Christus nevében, lelki és testi aiándékokat kérnek.

Az ő Zafloiat fel emelteti, ő Szentegyházaban, és Szent Igéiét predikaltattya ez féles világban.

Az Pogán népek nagy bátor-saggal eleiben mennek, nagy bátor-saggal ők aiándékon hitőt töl-le kérnek.

Meghal akkoron az Kiraly Christus az mŷ bűneinkért, de harmad napon ismét fel támad, igazulásunkért.

Világosságot az Atya Isten imé fel támasztá, kŷ ez világnak régen ígirt volt, imáron megatta.

Kik lakoznának örök halálnak sötét árnyékaban, világosságot támasztá nekik, az ő Szent Fiaiban.

G s

Aza

Azért örüllyünk mint az Aratok az felparátásban, ugy vigadozzunk, mint az vitézek az elnyert predában.

Mert az Pallernak nehéz igazságot nyakunkból ki vonta, az bünt, és halalt, az törvény átkát, az Christus elrontá.

Meg szabadíta minnjaián minket ördög Országabol, fent országában bé hozza minket irgalmaságabol.

Nagy szabadsággal és nemességgel meg aiándékoza, mind fiaivá és iegyessévé ez Kiraly választá.

Ez világi Had nagy sok zörgéssel csattogással lefenn, és vérben kevert nagy sok öltözet ütközetkor lefenn.

De ez

DITSIRETEK. 115

De ez Kiralynak Christus Iesusnak Lelki hada leſen, ő halálának az ellenſegen győzedelme leſen.

Az mint Gedeon Madianokat űzé kűrtöléſſel, úgy űzi Christus hűtőtleneket ő ſent igjével.

Fűt az Amalek az Lampafoknak zörgetéſe előt: Így fűt az ördög nagy rettegéſſel, Christus Iesus előt.

Az kis gyermekek kezeket nyuytyák ördög Barlangiaban, az ő orſzagát az földre rontyák, ők nagy bátorfagban.

Nagy ditsőſéggel immár ſzűletet ez gyermek mi nekünk, az mi Kiralyunk, Iſtenünk Fia adott mi nekünk.

Feiedelemség, nagy hatalmaf-
G 6. ſag

ság az ő vállán vagyon, mint Atya Isten meghíeltette, olyan neve vagyon.

Nagy tsudálatos tanátsóssa ez az Atya Istennek, nagy erőls, Isten, ő lefen Atya iövendő életnek.

Istennel való békeségünknek örök Feiedelme, birodalmának, orfáglasanak soha nintsen vége.

David Kiralynak Királyi székét magának foglallya, igazán való ítéletivel, igazsággal bírja.

Ezt íselekedi az Seregeknek Ura és Istene, az UR Istennek reánk aradot buzgo nagy fferelme.

Születéséről Christus Iesusnak, azért emlekezzünk, bizodalommal hálá-adással, rayta örvendezünk.

Nagy

DITSIRETEK. 157

Nagy vigassagunk, örvendezésünk legyen az Christusban, mert üdvösségünk vagyon mi nekünk bent bűletésben.

Ditsiret legyen Atya Istennek ezekért Mennyegben. Hogy ki mi reánk illy gondot véselt, az ő bűrelmében.

Puer Natus.

Ditsiretes az Christus ki nekünk bűleték, egy Seplőtelen Sűztől, vigasztalálunkra; hanem születet volna, mi mind elvesztünk volna; ő mi üdvösségünk. Oh mi édes Iesusunk, ki mi értünk bűlettél, óltalmazz pokoltól.

Esaías Propheta ezt régen meg írta, bűlettetik egy Sűztől,

G 7 / ugy

ugy mond, az Messiás: kinek sz.
bíráskodása az Angyalok örülnek;
melj Idvezítőnek, bíráskodásról va-
ló örömet ők jelentnek, először
pásztoroknak.

Vegyűk azért eszünkben An-
gyalnak mondását, ki ezt mondá
Iosephnek, őtet vigasztalván: im
fogad Sűz Maria, Szent Lélektől
magzator, kit Iesusnak nevez, az
az, Idvezítőnek halálával ki min-
ket kárhozattól meg ment.

Ezen mŋ mind örüllünk és
Istent dicsőítünk, mert Fiát adta
értünk; hogy mind el ne vesz-
tünk: halat adgyunk ő néki, hi-
tőt őtőlle kériünk, hogy benne
bízassunk: Mert kik Istenben
biznak meg nem fégyjenűltetnek
ítűletnek napján.

Alia

DITSIRETEK

159

A L I A.

Nota : Ez nap nekünk ditsíretes. &c.

SZükség nekünk megh emle-
keznünk Istenünknek jó te-
téről, és háládással bősülle-
nünk, mi bívünkben és lelkünk-
ben ötet ditsírunk; és illyen fok-
kal ötett illetnünk: Aldor légy
Ur Isten kegyellegedért, és mi-
hosszánk nagy jó voltodért, ir-
galmassagodnak gazdagágaért,
ígíretednek megadásaért.

Mert mikoron meg holtunk
volna az mi első Atyánkban, és el-
borulván volnánk atokban, Iste-
nünknek rettenetes nagy harag-
iában, meg hayla hozzánk nagy
jó voltában. Aldor légy Ur:

Az Messiast mi meg Váltón-
kat meg ígíré váltfogunkra, és sok

G 8

pél.

példákban állja őrolla, az Szent
Propheták szollának sokképpen
rolla, hogy elővendő az Chri-
stus volna. Aldot légy Ur:

Az időnek őtellyes volta mi-
koron már betöltet volna, az elő-
vendőlés melyre néz vala, Szent
Angyalát Menyországba alá bo-
ttatá, és Nazaretbe őtet beküldé.
Aldot légy Ur Isten:

Sűz Mariát szépen köszönté,
követsegét megbefelé, Szent Lé-
lek által hogy terhes lenne, és az
Iesust ez világra hogy őfűlnéie,
ki az Istennek Szent Fia lenne:
Aldot légy Ur Isten:

Ezt Maria háláadásal az nagyi
Ur Istentől vevé, és ez világra ő
Fiát fűlé, kin Angyaloknak se-
rege igen örüle, és az Ur Istent
fépena

Bépen ditsiré. Aldor légy Ur:

Ezen azért mijs örüllünk há-
lákat adván Istennek, és meg is-
mériük io voltát ennek, mert ez
által lótt kegyelem az mi feiünk-
nek, és botlanattya a mi bűnünk-
nek. Aldor légy Ur Isten:

Menyországna az ő aytaiat
csak ő lón az ki megnyita, vilá-
gosságot nékünk mutata, igjével
bűneinkből minket ki mola, és
nagy kegyelmerreánk fálita. Al:

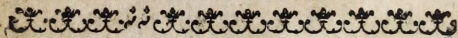
Ellyünk azért Istenünk előtt
márigaz és bentéleiben, és Ke-
restyeni szent beretetben, hogy
mindenkor Istenünknek legjünk
kedvében, ditsiriük őtet az mi
lelkünkben. Aldor légy Ur Isten
kegyeslegedert, és mi hozzánk
nagy io velto dért, irgalmasságo-
nak

nak gazdagfagáért, igiretednek
megadásaért.

Grates nunc omnes.

H Alát most adgyunk minnjá-
ian az UR Istennek, ki Fia
Fületésével, meg szabadított, az
ördögnek hatalmasságából.

Ennek illik hogj énekellyünk
az Angyalokkal: Ditsőség ma-
gasságban UR Istennek.

KIS KARATSONRA.

Mű ditsíríték ez máji napon,
nagy tiszta fűvel az mi UR-
unkat. Uy estendőben mi vigad-
gyunk.

Immáron mi nekünk az Sűz
Maria,

DITSIRETEK. 163

Maria, az ő bent Fiait szület világra. Uy estendőben:

Bethlehem városban egy istállóban, posztóban takarván egy kisdéd sénéán. Uy estendőben:

Angyalok Mennégből alá iövének, ssep ditsiretet ők éneklének. Uy estendőben:

Im az három Bölts Tisillagot láta, és ő sűvőkben gondollyák vala. Uy estendőben:

Mennjünk el keressük és megtalállyuk, aiándékozzuk Menyei Királyt. Uy estendőben:

Bethlehem városban mikor iutának, igen tisztelék az gyermek lesust. Uy estendőben mi:

Az edgyik tiszta nemes arannyal, aiándékozá Menyei Királyt. Uy estendőben:

Maso.

Második mutata drága kenet, kivel meg kenék Iesusnak testét. Uy esteendőben:

Temjén illatot nagy tisztességgel, kezében nyuyta az harmadik Bóls. Uy esteendőben:

Más uton vissza ök meghérének, miként az Angyal nekik megmonda. Uy esteendőben:

Herodes Kiraly igen haragvók, nagy sok gyermekeket ö megölete. Uy:

Azok fenvednek Martyromságot, az Ur Christusért méltatlanul halált. Uy esteendőben:

Mihs fenvedgjünk az Ur Christusért, ki magát adá mi bűneinkért. Uy esteendőben.

Dicsőítéssel Atya Ur Isten, sz. Fiad által az Menyorágban. Uy esteendőben.

estendőben mi vigadgyunk.

A L I A.

NEkünk születék Mennyeji
Király, kit Idvezítőnek
monda az Angyal. Uy estendő-
ben mi vigadgyunk, születet le-
fűst, mi imádkyuk.

Régen meg irták ezt az Pro-
phetak, hogy Fiait szűlne egy ne-
mes virag. Uy est:

Sűz Mariától gyermek szület-
ték, de Szent Lélektől ő foganta-
ték. Uy estend:

Nagy hatalmas lőn az kisdéd
gyermek, meg történek sok el-
lenfegek. Uy estendőben:

Győzedelmet vőn az kárho-
zaton, győzedelmet vőn örök
halálon. Uy estendőben:

Nin-

Nintsen az bűnnek hatalma-
raytok, kiknek az Christus lehen-
óltalmok. Uy estendőben:

Hálat adgyunk az UR Isten-
nek, és Idvezítő Iesus Christus-
nak. Uy estendőben mi vigad-
gyuk, bűletet Iesust, mi imadgjuk.

In Epiphaniis canendo.

IERmondgyunk éneket az mi
Urunknak, és nekünk bűletet
Iesus Christusnak. Uy estendő-
ben mi vigadgyunk.

Herodes Kiraly á Sido népet,
mikor birnaia Ierusalemet. Uy:

Bethlehem varosban Iesus bű-
leték, az Pastoroknak meg ielen-
teték. Uy estend:

Nap kelet felől valo orfagh-
bol, Bóltsek iövének az Persia-
boli Uy: Ieru.

Ierusalembe hogy bé iutának, és az népeknek mindgyart mondanak. Uy estend:

Ez mostan füleret Sidok Kirallyat, mutassatok meg nekünk az Messiast. Uy:

Mert az ő fenyves és Uy Tüllagát, már mi iol lattuk nap kelet felé. Uy estend:

Mely fenyves Tüllagnak fel támadasat, Balaam Propheta meg prophetiált. Uy est:

Es azért annyi földről mi iörtünk, ötet imadgyuk és hogy tißtellyük. Uy est:

Herodes Kiraly hogj ezt meghalla, meg haraguvék és megbusula. Uy estend:

Sőt meg az egész városbéliék, mind az Kirallyal meg felemlenek. Uy:

He-

Herodes ottan gyűlést tétet nagy fok Böltséket hozzá hivata. Uy efr:

Az fő fő népeket elé hivata, az Irás-tudokat hozzá Bölirtá. Uy:

Erőssen töllők meg tudakozá, hol az Messias Bölletet volna Uy:

Az Papi renden való fő népek, ott az Kiralynak meg felelének. Uy efr:

Az Iuda nemzetnek tartomanyabol, kell Bölletetni az Bethlehemből. Uy efr:

Mert az Szent Micheas Propherá által, az Isten meg mondta, ilyen igikkel: Uy efr:

Teis Bethlehem Iuda városa, az több városok közt te sem vagy kisebb. Uy efr:

Mert te belölled az én népemnek,

nek, Hadnadgya ſarmazik az Iz-
raèlnek. Uy eftendõb :

Herodes Kiraly hogj ezt meg
halla, az harom Bõltseket hozza
hivata. Uy eftend :

Szorgalmatoson megh kérdé
tõllõk, mikor ielent volt meg az
Tfillag nekik ? Uy eft :

Herodes Kiraly nagy ſép ſõ-
zattal, ezt mondà nekik nagy ál-
nokfaggal : Uy :

Bethlehemben hamar tû el
mennyetek, és az Mefsiaſt ott ke-
reſſetek. Uy eft :

Mihelyen penig megtalállyá-
tok, mindgyaráſt énnékem ri meg
mondgyátok. Uy eftend :

Hogy én is hozzá szépen me-
heſsek, és tiſzteſſeget néki teheſ-
sek. Uy :

H

Az

Az Böltsek halván fuvat Kiralynak, Bethlehem felé elindulának. Uy:

Es imé fel tetűék a fenyves Tszillag, nap kelet felé kit az előt látak. Uy est:

Az Tszillagot látván az három Böltsek, ők ott mindgjárást örömben lőnek. Uy est:

Az Tszillag előttők mendegelve, mind addig az hol az Iesus vala. Uy est:

Bé menvén azért ők ot az házba, mellyet az Tszillag nekik mutatata. Uy estend:

Es meg találák ott az Kis Iesust, és az ő Annyát az Sűz Mariat. Uy estend:

Az Gyermekek előtt térdre esének, és tisztességet nekik tőnek. Uj
Es az

DITSIRETEK. 171

Es az ő Kintseket fel nyiták,
kit hazáiokból meűűl hozának.

Uy eűt:

Nyuytanak neki szép aiándé-
kot, arannyat, remiént, mırhás,
kenetet. Uy eűtend:

Es annak utánna Iűten Angyala,
la, így inté őket az ő álmokba. uy

Herodeshez soha ők ne men-
nének, de sőt más uton haza tér-
nének. Uy eűt:

Az Iosephet Iűten Angyala,
álmaban inté így, és im ezt mon-
dá: Uy eűt:

Kelly fel Ioseph nagy hamar-
saggal, vedd fel az Gyermecket
az ő Annyával. Uy eűt:

Meny hamar saggal az Aegy-
ptumban, és ott legyetek ti mind
addiglan. Uy eűtend:

Miglen néktek én meg jelen-
tem, és Isten fiavát néktek megh-
mondom. Uyeft:

Mert álnok Herodes az Kis
gyermeket, halálra kergeti mint
ellenességét. Uyeftend:

Ioseph azért az kis Iesussal, el-
futa mindgyárást az ő Annyá-
val. Uyeft:

Es mind addiglan Aegyptum-
ban lön, míg az Herodesnek ha-
lála nem lön. Uy:

Hogy bételnék Isten mondá-
sa, kit Oseas által meg mondot va-
la. Uyeftendőb:

Az én Fiamot, az Aegyptus-
bol, im haza hozom az fámkive-
tésből. Uyeftend:

Herodes halván hogy az Böl-
tséktől, meg ifusoltatot az Kőve-
tektől. Uyeft:

Nagj

DITSIRETEK. 173

Nagy hamaraggal nagy dühosszeeggel, seregét botfata, kegyetlenseggel. Uy eßt:

Az egész Bethlehem Városábanis, az környűl lévő tartomábanis. Uy eßt:

Mind le vágatá az gyermekeket, két eßtendősig az Ur Iesusért.

Az ártatlan sok apro S'entek, nagy sok ezeren lőnek Martyromok. Uy:

Az Ieremias Prophetiaia, eképpen telék be kit mondott vala. Uy eßt:

No azért mñs hű Kereftjének, örök életre válastot népek. Uy:

Kiknek az igaz uy világossag, immár fel támatt az fenyves Tfilag. Uy eßtend:

Mennyűnk feienként az Ur:

H 3

Isten.

Istenhez, igaz hűt által üdvössé-
günkhöz. Uy:

Imádgjuk őtett mint terem-
tőnket, hogy meghadta nekünk
Idvezítőnket. uy:

Mutassuk bé mijs az aiándé-
kot, Lelki arannyat, temjént, ke-
netet. uy est:

Ió hűtöt, könyörgést, és hálá-
adást, és életünknek meg iobbít-
tásat. Uy est:

Ezképpen minket is az mi Ve-
zérünk, nem hágy, meg őriz az
mi Istenünk. uy est:

Meg oltalmaz az Herodestől,
Angyala által az ellenfégtől. uy:

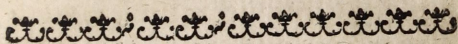
Es ha Christusért halált szen-
vedünk, az apro Szentekkel menj-
ben vitetünk. uy est:

Es az mñ mostani nagy sok si-
ralmuk,

ralmunk, örökre változik min-
den bánatunk. uy eſtend:

Míg haza viterünk az mi ha-
zánkban, az örök életben az
menyországban. Uy:

Ezt nekünk engedgye az mi
sz. Atyánk, kinek ily nagy gond-
gya vagyon mi reánk. uy eſten-
dőben mi vígadgyunk.

NAGY PENTEKRE.

In die Paſſionis Dñi.

AZ mi Urunk Ieſus Chriſtus,
mint ſzenvede mi érettünk,
és fel támadá nekünk: Ier értsük
meg Kereſztyének, az Iſtennek
nagy írgalmát, tekintsük meg io
voltát: Az bűnnek öundoksa-

gát, az ördögnekis hatalmát, pokolnak keserves kinnyát, gondoljuk nehéz igáit. Adgyunk hát az Istennek: és meg Szabadítónknak.

Meg írták Evangelisták, mint Christus az Iudas által, szemben állá halállal: Az Papi Fejedelmeknek, harmintz ezüst pénz kedvéért, mint el adaték árért: Az fegyveres vitézekről, viteték kötve latroktól, az Caíphashoz fő Paphoz, kínél valának bégyűlven, az törvény tudó fő népek, és az meg aggot vénnek.

Ott ő ellené egy főből, hamis tanukat állatni, akarának által: Ebben függ minden bándékok, hogy Christust meg fessék, és földről el vészthessék:
Nem

Nem találhatnak ellene, semmi erős bizonyfagot, azért dühösen zugodnak, és kiáltyák káromlónak, halálra méltó bűnösnek, sok ördöggel telyesnek.

Artatlan Christus országát, némellyek undok nyálakkal, rutittyák pökdőseffel. Némellyek tsapdosásokkal, illetik tsuff befedekkel, sanyargattyák veszfőkkel: Látván ez dolgot bent Peter, meggyőzeték felelemtől, tsak nem szakad el Christustól, kit megtagada háromszor, keserves sirást bűnéről, az után tőn vétkéről.

Pilatus az Christust kérdé: mőd meg most nekem ha te vagy, az Sídóknak Királya? ez semmi bűnt az Christusban, halálra való nem lelven, meg mofa kezét

vizben: Arratlan vagyok eszt
mondván: ez igaz ember vére-
től, ti lássatok mit miveltek: Az
kösség így kiált, mondván: az ő
vére legyen rajtunk, és az mi fi-
ainkon.

Meg ostorozván az Christust,
adá vitézek kezében, kik kinoz-
zák testében: azok tsufollyák U-
runkat, vetkeztetik ruháiabol,
fejét verik Nád-fállal: Fel fesi-
ték Kereftára, keserű merget E-
tzzettel, elegy akarnak adni in-
nya, ruháiaval ostroznia, azt ír-
iak feie feliben: Ez az Sidók Ki-
rallya.

Sok bosszúfagos rút szókkal,
szédalmazzák káromlással, ezt
mondgyak tsuff beszéddel: Te
vagy az ki el töröd, az Istennek
nagy

DITSIRETEK. 179

nagy Templomat, és három nap fel rakod: Most segild meg te magadat, ha Istennek egy Fia vagy, ha Izraél Kiralya vagy, fály alá az keresztfarol, és mñs hisítñk te néked, ótalmazd meg magadat.

De lám az Christus szenved-
vén, nagy sötétség mind ez föld-
dön, támadá minden helyen: hat
oratol fogva dellyest, mind egéß
kilentz oraig, egynek sötétsége
lön. Akkoron Iesus fel főval, ki-
álta Attyához, mondvan: En I-
stenem, En Istenem, miért hagyál
el engemet: hogy ez szokot így
meg mondá, szent Lelkét ki bo-
rsátá.

Az Iesus Christusnak kinnjár-
teremtet állatok lattak, mert i-
lőnek nagy tsudák: az Templ

nak fép enyéftő, tartó Kárpittya
két réfre, hertelen el fakada: Az
föld reftketvén indula, az Kőfik-
lak repedének, az Koporsók meg
nyilának, és holt Szentek táma-
danak; kik az fent Varosba men-
vén, fokaknak ielenének.

Az Hadnagyis szolgálival, és
az több néppel egyemben, igen
rettene, mondvan: Bizony ez,
kit meg feftiténk, az Istennek Fia
vala, de mi nem híftűk vala. Az
Ioseph Christusnak testét, szép
gyoltsban bé takargatá, és kopor-
sóban feketé, kit Pilatus perftéle-
ni, parantsola harmad napig, Vi-
tézeztől őrzetni.

Harmad napon az Mariak,
Christust keresik az Kertben, Ko-
porsohoz ki menvén, az Angyal-
tól ta-

DITSIRETEK. 181

tol tanítatnak: Hogy az élőket ne keressék, az több meg holtak között: Ezek onnan visszatérvén, és Ierusalembe menvén, találák Christust ielenvén, kit imádanak rettenvén, kiknek Christus, ne féljenek, hagyá, hogy meg térnének.

Igy Isten nagy irgalmából, sz. Fiait küldé Mennyegből, bűnösökért válttságul. Oh mely nagy szerelme inner, hozzánk ielenék Istennek, mint mi kegyes Atyáknak. Ki az bűnben eset embert, vétkektől meg dőglőt bűnöst, örödtől el foglalt adóst, meg fána, rendele Orvost, ki által lenne gyógyulás, és bűnből szabadulás.

Az Atya értünk bent Fiait, az Fiú is önnön magát, adá, mint
H 7 vált.

váltság árát. Sem Egen, sem pe-
nig földön, nem vala mi bűneink
ért, ki elegettehesen; Mert az
bűnnek undoksága, mi esetünk-
nek rutsága, véghetetlen nagy kí-
nokra, minket kötelezet vala,
mivel hogy Istent haragra, fel in-
ditottuk vala.

No azért mi Istenünknek, ad-
gyunk nagy hálat Atyánknek,
köszönnük az Christusnak: hogi
bűnünket eltörölte, és az ördö-
göt meg győzte, ő Atyát enge-
selte: Szent vérét értünk ontotta,
igasságot ránk ruhazta, Szent Lel-
két belénk óltotta, és magának ö-
rökségül, meg fentelt, hogy éle-
tünkben, néki fogallyunk hűt-
ből.

A L F A,

Ad Notam: Patris sapientia &c.

Psalm.

PSAL. 51.

MIndenhato Ur Isten, bívünk
 retteg süntelen, légy irgal-
 mas mi nekünk, ne légy hozzánk
 kegyetlen, mert mi nagy bűne-
 inkben, és hűtötlenységünkben,
 nem ismertünk tégedet, az te dű-
 tsóssegedben.

Botsásd meg bűneinket, bato-
 rítsad bívünket, értyük álnoksa-
 ginkat, és hűtötlenységünket, bűn-
 nek fámtalan volta, kesergeti lel-
 künket, és mi nagy bűneinkel,
 csak rontyuk mi hűtünket.

Tsak bűnt és hamisságot, te e-
 lődben vihetünk, mert feienként
 Anyanktol mi bűnben fogontat-
 tunk, tudgyuk igazat beretű, ne
 állly bosszút mi raytunk, de igire-
 ted szerént légy irgalmas mi ne-
 künk, H 8 Chri-

Christus Urunk halála, bűneinknek váltsága, dragalatos fentvére, idvősségünknek árra, minden fertelmességétől minket megmosogata, vezet nyomorultakat az halaltól meg valta.

Kérünk azért Ur Isten, ilyen nagy bűkségünkben, légy segítség mi nekünk mi erőtlenségünkben, uyjítsad meg szívünket, az te fent Lelkedben, az mi nagy bűneinkben, hogy ne essünk kétségben.

Vigasztaljad Ur Isten, mi szomorú szívünket, ismérhefsük meg nyilván az mi idvelségünket, ne ramassuk elődben, az mi sok érdemünket, bizhassunk az Christusban, öregbítsed hitünket.

Ments meg minket Ur Isten,
min.

minden hűtőtlenségtől, szakad-
gjunk el immáron sem-fény ves-
tő vilagtól, üdvességet ne vár-
iunk egyéb sok Istenektől, ismér-
hesűk megh hogy csak, hűtőt kí-
vanék mindentől.

Bátorítsad nyelvünket, hogy
valhassunk tégedet, támasz olly
embereket, kik hirdessek bent I-
gidet, fenteltessek közöttünk te
dűtsőséges neved, töredelmes si-
veken, maradgyon megh io ked-
ved.

Oh mennyei bodogság, ki
vagy fennlő vilagosság, kinek nem
kell hamisság, és tettetet iambor-
ság, legyen közöttünk igazság, ves-
sen el az hamisság, ismérhesűnk
tégedet, ki vagy örök bodogság.

A L I A.

H 9

Hym.

Hymnum dicamus Domino.

Dicsőretet mondgyunk UR Istennek, és ő Fianak Christusnak, ki minket bent halalaval, bent vérével megh valtót. Irgalmaz mi nekünk.

Vetsernyének ideiën, Christus Sido népnek el árultaték, vatforara iöve az Iudas, ki Christust Sido népnek el árula. Irgalmaz:

Iesus iövendőt hirdete, velle vatforalo Tanítványinak: Egy vagyon tû közöttetek, ki ma engemet el árul. Irgalmaz:

Iudas az gonos hamis Kalmar, békelességre kéré Urunkat, Christus mint ártatlan Barany, nem tagada békelességet Iudastól. Irg:

Akkor valo harmintz pénzen, Christus Sidoknak el adattaték: ariat-

DITSIRETEK. 187

ártatlan vértelen az Christus, kit
Iudas Sidoknak el arula. Irgal:

Pilatus nagy fel szoval eszt
monda: semmi bűnt hozza nem
lelheték. kezét vízben meg mo-
sa, Christust Sidoknak ki ada. Ir:

Gonosz tsalárd hamis Sidok,
az latrot kéri el ereftené. Chri-
stust vadollyak erőssen, meg fe-
sítették, mert bűnös. Irgalm:

Tolvay Barlahas el erefteték,
ki méltó vala az halakra, ez világ-
nak Ura meg fesítették, ki miatt
halottak tamadanak. Irgalmaz:

Két Tolvay közzé helyhez-
teték, az Christus Iesus az Kereft-
fara. Szent Attyanak aianlván,
Lelkét el ki botsata. Irgalmaz:

Ditsiret néked Ur Isten, szent
Fiad által az Mennyegeben: Vi-
gaß.

gátfaly megsz. Lelkeddel, mind
örökkön örökké. Irgalmazz mi
nékünk.

A L I A.

Finita Concione

ÖRvendezzünk oh Hívek, és
vigadgyunk Keresztyének,
mert országol az Christus az mi
űdvességünk, fenlik immar mi
Zázlonk, mellyen mi megh vál-
tattunk, az haláltól, pokoltól, és
ördög hatalmatól.

Mert az Christus érettünk
mêne főrnű halálra, Kereftan
meg feszíték, hogy bűnűnknek
lenne árta, segekkel segefteték,
lantsával öklelteték, Sidoktól tsu-
foltaték, méreggel itattaték.

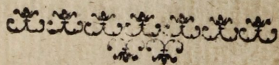
Szent David lám meg írta, és
régén meg prophetalta, Christus
fan or-

DITSIRETEK. 189

fán orfaglana, halalt rayta megh
rontana, az ördöggel bayt vina,
hatalma meg győznéie, poklotis
meg törnéie, és minket meg men-
tene.

Mindenható Ur Isten, ki vagy
Átyánk és Urunk, egyetlen egy
oltalmunk, és mi nagy reménse-
günk, te hozzád most kiáltunk,
és sirva fohaszkodunk, hogy bo-
lasd meg bűnünket, lassuk nagy
írgalmadat.

Nagy halat adunk néked örök
Átya Ur Isten, hogy az te bent Fi-
adat értünk atad halálra, ki min-
ket bűnösöket, az halaltól megh-
valta, ki élsz, és uralkodol, mind
örökkön örökké.

HUS.

HUSVETRE VALO

ENEK K.

Christust meg fésíték kegyet-
len Sido népek, ki miértünk
születék, Menyből nekünk ada-
ték. Irgalmaz nekünk áldot Ur
Isten.

Halalanak utánna, harmad
nap fel tamada, hogy miértünk
meg hala, örök halalt meg ronta.
Irgalmaz nekünk:

Régen ezt beszélték, Pro-
phetak azt hirdettek, hogy az
Christus születnék, értünk meg
fésítetnék. Irgalmaz:

Igassagunk meg ölék, tsalárd
nével illeték, ördöngösnek neve-
zék, halálra őt itilék. Irgalmaz:

Samtalan sok kinokat, és nagy
sok tsapasokat, nagy sok károm-
laso-

DITSIRETEK. 191

láfokat, benvede boßfusagot. Ir:

Tanittatunk Iſtentől, ne re-
tegiünk pokoltól, és ne fellyünk
ördögtől: meg rontaték Chriſtu-
stól. Irgalmaz:

Vagyon nagy bizodalunk,
mert mijs fel tamadunk, Chriſtus-
ſal uralkodunk, velle őſve viga-
dunk. Irgalmaz.

Ségyent nagyot vallottak, ér-
demekben kik biztak, mert Chri-
ſtus meg tsufoltak, halalát megh-
rutoltak. Irgalmaz:

Sokan biznak magokban, kik
nem biznak Iſtenben, tévelyeg-
nek utokban, réſek nints Meny-
orſágban. Irgalmaz:

Vigaffagok nagy volna, ha I-
ſtent hitték volna, bűn botsanat-
ſya volna, Iſteñei réſes volna. Ir:

Re-

Reménségünk nagy legyen,
hitünk gyümölsős legyen, más
Istenünk ne legyen, hogy pokol-
ra ne vessen. Irgalmaz:

Ezt Szent Mathe megh írta,
hogy Christus meg farada, Füge
fát meg átkoza, mert gyümölsőse
nem vala. Irgalmaz:

Christus fel tamada, minket i-
gen biztata, imádkozni taníta,
kísértet ne találma. Irgalmaz:

Igassagot ferefsünk, hamissá-
got ne tegjünk, begényeket segil-
lyünk, Isten nevét dicsíriünk. Ir:

Téged kérünk Ur Isten, adgy
hűtöt mi szívünkben, hogy biz-
hassunk te benned, és legyünk
ferelemmedben. Irgalmaz nekünk
áldot Ur Isten.

CHRistus fel támadá, igassa-
gunkra, utat szerze Meny-
orfsagra, örök boldogsagra.

Az első Atyánkban, mind
bűnben esünk, az Istennek io ked-
véből ottan el ki esünk.

De az Christus Iesus, kedvé-
ben eyte, áldozat lön mŷ éret-
tünk, és meg békéltete.

Mind ez világ terhét, vállara-
vévé, az hatalmas Atya Istent, ér-
tünk meg követé.

ördögnek hatalma, vala mi-
raytunk, mert mind az első em-
berrel egyemben vétkeztünk.

Az bűnnek miatta, halálba e-
sünk, reánk állá az nagy bűnért,
minden keserűség.

Gyűlölség, irigység, minden
I kevély

kevélység, fáradságos nagy sok
munka, és minden betegség.

De lám ezt nem érti, az hála-
datlan-ság, emberekre honnat fál-
lot, ennyi nyomorúság.

Azért nem fogadgya, Isten
beszédét, iora intő bent igjét, Chri-
stus Idvösségét.

Christus fel támadá, igen kiál-
tyuk, de az bűnnek undokságát,
mi meg nem utálljuk.

Tudván bűnben élünk, sem-
mit nem félünk, azért az Christus
halála, nem használ mi nekünk.

Tamadgjunk fel testben, azért
az bűnből, ki miatt ki rekelzte-
tünk, az nagy ditsősségből.

Vegyűk nagy jó kedvel, Chri-
stus jó voltat, Attya Isten előtt va-
lo, kedves áldozattját.

DITSIRETEK. 195

Dütsőfleg Mennyegben, az
Ur Istennek, az ő áldot bent Fiá-
val, mind örökké, Amen.

A L I A.

EMLEKEZZÜNK ez napon, UR-
unknak halálarol, és fel tá-
madásarol, néki adgyunk hálákat.
Irgalmaz nekünk.

Christus mŋ bűneinkért, ke-
mény halált szenvedé, és azokrol
meg mente, drágalatos vérével.
Irgalmaz nekünk.

Christus fel támadá, nekünk
üdvesflegünkre, és fel támadása-
val, nekünk hozagletet. Irgal:

Ezen mŋ mind örüllünk, az
Ur Christust ditsirítük, és adgyunk
nagy hálákat, édes Idvőzítőnk-
nek. Irgalmaz nekünk.

Senki emberek közzzül, nem
találtatik vala, ki meg győzné az
halált, és az örök poklokat. Irg:

Mert mind bűnösök valánk,
mellyekért az nagy halál, rajtunk
el hatalmazék, tömletzben be
foglalván. Irgalmaz:

Közben-járo Christusunk, A-
tya Istennek szent Fia, jöve mŷ
váltfagunkra, és bűnünket el vé-
ve, Irgalmaz nekünk.

Az ő fent halálával, erős nagy
hatalmával, meg győzé az nagy
halált, és az örök poklokat. Irg:

S. Oseas Propheta, ezt régen-
ten meg írta, hogy Christus meg-
tsufollya, ilyen módon az halált.
Irgalmaz:

Oh te örök nagy halál, én le-
flek te halálad, pokol leflek te gő-
zöd,

zód, és kárhozat te rontód. Irg:

Tfudálatos bayvívás, két fél
közöt ez vala, hogy élet meg út-
közék, az örök nagy halállal. Ir:

Christus nagy ként szenvedé,
és megh győzé az halált, tisztes
győzedelmével; nekünk üdvös-
ségünkre. Irgalmaz:

Hintik vala régenten, Barany
vérrel az aytot, hogy az meg ölö
Angyal, őket meg ne bántana. I:

O Törvényben Sidóknak, az
Bárány-vér példázá, mi áldot egy
Urunknak drágalatos fent vérét.
Irgalmaz:

Christus nekünk adaték, Isten-
ről igaz Barany, ki el mosá vére-
vel, ez világnak bűneit. Irgal:

Az kik ő benne biznak, nem
árthatnak azoknak, sem az meg

Őlő Angyal, sem az gonosz ördögök. Irgalmaz:

Azért jer mi tisztellyük, hűtől, és nagy örömmel, megváltoztattunk, ki értünk fel támadott. Irgalmaz nekünk.

Mert ő ingyen megváltoztatta, minket fent halálával, ördögtől, bűneinktől, kárhozattól, haláltól. Irgalmaz nekünk.

Adjunk halált Istennek, mind ezekért örökké, egyetemben dicsírünk, mondvan, ilyen főzattal: Irgalmaz nekünk.

Halál legyen te neked, mi édes Ildvezítőnk, hogy minket megmentettél, minden ellenségeinktől. Irgalmaz:

Adgyad te szent Lelkedet, hogy ezeket hihessük, és valhasunk

suk örökké, mindeneknek előtte. Irgalmaz nekünk.

Adgyad hogy fel támadgyűk, mijs minden bűnünkől, és járassunk előtted, uy életben örökké. Irgalmaz nekünk.

A L I A,

CHristus fel támada, mi bűnünket el mossa, ő fent vére hullasa, lőn vétünknek romlása. Tíak ő nekünk az Atya Istennél, kedves fősolonk.

Istennek böltséssége, hozzánk való szerelme, jelenék ditsősége, elreytet nagy kegyelme. Tíak:

Nagy lőn Adamnak vétke, mellyet halál követe, parantsolat segése, mindenekei sebhete. Tí:

Az kegyelmes UR Isten, kö-

nyörűlvén emberen, hatalmat
vön ördögön, mi nagy ellenfe-
günkön. Tíak ő:

Lón első öröm mondás, A-
damnak nagy vidulás, el esetnek
támadás, el törőnek ujjulás. Tí:

Hűn az ember Istenben, ő
nagy ígíretiben, hozzá való ked-
vében, bizik nagy berelmében.
Tíak ő:

Christus ártatlan Bárány, ki
mi értünk áldozvan, bűnünk ből
fabadítvan, és életre uyjitvan. tí:

El vívé halálunkat, ő meg tör-
ré poklunkat, meg szerzé orsza-
gunkat, mi nagy bodogságunkat,
tíak ő nekünk:

Szenvede mi bűnünkért, vérét
ontá vétünkért, meg hala mi é-
rettünk, fel támadá mi nekünk.
tíak ő: Hal.

Hallyunk meg bűneinknek,
véget vesztünk vétünknek, él-
lyünk mi uy életnek, adgyunk
halás Istennek. csak ő nekünk, az
Arya Istennél kedves Söfolonk.

A L I A

CHristus fel támadá, ki értünk
meg holt vala, mi bűnünkért
ként valla, minket meg igazita.
Irgalmaz nekünk.

Egy Adamnak vétkéért, en-
gedetlenségéért, az alma meg éte-
lert, örök halált érdemlénk. Irg:

✠ Ott el vesze bentségünk, és ár-
tatlá életünk, Isteni böltsésegünk,
és minden igasságunk. Irgal:

Természetünk meg romla, bép-
ségünk meg rutula, nagy bűn ott
reánk szálla, Istennek nagy harag-
ja. Irg: I s Ki

Ki üzeténk az kertből, tisztel-
seggnek helyéről, ki esénk az ép-
segből, az Istennek kedvéből. Ir:

Menyország bē zárlaték, A-
dam földre vetteték, hogy ő ott
vereyteznék, ekképpen kenyért
ennék. Irgalmaz:

De irgalmas az Isten, bölts,
hatalmas, mindenben, okot lele
ezekben, meg szána el veštünk-
ben. Irgalmaz:

Igiretet akkor tön, meg men-
tene ördögtől, ki nekünk nagy io-
hir lön, mert reménységünk ott
lön. Irgalmaz:

Akkor ilyen szót folla: asz-
szonyiállat magva, Kigyo feiét
meg rontya, mert őtt Kigyo meg
csalta. Irgalmaz:

Sok efiendő bē telék, az mag-
zat:

zat meg adaték, Süztől gyermek
bületék, Iesusnak nevezteték. Ir:

Ez Gyermek Ión hatalmas, I-
sten Fia, es igaz, mindenekhez
irgalmas, sok gonosztól óltalmaz.
Irgalmaz:

Testben értünk meg hiala, bün-
telen nagy ként valla, harmad-
nap fel támadá, minket meg vi-
gasztala. Irgalmaz:

Egy embernek vétkéért, es-
tünk vala haragban, az Christus-
nak kedvéért, esenk nagy bol-
dőségban. Irgalmaz:

Ellenségünk meg romla, Lu-
cipernek táborá, halál az bűnnek
földgyá, az törvénynek hatalma. Ir:

Immár nekünk Tíftartónk, I-
sten előt Sósólonk, egyedül Köz-
ben-lárónk, egyetlen egy óltal-
munk. Ir: I. 6. Nint

Nintsen nekünk felelmünk,
semmi nyomorúságuk, kárhoza-
tol, ördögtől, és az testi haláltól. I:

Már mijs fel támadgyunk, min-
den gonozt el hadgyunk, igazsá-
nak szolgállyunk, és az bűnnek
meg hallunk. Irgalmaz:

Hálat adgyunk Istennek, mi-
édes teremtknek, és kegyes I-
stenünknek, mind örökkön örök-
ké. Irgalmaz nekünk.

A L I A.

Christus fel támadá, nekünk
örömet ada, vére reánk ára-
da, haſna rayunk marada. Nyerj
irgalmat, Közben járo Iesus Chri-
stus, fent Aryád elöt.

Christus meg holt bűnünkért,
fel támadot életünkért, mi vigas-
tala.

DITSIRETEK.

205

talásunkért, és igazulásunkért. N.

Christus kinnya érdemünk,
fent halála váltásagunk, vére ártat-
lanfagunk, és fel költe vigassá-
gunk. Nyery:

Ez az Isten Barannya, váltsa-
gunknak arannya, halálunknak
halála, az Kigyónak rontoia. N:

Az ő fel támadása, lön pokol-
nak romlása, az ő öröm mondása,
lelkünknek vidulása. Nyery:

Ez lön az öröm mondás, és az
meg vigasztalás, hogy az egy fel
támadás, lön az meg boldogulás.
Nyery irgalmat:

Azért mijs bűnünkől, fel tá-
madgyunk vétünkől, ez világt
kinünköl, és mi nagy halálunkból
Nyery irgalmat közben-jaro Je-
sus Christus, fent Atyad előtt.

Christus fel támadá, ki értünk
meg holt vala, mindennek u-
tat nyíta, az örök boldogságra. Ir-
galmaz nekünk.

Az halállal meg viva, diadal-
ma lőn rayta, Kigyó fejét megh-
ronta, talpa alá nyomoda. Ir g:

Az Törvének nagy átka, oly
igen vádol vala, de az Christus
halála, minket meg igazíta. Ir g:

Oh mely igen nagy vala, az I-
stennek haragia, mert rettenetes
vala, bűnnek fámtilan volta. Ir:

Kit Christus mikor láta, hogy
imádkozik vala, retteg és resket
vala, vér cseppel izzad vala. Ir:

Az Istennek io volta, ő nagy
irgalmasága, veszedelmünket lá-
ta, Fi-

tá, Fia érettünk ada. jrgalmaz:

Noha büntelen vala, de engedelmes vala, mint bent Attya akarta, méne az áldozatra: jrg:

Ez áldozat oly draga, oly mellesfogos vala, kivel Isten haragja, engedeltetik vala: jrgalmaz:

Erre senki nem vala, sem találtatik vala, hogy ki elég lőt volna: csak az Istennek Fia. jrgalm:

Ió szemmel néz az Attya, illy kedves áldozatra, Kiért irgalmasága, újonnan reánk állá. jrgal:

Szent testét koporsóba, mint az: Propheta mondgya: nem hagyá ő bent Attya, hogy jusson rothadásra. jrgalmaz:

Harmad nap fel támadá, mint megmondotta vala, kinek fel támadása, nagy ditsősséges vala: jrg:

Innephogy el mult volna, Ma-
riak mennek vala, reggel indul-
tak vala, Christus testét látnia. jr:

Meg el nem iuttak vala, igen-
sietnek vala, az nap már fel költ-
vala, egymásnak mődgják vala. jr.

Vallyon skitsoda volna, ki az
követ el vonná? Kit Sidok tőt-
tek vala, koporsó aytaira. jrg:

Nézvén az koporsóra, láták
hogy nyitva volna, követ el von-
ták vala, mely kö igen nagy vala. jr:

Bé menvén koporsóba, egy If-
fiat láttak vala, ki job felől áll va-
la, feiér ruhában vala, jrgalmaz:

Nékkik Iffiu állalala, ne fellye-
tek azt mondá, kegyesen bátorít-
tá, mert meg ijettek vala. jrgal:

Már fel támadot volna, kit ott
nem leltek vala, Angyal kérdezi
vala,

vala, hogy miért mentek volna.
jrgalmaz:

Azonközben azt mondgya:
mennyetek el, azt hadgya, és őt
Galileában, fêmeitek meg láttya.
jrgalmaz:

Az Maria Magdolna, az mint
fent Ianos írta, meg az kertben
meg látá, kertésznek formáiaba. jr:

Tudakozik nagy sirva, néta-
lántán ő volna, ki el reytette vol-
na, Christus néki főllala. jrgal:

Hozzá siet Maria, meg ismeré
hogy Ura, az Christus őt meg til-
tá, illetni ne akarná. jrgalmaz:

Igyen írta az Szent Mark, fel-
költét az Christusnak, az több E-
vangelistak, írást bizonyították.
jrgalmaz:

Kériük mi fent Atyánkat, ve-
I 9 gye

gye el rollunk haragiat, nézze
Fia halalat, dűtső fel támadasat. j:

Adgya bent aiándékat, ismér-
hefsük io voltát, erthefsük aka-
rattyát, adgyunk neki hálakat. jr-
galmaz nekünk.

A L I A.

CHristus fel támada, mi bű-
nünket el mossa, és kiket ő be-
rete, Menyországban fel vivé. Az
Christus meg váltta, mind ez vila-
got bent halálával.

Koporfoban fekvék, har-
míntz hat oráiglan, az után fel ta-
mada, kít fel költe bent Attya. A;

Mij Urunk Iesus Christus, ha-
lottaiból fel támada, mñs őtet di-
etsirűk, vigassagos énekekkel. Az:
ő az ítélő Biro, ki Attyától iő-
vendő,

DITSIRETEK.

211

vendõ, itilni ez vilagot, iokat, és gonofokat. Az Christus meg:

Közben-jaro Christusunk, Atya Istennek bent Fia, kéried te f. Atyadat, hogy üdvezitsen minket. Az Christus meg valta mind ez vilagot bent halalaval.

DE ASCENSIONE

Domini,

Christus Menyben fel mène, nekünk helyet berzenie, áll Attyának jobiara, lön mindeneknek Ura. Christus áll Attyanak, Menyben jobiara, és Uralkodik. Christus meg holt bűnünkért, fel támadot életünkért, meg iele-mék Peternek, és több tanítványoknak, Christus:

Negy

Negyven napig lőn vellek, őket meg vigasztalá, nagy sok bizonyosságokkal, magát élni jelenté. Christus űl:

Nékik meg parantsolá, hogy ők Ierusalemből, addig el ne menének, míg Szent Lelket vennének. Christus űl:

Fel megyek én Atyamhoz, és az ti Atyatokhoz, fel megyek Istenemhez, és az ti Istentekhez. Christus űl:

Néktek küldök mennyegből, vigasztalo Szent Lelket, és ti leftek énnékem, bizonyságim ez földön. Christus űl:

Sido orfagtól fogva, Samaria orfagig, és mind az feles földnek, utolsó határaig. Christus:

Azért ti el mennyetek, mind az fe-

DITSIRETEK.

213

az ſeles vilagra, hirdetteſtek mindennek az Evangeliumat. Chri:

Az ki hűend én bennem, és meg kereſtelkedik, nem kárhozik, űdvezűl, menyorſagba vitetik. Chriſtus:

Az ki penig nem hűend, kár, hozatra vettetik, őrűk tűzre küldetik, kinek vége nem leűen. C:

Vagyon nekem hatalmam, Mennyen, Fűldűn, és Poklon, és én veletek vagyok, mind világ végezetig. Chriſtus:

Hogy ezeket meg monda, Ieſus fel emelkedűk, és az ſenyves kűd őtűt, ſemek elűl el vűvű. Ch:

Mikor néznűk az Chriſtuſt, Mennyegbe fel mennűe, kűt Angyalok ſeűűrben, állapanak elűtűtűk. Chriſtus:

Mon-

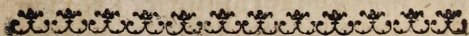
Mondanak az Angyalok, ti
Galileabéli, Férfiak mit állotok,
nézvén az magass menybe. Chr:

Ez Iesus kitölletek, fel mène
Menyorfagban, ez képpen iő i-
télni, mint láttatok fel menni. Ch:

Uralkodik Mennyegben, rol-
lunk vifel nagy gondot, esedezik
érettünk, az ő sz. Attya előtt. Ch:

Ostogattya mi nekünk, az ő
szent aiandekat, kivel minket vi-
gátsal, mind világ végezetig. C:

Közben járo Christusunk, A-
tya Istennek szent Fia, kéried te sz.
Atyadat, adgyon nekünk sz. Lel-
ket. Christus áll Attyanak Menj-
ben jobiara, és Uralkodik.

PUNKÖSTRE VALO

ENEKEK,

PUNK-

Pünkösti napia bé telvén, Ierusalembe lévén, Apostolok valának egyenlő akarattal. Az Szent Lelekről Christus igireti, bé tellyesedék.

Hogy várnak az Szent Lelket, ott nagy hirtelenséggel, zendülés lőn az Eghből, mint sebes szelzugasa. Az Szent :

Ez Zendülés Iel vala, elűvő Szent Lélekről, és betölté az hazát, hol veszteg ülnek vala. Az :

Apostolok latának, sok résre osztot nyelvet, kik tűzesek valának, és szálla mindenikre. Az :

Bé telének minnyaián, Istennek Szent Lelkével, más nyelven főlnak vala, mint főlniök ad vala. Az Szent :

Ez

Ez főzat el hirhedvén, az sok nép egyben gyűlvén, azonnal e-
ftek vesze, halvan nyelveken fol-
ni. Az fent:

Mind álmélkodnak vala, tsu-
dalkozvan, mondanak: nem de
ezek kik szolnak, Galileából va-
loké? Az fent:

Es miképpen vagyon ez, hogi
hallunk mindeneket, az mi nyel-
vűnken folni, melyben mi fűlet-
tetünk. Az fent:

Sok orfagokbéliék, valanak
ő közöttök, kik Parthiábéliék,
Medon orfagbeliek. Az fent:

Elamitabeliek, és azok kik la-
koznak Mesopotamiában, kör-
nyűl való Sidofagban. Az fent:

Es Cappadociában, Ponthus-
ban, Phrygiában, és az nagy Pam-
philia

philia orfagnak hatarában. Az:

Aegyptum orfagaban, Lybia
hatariban, ki közel Cyrenehez,
Romai jövevények. Az fent:

Romaban lako Sídok, és Sido
hűtre tértek, Creta Varosbéliek,
Arabiabeliek. Az fent:

Sido orfagbéliek, ott egymás
nak mondanak: halljuk ezeket
sólnt, mind az mi nyelveinkem.
Az fent:

Egyetemben kiáltyák, bátor
soggal hirdetik, az hatalmas Isten
nek, illy nagy tselekedetit. Az:

Egyetemben mind ezek, mind
el álmélkodának, tsudálkozván,
egymásnak, ezeket mondgyák
vala: Az fent:

Ez mi akar lennie? nekik pe
nig mondanak: mind meg része
K. gúl.

gűltenek, s azért bolondoskod-
nak. Az ſent :

Ur Iſten ſent Lelkeddel, tedd
eggyeffé ſzívűnket, világosíts el-
münket, erőſíts meg hűtben.
Az ſent Lelekről Chriſtus igire-
ſt, bé tellyeſedék.

A E I A

Iővel örök Atya Iſten, minde-
neknek teremőie, bátoríts meg
ſzívűnket, adgyad minden híveid-
nek te ſzent aiándékokat. Iővel
vigáſtaly meg te ſent lelkeddel.

Iővel meg nyomorultaknak,
nemes vigáſtaloia, árváknak édes
Atyya, tölts bé ſíralmas ſzívűnket,
lelki nagy örömökkal. Iővel mi-
lelkűnnek édes vendége.

Távoztasd el mi ſzívűnknak,
hűtöt-

hűtőtlen sötétségét, világosíts
meg minket, hogy mi az te bent
Igidet, halhassuk és érthessük. Iő-
vel taníts meg minket az igaz
hűtre.

Iővel geriezd fel szívünkben,
bent szerelmednek tűzét: ronts
meg az gyűlölséget: hogy mi eg-
gyesek lehessünk, Isteni szeretet-
ben. Iővel mellelkünknek nagy
vigasztalaga.

Te vagy bizony örök Isten,
minden ioknak kutséie, az Chri-
stusnak szent Attya, ki igireted
szerént, minket meg vigasztalál.
Iővel végy ki minket, az sötétség-
ből.

Te vagy ki az Prophetáknak,
általa régen szolál, Christust né-
künk igiréd, te az bent Aposto-

loknek szívöket bátoritád. Te vagy erőflegek minden benteknek.

Te vagy az egy igaz Isten, mindeneknek őltalma, igazságnak S. Attya, taníts minket az Christusnak, igaz ismémentire. Te vagy mi lelkünknek bölts tanítója.

Világosíts meg elménket, hogy hihessük az Christust, egy üdvösségnek lenni, ki által lehetünk te néked, kedvedben, kegyelmedben. Es ki által vessünk mindent tetőlled.

Tellyessíts meg kegyes Isten, raytunk fogadásodat, mint igirted régen magadat, hogy meg halgatsz minket, fent Fiadnak általa. Es megadss mi nekünk, mindent általa.

Kiert

DITSIRETEK.

221

Kiért méltó ditsírettel, tégedet
mi tiszteltünk, fent Fiadnak általa,
és hogy mindeneknek előtte, rol-
lad vallást tehessünk. Adgyad
ezokáért nekünk fent Lelked?

A L I A.

Ad notam: Emlekezzünk ez nap:

AZ PüNköst Innep napian,
Tanítványok egy házban, be-
gyűlének minnyaian, egyenlő a-
karatban. Irgalmaz nek

Azonban az Mennyege-
hertelen az Istentől, nagy zugás
lón az égheől, mint egy nagy se-
bes fétől. Irgalmaz:

Es be tele az házat, melyben
gyűltenek vala, az holot ülnek
vala, és ők ezt váriák vala. Irg:

Laták hogy nagy sok nyelvek,

K 3

kik

kik mind ugyan tűzesek, sok ré-
re oßlottanak, feieken mindenik-
nek. Irgalmaz:

Ottan az Szent Lélekkel, bé-
telvén egyetemben, Tanítvánjok
az helyben, fólnek külömb nyel-
veken. Irgalmaz:

Mint az Lélek taníttya, fólnt
őket oktattya, mindenik ugy ki-
áltya, Isten dolgait mondgya. Ir:

Valának Isten felők, az Szent
Varosban valok, Ierusalembe-
lakok, minden nemzetből valok.
Irgalmaz:

Ez hír hogy ki teriede, az nép
ott megh zendűle, hallyak hogy
minden nyelven, ezek ízólnak
sokképpen. Irgalmaz:

Tfudálkoznak az népek, és eßt
mondgyák ő köztök: mind ezek
kik

DITSIRETEK. 223

kik befélnek, Galileabéliék : Ir :

Mitsoda ennek oka, hogy mindenikünk hallya, az nyelveken főlnia, melyben főlettünk volna. Irgalmaz :

Kik lakozzák Parthiát, Asiat, és Medeat, és Mesopotamiat, Pontust, Cappadociát. Irgalmaz :

Indiát, és Phrygiát, Aegyptust Pamphiliát, Libia tartományát, és Cyrene határat. Irgalmaz :

Iővevény Romaiak, Sidok és Elamiták, kik pogánok valanak, de Istenhez haylának. Irgalmaz :

Kik lakoznak Creraban, és az Arabiaban, féllel az országokban, és sok tartományokban. Irgal :

Hallyák őket főllani, nyelveken befelleni, az Istennek nagyfagos, és sok tsuda dölgaít. Irgal :

Almélkodnak minnyáian, tsu-
dálkoznak magokban, és ezt
mondgyák azonban: Milyen é
dologban? Irgalmaz:

De némellyek tsufollyák, ne-
vetik és káromlyák, hogy beféde-
ket hallják, részegeknek mind
mondgyák. Irgalmaz:

Szent Peter hogy ezt hallá,
közöttök ottan fel szoval, az sok
népnek ezt mondá, okát ennek
mutatá. Irgalmaz:

Ierusalembe való, férfiak kik
itt vattok, főmat meg halgassatok,
mellyet most néktek mondok: I:

Nem részegségből vagyon,
hogy sokféle fő vagyon, mert há-
rom ora vagyon, minden iozanon
vagyon. Irgalmaz:

De az Istennek fáva, bé tölt ő
foga:

fogadása, mellyet Ióél Propheta,
régen meg mondott vala. Irgal:

Hogy az kegyelmes Isten, az
utolsó üdöben, Szent Lélekből:
rést téssen, az mi maradékinknak.
Irgalmaz:

Ki miat Prophetaknak, iráso-
kat is tudnak, nyelveket magya-
ráznak, sok módon ők bölának.
Irgalmaz:

Sok beßéddel böl vala, és bi-
zonyította vala, hogy az Istentől
volna, mit az nép ott hallana. Ir:

Dauiddal bizonyította, Chrí-
stusnak ő nagy kinnyát, halálat, tá-
madását, Menyben el fel ménésge.
Irgalmaz:

Hol Attyától nyert Lelket,
bövön mostan ki öntöt, ki felől í-
géteret, nagy sokszor ezeknek töt.
lig; K. s. Eze

Ezt hogy hallák az népek, sokan meg ijedének, meg térének, hívének, meg keresztkedének. Irgalmaz:

Ugyan az első napon, térének meg nagy sokan, úgy mint három ezeren, lőnek Christus hűtiben. Irgalmaz:

Add nekünkis Ur Isten, Szent Lelkedet eltünkben, dicsőítesdünk tégedet, mind örökkön örökké. Irgalmaz nekünk.

A L I A.

AZ Pünkösztnek jeles napján; az Szent Lélek el küldeték; erősíteni szívóket, az Apostoloknak.

Meg ígéré az Szent Lelket, az Ő hű Tanítványinak; Menyor-
sagban.

DITSIRETEK.

227

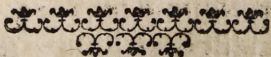
Bagban mikor méne, mindenek
láttara.

Tűzes nyelveknek képében,
ugy, mint sebefség zugása, le száll
la az ő feiekre, nagy gyorsaságo-
son.

Meg telvén az Szent Lélekkel,
kezdének fölni más nyelven, mi-
ként nekik az Szent Lélek, ad vala-
folniok.

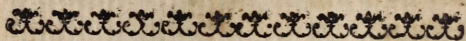
örüllyünk azért ő néki, fel ma-
gaftalván bent nevét, vigassagos-
énekekkel. Ditsíret Istennek.

Ditsíretté Atya Isten, szent
Fiad által Mennyegeben, vigasz-
taly megh Szent Lelkessel, örök-
kőn örökké.

K. 6.

AZ.

AZ SZ. DAVID
SŐLTÁRÁBOL, BIZO-
nyos Énekek notájára ki szede-
getet PSalmusok, és külömb kü-
lömb üdökre valo Ditsiretek; következ-
nek az A B C rendi szerént,

Ante Concionem Canend.

ADgyunk hálát mindnyájan,
az Atya UR Istennek, és
mondgyunk ditsiretet, mint te-
remtő Istenünknek: Ki egyben
gyűtöt most minket, hogy Inne-
pet fentellyünk, és fent Igjével
ellyünk.

Kegyelmes Atya Isten, te vagj
Ur mindenekben, ki meg ielented

ma-

magad, szent Igidben itt ez földön, és sok tsuda-tételidben, az te áldot Fiadban, mi kegyes Idvezi-tónkben.

Légy kegyelmes mi nékünk, az te áldot Fiadért, az UR Iesus Christusért, mi bentséges meg vál-tónkért, és ne állj bosszú mi ray-tunk, az nagy hűtőlenségeknek, fers-telmes sok bűnéért.

De szentely meg bennünket, bírj és segíts meg minket, geriezd fel mi lelkünket, és az mi gyarlobívünket, hogy téged meg ismer-hetsünk, segítlegül hihaflunk, néked hálakar adhaflunk.

Ennyi sok romlásokban, és sok verontásokban, az kegyetlen ördögnek, ilyen nagy dühösségében, tarts meg az te táborodat, és

te Szentegyházadat, az te gyarló
fiaidat.

Világosíts meg minket, vigas-
talo Lelkessel, hogy mindenkor
tündöklyék, bennünk az Evan-
gelium, és erősíts meg Ur Istent,
az te áldor igiddel, minden tévely-
gések ellen.

Igazgassad elméjét, és minden
tanulagát, vezérlyed utát, nyelv-
vét, az mi lelki Pástorinknak, és
oktassad elméieket, az te bent be-
fededre, figyelmes hallgatoinak.

Tarts meg minden üdöben,
minket az igaz hitben, és igaz ér-
telmében, az Szent Evangelium-
nak, legyen foganatos köztünk,
az te kegyes beféded, és minden-
ióra intésed.

Hogy sok népek te hozzád,
meg

DITSIRETEK.

231

meg térienek bűnökből, és téged
fölgállyanak, az ő szívékből, lel-
kekből, hogy mindenek imádgya-
nak, tsak téged tisztellyenek, hogy
örökké élheszenek.

A L I A.

Psalmus XXXIII.

Nota : Irgalmaz Vr Isten immáron.

AZ nagy bölts teremtetst, az ki
meg gondollya, az fűp gond-
viseletst valaki megláttya, az I-
stent Daviddal ez magasztalhat-
tya, ki harmincz harmadik Soltár-
ban ezt mondgya:

Szentek és jámborok, Istent di-
tsiriétek, mert ugyanis őtet tsak ti
isméritek. Mint teremtetst, mint vi-
fel, gondot, ti értitek: Ezekért
hár illik, hogy ti ditsiriétek.

Rengien az földbelé, úgy é-

nekellyetek, mentől nagyobb szü-
 ver, Urnak íelentsetek, mert ez-
 zel tartoztok az Urnak ti hávek,
 mert megrellyesetek, mind az í-
 gíretek.

Eleinknek az Ur, valamit ígirt
 volt, az mi ío üdönkben ím min-
 dent megadot, ez felettis íok íot
 nekünk íolgáltatot, mint tókelle-
 tes ío, mindent, íot mutatot.

Mert ugyanis igaz, és egye-
 nest íeret, igaz mondó az Ur, egy
 igaz tókellet. Sőt az nagy föld-
 hítan, mindent íépen íerzet, va-
 lamit ő rendelt, mindent íol inté-
 zet.

Tíak egy íoval kőnnyen, tí-
 nála az Eget, tíala zengésevel, az
 nagy és íép mívet, tíak íeie hay-
 táíal ílly nagy ékelleget, tíadás

Tííí.

Tsillagokat, illy fűp fenyésséget.

El ki tiltá-Földről, az nagy Tenger vizét, meg hagyá ő néki határát és szelét, mint egy Sákba fogá, ne bántsa a földet, hogy bátrabban lakia az ember ő földet.

Onnat merit esőt, mikor kell az földnek, oda szűri vizét az folyo vizeknek, hogy ha háborogis nem árthat az földnek, meg nem parantsollya az Ur a Tengernek.

Gondollya meg tehát, mindenki az Isten: ha illyen hatalmas, tehát tölle féltlen, mert az mit parantsol, biztonnal megh leszen. Vagy élni, vagy halni hágy, minden ugy leszen.

Okosság, böltsésség, ő ellene nintsen, semmi mit az ország, végez az Ur ellen, sok nemzet tanát-

sa, előve nem megyen. Mert az tanátsokat ſerzi, bontya, Isten.

Nem úgy, de viſzontag, az Isten mit végez : hanem örökké áll az mit rendel, ſerez. Abban ſenki véget nem ér, az mitt intéz, héában tőr arra, ki külömbet végez.

Im valamely Király, nagy hadában bizik, de nem azzal nyeri mikoron űtközik, karia ereiéhez egy erőſ ſe bizzék, egy Vitézis azzal meg nem menekedik.

Sebefs erőſ ſo Lo, legyen bár allattad, meg tſal az, hűtödet te abban ne rartſad, akar űzni kellyen azt, az ki hátat ad, akar futni kellyen attol, ki utánnad.

Ez világ eſzeſin, ſok tſalárdſag eſik, látható erőben reménſég tſálatik. De az kik eſtekben, az egy Isten

DITSIRETEK.

235

Istent felik, mikor ügyekeznek,
 ügyök mind iol esik.

Láttya, sőt szemeit rollok el
 nem véfi: az gondviselő Ur min-
 denben vezérli, hadban ellenfeg-
 től, vesélytől meg őrzi, drágában
 éhezni Sentit nem engedi.

ő benne bizzunk mi, mert ő
 tet tisteltük, sent Törvénye sze-
 rént, életünk rendeltük. Tehát
 bátorsággal előttünk viseljük,
 véletlen veszélytől soha mi ne fel-
 lyünk.

Itt az árnyék földön, ha mi ű-
 gyünk esik, azt bizonynyal tud-
 gyuk hogy az nem történik, de
 kegyes Atyánktól, reánk botfat-
 tatik, kiből ismét feiünk szépen
 menekedik.

Segily kegyes Atyánk, ez ár-
 nyek

nyék világban, az mint te fogadtad az Sarandokságban, mert te benned bizunk ennyi bódogságban, tudgyukis velünk léss, nem hads nyavalyánkban.

A L I A.

Nota: Az ki veti segedelmét.

AZ ki akar üdvezülni, életét kell jobbitani, az bent Hűtöt meg tartani, és gyümölsét megh mutatni.

Kétség nélkül kárhoztattya, ki életét nem iobbította, az bent Hűtöt meg nem tartya, és gyümölsét nem mutattya.

Eletünk meg iobbítása, Feni I. gédnek halgatása, és ő neki megh tartása, sívünkben meg maradása.

Az mely tanít igaz Hűtre, és
az bo-

az bodog reménsegre, az lelki bé-
békességre, Istenbéli nagy öröme.

Arya Istent bizony hisziszük,
Isteni nekünk Teremtőknek,
mindenben segítségünknek, ir-
galmas gondviselőnknek.

Iesus Christus mi meg Váltók,
kárhozattól Szabadítók, és ke-
gyelmes őltalmazók, Arya Isten-
nél Szobolók.

Az S. Lélek bölcs tanítók,
űdvességre igazgatók, bánatink-
ban vigasztalók, lelkünkben is
meguyjítók.

Az ki akar űdvezűlni, az Ke-
resztet fel kell venni, azzal az
Christust követni, sok háborut
 kell szenvedni.

Ez Hűt tében bépsége, Ur I-
sten előtt kedves, lelkünkben
békes-

békefűgessű, Menyorsűgban ō-
rűkűssű.

Ez Hűt kűben uralkodik, az
bűn ellen tűsakodik, minden iora
igűkezik, fűnt dűlgokat tűleke-
tűzik.

Kik bűnűkben megű marad-
nak, az fűnt Hűttűl el sűakadnak,
kűtsűgnűlkűl el kűrhoznak, mert
űk ōrdűgnek fűűlgűlnak.

Mindennek kell igűz Hűtben,
meg maradnű űletűben, Atyafűű-
szeretűben, hogy legyen Isten
kedvűben.

Kűnek legyen a tűűtsűssű, műnd
űrűkkű az dűűsűűsű, ō tűlle nű-
kűnk bűkefűűsű, űs Atyai kegyel-
műssűű.

A L I A

Psalms 91.
Azon Notűra.

Az kű

AZ ki veti segedelmét, az Istennek is voltában, az illy ember bátorfagos, az mennyei öltözetében.

Vallást tévesen az hű ember: te vagy nékem én Istenem, te vagy nékem bátorfagom, benned bízom én Istenem.

Mert engemet te mentél meg, ellensegimnek tőritől, az kemény, éges ígétől, törvénynek rettegetől.

Vísel téged az Ur Isten, ő fent állán árnyeka alatt: hogy mindenkor te bizhassal, Istennek bármelyi alatt.

Iesus Christus egy igazság, környékez téged pajisul. Semmit ne félj az egyjeli, hűtőlten rettegetől.
Sem.

Semmit ne fely nyilván való,
háborúnak nyilaitól, titkon való
kísértettől, déli ördögtől, vakfag-
tól.

Te mellőled bal-kéz felől, e-
zeren mind el hullanak: job-kéz
felől tíz ezeren, te néked nem árt-
hatának,

De maga te szemeiddel, ott
meg látod, meg isméred: hogy az
Isten az bűnökért, bosszút áll, em-
bert meg büntet.

Mert te bízol az Mennyei,
nagy Istennek ío voltában, bátor-
ságod helyhez tetted, igen nagy
hatalmas Urban.

Nem járulhat semmi gonosz,
soha néked romlásodra, és házad-
hoz nem közelget, veszedelem-
nek ostora.

Mers:

Mert parantsol te felőlled, fogláló szent Angyalinak: Hogy minden te utáidban, őrizzenek, ne hadgyanak.

Az Istennek fent Angyali, viselnek téged kezekben: hogj meg ne űsséd lábodat, történet szerént az kőben.

Aspis Kígyon, és az mérges Basiliscus Kígyon te járŕ, mert az Törvény, és az Halál, te raytad nem uralkodnak.

Talpad alatt meg nyomodod, az Oroszlányt, az őrdögöt, és az Sarkányt, az nagy halált, az Poklot, az kárhozatot.

Sól az Isten az emberről, mert az én bennem reménlet, meg szabaditom, meg mentem, mert meg ismerte nevemet.

Ha én hozzám fel kiáltand,
meg halgatom, és megh mentem,
vélle vagyok bánattyában, és őtet
meg ditsőjitem.

Néki adok hosfú napot, és az
örök boldogságot, és meg muta-
tő ő néki, Idvezítő Christusomat.

Ezt meg írta az szent David,
Sóltár könyvnek-közepiben, írta
kilentzven egy részben, hogy
minden bizzék Istenben.

A L I A.

Psalmus 103.

Ad Notam: Ier emlekezzünk, &c.

AZ ki az Istent meg ismérheti,
jó-teteményét efében veheti,
annak Szent Lélek fivét geriefti:
háláadásra őtet serkegeti.

Bizonyfag nekünk, erről Szent
David, ki meg isméré az ő terem-
tőt,

DITSIRETER.

243

róiét, teremítőiének io-téteményét,
im illyen módon, el kezdé éneket:

Ditfird én lelkem minden e-
rőddel, az nagy Ur Istent az ő sz-
nével. Aldgyad az Istent min-
den időben, el ne feleysted sok io-
téteményét.

ő botsáttya meg minden bűnő-
det, ő gyógyittya meg te betegse-
gedet, és kárhozattol meg ment-
tégedet, meg koronázza te néked
feiedet.

Te néked feied az ő Bent Fia,
bűnnek, halálnak, erőss bay vivo-
ia, és az ördögnek ő meg rontoia,
ez mind Istennek szent-irgalmas-
sága.

Ki minden ioval téged meg lá-
tot, imádsagodban téged meg hal-
gatot. Mint az Kefelyű ki már

L. 2

meg

meg aggot, nagy bűneidből ugyan
meg ifjítot.

lollehet néha megh sanyarga-
tot, sok kísértetet te reád borsátot,
mint kegyes Atya meg ostorozot,
de ezzel téged kezéhez tanítot.

Más felől ismét hozzá foga-
dot, ellenségeden érted bosszút ál-
lot, hogy ezt hiheessed sok példát
adot, az Sido nép közt kit megh
sabadítot.

Bizzál én lelkem az Ur Isten-
ben: igen irgalmas ő természeti-
ben, és késedelmes az büntetés-
ben, tsak hogy meg jobbuly az te
életedben.

Ha egy kevesse haragot mutat,
az ő haragia mi nem végig marad,
fenyegetése nem örökké tart: Ir-
galmaflaga ismét téged meg lát.

Nem

Nem bűnünk érént tessen mi
 velünk, nem bűnünk érént fizet
 meg mi nekünk, mely igen magas
 az Egh mi tőlünk, olyan igen
 nagy irgalmas mi nekünk,

Olly igen mebbe vette bűnün-
 ket, a Nap nyugothoz mely me-
 be Nap kelet, hogy immár az bűn
 hátra nem térhet, immáron min-
 ket Pokolra nem vethet.

Miként az Atya fiait fánnya,
 azképpen Isten ő hiveit fánnya,
 mert nem Angyalok azt így iol
 láttya, ő teremttette mely gyarlók
 iol tudgya.

Földből teremte, földé kell
 lenni, miként a fűnek ugyan meg
 kell aſni, mint az virágnak el kell
 hullani, Adam fiának ugyan meg
 kell halni.

Az mi testünkben lelkünk ki-
mulik, ostan az földre ő nem em-
lekezik: Szent David mondgya:
hinne illik. Azért egy Szent is
nem imádkozhatik.

Az Ur Istennek irgalmassága,
őtet felőkön mind öröktől fogva,
fiurol fiura mi reánk szálla, Chri-
stus Iesusnak meg igazítása.

Kik őtett fellyük mondásat te-
gyük, parantsolattyát néki meg ő-
rizzük, néki engedgyünk, őt em-
legetsük, ennyi is voltát, hogy el-
ne feleytsük.

Vigassagh nekünk háborusag-
ban, mert vagyon Urunk magass
Menyországban, mindeneket bír
Királyságban, örökké valo ha-
talmasságban.

Azért mindentől megh óltal-
maz.

mazhat, az bűn, az őrdög, az halál nem árthat: Aztűz, és az víz meg nem gyalázhat, Tömletz, és fegyver, minket el nem ronthat.

Mint ezt meg írta ſent Pál minkünk, kinek iráfát minnyáian kell hinnünk, ha Isten velünk, Chriftus mellettünk, akarnám látni, ki volna ellenünk?

Ha Chriftus Iesust mi nekünk adta: Ki ő nékie nagy kintſes ládáia. Semmi nints nálla olly drága, kit Chriftus által minél nem adna.

Tű ſent Angyalok, Iſtent áldgyátok, mert ő általa vadatok hatalmasok, mindenkor néki ſavát halljátok, meg fogadgyátok, néki ſolgályatok.

Tű Feiedelmek meg halgassa-

atok: Isten uratok, neki főlgállya-
tok, akarattyában tű el iáratok,
mert tisztetekről számot kell ad-
notok.

Egyházi népek, tű is kik vad-
tok, Istent áldgyátok, mert Pász-
tori vadatok, úgy kiáltfatok, præ-
dikállyatok, mint egy Trombita,
ugyan harfogiatok.

Te Fegény Kösség, tē is igen
gyors légy, igen halgassad Isten-
nek Igjét: Tölledis Isten úgy di-
tírtessék, hogy aláb valo minden-
nél te se légy.

Minden állatok, Istent áldgyá-
tok: ő Teremtőtök, minnyáian
vallyátok. Ez egész földön vala-
hul vadatok, teremtőtöket örökké
áldgyátok.

De kiváltképpen oh te én lel-
kem,

kem, áldgyad az Istent te minden
 üdöben, mert réged adot ez sze-
 geny testben, szent Fia által ísmér
 hozza véssen.

Szent David írta az ő könyvé-
 ben, ditsiretinek ház harmad ré-
 sében, ad ő Istennek hálákat eb-
 ben, mikor örvendez az ő Istene-
 ben.

A L I A.

Psalmus 123.

Nota: Adgyunk hálát minnyájan.

AZ Izráélnek népe, régenten
 O Törvényben, az Ammon
 Pogán népnek eset vala inségé-
 ben; de megh segíté az Isten, az ő
 nagy szükségekben, és el nem ha-
 gyá ügyökben.

Azért nagy hálát adván, Isten-
 nek éneklének, ő szabadulásokért.

L 5, ilyen.

ilyen módon örvendenek : mondgya ezt most az Izráél, az ő szent Istenének, mint kegyelmes vezérnek :

Hogy ha az nagy Ur Isten, velünk nem leszzen vala, mondgya ezt az Izráél : minnyáian el veszünk vala, hogy ha az mi io Istennünk, köztünk nem leszzen vala, bizony mind el veszünk vala.

Mikor az hitlen népek, reánk támadtak vala, nétalám elevenen minket mind be nyelnek vala, midőn az ő nagy haragiok, reánk felgeriedt vala, könnyen meg emésztnek vala.

Ar.vizképpen iő vala, reánk az ő ereiek, nagy rettenetes vala haragos fenyegetések, már fínte elborit vala, az ő kegyetlen-segek, ferte-

Bertelen nagy dühöslegek.

Nem vala emberektől, sohun-
nan reménységünk, hanem tsak te
egyedül, lól Ur Isten segidségünk.
Aldot légy azért mi Urunk, és ke-
gyelmes Istenünk, mŷ egyetlen
egy vezérünk.

Hogy minket meg mentettél,
az ellenség torkától, az hűtőtlen
népeknek reánk tükorgo fogok-
tól. Mint az Madarat meg men-
tél, az ő nagy haloioktól, és sok ál-
nok tanátsoktól.

Meg rontád Ur Isten, törét az
ellenségnek, meg szabadította lól
te nyomorult hivednek. Mind
meg tsuffolod azokat, az kik elle-
ned élnek, álnok tanátsot végez-
nek.

Tsak te vagy örök Isten, az mŷ

erőss gyámolunk, tsak az te áldot
neved mindenűt az mi hatalmūk,
Menynek Földnek egy Uranak,
mi tsak tégedet vallunk, azért
mind örökké áldunk.

Ezt az ſent David irta, régen
az Soltar könyvben, az ő ditsre-
tinek ſáz huſon harmad réſében,
hogy az hívek ne essenek, kétség-
ben ő ügyőkben, mikor forognak
ínségben.

A L I A.

Ad Notam: Io az egygyeſségben.

ADGY már tsendefféget, lelki
békeſféget, Menybeli UR:
Budoſo elmémet, od butól elte-
met, kit fok kín für?

Sok ideie hogy már, lelkem
ſomiuhon vár, mentſégére, : ö-
rizd,

DITSIRETEK. 253

rízd, ne hadd ébrezd, haragod ne geriezd, vétségemre.

Nem kítsin munkával, Fíad halálával, váltottál meg: Kinek érdemeiért, mostis szükségemet, tellyesíts meg.

Irgalmad nagysága, nem vétkem rutsága, fellyeb való: Benned olly végtelen, sok bűnöm éktelen, romlot; való.

Io voltod változást, gazdagsgot, fogyást, erefíthető: Engem te fölgsádat, mint régen sokakat, téríthető.

Nem kell kételkednem, sőt iörtselekednem, igid ferint: Megadod kedvesen, kít ígírsz kegyesen, hitöm ferént.

Nísd fel hát karodnak, fentseges markodnak, áldot záriát: Ad

meg életünknek, egséges felem-
nek, le tört szívát.

Repülven áldgyalak, s élvén
imádkyalak, véték nélkül: Kit
halván értelek, és te veled legyek,
bűs-kin nélkül.

A L I A.

Nota: Minden bűkereszténynek meg:

ADgyunk hálát az Urnak meré-
érdemli. Hogy minden gaz-
dagágát velünk közli.

Es mint bő irgalmur kegyelmes
Arya: Fiait testben-lelekben meg-
áldgya.

Enekellyünk ennek egy aka-
rattal. Dicsírünk Arya Isten Fiad
által.

Ki ételt adtál alkalmas idő-
ben. Megruháztál meztelensé-
günkben.

Adgyan

DITSIRETEK.

255

Adgyad hogy tégedet meg ismerhesünk, S. Fiad által tölled meg nyerhesünk.

Hogy Sent Igéd hirdetteflek közöttünk, hogy ehel meg ne haljon az mi lelkünk.

Hálát adgyunk ezekért Sent Atyánknak, Iesus Christus által mint táplálónknak.

Ditsirteflek az Ur mindenkor Menyben, Ki minket vigatziáljon. Mongyuk, Amen.

Psalmus I.

Nota: Bodog az ilyen ember ő lelk, &c.

BODOG az ilyen ember az Istenben, ki gonoszoknak nem ment tanácsokban, kegyetleneknek nem járt útokban, hamis ítélet nem forgot fájában.

L 8

De

De az Istennek igéiét halgat-
 tya, erre főképpen vagyon min-
 den gondgya, erre néz néki min-
 den akarattya, ezt éjél nappal sü-
 vében forgattya.

Mint az folyo Viz mellett szép
 termő fa, melly leveleit az hideg
 nem bántya, ő idejében gyümölt-
 sét megadgya, io szerentsegen lé-
 sen minden dölga.

De nem úgy léssen mint azoka-
 nak dölgek, kik az ígéről nem vi-
 selnek gondot, mint az szél hinti
 fellyel az apro port, azképpen
 hánnya Isten el azokat.

Minden emberek mikor fel tá-
 madnak, és életekről ha ők bámo-
 adnak, az hívek közzül ezek ki-
 hanyatnak, és véghetetlen kárho-
 zatra iutnak.

Mert

Mert az Híveknek utokat az Isten, biria forgattya, kegyelmes kezében. Az kegyetlenek ő keménységeiben, vesznek és esnek örök sötétségben.

Mikor az Soltart az Szent David írta, ebben az Igét mi nekünk aianlá. Bodognak mondgya az ki ezt fogadgya, bodogtalannak az ki meg utállja.

Psalmus 32.

Azon Notára.

Bodog az illyen ember ez világon, az kinek bűne botfanatban vagyon, igazulása Isten előtt vagyon, annak rutsga bé fedezvén vagyon.

Mert az embernek semmi nagy ereie, az Isten előtt nints semmi érdeme,

deme, léssen mindennek elég seg-
gedelme, kit csak egyedül segill ő
felsége.

Azért vádollyuk ennek bűne-
inket, mert csak ő látta az mi se-
beinket, ő borsáttya megh az mi
bűneinket, ha benne vettyűk mi
reménységünket.

Ezért Istenhez minden Szent
könyörgőt, és senki tőlle héaban
el nem ment, lelkének nálla talált
csendességet, mert néki adta az ő-
rök életet.

Ne vels el azért tölled én Iste-
nem, mert te előtted nintsen ho-
va futnom, Földön és Mennyen
hatalmadat vallom, te hozzád U-
ram azért én folyamom.

Mind ez világnak én vagyok
csuffaga, noha iol tudom hogy
bűnöm.

bűnömnek földgya, de emlékez-
zel te fogadásodra, hogy én ne ius-
sak örök fogfagaba.

Kegyességedből halgass megh
engemet, és íz. Lelkeddel vigasz-
tald szívemet, hogy kőverhessem
te bent Felségedet, mutasd megh
nékem az te ősvenyidet.

Noha ostorod vagyon bal ke-
zedben, hísem kegyelem vagyon
jobb kezében, azért ostoroz en-
gemet testemben, hogy én ne ius-
sak örök sötétségben.

Örvendezzetek minnyáian az
Urban, és örüllyetek örök vigas-
ságban, késs üdvességetek az ő bent
Fiában, kit meg igire az Paradi-
zomban.

Szent David írta ezt az Soltár
könyvben, ditsiretinek harmincz
két

két részében, kivel biztattya lelkét
felelmében, mikor az Isten pro-
bálná lelkében.

Psalms 112.

Vgyan azon Notára.

Bodog az ilyen ember ő lel-
kében, az ki az Istent hűsi be-
fedében, feli tiszteli őtet igaz hűt-
ben. Szent David mondgya ezt
az ő könyvében.

Ennek mindenkör nagy győ-
nyörűsége, tsak ő Uraban kegyes
Istenében, nints rettegésben soha
az ő fíve, mert mindenkörön bi-
zik Istenében.

Noha vérkezik tudatlanságá-
ból, el esik gyakran erőtlenségé-
ből, nem marad fel két hamar az
vétekből, az Ur Istennek nagy se-
gedelméből.

Ennek

Ennek ez földön sok iofzága
leſen, bőſég, gazdagſag, ő háza-
ban leſen, Iſten áldása háza népen
leſen, kevésből neki mindenkor
fok leſen.

Ditſirik őtet tellyes életében,
örülnek neki előmenetében, kára
nem leſen hírében nevében, mel-
lette leſnek nagy tiſteſſégében.

Igen táplállya ő az ſzegénye-
ket, jelesben penig az Kereſtyé-
neket, ſenki nem láttya az ő ſük-
tegeket, Iſten áldása gazdagittya
őket.

Tſelekedeti tsak az Iſtentől
fűgh, gazdagſágában fel nem fu-
valkodik, kár-vallásában ő nem
boſſonkodik, hiſi Iſtentől hogy
tsak próbáltatik.

Támad reáia sokféle kiſértet,
fok

sok hamis hír-név, sok hamis izenet, de soha bive attol meg nem ijed, Istenben bizik semmit nem retteghet.

Vigasztalása nagy vagyon szűvének, mert erőstege nagy vagyó hűtinek, noha reáia sokan irigykednek, de bándékokban elé nem mehernek.

Sok nyomorultnak völt ő táplaloia, tudgya mitsoda az ő hivatala, háza népére szorgalmatos gondgya, hogy szűkségeket senki ne mondhasa.

Pusztaságarol ő az Szentegyhaznak, nagy búk vóltarol az hű Tanítoknak, ő gondot visel hogy maradékinak, Menyegben gyűjtson kintset fiainak.

Az Segényeknek nagy gondgyat.

gyát viseli, szomiuhoznia nem
hadgya éhezni, Istennek akar io
Sáfara lenni, tsak azért akar min-
dennel iol tenni.

Parantsolattyát Istennek hogy
feli, nagy vereytékkal az kenyé-
ret éfi, marhaia adgya igazan és
véfi, azzal ioßagat faporáva téfi.

Isten beszéde nálla nagy gaz-
dagfag, az kevés ioßag nálla nagy
fokafag, bekével lakas nálla nagy
Urafag, de nagy fegénység nálla
háborúfag.

Keresztyénfagét héaban nem
hánnya, az kiben az Hút magat
meg mutattya, héaban valo Kereß-
tyénnek mondgya, kiben gyü-
mölifet az Hút nem mutattya.

Innen meg értyük Keresztyén-
fagunket, bizonyos jegyét mi Id-
vessé.

veffegünknek, mert az szereter
perſeti Hűtünknek, az nagy irigy-
ſeg hűtőtlenſegünknek.

Ezeket írta Szent David köny-
vében, ſaz és tizen-két ſép ditiſe-
retiben, hogy az Kereſtyént meg-
iſméri Hűből, kívül peniglen-
tſelekedetiből.

Idem Pſalmus.

Nota: Mit bizik ez világ.

BODog az Ferſu ki ſéli az I-
ſtent, az ő parantsolattyaban
gyönyörködik, mint az iambor
ſu enged az Attyanak, nem kü-
lomben ezis az nagy Ur Iſtennek.

Aldottak leſnek ez földön ő
ſiai, az Iſten bőviti az ő ioſago-
kat, nem leſzen ő nékik valami
ſűkségek, miképpen az Iſten né-
kik meg igírte.

Ditiſe-

Ditsiret gazdagfagh, lészen ő házában, minden jóval őtet bereti az Isten, az ő életében lészen fegyheretlen, az ő igazsága örökké meg marad.

Fénlik az ily ember ő iámbor-ságában, az több népek között mint az világosság, bátorfagos minden teelekedetiben, irgalmas mindenhez és nagy békefegyes.

Könyörül ez illyen minden nyomorulton, minden iofágából bősséggel oltogat, tudván hogy az Isten őt tette Sáfárrá, hogy gond-
gyát viselje az búkólkódóknak.

Minden beszédében vagyon nagy igazfagh, minden állásában Istennek igije, mert ez neki minden nagy gyönyörűsege, senkit nem rágalmaz, ő né gúlólkodik.

M

Bé.

Békeffégeslészen az ő Istenében, nem retteg semmit az hűtőlének között, nem féli az ő nagy fenyegetéseket, óltalma ő neki az örök Ur Isten.

Örök emlékezetben leszen Istennel, ki ő híveiről el nem felelkezik, igireti berint ő nekik megfizet, az ő io voltából Christusnak általa.

Nem fél ez valami gonosz izenettől, nem retteg semmit ez mikor háborgattyák, minden reménysege az egy bizony Isten, ki őtet biztattya és meg óltalmazza.

Bátor az ő híve Istennek általa, hogy kísértetiben meg ne botránkozzék, ditselkedgyék inkább az ő ellenfégin : világon, ördögön, testen, és az poklon.

Isten.

Istennek bent Lelke senlik ez emberben, ditsirtetik ez az igaz emberektől, meg koronáztatik az nagy Ur Istentől. Es bodog leßen Istennek országában.

Psalmus 129.

Cantio Nuptialis.

Bodogok azok, kik Istent senlik, és igaz Hűttel kik öteti vészik, parantsolattyát nékie részik, Kezek munkáiát kik igazán éssik.

Kezek munkáiát, Isten meghaldgya, eledeleket meg szaporította, és eleteket meg hoßsabbította, az igaz utra őket igazgattya.

ő Felelősek, hozzáik illendő, házokban leßen mint fegyermő Sölő, fiaí néki Hűtben nevednek, asztala környül mint Olajfa vesszők.

M.a

Meg

Meg áldgyon téged, az kegyes Isten, és öregbítsen az igaz Hűben, hogy te valhassad üdvösséged Menyben, tégedet vigyen örök dicsőségben.

Es hogy lathassad, fiadnak fiajit, nemzetsegidnek szaporodását, és békeségnek drága gyümölcset, Keresztényeknek hűben épülését.

Ez képpen áld meg, embert az Isten, ki felel őtet minden üdöben, és az ki bízik ő igiretiben, támasza legyen az ő életében.

Sent David írta, ezt az Sólta könyvben, ékesen mondgya száz huszon nyolcz részében, mert kelemetes házasság Istenben, ki megkoronáz örök dicsőségben,

A L I A.

Ad-Notam; Lás hozzá Vt Isten.

BO-

Botsásd meg UR Isten Iffusa-
gomnak vétkét, sok hűtőtlen-
segét, undok fertelmességét, tö-
röld el rutságát, minden álnoksa-
gát, könnyebbíts lelkem terhét.

Az én busult lelkem én nya-
valyás testemben, tétova budoslik
mint Madár nagy félvéfben, töl-
led olly igen fél, reád nézni nem
mér, akar esni kétségben.

Látván magán valo számtalan
iovajidat, kiért víszont téged hal-
gat mint iol tört Urát, háladatlan-
ságát, látván hamisságát, ugyan
fégyenli magát.

Akarna gyakorta ismét hoz-
zád meg térni, de bűnei miat nem
mér elődben menni, tölled el űe-
det, tudván hogy vétkezet, bined

igen rettegi.

Sok kísertet éri mindenkép-
pen íjefü, tölled rettegteti, kítség-
re íiettetí; mely miat mayd el véű,
ha véűe íol nem tűű, magát pokol-
ra eyti.

Semmi nintsen peníg mivel e-
lődben menne, kível ío voltodért,
víszont téged tíűtelne: vagy alá-
zatoson, méűto haragodban, té-
ged meg engeűtelne.

Iaygatvan nagy sokűor említí
űent nevedet, mondvan: hogy ha
az Ur hozza fogna engemet? bí-
zony nem vűrkeznűm, tsak őűett
kűvetnűm, mint éűes Iűtenemet.

Bátoríűűad azért Uram bíűzato
űóddal, mit haűnálűű űegénynek ő-
rűk kárhozattyával? Hadd ín-
káb díűűűűűen ez földűn űűűében,
nagy

nagy sok háláadással.

Az te fődat tudom mihelyen meg halhattya, ottan szent nevedet mint Attyát ugy kiáltya, ki teriesztet kézzel, sűrű könyves fémmeel magát reád botsáttya.

Le gördülven könyve ortzáján ugy kesereg, te magadis szánád látván mint keseredet, nagy zokogásokkal, siralmas fegy főkkal, kér feiének kegyelmet.

Inkáb tekints Uram irgalmaságos vóltod, én sok bűneimnek ingyen meg botsánattyát; mit engedhetnél meg, hanem vétkeznének, te ellened az Hívek,

No tudom haragiát tovább raytam nem tartya, mert az békefegy-re ő iob kezét ki nyuytya, de tsak olyanokra, kik iárnak utánna,

mert vagy mindennek Ura.

Tęry azért én lelkem kegyelmes Istenedhez, szép könyörgésekkel békéllyél szent kezéhez, mert im hozzá fogad, tsak reá had magad, igen kegyelmes Ur ez.

Hidgyúnk mind örökké egyedül tsak ő benne, büntől őrizkedgyúnk, ne távozzunk ő tőlle; áldot az ő neve örökké Mennyegeben, ki ma meg kegyelmeze.

Ez Eneket őrzém keseredetűvemből, várván Ur kegyelmét feiemre őent Lelkével, tétova budosván, vétkeket siratván, tuszkodván őrdőggel.

Psalmus 88. M. T.

Nota: Egész Izraélt David fel.

Budostában szent David Prophetá, mikor ellenségenek
fok.

sokfága, keservesen ötött sanyar-
gatná, az Istenhez foházkodván,
így könyörög vala:

Idvezitöm te vagy én Istenem,
tsák te benned bizik az én lelkem,
régől fogván hozzád esedezem,
éjél nappal te előtted az én kö-
nyörgésem.

Hayts le hozzám kegyes fűle-
jidet, tekints meg már keserűsege-
met, kárhozatbol ha ki vöd lelke-
met, mentis meg immár ellenség-
től az én életemet.

Háborúval mert meg tellyese-
det, az én lelkem már meg elége-
det, koporlohoz az testem érke-
zet, az holtakhoz egynéhányfor-
glerem vettetet.

Mínt holtakrol meg nem em-
lekezel, kiket el törleß az te ke-

zeddel, ezképpen én velem tsele-
kefel, mert én róllam tellyesség-
gel már el feletkezél.

Bé veterrél tónak fenekében,
az nagjsötétségnek mélységében,
barátimnak nagy gyűlötségében,
minden fele bídalomnak oly nagy
inségében.

Raytam meg nyugottad hara-
godat, rám borsáttad az te haba-
dat, én ellenem vontad meghő-
dat, mint ha én üldöztem volna a
te Christusodat.

Ellenségid néked kik volta-
nak, én raytam nevetvén vigad-
tanak, mert én voltam uttya hara-
godnak, lanyargato nagy ostorid
raytam el multanak.

En penighlen hozzád esede-
zem, kezeimet hozzád fel eme-
lem,

Isem, csak az te Szent nevedet hirdetem, az te Szent igasságot mindenkor beféllem.

Miért hads Uram hát el engemet? nem felemé az te Szent nevedet? nem te váltottál meg engemet? miért veted hát el tölled most az én lelkemet?

Az holtakkal téfe te tsudákat? az holtak az te igasságot, hirdetiké irgalmasságot? miért hagyád Uram hát el most az te fogadát?

Mert nem hirdetik az kopor-fóban, igasságot sem az pokor-fóban, az kik laknak sötétség házában, el felejtik az te neved ő nagy vakfagokban.

Szegény vagyok és el fogyatkozom, ifjuságotól fogva fog-

gáltam, az te felelmedet én hordoztam, attol fogvan ez oraig haboruban voltam.

Mint az veszek engem környúl vőttek, minden felől az sok veszedelmek, barátimis ellenségim lőttek, az miolta én Istenem tégedet követlek.

Mezőn. Erdőn, erős Kősziklakon, barlangokban sötét vashányakban, fene Vadak között lappangásban, életemet tartottam meg nagy gyakran futásban.

Vigasztald meg Uram már főlgádat, mutasd hozzam irgalmaságodat, fordíts hamissakra haragodat, kik nem akariak meg tudni az te utaidat.

Ezek a te nevedet karomlyak, és az te főlgaidat tsufollyak, te éretted

retted őket haborgattyak, te keresves ostorídat mert én raytam lattyak.

De ha engemet ebből ki mentés, ez veszedelemből ki véien-
des, az hamissakra ostrom veten-
des, ez nagy gyalázatból mind-
gyárt engemet ki mentés.

Akkoron meg ismérheti min-
den, hogy nintsen te kívülled több
Isten, csak hogy az ember tégedet
fellyen, bizony nem mind éltigh
lében ő rayta az fégyen.

Aldom örökké az te nevedet,
mert te teremtetél mindeneket,
és te igazgatod mind ezeket, hol-
tom után Menyországban viszed
bélelkemet.

Psalms 32.

Nota: Bodo az ilyen ember,

M 7

Bün

Bűnnek soksága hogy ha kit iszonyít, lelki fáydalma csak hogy el nem borít, Szent David Kiraly im ilyen bátorít, harmintz kettődik énekében tanít.

Oh melly bodogság annak ő élete, kinek rutsága vagyon befedezve, el bé borítva eferis nagy vérke, aiándékozva undokságos bűne.

Tűndöklik nyilván igaz bodogsággal, az olyan ember lelki bátorsággal, az kinek bűnét irgalmasságával, Isten eltörli; és igazságával.

Semmivé tési s nem tulaydonítja; sok álnokságát néki megboisattya, s az kinek lelkét hamisság nem bántya, azt ő ugy tartya,
 mine

mint az kegyes Atya.

Azt ki nem hinné rollam példát vehet, mert én mikoron volnék mint el vetet: Az halogarás és halgarás vesztet, azért fen: kezéd engem nem kimélltet.

Sok bánat miatt lelkemben gyötröttem, tsontom száradvált fíntén el epettem, mint oktalanság én ugyan úgy bögttem, tellyes nap estig fáydalomban égtem.

Derekas képpen mert kezéd rám vetéd, éjél és nappal fegény elmém gyötréd, folytágot reám karodnak erebted, nagy keménységgel magadat viseled.

Bő nedvessege testemnek elfogya, mellyet éstemre nékem adtál vala, és nem külömben mint nyár asfusága, úgy bárad vala re-

stem. Ez nagy tsuda!

űdő rátelevén de imé ki mon-
dám, nagy bűneimet te néked
megh vallam, sok álnokságim én
nem takargatam, és igaz hűttel én
ez főkát bókam:

Néked Ur Isten vallom vétkei-
met, álnokságimat, fertelmessegi-
met. Es te azontól el törled bű-
nőmet, es nem büntetél (nagy do-
log) engemet.

örömmel azért imádandók tē-
ged, mind azok kéknel kedves te
kegyelmed: és irgalmadban min-
denkor vifeled, valamikoron kí-
vántatik tőlled.

Meg tartattatnak minden nya-
valyában, az árvizek is az ő busul-
tokban, nem ártnak nekik semmi
háboruban. Mert te meg tartod
min.

minden dolgokban.

Erős Köfíklám vagy te s-rey-
tek helyem, Paísom, Varam, Ba-
styam, Erősségem. Ments meg
Ur Isten fegény ferged engem, az
vesedelem hogy ha talál engem.

Te szabadító főddal állás mel-
lém, környékebb engem, nem árt
ellenfelegem. Ez te io-téted magaf-
tallya lelkem, lássa eszt minden,
tsudállya én fővem.

Urat mutatok imé igazságra, ta-
nítlak úgy mond, minden jámbor
sagra, és én oktatlak az szép tíf-
sagra, igazgatlakis Menyorságh
utára.

Reád függestem kegyes sze-
meimet, bölts tanátsommal éltet-
lek tégedet, és úgy viselem min-
den te ügyedet, hogy ne láthassa

senki ségyenedet.

Igen szorgalmas gondgya legyen arra, minden embernek, s magát úgy hordozza, nem mint a lovak vagy ösvérek dolga, értelm nélkül nagy ostobaságba.

Sullyos és esles Zabolaval kiknek, báiokat vastag fekemlők viselnek, úgy kényszerítik hogy ők engedgyenek, fene voltokkal senkit ne sértsenek.

Töményteni sok bánat az latrokat, győtri busittyá ő gondolat-tyokat, mert felfordittyá Isten ő dolgokat, Istentelenek gonof tanátsokat.

Es az Istenben igazán bizokat, irgalmassága környékezi iókat, Isten meg áldgya minden műkáiokat, kedvesen véfi ő áldozat-tyokat,

No

No örülljetelek minnyáian Istenben, és tapsollyatok igazak örömben, énekellyetek lelki ísméretben, minnyáian mondgyuk Ur Istennek, Amen.

Psalms 30.

DAvid Prophetanak imádkozásáról, magasztaljuk Istent irgalmasságáról, el ne felekezzünk íótéteményéről, vegyünk tanuságot fent David Királyról.

Erre tanítani akar az Prophe-
ta: mitsoda hívűnket Istenhez indítsa, az mint harmintsadik részében meg írta. Io tétét Istennek ilyen magasztalja:

Sáma nintsen Uram irgalmasságonak, vége hossza nintsen kegyelmességednek, azért magasztal-

gaftallak felette mindennek, mert
hiſen én lelkem te igíretednek.

Kiáltáſom Uram tölled el nem
vetéd, az én nyavalyámot tsak te
magad érzéd, Aryai vóltodat ray-
tam meg tókélléd, irgalmaſſago-
dat nékem meg íelentéd.

Az Pokol torkából te ki ſza-
badítál, az énnen lelkemben mi-
kor meg nyugotal, te igíretedben
míkoron bíztatál, ottan én ſívem-
ben bizodalmost adál.

En éyjel és nappal hálat adok
néked, díſíretet mondok örök-
ké te néked, mind ez vilâgh elôt
valláſt téfek néked, irgalmaſſagod
ért, mert te ezt érdemled.

En töllem haragod UR Iſten
meg vonad, imádkozáſimat mí-
helt megh halgatad, lelkem tſen-
deſſe

DITSIRETEK.

285

deffegét azonnal meg adad, én kö-
njörgésimet mihelt meg halgatád.

Számtalan bűnömöt mikoron
meg látad, mindgyart szemeidet
töllem el fordítad, érzém bűnei-
met mint főveny soksagat, de bent
Felsegednek hísem fogadasat.

El ne idegenüllyön Felseged
én töllem, tekints fogadásod noha
nagy sok bűnöm, mert ha az Po-
kolra veted az én lelkem, nem le-
ben úgy nekem soha vigassagom.

Nem ördög rabiaji téstnek rol-
lad vállast: sőt bent Felsegedről
folnak csak káromlás, nem vár-
nak te tölled többé szabadulást, de
én csak te tölled varok igazulást.

En imadsagomat hísem megh
halgatád, mert én siralmímat ő.
rómre fordítad, irgalmassagodat
ray.

raytam bizonyítad, mikor én lelkemet te meg vigasztalad.

Késs mindenkor lelkem néked énekelni, mind ez világ előtt rohad vallást tenni, fok io-tételeddről néked halat adni, örökkön örökké téged kell dicsírni.

Psalmus 34.

Nota: Ne busuly az hűtőlén jó állapot

Dicsírem az Urat minden időben, magasztalom az ő nevét tellyes éltében, míg élek ez földön, szívemben az hálaadás, samaban dicsíret mondas, nem leszen búkón.

Olly igen nagy jó vóltat hozzam Istennek, lelkem nem tudhattya samat tétének, azért dicsíkedem, bizvan az Ur Istenben, léssien

Ben ő Felfegében io reménfegem.

Tsudallyak ezt megh értvén
fok nyomorultak, örűtnek engem
latvan kik megh hívadtak, ők is
én példammal, fivőket fel gerieš-
tik, Istenhez fel emelik bizoda-
lommal.

Ierše azért fel űoval őt magaš-
tallyuk, mñ mind egy-akarattal ű.
nevét aldgjuk, mert ő megh hal-
gata, minden keferűseghből ki-
mentvén űűksűgűnkűből minket
meg tarta.

Segűtsűgűt kik lattyak ő rea-
nűznek, az kik megh nyomorod-
tak hozza űietnek; fűgyent nem
vállanak, mert ő imadsűgokban,
űs fohasűkodasokban, megh halgar-
tatnak.

Vigan dűtsűreteken lam ezt
űnek

éneklik, én rollam példat vévém
 ōk is hirdetik. Ennek kialtasat,
 imé az UR meg halgatta, és megh
 fabadította, lat van sirasat.

Senki ne kételkedgyék azért
 Istenben, am bator fenekedgyék
 Sathan ellenben, mert ōtett fglő-
 ket, Istennek erős Angyala tabor-
 ral környűl allya, oña lelkeket.

Az Istennek io voltat jer sze-
 lassatok, izit és edes voltat jer ko-
 stollyatok, melly io az UR Isten,
 bodogok kik őltalmaban, vagnak
 ő arnyékaban, tamaßfok Isten.

Nosza iertek előmbē edes mag-
 zatim, halgassatok életben en-
 gem gyermekim, im én meg tanit-
 lak, az Urnak ő felelmére, az fent-
 jámbor életre, fēpen oktatlak.

Nevét az Ur Istennek Szentek:
 félye.

Fellyétek, mert az Urat felőknek
nem leß szükségek; de azért é-
heznek, Oroszlanok kölykei, ke-
gyetlenek gyermeki, lám szűköl-
ködnek.

Az ki éltét kívanná vallyon a-
ki volna, io napokat látnia ha ki
akarna? tartóztassa nyelvét, un-
dok rágalmazástól, hűtőtlen tsa-
ládságtól, oña beßédét.

Gonosztól távozzék el s. iot
tefeledgyék, békeslegre minden-
nel ő igyekezzék, mert az UR I.
tennek, ßemei az igazakra, fűle-
kiálításokra, figyelmetessék.

De kemény tekinteti gonosz-
tevőkön, boßút áll ítéleti minden
bűnőkön, mert ő ki gyomlallya,
ez földről ő életeket, hivek köz-
zúl híreket, el ki bámlallya.

Tőredelmes szívekhez közel
az Isten, hol biznia nints kihez,
ő vagyon ielen, bölts ő és hatal-
mas, noha sok az fanyaru, híveken
az nyomoru, de diadalmas.

Tfontyokat mind egyyiglen
éppen megtartya, híveknek mind
végiglen ő meg nem rontya: no-
ha kegyetlenek, hívek le vágása-
ra, tfontyok meghrontására, fel-
fegyverkeznek.

De azoknak lelkeket meg vál-
tya Isten, az kik halgattyák őtett
megtartya híven, noha bűnben
vadnak, bűnökben nem tartat-
nak, kárhozatra nem jutnak, kik
benne biznak.

M A S

Vigasztalo Buck

Disse

Ditsirlek tégedet én édes Istenem, nagy kegyelmességedért, és én hozzáam való az te Szent Fiadnak, nagy irgalmasságáért.

Oh mely édesleges és mely örövendetes Uram a te szent Lelked, botasd én réámis had vigasztalld meg, te nagy kegyelmességed.

Tsák te benned Uram mind örökké biztam, soha meg nem csalnam, mostis én Istenem mint erős kő falhoz, te hozzád támaszkodtam.

Hapeniglen Uram te is el hagyandád, az én nagy szükségemben, ingyen mayd' el fogyok és semmivé leszek, nagy keسرűségemben.

Imhol ez máj nap az én életem.

met, bent kezédben aiánlom, mint
 édes Atyamtól minden szükségem,
 met, bent Fiadért én várom.

Iusson íol eűedben kegyelmes
 Istenem, régen mñ Atyáinkal,
 melly kegyelmességet sokszor tse-
 lekedtél, begény nyomorultakkal.

Légy meg halgatoia én kőnjör
 gősemnek, édes Uram Istenem, vi-
 gasztaly meg engem a te bent Lel-
 keddel, had őrűllyőn én lelkem.

Oh melly keseredet és melly
 nyomorodot, Istenem az én bívē,
 mert el fogyatkozot tőlem el tá-
 vozot, jay már az én életem.

Nézzenek én reám az te bent
 semeid, és ne hadgy el engemet,
 ennyi sok bánatot végy ki én szű-
 vemből, vigasztaly meg engemet.

Az te jo-voltodért és én hoz-
 zam

zám való, nagy kegyelmességed-
ért, véghetetlen hálat adok én te-
néked, nagy irgalmasságodért.

Az ki ez éneket rendelé ver-
sekben, gondolkodék magában,
mert nints bizodalma senkihez
ez földön, sok nyomorúságában.

A L I A.

Nota: Segitsegül hívuk az Menyéli.

Ditsiretet mondgyunk az nagy
Ur Istennek, Menynek és az
Földnek Bent Teremtőienek, Ab-
raham és Isaak, Iacob Istenének,
hű Keresztyéneknek gondviselő-
ienek.

Io voltát népéhez mert ő meg-
mutatá, irgalmasságának kapuiát
meg nyitá, és az ő Bent Lelkét mi-
reánk ki ontá, meg rettent bívün-
ket ezzel bátoritá.

Lőn ez akarattya az élő Istennek, meg vénhűlt ideien utolso időnknek, ismēretet adna az ő híveinek, hogy ōk dicsirnéiek nevét Felségének.

Ez nagy io vóltáért mi io Istennünknek, adgyunk hálát mostan kegyes teremtőnknek, kériük bocsátóia legyen bűneinknek, és meg térítőie az hűtőtleneknek.

Tündességet mostan a mi bűneinkből, lelki békeséget adgyon életünkben, tartson meg végiglen fent ismēretiben, ő áldot nevének fent dicsirében.

Téríts meg Ur Isten az hűtőtleneke, kik semminek vélék fent ismēreteret, az Feiedelmeknek ő kemény szívőket, lágyítsad mi hozzánk, tarts meg híveidet.

Olta

Oltalmazd meg Uram te kis
feregedet, mutasd meg mi hoz-
zánk te nagy szerelmedet, mert
csak téged felünk kegyes Istenün-
ket, és valtyuk ez földön minde-
nűt nevedet.

Sieks azért hozzánk, légy né-
künk oltalmunk, mert csak ben-
ned vagyon minden bizodalmūk,
erőtleniségünkben te légy mi gyá-
molunk, kiért Uram téged mind
örökké áldgunk.

Légyen kegyességed, kérünk
hivelden, tarts meg mind örökké
az egy igaz hűtben, minden iora
minket vezérly életünkben, hogy
Isteniségedet dicsírhelsük Meny-
ben.

Psalmus 147.

Nota: Pasztorom az Vr, az ki minā

N 4

DRA

DR Aga dolog az Ur Istent dicsőíteni, sine előtt kegyesen g-nekelni, ékes dolog szent nevet magasztalni, az hiveknek ő előtt szolgálni.

Az Ierusalemet lám ő szereti,
Anyaszentegyházát bűben éppíti,
Törvényével bodogul ékesíti, az
Izrael fiait egyben gyógyti.

ő gyógyitt megh szomorodot
bűveket, vigasztallya az megepet
lelkeket, ő enyhít meg sok keserű-
ségeket, mind testi és lelki beteg-
ségeket.

Nagy számot tart ő választott
népére, mert tuttára Tfillagok-
nakis neve, gondot visel ennyi
fámtalan rendre, azért hogy ne
tekintene népére?

Felsej.

Felleges Ur az mi Mennyei Urunk, olly nagy erőss és hatalmas Kiralyunk, kinek bõltselegétõl távul állunk, értelmében mert véget nem találunk.

Ez õ néki tsudálatos tanátfa, hogy az sziligyeket fel magasztalja, de az kevély gonosbokat urálja, és õket mind az földig meg alázza.

Enekellyünk néki hálaadással, vigassagos hangoskodo szerbám-mal, beszélgesünk az mi kegyes Urunkal, magasztalván õtet imádságunkal.

Õ vonfa bé az Egeket felhõkkel, és az kődõt meg terheli esõvel, mellyet le barmaztat az földre bõllyel, hogy gyümõltsõt, fûvet, hozzon bõséggel.

N s

Az

Az hegyeken, völgyeken, te-
fekeken, ōad az Barmoknak ele-
deleket, az Hollo-flaknak is éhsé-
geket, ō tölti be megadgya kéré-
seket.

Semmi ō magában akar mi e-
rő, az Lonak ereie neki nem ke-
lő, sem Emberi ferénységre nem
néz ō, merre egyedül elégleges se-
gitő.

Kedve vagyontsak az őtet fe-
lőkben, gyönyörködik az igaz
emberekben, hatalmas azoknál
mindenkitsinben, őt alom ez vi-
lági erő ellen.

Dicsőird azért Ierusalem Ura-
dat, magasztald Kereszténység meg-
váltodat, áldgyad Sion Mennyei
Királyodat, híveknek serege te-
fent Árvadat.

DITSIRETEK. 299

Ő te néked bátorfagod minden-
ben, kapuid zárait bírja erőssen.
Pólgaridat meg áldgya eggjesség-
ben, rebesitvén sok to-téteményi-
ben.

Határidat fereti békeséggel,
meg áldotta földeidet bőséggel,
megh nem fogyatkozzat semmi
szükséggel, ráplál téged Zemtye
Czipo kenyérrel.

Hamarlagos az ő parantsolat-
tya, mindenható böltsésséges ta-
nátsa, az földreis alá fármazik bo-
va, és leg ottan meg leßen akarát-
tya.

Mint az feiér és szállangozó
Gyapiat, ő méltattya fep gyengé-
den az Havat, és mikképpen egy
povályozo hammat, szép apron-
ként uzmarázokat bortat.

Miként ismét az darabos jegeket, ide alá hánnya az Kő esőket, egyetemben hordoz nagy hidegeket, kiket soha lám senki el nem tűrhet.

Vífont mikor parantsolattya adgya, léfien mind azoknak el tágulása, ha éleßtő felelt fel támasztja, az jegeket folyo vízzé olvasztja.

Iacobnak ki mutattja bent szerzést, fiaival közli áldot igjért, ő Fellege az Izraelnek népét, igazgattya, neki adván Törvényét.

Nem tselekedet így semmi nemzettel, meg nem ékesített ennyi bentséggel, miként reánk tekint nagy jó kedvel, kiért áldgyuk őt öökké ditsóséggel.

Ez eneket az bent David Prophet,

DITSIRETEK. 301

pheta, fáz negyven heted éneké-
ben írta, tanusagul, és ki nyilat-
koztatja, mert az Urnak felerelme
arra vonta

Psalms 19.

Nota i Budostában H. David Proi

EGész Izraelt David fel gyűj-
tette, az fient Ladat Sionban ki-
sérte, sok fele vigassaggal fel vité,
örömeben többi kőzör, Istent így
ditsiré:

Sohul semmi olly hatalmas nint-
sen, semmi renden mint az Ur az
Isten, feiet haytson tehát ennek
minden, engedgye meg hogy tsak
ezé az tisztesség legyen.

Erőssék hatalmassok kik vad-
tok, vagy Emberek vagy Angya-
lok vadrok. Tsak az Urnak örö-

mestadgyatok, minden dűsössé-
get érdemi, néki foglallyatok.

Oly felfog ez és oly hatalmas-
ság, hogy ezt illeti csak az melto-
ság, illeti csak őtet az imadság, ki-
nek mikell itt keressé, mert itt az
gazdagtság.

Im tekints meg mikor első lé-
fén, ennek fava zug-dörög az e-
gen, nagy hatalmat mutat az ege-
ken, dörgéssel meg reszkettet
mindent ez föld bínén.

Dörgéssel tartogással első ad,
nagy erőss meltofságot ott mutat,
nints ki nem fél mikor villámoz-
tat, nints ki nem fél sötét felhőn
mikor bőnyőnt tartog.

Erdőben ver magass öreg fá-
kat, hasogattya erőss Cedrusokat,
Libanus havassan az nagy fákat,
az he-

DITSIRETEK. 305

az hegyeket tőri rontya, és az Kő-
biklakat.

Iádní tetsznek azok hogy
mozgódnak, mint Tavaszfal az
Tulkok ugrálnak, gyermek Unta
cornifok mint iádnak, Isten ha-
talmas szavától az földék úgy
lognak.

Ezenben tűz és langok vilám-
nak, az Ur fáván az puszták meg
lognak, kijetlen mezősegek moz-
godnak, az nehezen fűlő Vadak
feltekben fiaznak.

Nints ki nem fél az Urnak dör-
gésén, az Vadak is futkosnak az
Erdőn, de az Szentek örülnék
mind ezen, hogy ily nagy Ur meg-
örizhet az gonosf berentisen.

Mikor látták az Isten Zapo-
rát, meg emlírik az Noe Barkóiat,

hol meg tartá ő kevés jámborát,
mikor szörnyű vízben ölé ez vi-
lág sok latrat.

Oltalmazza mindenkör az
jámbort, ellenfégtől az ő fent Ta-
borat, békesseget ad annak és sok
jót, mert Szentinek az Ur ellen
megsenki nem ártot.

Nevének mind örökké tisztel-
ség, világ előtt legyen az dűtsőség,
Urak előtt ővé minden felség, Sen-
ti között legyen kedve, és bodog
békeség.

David Király vala, de ezt látá,
Király hogy mindenén Isten vól-
na, ki hatalmát naponként mutat-
tya, huszonkilentzed énekben kit-
így magasztala.

Psalmus 66.

Nota: Atya Isten tarts meg minket,

EGÉB

E Gész Izraelnek népe, az UR Istenent hogj ditsírié, inti őket David kedve, Hegedűre és Eneke.

Rengien az Föld vig örömmel, bent nevének énekléssel, ditsírietek nagy jó kedvel, dűtsősségét nagy hűséggel.

ő Felsege az Ur Isten, ditsírtesék, mondgya minden, mely rettenetes miveben, nagy vagy te erősségedben.

Sok hazugságban el iőnek, elenségid és úgy félnek, földön valok térdre esnek, ditsír, ditsíret nevednek.

Am hol jőstreték s lássatok, Isten dolgát s imádgátok, hogy rettenetes, vallyátok? emberek közt dölgi nagyok.

Zurzavarral buzgo tengert,
ki szárazta, s. folyo vizet: báraz-
labbal az nagy népet, által vivé,
s. ott örvender.

Mj Istenünknek hatalma, U-
ralkodik nagy io volta, mind ö-
rökké sem világa, minden népet
jól láttya.

Imé süntelen szemléli, fel fuval-
kottakat nézi, el ne kapassanak té-
si, kevélyeket gyűlöli.

Istenünket már dicsőítie, min-
den nemzet és őt fellye, hangos-
saggal enekellye, vallya, áldgya,
zengedezze.

Semmiből minket teremtvén,
ki lelkünket el ki mentvén, az ha-
lálból nem engedvén, hogy meg-
tisztamiunkel esvén.

Te Ur Isten hogy voltunkat,
meg

meg próbálad állásunkat, mint e-
zűfőre tűznek langiát, úgy reánk-
is az nagy próbát

Erezted. s fel vont hálodban,
elb é eytél nyavalyánkban, nye-
reg alá iuttatásban, nyakunk ey-
céd az igában.

Nem tekintéd méltóságunk,
melyre fiad által iuttunk: de ha-
lando ember vallunk, úgy akarod
nyomia nyakunk.

tűstőkön fogva hordozot, mi
feitűnkre tűt és állot, mind tűzzel
vizzel fogyatot, mert felleged o-
storozot.

Nagy io volta Fellegednek, de
ímé az te népednek, fel tűndök-
lek kedvessegednek, hozál partyára
bősegednek.

Kegyelmeffsegednek volta, az
én fő.

én szívem arra vonta: el bémegyek Templumodba, lelki ékes haylékodbá.

Nagy dítsíret mondásokkal, lelki kedves áldozattal, megadván szép háládaftal, igiretemet vigfaggal.

Oh nagy Isten! mellyet mondek, aiaximmal megigirék, keservemben én fogadék, és az én szájjammal szólék:

Dítsíretet néked mondok, édes hazámban hogy iutok, buzgo háládaft adok, Uram csak néked szolgállok.

Igen szép kövér Kosoknak, áldozati téged látnak, bakok, ökrök és tulkoknak, io illatokkal áldoznak.

Te híveid hatalmason, örvendenek

DITSIRETEK.

309

denek minden módon, álmélkod-
nak ő dolgokon, s. mondgyák :
bizony Isten vagyoni.

Seregenként már jöjjetek, s.
hallyátok meg minden népek, kik
az Ur Istent félitek, beßellem dol-
gat Istennek :

Isten milt tött én lelkeimmel,
hozzá számmal kiálték fel, ditsír-
ván ötött nyelvemmel, igaz hűt-
tel s. reménfeggel.

Rut kép-mutato álnokfag, ha
ßüvemben az tsalárdfag, Uralko-
dik az hazugfag : nem hall Isten,
ki igaffag.

Io az Isten meg halgata, bizon-
nyal hozza fogada, reménfegem
el nem fogya, kérttem berént min-
dent ada.

ő Felfége az szent Isten, áldot
légyen

legyen mindenkben, diúsírtessék,
könyörgésem, nem tábitá kedvet
töllem.

Királyságában Davidnak, sok
háborui fogyának, hatvan hatod-
sor ő annak, énekle, Amen, az
Urnak.

Psalmus 12.

Nota : Oh Vr Isten tekints reánk

EMlekezzél meg UR Isten, az
mi nagy gyarlóságinkról, te-
kints reánk kegyelmesen, az te
nagy bodogságodból, az Men-
nyeknek országából.

Halgasd meg soháskodásat, az
te kítsin seregednek, ne utálljad
könyörgését, az te nyomorult né-
pednek, kik most néked esedez-
nek.

Mert

DITSIRETEK.

371

Mert el fogyatkozót immár,
minden igasság ez földön, mayd
nintsen fenki olly ember, ki egy-
másón könyörüllyön, és igaz be-
bédű legyen.

Nints helye az te Igédnek, és
az te io intéfednek, nints abban
gyönyörűsege, közöttük nagy sok
embereknek, tégedet mind el ke-
rülnek.

Az bűnben bé merűltenek, té-
gedet társá vőttenek, lőt inkább
megisuntanak, és tölled semmit
nem felnek, semmi loban nem é-
pülnek.

Hizelkedő befédvagjon, min-
dennek az ő fiaiában, ha fépen fol
barátryának, éreli nyáiaságában,
és az ő réfeg korában.

Más felől ha eltávoznak, és

egy.

egymás elől el mennek, kettőssé
léssen ő fővők, meg változik az ő
nyelvek, mert nints tökéletessé-
gek.

De el pusztítod UR Isten, te
mind az hízelkedőket, noha nem
félnek régedet, de te mind megh-
rontod őket, el vesztet az kérke-
dőket.

Mert ha meg szólítod őket, az
te Igédnek nem bírnak, az örök
tűznek kinnyától, sem az ördög-
ről nem félnek, hanem csak fába-
don élnek.

Az igazságnak Istene, nem ked-
vez ebben senkinek, meg tsufol-
lya meg neveti, mind az kik tsá-
lárdul glnek, és hamis Kenyeret
éssnek.

Meg mutatom meg magamat,
mín-

mindeneknek Urnak lenni, az ha-
 mis tudománnak is, végének kell
 akkor lenni, az Ur Isten azt becélli.

Az én elpusztult népemért, és
 keserűségekért, az begények si-
 rásaért, és nagy fohászkodásaért,
 fel támadok az árvákért.

Meg mentem az én népemet,
 és meg nyugotom én őket, tisztán
 fogom hirdettetni, közöttök az
 én Igémet, és igaz esméretemet.

Mint az erebűt Arannyat, és
 hűszer tisztult Ezüstöt, melyet
 tűzben égettenek, és az földből
 ki vőttenek, így vigasztalom meg
 őket.

Tarts meg közöttünk Ur Isten,
 te áldot bent Igédet, oltalmaz ez
 világ ellen, mindenekben Uram
 minket, hogy ditsirhelsünk tege-
 det.

Mert látod az hitőrtlenek, hogy mindenütt Uralkodnak, és az ő fe-
rentsejekben, minden napon ne-
vekednek, noha tégedet nem fel-
nek.

Ez képpen könyörge régen,
fent David az Ur Istennek, mert
láta vakmerőségét, minden rend-
beli népeknek, hogy Istentől nem
felnének.

Psalms 16.

Nota: Oh te keresztény ember, &c.

ERős ellenességétől mikor Da-
vid Király, (zorongattatnék
bátron Isten előtt im áll, nyolczvan
hatod énekben mert mást ő nem
talál, könyörög esedezik mint kö-
sikla ugy áll.

Seregeknek fent Ura hayts le
főleidet, halgas meg kegyelme-
sen mo-

Isten mostan is engemet, mert buz-
songok bent Artyam nyuyts lege-
delmedet, nyomoruság borongat
győtri én szívemet.

El epedet lelkemet otalmazd
énnékem, nám én is keferültem
ki meg bántot engem, engem be-
gény fogadat fabadíts Istenem,
Felsegedre ki biztam mindenkor
életem.

Te UR Isten könyörűly ray-
tam ki kiáltok, minden nap ese-
dezvén szívemben ohaytok, Fel-
segédbe reménység, csak te vagy
oltalmok, kik segítségre hívjak ne-
vedet, és kik jok.

Ennékem te fogádnak uytsad
szívemet, és töröld el énnékem ke-
ferűségemet, mert te hozzád UR
Isten az én befédemet, nyuytam,

és Felsegedhez emelém lelkemet.

Mert jó vagy te Ur Isten téged keresőknek, könyördlő Istenek tégedet félőknek, meg kegyelmű Ur Isten a meg térendőknek, kik segítségre hinak és téged keresnek.

örök Atya Ur Isten hald meg fiúleiddel, könyörgésemet vegyed az te jó kedveddel, befedimet fogiad meg függelmességeddel, esedezésem Uram eggyezze kedveddel.

Reménységem énnekem mikorontsőkönik, szorongatás idejen ha hol fogyatkozik, bizodalomom sohunnan hogy ha nem vilamik, Felsegedhez kiáltok s' ottan meg adatik.

űreslek és héaba valok több Istenek,

DITSIRETEK. 317

nek, nem hasonlok te hozzád az
rut balvány képek. Oh Ur Isten,
nem érik az ő tehersegek, nagysá-
gos dolgaikat, mert ők nem lste-
nek.

Le borulvan előtted minden
nemzetsegek, az kiket teremtet-
tel elődbe sietnek, nagy Ur Isten
mindenek tsak téged rettegnek,
és minden dűtsőséget adnak fent
nevednek.

Imé mindenűt Uram nagysá-
gos fent neved, mindennél tso-
dalatos, ioknal kedves hired, mert
tsak te vagy egyedül Isten, mñs
teged, ditsirünk és hálákat adunk
Uram néked.

Kegyelmesen engemet Uram
Isten taníts, a te ősvényid után en-
gem hordozz epíts, te fent igazsá-

godban az én elmém segíts, hogy
fellyem csak bent neved ne hadgy
de igazíts.

Sok és süntelen való szép hála-
adással, Uram és én Istenem dicsi-
ret mondással, vallást tebek előt-
ted ékes áldomással, tellyes süből
dicsírem Felseged áldással.

En bent neved követvén szép
tisztletekkel, hala-adasban való
lelki nagy örömmel, dicsíret mon-
dasokban való éneklessel, mind
öröкке örvendek én az bent hi-
vekkkel.

Gondolhatatlan Uram mert ke-
gyelmed raytam, elmével fogha-
tatlan nagy jo kedved lattam, és
ki mented lelkemet, Aldot vagy
hogy tuitam, az nagy melységnek
vermet, melyből ragattattam.

Ellenem

DITSIRETEK. 319

Ellenem nagy Ur Isten kevé-
lyek támadtak, kegyetlen gyüle-
kezets' latrok hálót vonrak, ke-
resik életemet, s' uramon futkos-
tak, utánnam, kik nem féltek te-
ged, olálkodtak.

Le vetője Ur Isten vagy de ke-
vélyeknek, kegyelmes és irgalmas
te hozzád térőknek, igaz erős I-
stene vagy te hivednek, hosszú
ideig tűrő, jó kedvű fentidnek.

Indítsanak Ur Isten mindezek
én hozzam, kegyelmez meg s'
kegyesen tekints immár ream,
adgy erőt te folgádnak gyógyít-
sad nyavalyam, tarts meg folgá-
lod fiát ad meg édes hazam.

Ur Isten örvendetes végét jó
kedvednek. emeld fel fűp fázlo-
jat kegyelmességednek, én rajtam

hogy láthassak, kik engem gyűlö-
nek, ségyen vallást meg látvan
térrendők terjének.

Rövid nap Uram Isten hogy
te ezt meg adod, örvendetes ke-
gyelmed fel hozod vigh napod,
mindeneknek mutatod raytunk
nagy jó voltod. Amen Amen Ur
Isten háládasunk hallod.

Psalmus 79.

Nota; Vrnak folgati no. &c.

FELséges Isten néked jelent-
tyűk mi nagy nyavalyánkat,
panaszkodván előted mondjuk
mi bosszúságinkat.

Mert el bé jöttök az Pogán né-
pek te örökségedben, meg ferte-
terék sient Templomidat : az te
híveidet.

Mind

DITSIRETEK.

328

Mind el pusztíták Ierusalemet,
az Keresztynséget, más felől beno-
nánk Christust kergerik, az egy
űdvességet.

Te szolgáltnak vették holt te-
stét égő Madaraknak, és te Sen-
tidnek tagait adák kegyetlen va-
daknak.

Ki onták vérell mint az bő vi-
zet ezeknek véreket, nem találta-
ték ki el temetné az ő holt teste-
ket.

Vagyunk immáron csak nagy
szidalom mi bomszédzaginknak, és
meg tsufolás minden népeknek,
kik környüllünk vadnak.

Meddig haragból fellegetes Isté
végetlen ellenünk: bosszú állásod
mint az sebestűz, fel gerjed elle-
nünk.

O 5

Fordí

Fordítsad immár te haragodat az Pogán népekre, kik nem eszmérnek téged Ur Isten, ó üdvöslőgekre.

Az Országokra kik segítségül nevedet nem hívják, mert ők megövék Kereszténységet, helyét elpusztíták.

Ne emlekezzél reghi bűnünkről de hamarság minket, elől vegyenek irgalomságid, mert megnyomorottunk.

Oh üdvözítő édes Istenünk segily meg már minket, az te nevednek dicsőlégejert szabadíts meg minket.

Es légy kegyelmes te fent nevedért, az mi bűneinknek, hogy ne mondhaslak az Pogán népek: Hol vagyon Istentek?

Isten

DITSIRETEK.

323

Telentelek ki minden népek
közé mi feneink előtt, bősé-
gűd, te szolgaidnak vérek hul-
lásaért.

Istón előbben fohászkodások
az Regény foglyoknak, te hatal-
maddal ments ki mind az kik ha-
lálra tartatnak.

Büntesd meg az mi ellensé-
günket héképpen Ur Isten, az fi-
dalomért kit raytad tének Felse-
ges Ur Isten.

Mi pedig földön kik te népe-
id, és juhaid vagyunk, kiket le-
geltesz te szent ighiddel, néked
hálát adunk.

Es nemzetségről nemzetsé-
gekre tégedet hirdetünk: Tisze-
segedet, ditsiretedet mind örök-
ke vallyuk.

O.6

Igyen

Igyen könyörög Anyaszent-
egyház ellenségi ellen: Mint ir-
van vagyon az Soltar könyvben,
hetven kilentz részben.

M A S.

Magunk meg ismeretiről.

GY Akran tsapdos az Szent I-
sten ez also világban, Dög-
halállal éhséggel vér erős busultá-
ban, az fegyvert is el bortsattya
néha határunkban, hűtünkben is
megh haborgat ferelmes hazánk-
ban.

Raytunk ismét meg mutattya
nagy kegyelmességet, remen-
günk kívül nyuytja ilyen nagy
jó kedvét, de lám toha job vol-
tunknak nem lattya gyűmöltsét,
hálá-datlan mind ez világ tsak
várd veszedelmét.

Eleitől

DITSIRETEK. 325

Eleitől fogvan vagyon sok
nyavalya raytunk, véghereilen
sok kinokban forog szegény fe-
jünk, sok éhségben döghalálban
gyöttrődik életünk, meg sem lá-
tunk ugyan semmi jobbulást kö-
zöttünk.

Tsak egy nekünk akar verjen
minket az Ur Isten, akar adgyon
itt ez földön sok jót kegyelmesen,
sem átsapas nem jobbit megh é-
lünk vakmerőven, sem az áldas
nem serként fel megh büntet az
Isten.

Ez világon nám senki nem
volt Uram előtted, az ki szegényt
vallot volna ha ki bízott benned,
akar ország s. akar város fogadra
beszéded, el nem vesztet kegyel-
met nyert mindenkor te tőlled.

Tselekedgyünk hát minden
jót lasunk dolgainkhoz jobbul-
lyunk meg és terjünk meg mind-
nyájan az Úrhoz, lám kegyelmes
mindenkoron mi édes hazánk-
hoz, noha meg vér de nem kélle
ismét kegyelmet hoz.

Ió, voltárol adgyunk hálat az
mij szent Atyának, ujallunk
meg velsünk véget sok álnoksa-
ginknak, gyűlöllégnek, kevely-
ségnek, háládatlanságnak, fogjon
vére immár rajtunk az Iesus Chri-
stusnak.

Ne unnyuk meg mint jó fiak
az imádság házat, minden rend-
ről leg elsőben az Isten orfágát,
meg keressük és kövessük ő szent
akarattját, így áldgya meg az Úr
Isten mi kezünk munkáját.

Igen

Igen ritka bę menéted reggeli
órában, kiválíképpen oh te nagy
rend az Isten hazában, meg za-
báltál az Igének mostan bő volta-
ban, berbitéled de nem érted az
ígét házadban.

Téged tel vőtt ór állásra ez ár-
nyek világban, fűkség lenned az
kösségnek jó példa ádasban, fol-
ga lévén ha restül jársz az Isten
dolgában, az háradra több jűt
nékedd az keménny páltzá-
ban.

Tsak egy napot se mulás el síes
az Egy házban, az Istennek buz-
go szűből szolgál egy órában, az
kösségnek dolgáért ugy meny a
Tanatsban, az Nap lefen ugy te-
néked bodog le mulásban.

Ezek után az Ur Isten minden

dolgaidat, igazgattya mindenkörön meg áldgya házadat, egesseggel sokasította az te napaidat, kösségedet oltalmazza meg tarttja házadat.

Sokat szolhatnék te rollad kemény nyaku kösség, úgy meg fogor mint az rosda az nagy ertelenség, ugyan fel for szent Atyához nagy engedetlenség, hidgied meg vér ha meg nem tér az menyei selség.

Az Isten az az ki válast mind Királyt mind Császárt, Fejedelmet és melleseleg bőlts tanáts Urakat, azonképpen az városban Birot Polgárokat, sok jo napot hogy ha kívánsz tiszteld meg azokat.

Nám nints köztünk Fejedelem idegen nemzetből, az fő rendet fell

det fel emelte mŋ gjúkereinkből,
 Bíró Polgárt városinkban mi ta-
 gunk vérünkéből, az Istennek ki
 ezt adta adgy hálát ezekről.

Távoztassuk az sok tükön va-
 lo gjúlölseget, mŋ közinkbē mert
 ez hozott gyakran veszedelmet,
 öltözzük fel az fiuŋ engedelmes-
 seget, arjafiak leven tartsunk igaz
 szeretetet.

Edgy orában el veszteni mŋ
 társaságunkat, kised okból el
 veszteni nem bánnyuk tagunkat,
 ne mondgyuk bár hogy szeret-
 tyük az mi szent Atyánkat, mert
 hazudunk ha gjúlöllyük feleba-
 ratinkat.

Ditsősségét ez világnak igen
 meg utalljuk, gazdagáginkban
 erőnkben fel ne fuvalkodgyunk,
 bir,

hír, név vesztő perpatvarban tovább ne forgodgyunk, békefőges szívű lelket egy-máshoz mutassunk.

Illyen jóknak lelkét öntsed minden emberekben, ditsősségnek fent Istene segily meg ezekben szent Fiadért, ki te véled látkozik az Menyben, irgalmassagh és igazsag legyen minden rendben,

Oltalmaz meg az értelmes wénseget közzöttünk, bölts Tanácsu férfiakat nevely közepettünk, háládatlanfágunk miat ne szedd el közzűllünk, mint az juhok Pástor nélkül hogy ne tevelyegjünk.

Ditsiretes fent életű Prædikátorokkal, ekelits megh szent Házaz

Házadat, tudostanítókkal, tündököllyék szentéletek igaz tudománnyal, magasztaljuk bent nevedet egyaránt azokkal.

Ez világhnak nyilántól megneretteñyenek, az Istennek bentigéje mellett szenvedgyenek, az Farkasnak fogaitól híven őrizzenek, mint jó Pásztor juhok mellett meghalni merjenek.

Tsak te benned az tanító vesse reménységét, és te tölled mindenekben várja segítségét, az Mammonnak gyűtelsevel ne fárasssa lelket, mint az Eghi madaraknak mert megadod éikét.

Rut éktelen vétek tollók igen távoztaflek, minden gonosságnak annja az otsmány fősvénység, a kevélység és mindenben az telhetet-

hetetlenség, távol legyen ő rendektől ilyen éktelenség.

Vigyázásban jozanfágbā fent életék fénlyék, az te áldot fent Fiadnak életét kövessék, az hű ember hogy ő beñek meg ne bo-trankozzék, minden népek ő általok nevedet tisztellyék.

Reánk tekints szent Ur Isten halgass meg ezekben, gyarapodgyunk nevededgyűnk a' te szent Igedben, tőkelletersek lehessűnk mŷ az igaz hűtben, viselheűnk mŷ magunkat ártatlan életben.

Ezek után add meg nekűnk testi kenyerűnket, pusztafágra ne fordítsad mi örökségűnket, adgy bőfőget, áld meg az mi földi termelűnket, az éhűegtől szabadíts meg szegény kűűnket.

Paran.

DITSIRETEK. 333

Parantsolatidat az magafs e-
gek megtartyak, az tündöklő fűp
tsillagok soha meg nem hagjak,
az ártalmas eszközök is te szodat
fogadgyak, az mit akarsz mind
ugy lézen megh nem változtat-
tyák.

Óstorul soha ne botsásd eze-
ket földünkre, az háborut ne fű-
litsad mi örökségünkre, gabo-
nánknak sirja legyen jo egészségün-
kre, légy irgalmas ne szolgátsad
ily nagy betegségre.

Dolgainkat igazgassad mén-
naiat meg adgyad, minden jam-
bor Mives rendnek munkajat
megaldgyad, uton-iaro hiveidet
oijad oltalmazsad, mind földön
és mind az vízen életét megh tar-
tsad.

Azi

Az idegen orfágokból az Kereskedő rend, sok költséggel fáradsaggal mikor haza jövend, Felfegyednek hálat advan tsaladinak örvend, könyörgesét meghalgaftad ha téged meg lelend.

Gyűkerezze ez rendben is az igazság lelke, mint Pavának kevélységben ne folyjon élete. tsalárdiaggal fogadástat megh ne elegyítse, segits rea szent Ur Isten minket mind ezekre.

M A S E N E K.

Az utolsó napról való elm.

Gondolkodgyal ember az te bűneidről, Isten ellen való fertelmességedről, tudod hogy valaha sámot adsz azokról, miként az Prophétak soltanak azokról.

Es erre főképpen gondod legyen

DITSIRETEK.

331

gyen néked, hogy legyen Istennek
kedves te életed, jóknak életeteket
mindenben kövessed, gonofok
erkölsét soha ne szeressed.

Rövid üdö mulván gonofok
el vesnek, mint mezei fűvek föld-
re le metzetnek, réghi jeles dol-
gok előtted legyenek, Isten tör-
vényében az mellyek történtek.

Nem vala hatalmas ez szeles
világon, Nabugodonozor Baby-
loniában, nem akara járni Isten-
nek utában. Isten változtatá ba-
rom ábrázatban.

Az ő fent igéjet mert károm-
lya vala, magát Isten gyanánt í-
madtattya vala, az hatalmas Isten
ugy meg verte vala, hét estende-
iglen fénát rágot vala.

Isten tisztellegét nem becsüllt
vala,

vala, Ierusalem Várát meg fállo^{ta}
ta vala, Ezechias Királyt benne
lepte vala, egész Sido nemzet e-
zen rémült vala.

Senacherib ehez hasonlatos
vala, fántalan népében ugy el bi-
zot vala, egész Sidoságot el rab-
lotta vala, négy koronás Királyt
le vágatot vala.

Ezechias Király imádkozik
vala, Isten törvényében igen bí-
zik vala, az Istennek népét báto-
rítja vala, kiért Isten őtet meg-
mentette vala.

De az Isten vellek ezt művel-
te vala, ő könyörgéseket meg hal-
gatta vala, fántalan Pogán nép-
ellenek költ vala, hatalmával Isten
el vesztette vala.

Angyalát az Isten le botsárta
vala.

DITSIRETEK.

vala, az Pogán táborra mikor
ott volna, száz nyóltzvan eze
ott meg holtak vala, Kíraly Nii
vében haza balatt vala.

Templumban mikoron ő el bé
ment vala, Balvany Istenének i-
mádkozik vala, önnön két fiatol
le vágot vala, Istennek haragia
ezt mivelte vala.

Azért mind feienként úgy lás-
sunk dólგunkra, hogy minden
dólგaink fordulíyanak íora, Isten
ne gerieszűk ellenűnk haragra,
bogy bé vígyen minket örök ból-
dogfagra.

Irigység, fősvénység, bizony
ott nem léßen, az hol az híveknek
lako helyek léßen, Istennel beşel-
nűnk nekűnk şabad léßen, vígaş-
şag és öröm örökké ott léßen.

P

Hogy

Hogy kit az Ur Isten nekünk
 neg engedgyen, szükség hogy
 mindenkor arra gondunk legyen,
 az ő Istensege bizony velünk lé-
 sen, és igazgat minket örökkön
 örökre.

Psalmus 91.

Nota : Sz. David Király bűneji.

HABorúsaga David Király-
 nak egykoron nagy vala, mi-
 kor bűnéről Nathan Propheta
 meg feddette vala. keserves bível
 firván Istenhez így könyörög va-
 la:

Atya Ur Isten könyörűly ray-
 tam te nagy io-voltodért, sok bű-
 neimet bocsáld meg nekem irgal-
 massagodért, ne hadgy Ur Isten
 kérlek el vesz nem az te szent ne-
 vedért.

DITSIRETEK.

339

Rút vagyok Uram sok bűnei-
mmel mind ez világ előtt, de meg
annál is én ruttyab vagyok Isten-
segéd előtt, mert fellyől haladt én
álnokságom az én feiem felet.

Szent Templomodot meg fer-
teztetem és meg szeplőttem, pa-
ráznaságban és gyilkosságban én
magamat eytem, bemeid elől soha
Ur Isten el nem reyttezhetem.

Imé Ur Isten mind talpig va-
gyok az bűnben előtted, mind
tisztá vérben bé ferteztetvén úgy
állok előtted, mint az Nyár levél
én úgy reszketek feltemben előt-
ted.

Anyám mikoron az ő méhé-
ben engemet fogada, nagy sirá-
lommal és fáydalommal ez világra
hoza, bűnben fogada rolla re-

ámis az bűn elárada.

Nints hova lennem nints hova fognom el fogyot feiemnek, fe-
li rettegi el busult lelkem az én I-
stenemet, vallyon s' mikoron mos-
sa el rollam az én bűneimet?

Im eleiben támasztom néki az
én bűneimet, lássa ő maga az én
fent Atyám halálos sebemet, kös-
se bé nékem orvosságával keser-
ves fivemet.

Inditson erre téged Ur Isten i-
gaz fogadásod. Iacobi Atyankra-
állot Istent örök áldomásod, hogi
ditsirteffék most és örökre fent ir-
galmasságod.

Mely igen tiszta lennék Ur I-
sten ha meg mosogatnál, bizony
az Napnál, Holdnál, Csillagnál,
sebb lennék az Hónál, senki nál-
lam.

Iamnál feierb nem lenne ha meg
mosogatnál.

Rollad Ur Isten ily feledékeny
többé én nem lennek, kegyelmes
Atyám ha te kedvedben ez után
lehetnék, io példa adó az bűnő-
söknek kedves Bölgád lennék.

örömet nékem mikor monda-
nál és meg vigasztalnál, és kegyel-
medben hogy ha mind végig en-
gem meg tartanál, olly nagy fel-
ső val feg ditsiretet én töllem hal-
lanál.

Hogy ha kívánnád áldozato-
mat minden jószágomat, meg nem
tartanám sem kimelleném tölled
én marhamot, de tudom Uram
hogy csak kívánod igaz valláso-
mat.

Halgasd meg azért fohászko-

dáfat az te Hiveidnek, kik most
 én velem sírván ohaytnak egyyüt
 könyörögnek, hatalmat venni ne
 hadgy mi raytunk az mi bűneink-
 nek.

Végezd el Úram magafs Kő-
 falát az te Egyházadnak, adgyad
 kezekben már az országot aldott
 fiaidnak, bizodalommal nagy re-
 ménsséggel kit régolta várnak.

Szent David Kiraly az ő Lel-
 kében így könyörög vala: az I-
 sten előtt mikor bűnéről vallást té-
 fen vala, ötven eggyedik dicsíre-
 tiben ezt bé írta vala.

M A S.

Nota: Aldott az Vr Isten örökké.

HALÁadásunkban róllad em-
 lekezünk, kegyelmes Ur I-
 sten

Isten tégedet tisztelünk, te nagy jó-
vóltodért el fel magasztalunk, ha-
bontalan fölgyák mert ezzel tarto-
zunk.

Hayts le fűlejidet érts meg ké-
résünket, mŷ édes Istenünk ne
nézd bűneinket, tilzta szűből ké-
rünk mŷ könyörgésünket, vedd
hozzád Ur Isten esedezésünket :

Geriezd fel Igédnek űerelmét
lelkünkben, az te űent Igédnek
szentségét űívünkben, adgy igaz
értelmet bőűeggel elménkben, té-
ged űzolgálgaűunk ez földön él-
tünkben.

Tanosagra erőit tsak te tölled
kérünk, kire mŷ most gyűltünk
minnyaian kéűültünk, hog' űent
Istenűged dűűrtessék tölünk :
Enged űent űiadért ezeket mi né-
künk.

Igazságnak Átlya ki lakol
Mennyégben, magad köteleztet
szent ígéretedben, Szent Mathe
könyvének hatodik részében, tud-
gyuk hogy meg maradt örökké e-
zekben.

Ha ki fent Országod először
keresi, az te befédidet mindenben
berszűli, vagy testit vagy lelkít
tud töljed kívánni, semiben nem
lehen fogyatkozás neki.

Azért gyorsaságot el kezdett
dolgunkban, végig meg maradt
mí hivatalkban, forgalmatos-
ságot hűséggel tisztunkben, egy-
más szeretetet plántály itt éltünk-
ben.

Enged megh ezeket Szent A-
tyánk Christusért, mi ldvezítőnk-
ért, kegyes Söfölonkért, ki nagy
dűsö-

DITSIRETEK.

345

dűtsősebben magas Menyország-
ban, élsz és uralkodol örökkön ö-
rökké.

A L I A.

Nota: Nagy haláadással magaszt.

HAlát adunk néked Minden-
ható irgalmas Ur Isten, hogy
ez el mult egyjel meg őriztél min-
ket kegyelmesen: és ez máji na-
pot adtad érnünk az mő életünk-
ben.

Könyörgünk te néked ótal-
mazz meg ez napon is minket: és
szent Lelked által igazgassad lel-
künket testünket, hogy te kedved
szerént viselhefsük az mő életün-
ket.

Miként ez világot meg ujítod
az Napnak fényével, az mő szü-
vünknek is sötétségét és homályát.

vedd el, és világosíts meg mű el-
münket az te ſent Lelkeddel.

Ne hadgy el távoznunk Uram
minket az te törvényedtől, ſzent
igazſágodnak meg ielenret igaz
ólvenyétől, ne hadgy el ſzakad-
nunk ſemmi okkal á te ſent igidtől.

Ad bizonynal hinnünk hogy
reánk néſzſ minden dólgainkra,
tselekedetinkre, beſzédinkre, és
gondolatinkra: Es Itilet napían
elé állunk mind az ſám-adáſra.

Enged-ezt-is Uram hogy ſel-
beſtük á te ſent nevedet, és ſenkit
ne ſellyünk olyan igen mint te
Fellegedet, hogj ſemmi dólgunk-
ban meg ne bántſuk ſent Iſtenſe-
gedet.

Valamihez kezdünk ez világi
tselekedetinkben, mindenkor ez
legyen.

legyen el tőkéllet akarát szívünkben, hogy ditsőithessük az te nevét az mŷ életünkben.

Azt is meg gondollyuk hogy haŷnállyunk felebarátinknak, és miért hogy tsak te vagy vezére a' mŷ tanársinknak, adgy előmenetelt, io ŷerentsét a' mŷ bándékinknak.

Kegyelmes ŷzent Atyánk, e világi ŷok fáradŷáginkban, ez letre való nyughatatlan nagy ŷok gondainkban, ne hadgy el tsüggednünk a' Mennyei ioknak dolgaiban.

De minden ŷdöben legh előŷőr az te Orŷágodat, mŷ tellyes ŷzívünk ből követhessük te igazŷágodat, nagy bizonnyal várván ezek után az te Orŷágodat.

Óhalmazd Ur Isten egyjel nap-
pal mŷ gyarlo testŷnket, irgalmas-
sagodbol tarts meg Aryánk mŷ-
bŷnŷs lelkŷnket, és az ŷrdŷg el-
len szent Lelkeddal erŷsíts ben-
nŷnket.

Látod minden felŷl az rette-
gŷst mely meg eméŷt minket, me-
nyi veszedelem keŷergeti az Ke-
reŷtyéneket, ŷsendelíts azért most
felŷalmŷnket és veŷedelmŷnket.

Mit haŷnál továbbá te elŷtted
az iŷt el kezdenŷnk, hanem-ha-
naponként vigjázással abban meg-
épŷlŷnk, segits azért minket min-
den ioban hogy nevedkedhesŷnk.

Végŷ ŷltalmad alá nem tsak
ez nap, de minden ŷdŷben, légy
te mŷ Vezérŷnk és Hadnagyunk
tellyes életŷnkben, mŷ meg ko-
rona-

ronázod mŋ feiŋket az örök életben.

Te meg bánál minket bűnösöket veszet embereket, kik nem érdemlettük ſent fiadban hogy így ſereſs minket, és ennyi ſok iokkal ő érette tiſtelnél bennünket.

Azért mŋg bé iutunk az örökre melyre minket hittál, és az mŋ feiŋkel eggyé leſtünk a^c Chriſtus Ieſuſſal, kit igaz Nap-ſenyűl híveidnek te aiándékoztál.

Adgy minden időben igaz iámbor lelki Paſztorokat, kik te ſzent Igiddel legeltetſek az te juhaidat, te ſent Lelked által vezérellyed az te fiaidat.

Tedd foganatoſſa mŋ ſívűnkben az te beſzédidet, rontſad ez világon te az által az tsalárd örö-

dögöt, és szerezz magadnak nagy
bősséggel mindenűt Híveket.

Adgy íó Feiedelmet, fő Ura-
kat, jámbor Tisztartokat, adgy í-
gaz Bírákat, Isten-felő jámbor
Polgárokat, Isteni erőddel igaz-
gassad az őtanácsokat.

Hogy nagy fivők ferént sze-
rethessék az te fent nevedet, min-
den ereikkel szolgálhassak te sz.
Felsegedet, és ő törvényekkel ol-
talmazzák az te népejédet.

Irgalmaffagodból légy kegyel-
mes minden bűnösökhöz, az íze-
gény rabokat szabadíts meg kik el-
repettenek, minden nyomorultat
és nyavalyást az kik keseregnek.

Légy kegyelmes Attyok az
írvának, és az özvegyeknek,
légy vigasztaloiok az kóroknak és
az bee

DITSIRETEK.

357

az betegeknek, az úton jároknak
légy oltalmok és kegyes vezérek.

Hogy tölled ezeket meg nyer-
hessük, botsásd meg bűnünket,
Az Christus Iesusnak szent neve-
ért halgas meg bennünket, és az
mint igérted te örökké add meg
kérésünket.

M A S

Psalms 143.

Ajlatos könyörgések az hiveknek.

HALgasd meg Atya Isten, az
mi Izsáksegünket: botsásd
fűleidben nagy könyörgésünket.
Az te fogadásodban, és fent igaz-
ságodban; halgas meg Christus-
ban.

Sólgaid téged kérünk, meg ne
ítéltesünk: kegyelmes légy mi-
nekünk, hogy mi el ne vessünk.

P 8.

Nints

Nints élő ember földön, elődben
ki mehesen, és igaz lehesen.

Mert ellenség szívünket, mŷ-
termésetünket, háborgattya lel-
künket, bírja életünket: Ióktól
minket megfojtott, Christustól el-
szakasztott, kárhozatra haytot.

Mint az kik örök tűzre, nagy
veszedelemre, ezképpensötétse-
gre, bámtalan fok bűnre, vitt min-
ket ellenségünk, kiben megret-
tent szívünk: keseredet lelkünk.

Régi űdöt említünk, dólgaid-
esmerünk, irgalmasságod híssük,
igasságod értünk, gonosbokat meg-
rontas, iokat kezedben tartas, és
megböldogitas.

Azért hozzád kiáltunk, né-
künk légy ótalmunk, mint az
föld meg száradtunk, ióktól el szá-
kad.

DITSIRETEK.

353

kadtunk, lelkünk vigasság nélkül,
vagyon igazság nélkül, Christus
Iesus nélkül.

Stíels halgass meg minket, tölcs
bé kérésünket, bátoríts mŷ fi vŷn-
ket, add meg életünket, el fogyat-
kozor lelkünk, Christus távul
ment tőlünk, nem lakik mŷ ben-
nünk.

Haragod vedd el röllunk, kő-
nyörŷly mi raytunk, szent ŷined
hadd meg látnunk, ki maradgyon
nállunk, mert maydan el kell vef-
nünk, kell kárhozatra mennünk,
kit Pokolnak értünk.

De te engedgyed nekünk, ide-
iēn meg látnunk, irgalmassagod
értŷŷk, ki maradgyon nállunk:
Mert te vagy mi olíalmunk, min-
den hatalmassagunk, tsak te ben-
ned bizunk.

P 2

Mu.

Mutass ioútát nekünk, hogy ne tévelyegiünk: Mert te vagy segedelmünk, dőlünkben vezé-
rünk. Azért hozzád kiáltunk, tölled óltalmat várunk. Nincs ho-
va folyamunk.

Ments meg az ellenségtől, az
hűtötleniségtől, ördögtől, és az
büntől, minden tévelygéstől. Ta-
níts téged követnünk, akarodat
tennünk. Te vagy Idvelességünk.

Szent Lelket adgy mŕj nekünk,
hűben bátorítsd, útunkban i-
gazgasson, Christusban biztasson.
Szent neved igazságunk, legyen
vigasztalásunk, örök boldogsá-
gunk.

Ments ki fémorufagból, min-
den nagy bánatból, ronts meg i-
gazságodból, irgalmasságodból,
az mi

DITSIRETEK. 355

az mŋ ellenségünket, kik hábor-
gatnak minket, kerelik lelkünket.

Mind meg térítsed őket, mint
gonosz tévőket, kik akariák lel-
künket, birni életünket. Mert
szolgaid milőtünk, tölled óltal-
mat kérünk, már ne hadgy el vesz-
nünk.

Szent David így könyörge, ke-
serűségében, eset vala bűnökben,
oly nagy felelemben. Irta bé Sol-
tar könyvben, fáz s' negyven há-
rom részben, hogy tanollyunk eb-
ben.

A L I A.

Ad notam : Kerlek és intlek most,

HALgasd meg mostan Felfe-
ges Isten, Menjnek és Föld-
nek S^t. Teremtőie, mŋ könyörgé-
sünket: Es te viselleyed minden
gondun-

gondunkat miképpen fogadtad?
Mert tégedd vallunk kegyes A-
tyának az Christus Iesusban.

Sok ellenségek vadnak ellen-
nünk, Felseges Isten lelki és testi
mi nagy ellenségünk, kik mi szí-
vünkben és mi lelkünkben igen
kefergetnek. Ne hadgy te rölled
hogy elszakadgyunk ez árnyék
világban.

Te vagy óltalmunk és bizo-
dalmunk, Felseges Isten légy mi
gyámolunk, ne vígy kísértetben,
babadits minket minden időben
hogy ne gyaláztassunk. Mert té-
gedd vallunk kegyes Atyának
az Christus Iesusb.

Tsak te egyedül nyilván iol
tudod, Felseges Isten az mi vol-
tunkat nagy gyarlosaginkat, mely
igen

igen legyünk erőtelenek minden
dolgainkban. Ne hadgy te től:

Biriad lelkünket és mi testün-
ket, Felseges Isten tarts meg go-
nosztól minden ellenségtől, ad-
gyad valhassuk az igaz Hitőt, lé-
gyünk te orfágod. Mert téged:

Az hitetlenek és kegyetlenek,
Felseges Isten semminek tartják
az te fent Igédet, azért üldözik te
hiveidet külömb külömb-képpen
Ne hadgy te tölled:

Nagy árvaságban és nyavalyá-
ban, Felseges Isten nekünk igér-
ted hogy minket el nem hads, ké-
rünk légy velünk és S. Lelkoddal
vigasztald szívünket. Mert:

Sokszor mi lelkünk megfomo-
rodot, Felseges Isten mert nintsen
néki addig bátorlaga, miglen te
tölled

tölled nem segidtetik Mennyeji
segítéssel. Ne hadgy te tölled
hogy el szakadgyunk ez árnyék
világban.

Bizván könyörgünk mostan
te néked, Felséges Isten hogy te
visellyed minden dolgainkat, íol
tégy mi velünk mint fiaiddal fűk-
segünk ideien. Mert téged val-
lunk kegyes Atyának az Chri-
stus Iesusban.

M A S.

Istenhez való fohászkodások az,

HALgasd meg UR Isten mi
beűdünket, szent Fiadért
mi könyörgésünket, hogy tsak te
vezérlyed az mi lelkünket, meg
jobbítsad az mi életünket, hogy
hihessük az te fient Igédet, és val-
hassuk te Istensegédet.

Sirale

DITSIRETEK.

359

Síralmason most te hozzád ki-
áltunk, megh halgassad te néked
könyörgünk: Vedd el haragodat
immár mi rollunk, ne bírássék Po-
gánytól Országunk, tsendeszed-
gyék vérontás közöttünk, távoz-
tassék fertelmesség tőlünk.

Ha irgalmazal lelkünkben mi
nékünk, ne hadgy testünkben is
hogy el vessünk, Szent Igédet ad-
gyad mostan mi nékünk, nagy
vakfagot végy ki mi közöttünk,
ezzel kedvedet mutatod nékünk,
hogy nagy gondod volna itt mi
rollunk.

Emlekezzél azért Szent Egy-
házadrol, Szent Fiadnak vére hul-
lászrol, régi Atyáinknak ígíreted-
ről, vellek való kegyelmességed-
ről, örökre való te fogadásodrol,

Szent

Szent Egjházad meg maradasarol.

Ne nézd azért az mi gyarlosa-
ginkat, vedd el rollunk már az
Poganokat, fordítsad reáiook te
haragodat, ne ronthassak te Szent-
Templomodat, és láthassak az te
hatalmadat, örökké valo irgalmas-
sagodat.

Igaz vagy UR Isten igireted-
ben, mint igirted az te Szent Igéd-
ben, hogy meg halgatss minket mi
kérésünkben, és el nem hadss sem-
mi szükségünkben, tsak mīj hid-
gyünk az te Szent Igédben, velünk
valo kegyelmességedben.

Azért fel serkennyünk mi éle-
tünkben, ne tsak kériük Istent
szükségünkben, de meg ióbbul-
lyunk az mīj erköltsünkben, aka-
rattyát tehessük éltünkben, és di-
csíriük

DITSIRETEK.

361

tsirink Istent Felsegében, így hal-
gat meg minket búkségünkben.

M A S.

Psalms 50.

Az Istennek panássa az emberek.

HOGY panaszkodik az ha-
talmatlan Isten: Földön mind-
kik vadatok gyűllyetek előmben,
Nap-kelet Nap nyugat jőjön ité-
letben, az mit néktek mondok lé-
gyen törvény ebben.

Ez panaszt az Isten ielenté Sy-
onból, az Ierusaleméből az szent
Profétából, mert ő dűtsősége fár-
mazot azokból, akarattya neki
mondatik írásból.

Földet, Menyet hía hozzá
bizonyfagul, fenyegeti népet erős
bírettel, mellyet akar tenni rette-
metességgel, tűz, víz jár előtte ak-

Q

kor

kor sebességgel.

Mondgya ő népének: jövetek előmben, sok ió-téteményim adtam kezetekben, tselekedeteket hányom semetekben, külső áldozattal iőtők csak előmben.

Ebben mind az mennyek igazat ítélnék, hogy engem mindenben igaznak beszélnek, és minden dologban mondnak ítélőnek, de emberek földön gonoszul tisztelnek.

Azért halgassatok kik vadtok én népem, szóllok most tű-néktek ertsetek beszédem, sok ió-téteményim vöttetek énnékem, köztek mindenkor volt kegyelmességgem.

Nem áldozatokrol veletek én feddem, kívül én felette immár tisztel-

DITSIRETEK.

353

tiſteltetem, álnok ſzűveteket el
nem ſenvedhetem, tű ſok gonof-
ſagtok utálatos nekem.

Metszek Egyházbéli ſok kiál-
táſtokkal, külömb-külobb fele
ſok áldozatokkal, tudgyátok hogj
bírok minden állatokkal, Eghen
Földön való vadak madarakkal.

Nem ez végre régen hadtam
Atyátoknak, Barmoknak vérével
nekem áldoznának, lelki igaffa-
got hogj ebből várnának, iöven-
dő Chriſtusrol de hogj tanolná-
nak.

Mj nem mint az ember szok-
tam meg éhezni, Vad, Madár Bar-
moknak kontzaival élni, tulkok-
nak ő vérét nem ſoktam ſomioz-
ni, iollehet mindennel én akarok
bírní.

Q 2

Ha

Ha kívántok engem igazán tisztelni, hitből tiszta szűből mindenkor főlgálni, tudgyatok énnékem iokról hálát adni, minden áldozattok kedves fog így lenni.

Mikor könnyörögtek nyomorúságtokban, kiáltotok hozzám nagy kár-vallástokban, én meghabadítalak irgalmas voltomban, kiért tő dicsírtetek engem háláadásban.

Kedvesek énnékem kik csak bennem bíznak, minden gonoszságot kik hamar el hadnak, minden szükségekben csak hozzám folyamznak, semmi kérésekben ezek kárt nem valnak.

De az hitetlenek, Ur Isten így főlla: Mire igazságom mondgyatok héába, bent igiretemet hordozod.

DITSIRETEK.

365

zod tsak szádba, semmi reménse-
ged de nints néked abba?

Gyűlölted mindenkor kegyes
intésemet, és hátra vetetted min-
den törvényimet, orroknak kö-
vetted gonosz cselekedeteket, házasság
törökkel töltötted idődet.

Minden éktelenség fármazik
te szádból, álnokság, tsalárdslagh
geriedez szivedből, rágalmazást
szóltál, te Atyád fiaról, hamis ta-
nút töttél felebaratodról.

Alitottál engem hozzád ha-
sonlonak, mert nem hittél engem
nagy bosszszu állonak, de hamar
megh látod voltát haragomnak,
súlyságát meg érzed bosszu állá-
somnak.

Szólok én tűnéktek kérlek
meg értsetek, Isteni io voltom kik

Q 3

el.

el feledtétetek, az ártatlanfagot tő
meg kerestétetek, hogy az üdvessé-
get el ne vesztétetek.

Ha ki akar engem kedvemre
szolgálni, minden dolgaímról tud-
gyon hálát adni, Isteni voltomat
tudgya magasztalni, ennek bol-
doglágom akarom mutatni.

Írta ezt fient David ő dicsfieté-
ben, az ő ötvenedik nagy szép é-
nekében, ad ő tanúsagot minde-
neknek ebben. Mint igazán Istent
szolgállják életkben.

M A S.

Psalmus 35.

Nota Saxonica ; Wenn mein stund.

HOGY emlittyűk eleinket,
hozzáiok nagy kegyelme-
det, hogy noha verted népedet,
az mi bűnös Sűléinket ; De ísmér
meg

DITSIRETEK. 367

meg hoztad őket, fogszagból te fe-
gényidet, meg ádod ísmét föl-
dünket, el felejtet mi bűnünket.

Az te haragos vesztődet, le-
törted keménységedet, fel vörtet
az el vetettet, mutattál Atyai fi-
vet. Ebből vöttünk ily értelmet :
hogy reánk is bent fínedet, veted
meg kegyességedet, földünkben
terítet minket.

Ugyan sem mindenkor fű fel,
örökké sem tart hideg Tél, fel ú-
tán tündesz üdő kél, Dér után az
Tavas meg tér. Kérünk Uram re-
ménységgel : Haragodat rollunk
vedd el, kemény fogszagból már
ódgy el. Vigy haza, velünk bé-
kellyél.

Raytunk meddigh tart hara-
god : Sent népedet meddig bán-

tod? Örök éltigé mind rontod?
 Atyánkért is oltorozod? Ha fi-
 ned hozzánk fordítod, életünket
 úgy megh hozod, néped akkor
 vigasztalod, fokatlan örömmel lá-
 tod.

Azért fordulj hozzák kérünk:
 ottan meg éled mi lelkünk: rablag
 ba fínte el vesünk, tsak reménység
 mi életünk: Ad meg a mit remén-
 lettünk, ielēts hogj te vagj Istēünk
 tömletzből hadd menekedgjünk,
 illy kegyelmed ielents nekünk.

Drága fő az Ur tol várok, kire
 két fület én tartok, ha vólta arra
 halgatok, iövendőt tölle tanu-
 lok. Igir minden iöt az ioknak,
 ha bűnben többé nem iárnak, bo-
 lond eszre nem fordulnak. Hal-
 lyátok mit mond azoknak:

Iöven.

DITSIRETEK. 369

Iővendőben ezt fogadgya, ő-
ret felőknek ezt mondgya: ő-
rök őltalmát aianly, meg menti és ha-
za hozza. Meg telepíti, hizlallya:
Pusztá földeket uyjította: szé-
p há-
tárokat tá-
gította, földök felet me-
se nyuytya.

Ott Isten felő fok leszen, sőt
iamborra léfen minden, minden
igiret meg léfen, az mitt eddig fo-
gadt ISTen. Igazság akkor bő lé-
fen, kiért minden bőleg leszen:
Boldog békesleg ideien. Mj föld-
ünkben tsak io léfen.

Lelki Testi io bő léfen, akkor
igazat mond minden: az tsalárd
nyelv távul léfen, nem kap senki
akkor másen. Igazság Mennye-
ből léfen, Szent Lélek mindennél
lészen, s' azért minden iambor lé-
fen.

fen. Menyből születtetet leßen.

Le fálittya minden iová, az
Ur Menyből áldomását, megáld-
gya az Atyát s' Anyát, boldo-
gittya az Fiakat, megáldgya kézi
munkáit, az föld teremti io Ga-
bonát, megadgya föld s' fáknak
hasznát. Meg hízallya mi hazán-
kat.

Előtte az igazságh iár, mert
minden az törvényben iár, mint
UR fíeme előtt úgy iár, egymás el-
len senki nem iár: Nem leßen ak-
kor az patvar, sem per sem az ha-
talmas kar, és nem nyomorog sen-
ki immár, széles földön békefleg
iár.

Szent rabok így könyörgének,
idegen földön ISTennek, kiket
rabfagra vivének, sok versben el-
eme-

DITSIRETEK.

371

emelének. Io reménységben levének,
Christusrol iövendőiének,
Chorah rend így éneklének. Ez
az nyoltzvan ötöd Enek.

A L I A.

Psalms 90.

Nota: Könyörögjünk Istennek mi.

HOgy az nagy pusztán lakunk
és nints bántásunk, URAM
tsak néked köszönnyük, te vagy
oltalmunk: Vadtól, Embertől,
Egertől, bátor haylékunk, hogy
nem árt semmi örökké, néked
kel hálátadnunk.

Az nagy Hegyek, és az Föld,
meg hogy nem vala, még így mint
most az szepterek Világ nem va-
la, állapotunkrol mindent immár
tudsz vala, hogy elesünk és törhe-
tünk, arrol már gondolsz vala.

Q 6

Dor

Dorgálsz azért bűnünkért és fogyatsz minket, az kik ugyan nem fogadgyuk ſép intétedet, ez tsapással meg inted az esendőket, kiről ha hozzád meg térnek, nem vered meg így őket.

Lassan lassan el fogyatsz veres nyeseket, nem gondolod annélkül is kis életeket, mert nállad ezer efiendő téfzen egyyet: mint egy tegnap, mint egy reggel, ki hol volt meg sem tetűt.

Az Fővenyen mely hamar Eső által hat: mely hamar álmát felelyti az ember nappal: mint Virág és Fű külömb estve és holval, ha le metfíki estig meg asz, ki reggel volt nagy lombal.

Kárban, buban, sok nyavalyában így fogyunk: Viz-özön előtt valok.

valokhoz csak álmok vagyunk.
Ez-felet vagyon sok büntetésed
raytunk, így emésztesz sok veszel-
lyel, kiáltva csak nyomorgunk.

Iól értyűk már hogy láttjuk
minden verékűnk. Iffiuságunk-
tol mint éltünk, tudod bűnűnk,
éitkon és nyilván való hiba réttün-
ket, mind elődben az nap fenyre
tötted, úgy néz most minket.

Azokrol most mind büntetesz-
kinn elűztünk, tellyes éltig lám
csak verél, kinn csak rettegtünk.
Illy felelemben, buban mi veszen
veztünk. Ostorod untalan rajtunk,
kiben mind el rémültünk.

Mint lehellet, mint párah, oly
hamar mulunk, herven esztendő
ha élünk ugyan iol lakunk, nyoltz-
van esztendő ember ugyan tsu-

dálunk, ezekben is nagyobb részent-
sak bűt, kárt, bosszút látunk.

Iay veszélyel életünk, séréssel
rakva, sok betegség rövidíti azt is
és haytya. De ha ki is gondollya
annak az oka: Urát az ki mint
tiszteli, ennyi rayta haragia.

Ohni veszélytől magát az ki
tűdhatná, poklul s' keveset miért
el meg gondolhatná. Mond meg
életünkben meg mi vagyon hát-
ra? hogy fivűnket adgyuk addig
bőlseséged útára.

Légyen életünk bátor hogy
rövid napunk, verve emlekeztet
bátor hogy okaraytunk: az bűn-
től, è világtól hogj is onyodgjunk,
az te fent bőlseségedhez, hogy
inkább ragaszkodgyunk.

Mind az által immáron ne ha-
ragudj

DITSIRETEK.

375

ragudgyál, ennyi büntetésed után
hozzánk foghyioval. Téry hoz-
zánk békellyél meg már folgaid-
dal. Mit halgat sz? és meddig suy-
tol sz? ne bánts ennyi tsapással.

Ennyi bőrnýűség után add ke-
gyelmedet, ez rövid vilagon bő-
vön add Kenyerűnket, had kőlt-
sűk iol, és hadgjuk kevés időnket.
Menyi vesűlyt immar érénk, adgi
meg annyi vigh kedvet.

Gyakor vesűdől immar mñ
el sashodtunk, redd azt meg annyi
örömmel mñ had iffiadgjunk. En-
nyi estendők által mñ tsak vaiud-
tunk, adgy örömet, ne rettegiűnk,
örökkè ne saylodgyunk.

Ertűk az te folgaid terműfe-
redet, veled termet Atyai kegyes-
segedet, tégy tudát kívül mutatd

Q 7

hoz,

hazzánk kedvedet, hadd beszél-
lyűk fiainknak, a' te tífteffegedet.

Láthatóvan mutald meg te ío-
voltodat, fiajódhoz Atyai vigas-
talasodat. Minden mŷ dolgaink-
ban áld meg munkánkat, feren-
tfesűsd kezűnk dólгат, meg áldd
az mŷ iartunkat.

Ez könyörgést az puftan fent
Moyfes monda, hol az versenyos
Sidokat az Ur suytola, sok fele tsa-
pálival az földre ronta: fegyver-
rel, tűzzel, fergekkel, sok ezért el-
fogyata.

Kinek oka, bűnök lőn, kit mu-
rogata, népének mint Feiedelme
fűlében raka. Iambornak hofsu
és ío időt fogada. Kilentzvenedik
részében, Soltarnak írva hagyta.

M A S.

Hogy

HOGY Ierusalemnek drága
 Templumát, el dultata régen
 és ő városát, az Antiochus kí bírá
 Síriát, az Hívek tőnek ily pana-
 folkodást:

Tengernek UR Isten te bírod
 vizét, te rekezheted meg ki foljó
 feiét, ellenségünknek bővithed e-
 reiét, ismét el vehed minden fe-
 rentsejét.

De miért UR Isten hogy így el
 hagyál, és ellenségünknek kezé-
 ben adál, minden felől lám ray-
 tunk a' nagy halál, talám bűnünk-
 ért ugyan meg átkozál.

Ellenségünk imé hogy iutott
 vala, hadi sersámával már késsen
 vala, mint ha te hoznád olly bát-
 ran iő vala, ez bizony minket

meg rettentet vala.

Mert te szent Igédet mñ nem halgattuk, testi kívánsággal időnk mulattuk, te sz. Igédet meg nem bõtsülõttük, mert mind tréfára befédidet vóttuk.

Ondok bűneinkel meg ferteztetők, te szent Templumodat meg seplõsítők, Prophétaidat egy lábig meg ölők, igaz mondasért Szentidet tsufolok.

Fõsvénység, irigység köztünk nagy vala, Ezüstnek, Aranynak kedve nagy vala, mi életünket rutítottuk vala, ezért Igédet meghvetettük vala.

Ki költözél URam mñ Varosunkból, földel egyenessé téved kedvedbõl, bizony tsudállya minden annyi iobol, mint le taszítál enñ ditsõségünk bõl. La-

DITSIRETEK. 379

Lako Templumodat földre le
rontá, minden ékeffégét ő el dula-
tá, kit kötve tarta, fokat le vágata,
ífonyu kinra minket így el hayta.

Tsak nem hasad megh mñ szi-
vünk hogy láttya, hogy mñ mar-
háinkat Sákmanra hánnya, te ha-
talmadból lótt nekünk azt mond-
gya, oh mely keferű hogy ő azt
kialtya.

Velünk egyetemben te is UR
Isten, igen tsufoltatol veszedel-
münkben, mert azt alíttya hogy
nints Isten Menjben, ki meg men-
tene az ő hada ellen.

Vadak barlangiavá Ierufale-
met, tévéd lako helyül termő me-
zeiét, tsudálljuk nekünk mñ kö-
nyörgésünket, hogy meg nem hal-
lod esedezésünket.

Vefs

Vess véget immáron mŕ gyötrelminknek, ne essék valami héja nevednek, mutasd meg hogy te Istene ez népnek, vagy és Paissa minden híveidnek.

Innet ha ki mentess tégedet áldunk, és mi életünket mi meg iobbíttjuk, az te nevedet segítségre bíjuk, hogy így tessék meg te hatalmad raytunk.

Innet példát vehet minden nemzetiség, melytől az Istennek nintsen tisztelet, hallásnál kínál kedvesb az űketiség, felő ne essék rayra ezen tnség.

Isten Igéiének gyakorlásától, ne fogjuk magunkat halgatásától, mint Ierusalem nagy vakmerőségből, bizony meg tesszik az régi példákból.

Mint

DITSIRETEK.

381

Mint Ierusalemet az nagy ke-
vélység, Isten Igéjétől távol ment
bentség, el veszte őket az nagy rút
fösvénység, felőreánkis ne jöjjon
ellenseg.

Antiochus ellen Sido nemzet-
ség, így panaszkodék; de Keresz-
tyénység, az Antichristus ellen az
szegénység, kéri hogy Menyből
adaffek segítség.

A L I A.

Psalmus 121.

Nota : Az ki az Istent meg ismérheti

IER emlekezzünk Keresztyén
népek, az nagy Istennek az ő io
voltárol, mert csak ő nekünk min-
den iol tévők, Mennyen és Föl-
dön csak ő igazgatonk.

En szemeimet el fel emelém,
az nagy hegyekre és az nagy völ-
gyekre

gyekre, hogy segedelmet honnan kell várnom, de nem találék többet az Istennél.

Tsak ő énnékem én segítségem, bűntől, haláltól, rettenetes kintól, és kárhozattól meg ment engemet, ki teremttette az Men-nyet és Földet.

Nem hágy tégedet az kiser-
tetben, az te lábodat gonoszra nem
visí, mert az UR Isten vigyáz te
reád, mert meg esmérted ő áldot
fent nevét.

Imé Kerebtyén, mely nagy ő
römünk vagyon mñ nekünk az
nagy Istenben, mert nem alo-
szik tsak reánk vigyaz, és tsak ő
minket őriznie akar.

Aldot UR Isten meg őriz té-
ged, és el bé fedez az ő fent kezé-
vel,

DITSIRETEK.

383

vel, minden terhedet ő el viseli, és el fedezi az te bűneidet.

Az Nap az Napon téged el nem hágy, és az Etűakán az Hóld meg nem emésti, mert az Úr Isten téged meg őriz, minden gonosztól Lelkedet meg menti.

Őrizzen téged az nagy UR Isten, minden dolgodban tégedet meg áldgjon. Valahol te járű az ő nevében, megh őltalmazzon most és mind örökké.

Szent David írta az ő Könyvében, ditsiretinek száz huszon egy részében, mikor az Istent ő meg isméré, sok io vóltarol nagy hálakat ada.

M A S

Psalmus 101.

Nota: Nagy háládással magasztal.

Ilyen

ILlyen fogadást tőn az fent David az örök Istennek, a' sámkivetésben fia előtt mikoron budosnék: hogy ha országában az Isten-től ísmét bé vitetnék.

örök Atya. Isten az míg élek tsak téged tisztellek: kegyelmességedért soha többé el nem feleylek: igazságodértis szemem előtt mindenkör visellek.

Az én bűnöm ellen ostorodat raytam meg mutatád: mint erős Oroszlán tsontaimat mind öszverontottad, bíntén halálomig haragodat raytam meg mutatád.

Nám más felől rajtam mint egy Atya ísmét könyörülél, az te is voltodból kegyelmedből én ream tekintél, az én nyavalyamban vig
ortza.

ortzaval én ream tekintél.

Nem feleytem soha én is illyen
kegyelmességedet, de te Szent I-
gédből meg ióbbítom gonosb ele-
temet, és fel magasztalom mind ő-
rökké az te Szent nevedet.

Ezt bizonynyal tudom sín mu-
tato ember nem kel néked, én is i-
gazsagban ártatlanul élek te előtt-
ted, házam népének is példa-adó
lélek te előtted.

Semmi hamissagot ítéletben
én elő nem vétek, aiándékért soha
igazsagot hamissa nem tétek, az
gazdagoknak is személlyekre tör-
vényben nem nézek.

Gyűlöli én lelkem mind örök-
ké az ki gonoszt téten, és én nyá-
lissagom paráznával gyilkossal
nem léten, nem lakik én velem so-

R

ha eg-

Ha egyűt az ki Istentelen.

Im Udvarombol-is ki űzetem
az gonosb tévőket, az kik alattom-
ban vermet ásnak attyokfiok alatt,
és kik elegyítik kenyereket azok-
nak husokkal.

Tsak hizelkedőtis nem szen-
vedek én szolgaim közöt, háboru-
sagokat kik szereznek én népeim
közöt, az kiknek álnokság és ha-
misság kedves semek előtt.

Sűvemben utálok kevélyeket
fel fuvalkodtakat, de örömet lá-
tom országomban az Isten felőket,
az lében én szolgám ki követi az
Úrnak törvényét.

Igen gyorsasaggal én ki tör-
löm az rágalmazokat, az UR Vá-
rosában nem szenvedek álnok em-
bereket, az kik reánk hozzák az
Isten-

Istennek kemény ítéletit.

Igy könyörge David maga felől az nagy Ur Istennek, példáiá meg írá ez Enekben io Feiedelmeknek, halgassa meg Isten kéréseket az Keresztényeknek.

M. A. S.

Psalmus 14.

Nota Pol: vel, Oh én kegyelmes Istenem!

IM s' hogy kiált Istentelen: földvén föld ily képtelen, nintsen nyilván sohul Isten, ki vigyázna mindeneken.

Sohul nintsen ki iót tegyen, meg veszt már nagy hirtelen, az emberiség, s' tökéletlen: vakmerővé lőt már minden.

Tekintelvén minden felé, az UR Isten, hogy meg nézné, az Mennyegből ki ismerné, ő sz. Nevét, és azt felné. R 2 EI

Elfordultak ísönyuvak, minden dolgok tébnek lábnek, ki iót tenne nintsen, vadnak, kik szolgálnak tsak Satannak.

Nem de nem értiké vallyon, az kik álnak tanátsokon, meg emészti minden módon, az én népem ő torkokon.

Vigadoznak hogymár nagjon, észnek ísznak ők nagy bátron, az UR Isten (kitől vagyon minden íő tsak) távul vagyon.

Ezt segítségre nem híják, sem Istennek ezt nem vallyák: Bégyn vallást de meg látták, el réműlvén ezt kiáltják:

Lám bizonynyal vagyon Isten, ki Uralkodik mindenben, az igazat mindenekben, őltalmazza kegyelmesen.

ő Fel

DITSIRETEK. 389

ő Felsege segedelmek szegényeknek, az kevélyek nem árthatnak ő nékiek, tanácsokban előmennek.

Nagy UR Isten szabadítsad, te népedet haza vigyed, ditsíretit te bent síled, hallya Uram nagy jó kedved.

Kitlontól fogva nagyiglan, énekellyünk mi tapsolván, tízen negyed Enek mondvan, S. Daviddal Ament mondvan.

A L I A

Psalmus 42.

Mint kívánczik Szent David az Isten,

IOLLehet nagy sokat szoltunk Davidról, ő Soltar Könyvének ditsíretiből, mégis rövideden szólunk Davidról.

Nagy szép könyörgéssel ve-

R 3

gyed

gyed esedben, David Propheta-
nak ditsiretiben, hívek állapottyát
ielenti ebben.

En ugj kívánkozom ugjmond
Istenhez, mint az szomiú S'arvas
folyó Kút-főhöz, bomoru lelkem-
nek ő Kút-feiéhez.

Vallyon s' mikor megyek U-
ram elődben? Sent teremő Isten
te kegyelmedben? vallyon s' mi-
kor lébek Isten kedvedben?

En szememből ki foly könyv-
hullatásom, Éjél és mind Nappal
kesereg lelkem, és mindenkor bu-
ban áll az én szívem.

Mert az én szívemet igen bu-
sirtya, az hűtlen ellenség azzal
bossontya: Hol vagyon Istened
ki meg mentene?

Mind ezeket látván és megh-
gon-

gondolván, keferűség miatt annyira iuttam, hogy az én testemben már épség nincsen.

Oly nagy szeretettel és nyáiasfaggal, Uram kívánczozom lenni az iokkal, az te bentházadban te népeiddel.

De mire immáron oh te én lelkem, mire vagy somoru keferves búvém? Vallyon s' mikor leszen az én örömöm?

Ne kefereghy azért oh te én lelkem, mert az nagy Ur Isten én üdvösségem, mely nagy bűp Kút-főből legeltet engem.

Azért én óránként téged dicsírlék, Menybéli nagy Isten bened ürvendek, nagy bűp Enekekkel fel magasztallak.

Te vagy én Istenem, és én ele-

tem, én üdvösségemnek erős Kö-
fala, ne felekezze el rollam Ur I-
sten.

Örvendgy azért immár oh te
én lelkem, bizzál életednek meg-
adoiában, adgy hálát Istennek Id-
vezítődnek.

Irta ezt szent David ő Eneké-
hen, mikoron bús vala az ő fűvé-
ben, negyven kettődik fűp diti-
retiben.

A L I A.

Nota : Mi Vrank Iesus Christusnak fers

IÖVEL légy velünk Ur Isten, se-
gíts meg minket igyünkben,
adgy erőt az ellenségem, ki reánk
tör mind fűntelen, háborgat min-
ket Hűtünkben.

Fel fuvalkodot ellenünk, ke-
vélykedik hogy bír velünk, vala-
míg

DITSIRETEK.

393

míg távol vagy tőlünk, veszt és
ront, mert nem fél tőlünk, látva
hogy nints erősségünk.

Bizik ő sokaságában, fegyve-
rében io Lovában, el hitte azt ő
magában, hogj nintsen már ez vi-
lágban, kí meg rontsa hatalmában.

Bátran kergeti népedet, osto-
rozza hiveidet, pusztítja örökse-
gedet, ostromollja seregedet, nem
féli büntetésidet.

Azért te néked könyörgünk,
támadgy fel most mñ mellettünk,
emeld fel Zászlodat köztünk, via-
dalmunkban légy velünk, biztass
hogy meg ne rettennyünk.

Bátorítsad mñ hívűnket, igaz-
gassad fegyverűnket. Töllünk el
ne vedd eskűnket, egyengessed se-
regedet, rettents meg ellenfegűn-
ket.

R s

Né

Nékünk nincs annyi hatal-
munk, hogy ő ellenek állhassunk,
te légy azért mŋ oltalmunk, fegy-
verek ellen Pálsunk, erősségünk,
diadalmunk.

Nem sokaslag az mŋ erőnk, e-
gyedül vagy reménységünk, noha-
fokan nem lehetünk: ha te ve-
lünk vagy nem felünk, sokat ke-
vesen meg verünk.

Három száz tizen nyöltz vala,
Abrahámnak népe báma, őt Király
ellen indula, el ére vellek meg vi-
va, nagy győzedelemmel iára.

Erőtlén Izraél népe, veres ten-
gerre hogy ére, Pharaohot meg
rettene, mikor tovább nem mehet-
ne, alittá hogy mind ott vesne.

Az Tengeret ketté szakasztád, ő-
ket azon el bortsátád, Pharaohot
megy-

melysegre hozád, az vizet reá borítád, népedet meg szabadítád.

Amorreusok hadára, az Eghből sok kő-le szálla, Iosue hogy parantsola, az Nap az Eghen meg álla, míglen őket le vágatá.

Harmintz egy Királyt Békiből, le vete dútsőségéből, el pusztíta népe elől, Pogán népet hertelenül, az ígéletnek földéről.

Gedgonnakis Serege, ki hinni fog Hadat verne: De hogj te lől segítség, erőssége, győzedelme, bámtalan népet meg vere.

Goliatnak magassága, hat singninél magasb vala, David kisdégyermek vala, bátran velle szemben szálla, mert te benned bizik vala.

Goliat talpig fegyverben, Da-

vid tsak egy kőntőskében, bott és Parittyá kezében, győzedelmelen ezekben, és egy kitlin követésében.

Senacheribnek Seregét, egy Angyallal meg öletéd, sáz nyoltzvan öt ezer népet, egy órában mind el vestéd, Kiralyságából leveréd.

Gyenge vala Iudith Aszfony, nem ugy termet hogy hartzoljon, keze sem volt soha kardon, de te bátoritád azon, hogy bátran kardhoz nyulhasson.

Holofernest meg ragadá, nyakat tsak kétfer vághatá, feie kezében marada, szolgáló Leánnak adá, Bethuliában hozata.

Gyakorta kevés nép által, nagy Hadakat le vágattál, erősséket le tapot-

DITSIRETEK. 397

tapottál, kevélyeknek torkán jár-
tál, kegyetleneket rontottál.

Ugy tégy ezekkel UR Isten,
mint Madiannal régenten, ály
boszút az Pogán népen, alázd
meg kevélységében, ronts megh
kegyetlenségében.

ők vinak uralkodásért, pręda-
ért, ragadományért: mį hűtünk-
ért, bent nevedért, özvegyekért
és árvákért, meg romlot édes ha-
zánkért.

ők keresik életünket, rabol-
lyák az mį földünket: mį óltal-
mazzuk feiünket, tulaydon örök-
ségünket, feleségünk, gyerme-
künket.

Nem nézik ők az Véneket, le-
vágják a' gyermekeket, meg ront-
nak sok bęp Sűzeket. Sánd meg.

Ur Isten ezeket, ne szenvedè nagy
vértkeket.

Aly bossút raytok nepedért,
meg nyomorult hivejéért, verd
meg őket bent nevedért, Templu-
modnak romlásaért, Szent Fiadnak
szidalmáért.

Ne mondgyák azt mŷ felöl-
lünk: hogy nekünk nintsen Isten-
ünk, mutasd meg erődöt beűnk,
viaskodgyál eggyűt velűnk, ma-
gaftald fel kezéd köztűnk.

Hogy mindenek kik ezt hal-
lyák, győzedelmedet tsudállják,
io voltodat magasztallják, hatal-
masságodat áldgyák, erődöt meg
ne utállják.

Mŷs innen vissza tervén, io be-
rentsenken örűlvén, adgyunk há-
lát fel emelvén, szemeinket és di-
ctura

DITSIRETEK. 499

tfirvén, mind örökké reged Am.

A L I A,

Psalmus 56.

Nota: Az nagy bölts teremtetst az ki.

IR Galmaz UR Isten immáron
énnékem, irgalmaz UR Isten im-
maron énnékem, mert te benned
bízik Uram az én lelkem, és te
beñed nyugfik Uram az én szívem.

Szárnyad alá vettem az én re-
ményem, míg el mulnak töllem
az én ellenségim, és míg el távo-
znak töllem én bűneim, tsak te ben-
ned léfien Uram én örömem.

Te hozza UR Isten kiáltok
bűntelen, mert nintsen én velem
ki most iol tehesen, én ellensé-
gimtől engem meg menthesen,
és én dolgaimba ki iora vihesen.

Velem én szent Atyam, nagy

R. 8

lok

sok iokat töttél, mert Menyből
énnekem őrizőt küldöttél, én el-
lenfegimtől engem meg mentet-
tél, és az énszűvemben örömet
ferzettel.

Az hatalmas Isten nagy hatal-
masságot, én hozzám borsatá ő
nagy igazságot, és meg mondhatat-
lan nagy irgalmasságot, hozzám
meg jelenté nagy jó akarattya.

Nékem ellenfegim mind az
kik voltak, fene Oroszlanok
mind az kik valának, és te velem
lévén ők nem ártathának, mert el-
vőrted Uram erejét azoknak.

De ennek felette emberek köz-
zűlis, én ream tamadrak sokan
közűllőkis, hamisságot szoltak
énnekem azokis, de nem ártathat-
nak énnekem azokis.

Ezek

Ezeknek ő nyilok és az ő fegy-
verek, De semmi nem egyéb ha-
nem az ő nyelvek, vermet ástak
nékem és ők belé estek, tsalárdsa-
gok miat önnön magok vestek.

Azért Uram téged én fel ma-
gasztallak, te dűtsősségedben ha-
talmaznak mondlak, mind ez ví-
lag előtt irgalmasnak vallak, és io
akaromnak én tégedet hilak.

Kész most az én szivem néked
énekleni, kész most io voltodért
nagy halákat adni, és mindenek e-
lőt tégedet dűtsírní, fent nevedet
Uram örökké tisztelni.

Kely fel azért mostan én nagy
dűtsősségem, légy mindenben né-
kem mostis segítségem, és vesze-
delmembē légy őltalmam nékem,
erőtleniségemben légy én erősse-
gem.

R 9

En

En fel magasztalom irgalmasságodat, és mindenkor vallom, te igazságodat, mind ez egész földön hatalmasságodat, mindenkor hirdetem az te io voltodat.

Szent David Propheta az ő leveleiben, ő Soltár könyvenek ötven hat részében, könyörögh Istennek kegyelmeiben, ellenfelei előtt való rettegésben.

Egyetemben velle az mi bűnségünkben, nyomorult voltunkban ez földön laktunkban, dicsőítük az Istent ő dicsőségében, az szent Angyalokkal énekellyünk Menyben.

Psalmus 119.

Nota : Mikoron David nagy busult.

ISTenem tudod minden dolgomat, én tanátsomat egész gyomromat,

romat, űltöm és kőltöm mozdulá-
somat, iol tudod s' látod én gondo-
latimat.

Gondolatimat iártom kőltöm-
ben, iol érted s' nézed és fekűd-
tőmben, kőrűllem forgaß tellyes
eltemben, te mind által látß elmél-
kedesemben.

Az én njelvemnek minden ta-
nátsat, hallod akar mely aprolék
szovat, mert te formálad előm u-
tolymat, mind homlokomat, mind
penig hátamat.

S'ent kezed fogot akkoris hoz-
zám, Anyám méhében hogy fo-
gantatám, bōlts mesterseged eb-
ben tsudaltam, hogy fűvem látod
abbolis én tudtam.

Végére annak meg sem mehet-
tem, annak érteset nehéznek vél-
tem,

tem, egy kútfin vérből hogy ezzé
lőrttem, de miként lőrttem, elmém-
mel nem értem.

Azért előlled hova mehetnék,
kit te nem tudnál miltt mivelhet-
nék, à hol nem volnál hova buhat-
nék, à hol nem látnál hova reytet-
hetném.

Gondolnám mennyek Meny-
be de ott vagy, ha Föld gyomrába
buvom ottis vagy, már vegyek
ottan két sebes szárnyat, hogy Nap
keletről Nap esetre fussak.

Iol látsz odais ottis meg találk,
oly hoßfu kezed hogy ottis meg
kapk, iol sem mondanám sötétben
nem látk, mert gñelis te mint egy
délben ugy látk.

Ollyan az Sötét mint az Nap
néked, az egyis sötét fénlik előtted,
egy és

DITSIRETEK.

405

gy és nap világ nintsen te néked,
tsak emberekért azokat rēdelted.

Kezedben szivem minden értelmem, mert te teremted nekem mindenem, mert te alkottad Anyámnál testem, vékony burokban hogy gyengén erettem.

Uri nagy mived abba ditsírem, mely tsodán bõltsen én ott kēfűltem, Anyam méheben általad estem, ennek bõlts módgyát noha mind nem értem.

Raytam tanultam bõltseffegedet, vallom s' tsudálom te bõlts mivedet, ha nem értemis bõltseffegedet, de nem tagadom te titkos mivedet.

Az én tagimba olly külsiny nintsen, kit te nem láttál az titkos helyen, mint föld gyomraban Anyam-

nyamban gyengén, mikor kétség-
nek mondhatatlan bõltsen.

Mikor képtelen előőr ötlém,
hogy tudád akkor hogy csak kez-
detem, már minden tagom, inam
és erõm, ki az után nõt nálad va-
la finem.

Nállam mind fámiban meg ak-
kor vala, mint az m̃jel mult Lai-
stromban vala, fűvem mozgáson
már tudvan vala, hány Nap mit-
nõnek éléb tudod vala.

Az mely keveset ebben én ér-
tek, dolgid vegere mert nem ér-
hetek, teremtesedben nagy mel-
lyet nézek, elmém el fárad abba
hogy tekintek.

Könnyeb számlálnom Tenger-
fõvenyer, hogy nem mivednek
mely bõltességet, aluttomban is

azon

azon feiemet, úgy mint émettem
fáraztom elmemet.

Sőt mayd úgy tettszem úgy el-
melkedem, mint ha fen volnek ha-
le fekűttem, hogy felserkennek
neved emlitem, természetedről is-
met elmelkedem.

Azert ha tudod természetet-
met, mint hogy formálad te min-
demet, tudod ha törtem az Kíralj
feiet, es ha kívántam az ő tíflesse-
get.

Uram hát mikor vesztet azo-
kat, kik nagy hamissan törik feie-
met, mikor veszed el semről eze-
ket, az kik minden nap keresik
veremet.

Lásd mint utálnak Uram tege-
det, semminek tartják tíflessege-
det, tsufollyák szölyyák iámbor
Benti.

fentidet, értetlen veszik száíokra
nevedet.

Nem szerethetem Uram azo-
kat, nem kell s' nem vessem barát-
sagokat, az kik utállyák méltosa-
godat, hogy reád vadnak az maria
gyomromat.

Az ellenségem ki gyűlölt te-
ged, holtig gyűlöltem az ollyant
érted, keresd hánd vedd meg fű-
vem es érted, ha okom nem io fe-
rensem ne enged.

Ki fordíts ugyan bátor be-
met, igaznál nem lelsz bennem e-
gyebet, Saulhoz s' hozzád egy
tökelleter, ha hibát teben vidd ut-
ra lelkemet.

Ártatlan voltát David így
mondá, árulok ellen Istent tama-
sa, hogy Király ellen soha nem ia-
ra száz.

ra, száz harmincz kilentz Eneki-
ben hadgya.

M A S.

Psalmus 5.

Nota Pol: vel, Istenünkhöz foházkod:

ISTEN kegyes füled fomat, hal-
lya mostan beszédemet: tekint-
sed meg en elmémet, ne vessd el
kéresemet.

Derékképpen kiáltásom, hald
meg valóban panasgom. En Iste-
nem s' én Kiralyom, könyörgé-
sem hozzád nyuytom.

En Istenem io ideien, meg hal-
gatod könyörgésem, mert ideien
kiáltok én, panaszomat beszélgetvén.

Imé mert olly erőss Isten, vagy
te kinél Istentelen, nem kedves és
mindenképpen, el űzöd ki go-
nostt téfén.

S

Este.

Észtefenek nem álhatnak, fe-
med előt de el fogynak, kik szol-
gálnak hamisságnak, gyűlölöd
kik nem igazak.

Nyelvekkkel kik hazugságot,
szólnak el vesztés tsalárdot, ífo-
nyu ver fömiuhozót, útálß Uram
minden gonoszt.

Kegyelmednek de én bízván,
Uram Isten nagyságában, el bé
megyek te házádban, és örven-
dek én hazámban.

En mind az földig magamat,
megalázzván Templomodot, gya-
korolom Egyházadat, felvén én
csak hatalmadat.

Reám UR Isten már tekints,
nyilván és engemet taníts, igassa-
god után uíjts, engem üldözőket
teríts.

DITSIRETEK.

411

Öfvenyidet irts előttem, visely
engem ne vétkezzem, Felsege-
det hogy tsak félyem, fent utadat
követhefsem.

Nintsen mert bizony fáiabán,
igazság az ő dolgában, ki véremet
szomiuhozván, gonozt gondol
minden dőlán.

Ember életét ohaytya, mint fel
nyílt koporso vária: nyelve noha
és ő fáia, kép-mutato nyáiaffaga.

Kissebbisd Isten ezeket, fogd
meg ő végezéseket, sok rút fertel-
mességeket, szégyenítsed sok bü-
nőket.

Azért Uram mert ellened, i-
gyekeznek te szent Neved, ők
nem félik itéleted, nem esmér vén
nagy iótéted.

Ditsirettel örvendenek, Felseg-

S 2

ged-

gedhez kik megh térnek, mind örökké énekelnek, kik te tölled meg mentetnek.

Uram Isten Felsegedben, tapsolnak lelki örömben, gyönyörködnek bent Nevedben, kik szeretnek tellyes szűben.

Rá tekintvén mert igazra, meg áldod mint fiadra, Uram Isten mind azokra, úgy nész mint te szolgaidra.

Atyai io kedved úgy ő, mint az Pais általmazó, az Davidot s minket oszó, Amn őtőd ének è szó.

Psalmus 46.

Nota: Ier emlekezzünk kereűtyén nép.

ISTEN általmunk erőss Kő. várunk, minden szerentlen tsak ő bizodalmunk, minap meg tudók hogy nagy io Urunk, ha mi pokol gr, tsak

er, tsak hozzá folyamíunk.

Semmit ne féllyünk reánk ha
mi kél, ha tetfenékis hogy az föld
mind fel kél, Tenger ránk rekeft
meg gyult hegyekkel, hogy el ve-
sszen egyenlő erővel.

Térienek bár ránk mint ha bu-
sulna, az egész Tenger habit ránk
haytaná, kőfikláitis mind meg lo-
gatná, partit ránk mosná, S ígetit
ísapkodná.

Ennyit sem félünk míg Chy-
ron vize, Ierusalemnek mégyen
közepette, UR Városa ez és lako
helye, Tenger habjától sem fél en-
nek népe.

Nem bomol ennek szép álla-
pattya, valamig Isten ez szent he-
lyet lakia, Poganok miá ha mi ta-
lállya, az UR hozzá lát buyát el tá-
gittya.

Világ ránk kele szörnyen indula, sok Pogán nemzet szép házunkra állta, az Ur dördütle nagy fõvát adá, az ellenséggel az föld meg olvada.

Ezképpen veri Isten az hadat, ez had verõ UR tartya meg városat, ez vagyon velünk tartya várunkat, ez óltalmazza nyomorult hazánkat.

Lássatok tsudát iertek nézzétek, hallatlan dõlgor ha nézni kedveltek, földünkben az Ur mit tselekedék, hogy az nagy tsudát meg befélhesseetek.

El üzé röllunk Pogán fegyvert, im minden felõl berze békesseget, hogy senki reánk nem vonhat fegyvert, el tört égetet mindennemû fegyvert.

Ugy

Ugy mond az Isten: tû Pogán
népek, hogy csak én vagyok Isten
el hidgyétek, az én népemre már
ne törjétek, mert tû Pogánok bi-
zony meg ismérték.

Nem más veri meg az erős né-
pet, csak én töröm el az erős ke-
zeket, én oltalmazom keresztyén
népet, azért felljétek az én bent
nevemet.

Khóré fiai Papok ezt mondák,
negyven hatodik Enekben fogla-
lák, az szállot várost ezzel bizta-
ták, az Pogán hadnak mikor ves-
tét látak.

Psalmus 104.

Nota: Egy fűp dologrol én emlekez:

ISTEnt no ditsird minden erőd-
del magastald én lelkem, terem-
tésidet nagy dólgaiddat Uram hogi

tekintem, dűtsősegedet megtosá-
godat azokból ismerem.

Szép te köntösöd az nagy fe-
nyesség nagy világ te raytad, az
tágas Eghet mint Sátorodat kör-
nyűlled fel vontad, Eghi vizek
köztt fűp palotádat böltsen geren-
dázad.

Te könyű kotlid az sebess fel-
leg szárnyaid az szelek, néked az
vizek tűzek udvarlnak, mert a-
zok követid, azok a' posták azok
Pharahot és Sodomát veszték.

Ez nehéz földet vízen fundá-
lád mozganí sem hagyád, elebb
mely vízzel mint egy palástal azt
te bé borítád, az után tengert föld-
ről hegyekről egy földdal ki tiltad.

Nagyot dördítettél kin az nagy
vizek földről ki futának, hegyek
és a.

és azok alatt az völgyek mind ki-
látbatának, egy helt mutatál hová
az vizek mind takarodnának.

Gráditsor határt Tengernek
vetél kin küllyeb ne iőjön, töb-
bé az nagy víz földet és hegyet,
mezőt el ne lepien, gráditsor kül-
lyeb ha hágni nem mēr ugy lakha-
tunk földön.

Olvasztá vizet a' hegyek köz-
zül forrásokat foltatá, kin vadat
barmot völgyekben itatsz, nagy
vizet támasztá, házi búklegre ren-
ger vizéből tsak annyit marasztá.

Nagy vizek kelnek a' sok for-
rásból holot berkek nőnek, vizek
kedvéért ott az madarak kedvest
telepednek, az embereket győ-
nyörködtetik kedvest énekelnek.

Drága harmattal palotáidból

S 5 hegye-

hegyeket öntözöd, mert az völgyekből az folyamokat mind az síkra veszed, de hegyet mezőt egyhí vízeddel egyaránt fereszted.

Iő fűvet embernek baromnak azzal egyaránt teremtesz, az ki iőt fűvön gabonát fénát elég elést ferzesz, kenyeret, olajt, bort, parét, fénát az földből teremtesz.

Az ember fűvet vig bor itallal ezképpen lágyítod, finét és testét kővér olajjal fénleted iavitod, fogyt ereiét Kenyér étellel ezképpen támasztod.

Az te elsőddel az Vadon Erdőn az fákoris tartod, nagy Czédrusidat Lybanus hegyén titokban hizlalod, az madaraknak lako helyeket azokon meg hagyod.

Szállásat Esztrag legenyén rakia, he-

ia, hegyet az őz lakia, az kő-lyu-
kakban és barlangokban űrge ma-
gát offa, mitt teremtetél ő oltal-
mára minden Vad azt tudgya.

Előnkben Holdat arra támasz-
tál hogy tudnánk Nap űamot, az
fényes Napot hogy az migh fenn
jár lássunk fényén dolgot, Nappal
fáradgyunk ki helyet éjél lássunk
édes álmot.

Le vifed töllünk az Nap vilá-
got éy és homály léfen, éles keres-
ni minden Vad ottan Erdőből ki
mégyen, Orofian kőlyke reád or-
ditván kapni indul felvén.

Erdőben ismét mihelt Nap tá-
mad sietvén reyteznek, emberek
barmok az ő dolgokban mind es-
tig epednek, az Napon Holdon
és az étfakán eledelt keresnek.

Oh kegyes Isten mely nagy és
mely bőls ez földön te dolgoz,
rakva miveddel mező, hegy, erdő,
mind feg ennyi dolgoz, de nem
csak földön bőls fességedet gondo-
dat mutatod.

Ki nagy az Tenger az benne
valo Lelkeket te tartod, fám talan
apro és nagy állatra ottis vigyáza-
lod, menyin ott usznak, menyí
haio jár, azis mind te gondod.

Erős Czet-halak és vízi bar-
mok ott eveznek usnak, ha csava-
rodnak olly nagy habokat az far-
kokkal csapnak, hogy nagy haio-
kat benne valokkal az vízben bo-
rítnak.

Tölled mindenek az földi ví-
zi állatok függenek, hogy ehsé-
gekben abrakot te adsz, csak te re-
ad néza

ad néznek, ha markod nyitod ha
te enik adß, zengnek ismét élnek.

Kegyes ortzádat ha el fordí-
tod ottan meg tsőkönnek, hogy
nyomorgatod lelkek ki mulik ré-
ghi porrá lesnek, ha te fuvallasz
föld színe ujul zengnek ismét él-
nek.

Ez io hiredet Uram meg tart-
sad faporítsd táplallyad, kikette-
remtél io ven korokig kegyesen
iutassad, tedgyék hogy örülsz ha
minden élhet minek létét adtad.

Kinek dörgésen az nehéz föld
reng, Uram kitől retteget ki tekin-
tetin az hegy füstölőgh, az havas
gőfőlőgh, téged én Uram téged I-
stenem ditsírek míg élek.

Tsak vedd én töllem Uram io
neven örökké ditsírem, nagy döl.

gaidrol én elmélkedem, kibem
gyönyörködöm, itt ez világon né
lehet soha mert nagyobb örömem.

Hiszem hogy az kik ezt nem
mivelik ez földről el vesznek, lé
sen oly üdö Istentelenek hogy so
hul nem léfnek, az ére én lelkem e
neket halat mondgy az Ur Istene.

Az Isten dölget edgy Innep
napon David hogy el néze, ves
teg ültében gondolatnyában nagy
bóltfnek ísméré, Sent gondolatia
Sóltar fáz negjed réfében ielenté.

A L I A

Ad notam: Az ki veti segedelmét a:

ISTenünkhöz foháskodván, kő
nyörögiünk esedezvén, pana
finkat nagy ohaytván, befellyük
elő nagy írván.

Mert ez világban életünk, né
künk.

DIFSIRETEK.

423

künk csak nyomoruságunk, az
pogánok birtokában, im maydan
esünk torkokban.

Lako földünkben immáron, el
kergettek már minnyáian, Sűle-
inket az rabságban, el bé vitték
országokban.

Ketsegeben is sokan estek, ezt
látván el jettének, az te szent tu-
dományodnak, sokan ellene mon-
dottak.

Mig feleytesz el Ur Isten, láts
hozzánk immár nagy Isten, kö-
nyörűly te népeiden, ály bosszút
elleneségiden.

Enged az te io voltodat, lát-
hassuk nagy hatalmodat, minde-
nűt az te nevedet, hirdessük te io
tétedet.

Szent Igédnek tanításar, ne ved

S 8.

el.

el prédikállasát, hirdetteffed gazdag-
dagágát, Szent Fiadnak igazágát.

Nevely minket ez életben, ne-
vednek ílméretiben, ne hadgj min-
ket az vaktságban, az elebbi té-
velygésben.

De adgy igaz tanitokat, kik a-
te akaratodat, hirdessek te io ked-
vedet, bűnösökhöz kegyelmedet.

Ennyi nagy sok bánatinkban,
vigasztaly meg siralminkban, tlen-
desseget mñ lelkünkben, adgy
mind egész életünkben.

Tanolhasfluk szent Igédet, hal-
hasfluk kegyessegedet, Igédből a-
karatodat, érthessük te io voltodat.

Kiért örök tisztességgel, tarto-
zunk háláadással, ezokaért nagy-
fel ssoval, ditsirünk egy akarattal.

M A S.

Psalmus 137.

Sia.

Siralmas panaſſók az fogſágban lévő.

IZraélnek meg ſomorodat nemzetſége, és Iſtennek el oſlót népe, mikor Babylonnak kemény inſegében el fáradot volna ſíntén.

Imé ugymond melly nehéz ez az mi ſívünknek, hogy nints vége ſok gyötrelmünknek, kik közzüllünk ez földre ſírván eſtenek, rollad Syon emlekeznek.

Noha vagyon ſzép drága Városban lakáſunk, ittis ſzép ſíros földön lakunk, és Eufratesnek köz folyáſából iſünk, de más felől mi ohaytunk.

Oh te Syon Iſtennek örök S. Egyháza, és Ieruſalemnek Templuma, kit bűneinkért földre mind le rontata, az ellenſég puztán hagyta.

Mégis velünk itt tartjuk az
mi Hegedűnket, kikkel ditsírtuk
Istenünket, és az víz mellett fákra
fel rakván őket, vettyűk reá sze-
meinket.

Megh hívador nagy várako-
dásban mi binünk, reménységben
el fogyot lelkünk, ha léssen im-
már az mi földünkben helyünk, és
nyáias szép éneklésünk.

Nints helye most itt réghi io-
tisítelestünknek, nintsen módgya
mi énekünknek, az ellenség közt
kik reánk dűhűttenek, vagyon
bídalma feistünknek.

Káromlyák ők az mi sokot di-
tsíretünket, mégis így kényszerít-
nek minket: mondgyátok né-
künk a' Syonnak Enekét, az Isten-
nek bent Igéjét.

Oh

Oh Ur Isten te iol látod hiſſük
ezeket, és meſtatlan ő kéréſeket,
hogy enekellyük mi ott a' ſz. Igé-
ket, hol idegen föld tart minket?

Vay ha lenne még végre valo
ſabadſágunk, és iſmég hazánkban
lakáſunk, nagy ohaytáſſal honnan
el ki budoſtunk, akkor ſzűnnék
meg ſiráſunk.

Mind az által ha meg h laſſu-
dunk ſerelmünkben, hozzád Je-
ruſalem ſűvünkben, mi iobb ke-
zünkis tſonka-bonkává legyen, és
ſemmi iót ne teheſſen.

Es inyűnkhez bár legyen ra-
gadva mīj nyelvűnk, hogy ha ro-
lad el feletkezűnk, és ha te ked-
vesb és drágáb nem leſz nálunk,
hogy nem mint à minnen feiűnk.

Mert immáron nints nekűnk
ſemmi

semmi vigasságunk, kik az szám-
ki-vetésben élünk, hanem csak az
mit lelki dologokban tudunk, kit
a Szent Templumban hallunk.

Ez vilagnak mind el rothadan-
do jószág, álnokság öregbíti kí-
tsét, de bódog az ki Istenben veti
hűtét, iokban gyakorolja életét.

Könyörűly már te Ur Isten az
mi vóltunkon, bőségszot állj az á-
rulatokon, ellenségtünk mi reánk
hogy indullyon, fel indíttják
minden módon.

El pusztítak az mi lako édes ha-
záinkat, el ronták te szent Tem-
plumodat, azok örűlvén terhelik
mi kinunkat, meg tsufollyák nya-
valyainkat.

Miért szűvők hogy meg nem
esik barátinknak, nállunk kik so-
kaig

káig lakoztak, reánk inkább más
felől ők tamadranak, szomszédink
álnokok voltak.

De fizess meg te Felséges Isten
ezeknek, végét vessd az bünte-
tésnek, ellenségünkön mi velünk
örvendgyenek, kik igazan téged
hisznek.

Légyen annak az Mennyei
bóldog szerentse, legyen minde-
nőt áldot hire, ki Babylonnak
végre ezt meg fizesse, az mit ray-
tunk ő mivele.

Bóldog léssen kí raytad ezt
megtellyesíttri, hogy te magzati-
dat fel véssi, és az Kőfalhoz nagy
kemény fával veri, és el romlaso-
dat éri.

Ezt mŋ fávunk nem méltatlan
boszúra kéri, de Isten tanatsából
érti,

érti, mely ostorával Atya fiat megverí, az tűzre kell annak menni.

Ezt eneklé az Istennek népe régenten, ki nagy példa az mi údönkben, vagyon meg írva Soltar könyvnek rendiben, száz és harmincz hetedikben.

A L I A.

Ad notam: Malgáld meg mostan felfe.

KERlek és intlek mostan téged, az nagy Istennek ő szent képére teremtetet ember, hogy visely gondot üdvességedről örök életedről: Mert el iő az nap mely nap è világ tűz, miat mind meg ég.

Mely nagy felelem akkoron leßen, mikor az Christus az ítéletre el iövendő leßen, hogy mindeket meg hánnyon vessen, igazan itellyen: El iő bizonynyal az

Isten

Isten Fia szép menyegző felhőben.

Először pedig az szent Angyalok, az nagy szép szavu hangos Trombitat Eghben meg fuvallyak, kinek fávára minden halottak hamar fel tamadnak: Mert:

Nem kell akkoron senki aranya, sem szép ruháia sem gazdagsága, mert tűz meg emészti, de bődöglesen az ki most meg tér, Christus Urunk mondgya: Elő:

Elé hozatnak fám-tarto könyvek, kiből az Christus mindent meg ítélt, mindenek láttara, az titkok dolgok meg ielentetnek, akkor nyilván lesznek: Mert el:

Ott mit felellyek én bűnös ember, kihez folyamíam és esedezzem az én bűneimért, hol meg az iokis rettegést latnak, Christus Urunk előtt: Elő: Oh

Oh te Felféges hatalmas nagy
Ur, minden Uraknak tsak te vagy
Ura, Kirallyok Kirallya, kérlek
most téged, hogy űd vezitsed sze-
gény bűnös néped: Mert el:

Emlekezzél megh kegyelmes
Isten, hogy én érettem szent Fiad
adtad főrnnyű kénn vallasra, nagy
fáradtságot keserűséget érettem
benvedne: Eliő:

Kerlek én téged ne vess el töl-
led, az véghetetlen örökké valo
nagy keserű kinra, kérlek ne le-
gyen héaban értem szent Fiad ha-
lala: Mert el iő:

Tsak fohazkodom én édes U-
ram, mint Istenemhez, kegyes A-
tyamhoz, szent Idvezitőmhöz,
hogy légy kegyelmes segény bű-
nőshöz, meg térő bűnőshöz: El:
Nara

Nam meg botsatád a Magdol-
nanak undok fertelmes gonosf bű-
nösnek, te hozzád térőnek, és
meg halgatad Tolvay kérését ha-
lala ideien: Mert el:

Allas engemet a' iók köziben,
és válassz el ki gonoszok közül
Felseges Ur Isten, hogy lass enge-
met az Hívek közöt én édes Iste-
nem: El iő biz:

Síralmas léssen nyilván el hid-
gyed, számlalhatatlan sok embe-
reknek az Itélet napia, de nagy
vigasság és öröm léssen akkor az
Híveknek: Mert:

Ennekokaért intlek tégedet, I-
sten képére ékesítetett oh emberi
allat, hogy visely gondot űdvessé-
gedről örök életedről: El iő:

Ne vedd tsufsagra és siketse-
g-

T

re,

re, az nagy Istennek fenyegetését,
 áldot szent Igéjét, mellyet most
 néked sok iambor által bizonysa-
 gul hirdet: Mert el iő az Nap
 mely nap ez világ tűz miatt mind
 megég.

M A S.

Nota: Szeretlen rut dolog volt bűnnel.

IERlek Keresztýén ember hal-
 gald meg az iokat, mellyeket
 az szent Iras ádd nagy lelki iokat,
 mellyekkel vigasztalhad örökké
 magadat, és bódoggá teheted I-
 stennél magadat.

Io az Isten azoknak kik ő ben-
 ne biznak, és tellyes életekben
 hozza ragazkodnak, és az ő fűk-
 segekben hozza fohászkodnak, és
 minden nyavalyában tsak ő tölle-
 várnak.

Io az Istennek Lelke és gyönyörűséges, az meg rettent hívőknek felette szükséges, az keserves lelkeknek igen édesléges, és lelki begényeknek szűben üdvességes.

Io az Ur Iesus Christus Istennek bent Fia, tölle nekünk adatot az mi válttságunkra, ki az bűnben esteket hozzáia fogadgya, és kegyessen el hja poenitentiara.

Io az Evangelium Istennek beűede, Menyből alá hozatott adatot előnkben, Angyaloknak öröme, népeknek vezére: Es Isten Országára mutato Igije.

Io az Isten Orzága mely reánk árada, Christus által hozaték vidámulásunkra: Es az Apostoloktól teriede világra, hogy lenne Poganoknak világossagokra.

Io az Isten Törvénye és minden beféde, mely az embert vezérli az ő életében, hogy Istennek felelme legyen ő szívében, és lehesse ő neki mindenben kedvében.

Io az Keresztényeknek egymás szeretetek, az igaz Hűben valótista egyyességek, io az Atyafiaknak szép egyenességek. Es az házas társoknak köztiök békelességek.

Io az ember élete Istennek kedvére, és ő áldot nevének ditsőítése, és felebarátinknak ő segítségkekre, mindeneknek életében ő épületire.

Io embernek beféde melynek vagyon haszna, másnak io erkölcsére vagyon oktatása, Ezekkel egyetemben ott vigasztalása: mint a
iol főt.

iol főt éteknek vagy ō izi s'haſna.

Azért valaki akar iokban részes lenni, űdveſſeges életet magának foglalni. Nézzen ez ſent I-gékre, vegye iol eſébe, hogy lehetſen lelkének örök űdveſſége.

Díſírtéſſel Ur Iſten az magas Menyegben, te áldot ſent Fiaddal Chriſtusſal mindenben, Angyalí ſokaſſagnak ſenyves ſeregében, földön lako ſenteknek gyűlekezetiben.

M A S

KEReſztyének Iſtene te vagy hiveknek őrizőie, népednek kegyes vezére, mindeneknek gondviſelőie, ielents hatalmaſſagodat, és tarts meg az te luhaidat hogy láſſuk hatalmadat.

T 3

Si.

Síralmas nekünk kenyerünk,
 keserves minden életünk, bomszéd-
 dinktől bomszontatunk, ellensé-
 ginktől rontatunk: téríts meg min-
 ket Ur Isten, és láss mi hozzánk
 kegyelmesen, hogy el ne vesszünk
 bűnben.

Iusson eszedben régenten, A-
 tyánk hogy volna inségben, az
 Pogánfsághnak kezében, Aegy-
 ptombéli erőben: ki hozád az te
 népedet, el sokasítád itt ez földön,
 meg szaporítád őket.

UR Isten az te haragod, imé
 mostan reánk szállot: országunk
 meg pusztítator, te bent Templu-
 mod el romlot: tégy hozzánk ha-
 talmas Isten, könyörgünk neked
 keservesen, ne hadgy el vesszünk
 bűnben.

Olta-

Oltalmazd az te népedet, nyomorult keresztyénidet, fordítsd ránk kegyességedet, hogy lássuk te sz. binedet: Christus Iesusnak általa, kit nekünk adtál üdvösségre, tarts meg minket az hitben.

Mutasd imár hatalmadat, vég-heterlen irgalmadat: vedd el rollunk haragodat, távoztasd el Pogánokat: hogy szolgálhasunk tégedet, és dicsérhelessük te nevedet, tarthassuk bent Igédet.

Szent David az Soltar könyvben, keresztyéneknek képében, könyörgést tészen ekképpen, mihs kövessük őt hitben: hogy Isten az Poganságot, rollunk el vegye az foglást, és adgyon szabadtságot.

Psalms 30.

Nota: Reménységem vagy Istenem?

T 4

KI

KI Tisztítván Absolonnak, on-
dokfagát ő fiának, szép házá-
ból David annak, örül uy Ki-
ralyságnak.

Ez főt mondgya : Felsegedet,
áldom tsak én szent nevedet, ma-
gaftalom vezéremet, és ditsírem
Istenemet.

Gonosz akaromnak kedvét,
nem töltötted az ő fivét, ne örül-
ne raytam, lelkét, busítottad az ő
fejét.

Iehova Isten te hozzád, kiál-
tottam meg halgatád, könyörgé-
sem gyógyítottad, sebeimet s' io-
dat adtad.

En Istenem ki mentettél, az
halálból és éltettél, koporsóban
nem eytettél, élet után te viseltél.

Legyen ditsíret Istennek, Sen-
tikö,

ti között Felségének, áldassék neve, mindenek, tapsollyanak kegyelmének.

Mert szempillantás haragia, azt is kedve ottan váltja, irgalmassága ülttya, bent híveit vigasztallja.

Estve mikor történendik, hogi haragia nevededik, siralmunk hát találkozik: reggel szívünk vidámodik.

Sok iok között mikor űlnék, tündességekben nagyban volnék, minden dologom tündökölnék, minden ioban ugyan űbnek.

Akkor mondék én magamban: imé vagyok nagy sok ioban, hogy lehetne tántorgásban, állapatom tiszamásban.

Zálagod mert nállam vala,

T. 5. fep.

ſép áldáſod mint kőſíkla, engem
környékezet vala, erőſs' bátor-
ſagos volta.

Mihelt penig bűneimért, el-
fordítád ortzád azért, ottan én is
fel kedvedért, el rémülék hara-
godért.

Isten te hozzád kiálték, esedez-
vén igyen ſollék: io reménſégben
én lévék, Felſégedhez így kő-
nyörgék:

Uram Isten mi haſnod már, én
véremben ki tölled vár, ne hadgy
engem ó nagy kő.vár, az verem-
ben eſnem immár.

Romlot edényben mi haſon?
az por téged hogy imádgyon?
hirdeti hatalmaſon, igaffag hogy
nállad vagyon?

Uram Isten meghalgaffad, ke-
gyel.

DITSIRETEK. 443

gyelmedet hozzám nyuytsad, nekem segedelmed adgyad, légy velem és éltem áldgyad.

Nekem akkor siralmimat, örömfordítod bumat, az én keserves ruhámat, változtatod s' a' dód iomat.

Kegyelmes UR én szüntelen, hadáldgyalak dűtsőségben, dűtirielek örök Isten. Amen, harminczad Eneken.

M A S.

Nota: Botfásd meg Vr Isten Iffu.

LASs hozzzám UR Isten kegyelmes feneiddel, nyomorúságimban vigasztaly S'ent Lelkoddal, sok bosszúságimat hogy elvenvedhessem io lelki békessege.

Az te S'ent nevedet kiért örökké áldom, mert gyarlóságimat te

látod nyílván tudom, keferűségben ha sokáig tartasz, Felsegedet meg bántom.

De ideien kérlek Uram az te nevedért, lelkemben meg ne sérts, téged meg bántásomért, és az én szívemnek gyarlóságbol esett keferences sirásaért.

Oltsalmam mindenkör mert bizony csak te voltál, mind az óta fogva, hogy ez világra hoztál, sok nyomorúságbol meg szabadtottál, és mellettem forgottál.

Nints mostis énnékem kivűled segítségem, mert sem io barátim, és semmi nemzeiségem, nyomorúságomban ki mellettem fogion, hanem csak te Ur Isten.

Im ha nem nagy kîn volt ez világban vaiunnom, nekem nyava.
lyas.

DITSIRETEK.

445

Iyásnak gyámoltalan budosnom,
ilyen ártatlanul gonosz nyelvek
miat, nagy bídalmat vallanom.

Siralomtól semem immár meg
nem száradhat, ortzám barátim
köztt vigh kedvet nem mutathat,
mert mind hátra hattak, hanē tsak
egyedűl bíány engemet Ur Isten.

Akar mint titkollyam bánati-
mat előtted, de el nem reýtherem
előtted titkaimat, mert latod bí-
vemet, vezérled utomat, tudod
gondolatimat.

Aldlak téged Uram ha velem
azt miveled, hogy ellenségemet
semem lattára vered, mind ez vi-
lág előt, tóllők rám szánt gonoszt
ő feiekre téríted.

Rövid szoval Uram nyavalyá-
mat meg érted, én árva feiemet

T 7

igaz

igazságoddal mentsed, ellenségim
ellen a' Prokátorfagot, bent Fiad-
ért fel vegyed.

Az kiktől ok nélkül mind e-
zeket fenvedem, nyelvek nehé-
ségét most feiemen viselem, de bi-
zom tebenned, hogy meg mind-
ezeknek örömmel végét érem.

Sűvem mely szomorú életem
oly nyomoru, az én tekintetem
minden felé sanyaru, keservesen
lelkem testemben gőtrődik, mert
meg emésti sok bosszu.

Keserves bánattal ez verseket
hogy írák, sanyaru könyveket
leveleimet ástatom, el fogyot feie-
met ellenségim ellen az Ur Istenre
bizám.

Psalmus 8.

Nota: Régen vala az Nemes Persia.

Mely

MELY hatalmas az mi Urunk
 az Isten. Híre terjedt a nagy
 föld kereksegen, mert ki le-
 gyen ielenti Földön, Mennyen,
 feki egben, Sámolya a föld fineni.

Erős hatalmát mindenütt ie-
 lenti, az Eghet, Földet, valaki
 meg nézi, hanem tudta, már bi-
 zonnyal hiheti, hogy Isten vagyon
 és nagy, azt értheti.

Legnagyobb mivolta tetűk az
 Eghen, mert az fényes Egh ereie
 ez földön, az vizeken, minden te-
 remtetteken, éltet az Egh mind
 ennyi kereksegen.

Im hogy az Csetsemő gyerme-
 ket nézem, nagy böltsésségedet
 innét ismerem, Annya Csetsin
 mint neveled intézem, kislínből
 naggyá, mint téved itilem.

Nem mondhattya tehát az Isten-
telen, tsak ezt nézze, hogy
sohul Isten nintsen, minden állat
tsak ő feiën lőt legyen, tsak törté-
net az mi esik emberen.

Az Eghet, Földet, az Ember
tekintse, hogy Isten vagyon innet-
is ismerie, nem semmiből lőtt ez
mind valamivé, nem magától le-
szen kistsinből bőltse.

Gyermek kistsin vérből tsudán
fogonik, Annján belől kívül mint
nevekedik, vastaggá mindenben
mint öregbedik, nem Ember ki
ezen nem elmélkedik.

Immár mikor az nagy Eghre
tekintek, Napot Holdat, Tfillago-
kat el nézek, kezed fennyét, mi-
veit el szemlélek, az embert hogy
tekintem, így beféllek:

Az.

Az embert mely nagy tisztel-
tegre fogtad, mikor őtet teremted
és alkutád, mi dolog hogy ugyan
meg koronáztad, minden felet ez
földön magasztaltad.

Szent Angyalid közzé tsak
nem ültetted, földi Királyá és I-
stené tötted, vadon, barmon, ha-
lon Urrá emelted, minden lelkes
állaton fel tisztelted.

Isteni Lelket ő belé bortsáttál,
kit ő néki te magadból szakasztál,
te mindenkor oly igen rá gondol-
tál, minden dolgaímban te igaz-
gattál.

Serény Lelket és efest belé ad-
tál, kivel egyaránt áll az Angya-
lokkal, kivel nagyobb minden-fele
állatnál, teste fírint kissé az An-
gyaloknál.

Temerdekifok iot ez mellett
adtál, hogy ellyen birion ennyi
fok iovaddal, gyönyörködgyék
minden gazdagfagokkal, summa
berint ellyen nagy Urasaggal.

Ezeket hogy látom igen tsudá-
lom, én Istenem te rollad én azt
vallom, nintsen olly föld, világ, h,
bizonnyal mondom, hol ne hin-
nék hogy Isten légy azt tartom.

Nyoltzad Eneken szent Da-
vid ezt mondá, teremtsről az I-
stent magasztalá, Emberekre mely
gondgya volt azrlátá, mi állat az
ember azon tsudála.

A L I A.

Oratio Domini nostri Iesu Christi

MI Kegyes Atyánk kit val-
lunk Hitünkben, légy se-
gitseggel ily nagy bűkségünkben,
építs

DITSIRETEK.

451

építs meg minket mi természetünkben, ki vagy Mennyegeben.

Az te bent Neved szenteltetek közöttünk, ne uralkodgyék hamisság közöttünk, az te bent Igéd hirdetteitek közöttünk, hogy el ne vessünk.

Iőjön mő közöttünk az te szent Országod, tsak te biry minket bünső fiajdat, esmérhesük meg az te bent Fiadat, Christus Urunkat.

Ne legyen bennünk ördögnek országa, ne birion minket az bűnnek soksága, szálljon mi közöttünk Hűtnék igazsága, meg tisztulása.

Természetünket ne hadgyad követnünk, akaratodat építsed mi bennünk, hogy mindenekben te néked engedgyünk, ne hadgy el esnünk.

Mi

Mŋ Kenyerŋnket minden na-
pít adgyad; adgy io Feiedelmet,
marhánkát meg áldgyad, és min-
denekben testŋnket táplállgyad, és
óltalmazgad.

Meg borsasd nekŋnk gonosz
bŋneinket, álnokságinkat, hűtör-
lenységŋnket, végy ki közzŋllŋnk
minden irigységet, és gyűlöltséget.

Es ne vigy minket gonosz kí-
sértetben, ne hadgy el vesŋnŋnk a
mí bŋneinkben, óltalmaz min-
ket ne esŋnŋnk kétségben, őrdög
kezében.

Sabadits minket minden sok
gonosztól, bŋntől, őrdögtől, min-
den álnokságtól: elleniséginktől,
hirtelen haláltól, és kárhozattól.

Dűtsőség néked Menyben ő-
rök Isten, ki mi hozzánk vagy en-
gedel-

DITSIRETEK. 453

gedelmességel, halgals meg minket itt è könyörgésben, áldgy meg Hűtünkben.

E A D E M.

Nota: Néked mondok ditsiretet.

MI Atyánk kí vagy Meñyegben, te fiaid Bűkségünkben, hozzád kiáltunk ez testben, hiszszük meg halgatsz kértünkben, mert Atyai kegyességben, vagy hatalmas Istenességben.

Szenteltessek te Szent neved, az az, esmériünk meg téged, adgy mi nekünk igaz Hűtőt, hitnek ielét, io életet, bennünk lakozzék sz. Lelked, tiszteltessek Istenesged.

Iőhőn hozzánk te Országod, kedves Evangeliomod, Idvezítő Szent Christusod, kiben örök böl dogfagod, adgyad te Szent aiandé kod,

kod, őrdögötöl vedd el orfagod.

Legyen te fent akarated, tart-
hassuk parantsolatod, mint Men-
nyei fent Udvarod, tellyesíti aka-
ratod, mñs tehessük mondásod, el
fenvedhessük ostorod.

Mindenapi Kenjerünket, min-
den testi búksegünket : hű főlgát,
io Feiedelmet, egyyességet, békes-
séget, io házastársot, bőséget, ad-
gyad nekünk ma ezeket.

Es bocsásd meg bűneinket :
mint ellenünk vétetteknek, mñ
meg bocsáttuk bűnőket, kí erőf-
síti hűtünket, és bátorítsa lelkün-
ket, hogy meg engetted bűnün-
ket.

Ne vigy minket kísértetben,
testnek, őrdögnek törében, ez vi-
lág dütsőségeben, kétségben, e-
retnek.

DITSIRETEK.

455

retneksebben, hitleneknek bü-
nében, ne hadgy el vesznünk e-
zekben.

Sabadíts minket gonosztól, ör-
dögnek tsalárdfagától, kárhoza-
tól, hamissagtol, drágasagtol, Dög
haláltól, Kórsagtol, háborúsagtol,
mind testi lelki gonosztól.

Mert te vagy hatalmas Isten,
Uralkodo örök Isten, kegyes és ir-
galmas Isten, ki minket könyör-
gésünkben, meghalgattál bűnké-
günkben, azért bizván mond-
gyuk, Amen.

A L I A

DE E A D E M.

MI Atyánk ki vagj Mennjeg-
ben, kik vagyunk esmére-
redben, azt parantsolád mŷ né-
künk, hogj mŷ egymást ferelsűk,
Atyánk.

Atyánknak tégedet valjunk, nagy
bizván néked bízhatunk, fivün-
ket bátoríthatjuk.

Megbenteltessek te Neved, és
megtarts te bent Igédet, hogy sz.
életben élhessünk, benned min-
nyáian bízhatunk, igazán hogy
mi élhessünk, pokoltól szabadul-
hatunk, Atyánknak téged mond-
hatunk.

Már iőjön te bent Országod,
lakozzék bennünk mondásod, az
az, te hatalmasságod, mert az go-
nos őrdög mérge, minnyáian két-
ségben vinne. Megtörd bennünk
az haragot, és adgyad te bent Or-
szágod.

Es legyen te akaratod, mint
Menyben Földön befeded, adgy
vigasságot mi nekünk, kik igen
meg

megh nyomorodtunk, ördögtől,
gonosz embertől, pokoltól, hűtöt-
len ségtől, nagy sok eretneksége-
ktől.

Adgyad nekünk Kenyerün-
ket, mindennapi életünket, lelki
testi szükségünket. Megh őrizz
minden gonosztól, éhségtől és Dög-
haláltól, hadaktól és fősvenyiség-
től, nagy sok forgalmatosságtól.

Botsáld megh mi bűneinket,
mert igen rettentnek minket: mi-
képpen mijs botsatunk, az kiktől
mi meg bántatunk, hogy egyene-
sek lehessünk, tégedet igen szeres-
sünk, és egymást ne gyűlölhessük.

Ne vigy minket kísértetben,
de meg tarts esméretedben, Isteni
Szent kegyelmedben, mikoron ör-
dög meg kísért, hamisra minket
V kén-

kénferít, pokollal, bűnnel háborít, te neved minket szabadít.

Szabadíts minden gonosztól, meg őrizz veszedelemtől, minnyaián örök haláltól, mi halálunknak idején, minket akkoron vigasztalj, bódogok köziben számlály, te hozzád minket be fogadgy.

Hadd megh Atyánk vallásunkat, enged meg könyörgésünket, az Hűtben erősíts minket, hogy mi kétségben ne essünk, fogadásodban bizhassunk, nagy vigán énekelhesünk, Ament te néked mondhasunk.

A E I A

Nota: Régtől fogván támaszkodtam.

MENynek Földnek ditsőséges Királya, mi Urunk Iesus Christusnak szent Atya, láttuk
 hogy

hogy Felsegednek nagy haragia,
fel geriedt ellenünk mi romlá-
sunkra.

Mert nem csak külső iovain-
kat vöd el, éghi rettenetes nagy kö-
esökkel, kiket áldásodbol rendel-
tél volt el, nekünk táplálásunkra
bőltfességgel.

Hanem reánk im idegen Nem-
zetet, kinek karia erő és Pogán
népet, fel fegyverkezettél hogy
rontson minket, kegyetlenül ont-
sa ki mi vérünket.

Megh érdemlyük Uram te o-
storodat, sőt ennélis érdemlenénk
nagyobbat, mert el hadtuk szent
parancsolatodat, nem tekintyük
hosszunk nagy io voltodat.

Szolgáidnak io intesét tsufol-
tuk, szent nevedet mind földig le

tapottuk, tölled el vőt iokért nem
bőtsüllöttünk, azért méltán bu-
sultodban bűnhődünk.

De könyörgünk Uram gyar-
losaginkat, meg tekintvén Atyai
is voltodat, ne légy hozzánk ke-
mény, és ostorodat, ne teriezd bű-
nünk szerént haragodat.

Emlekezzél hogy magadat a-
karod, nem csak hatalmas Urnak
hivattatnod, hanem kegyes A-
tyánknekis mondatnod, hogy lás-
suk meg Atyai kegyes voltod.

Mert ha mindent érdeme sze-
rént büntetesz, ki hol maradhat
meg ha bűnért fizet? hol tetstik
meg irgalmad ha ugy siet? mel-
lyet ezer izigis ki teriesthet?

Ne vess el színed elől ne rekesz-
ki, hogy legyünk irgalmaslagod
lato-

latoji, könyörülethezgednek edényi, hogy nem boszku állásodnak példái.

Látod Uram az kegyetlen Pogánnak, ránk dühűt kevelységet ellensegnek, ki mindent fel fuvalkodva kariaának, tulaydonit tsak az ő ereiének.

Az te bent Fiadnak nagy megtosagát, nekünk világossagunknak nagy voltát, akaria földre letapodni nevét, és semmivé tenni kén.fenvedéset.

Mitsoda leszen onnat ditsőséged, az ő io berentséiekből te néked, kik a' diadalomért nem te néked, hanem hamissan áldoznak ellenned.

Ki ditsir közzüllők téged az iokért: mi raytunk engedet győ.

zedelemért, sőt bent neved ugyan
káromlyák azért, az Christus méltoságát rontyák azért.

Mert azt mondgyák hogy ray-
tad diadalmat, nem mŷ raytunk
vőitek erőfs hatalmat, de kegyel-
mességedből mutasd módgyát, fa-
badíts ronts meg Pogannak hatal-
mát.

Es ha mostan az ostromt el téri-
ted, háládassal fel magastalunk té-
ged, űep dűsereteket mondunk te
néked, minden iót tsak tulaydo-
mítunk néked.

Miért hogy elménknek tulay-
dontságát, ismériűk erőknekis
kűsded voltát, nem álhattyuk el-
lenseg dűhős voltát, Felsőgednek
váruuk minden őltalmát.

Könyörűly Uram mŷ raytunk
könyö.

könyörűly, és ne very busultod-
ban hanem fárnnyul, vigy minket
ellensegűnkre vidámul, térülhes-
sűnk ha akarod ostorul.

Az benned bizokat ne hadd
könyörgűnk, benned nem bizok-
nak kezekben kerűnk, ne hadgy
tellyességgel bogy el borullyunk,
hogy ez után terti hozzád megh-
tudgyunk.

Mert ha nézzűk az Egnék ma-
gasságát, és az Földnek sötétséges
mely voltát, nem találunk nálad-
kül bizodalmat, akar hova fuslunk
több diadalmat.

Ditsirtelessék az Felséges UR I.
sten, szent Fia által örökké Men-
nyegben, ki sz. Lelkével az nagy
dűtsősséggben, Senti közöt vigas-
tal nagy örömben.

Mikor Sennacherib az Ierusalemet, megh szállotta valahánnya nagy erejét, az fent Ezechias nézi tsak Istenét, és úgy várja belől népe segítségét.

Az Isten mŋ nekünk gondviselő Atyánk, bátorsága velünk sz. szemei reánk, sok inség hatalom noha siet reánk, óltalmat de vehet tölle édes hazánk.

Nints felelmek azért ő követőinek, ám bár az hegyek is meg repedezzenek, és a földek ugyan ingani kezdgyenek, kik Tenger fenekén vízben fedettenek.

Mint az meg haragut szél-vefek és habok, kik az part hegyeket mosni hatalmasok, és Sárrá az erőse

erős földet el aſſalok, ellenſégnek
imé fándékok olyanok.

Oh te nagy Uraſag tsak te ma-
radgy velünk, fépítſte Vároſod
tarts meg Uram nekünk, annak
ſzép vizei mind elegek nekünk,
mert te ſzent kegyelmed közli ma-
gát velünk.

Megh kedvelted Uram az te
Egyházadat, és annak közepinn
lakni lakáſodat, azért ſzent Sere-
ged hűja hatalmadat, meg nem tá-
torodik vária óltalmadat.

Im futkoſnak igen láttjuk az
hitlenek, orſágok de hamar bom-
lik ő nékiek, mert mikor fel űvöle
Iſten ő ellenek, földön ſem leletik
meg marado helyek.

Az Szenteknek URA Seregek
Iſtene, mŷ pártunkon vagyon ál-

Ijon ő ellene, ki árthat minékünk:
vár az ő fent neve, Iacobnak fiain
kedve segítsege.

Nagy lok tgle népek mind ide
gyűlletek, hirdetteftek az Ur fent
Neve köztetek, Ió-voltára, hatal-
mára tñ nézzetek, mert lám drága
afudát ferze közöttetek.

Az sűtű hadakat földre le vá-
gatá, és az megh haragut népet el-
oflatá, immár Sennacherib fegy-
veres' tábora, mind meg fegyene-
dek lok szekeres hada.

Szaz nyolczvan-ötezer embe-
rét ott hagyá, kit egy enel az UR
Angyala tlapdofa, nagy fegyen-
ben Király hogy haza falada, ön-
nőn fiainak általa meghala.

Erről nagy bizonyos szozatot
ád az Ur, hogy nállánal egjéb nem
lehet.

DITSIRETEK. 467

Lehet olyan Ur, ki mindezt világot
néppel egyenben bír, bõlts, io,
mindenhato, õ csak egyedül bír.

Ez az Mennyei szent Angya-
lok Istene, mi nékünk is ezen föld-
iek Istene, kiknek kellemetes Sz.
Fia érdeme, nálunk tisztelőtes le-
gyen azért neve.

Ezt az Hívek előtt az Choréh-
fiái, az Templumban járó fő Pa-
pok iffiái, éneklek mikor el iötte-
nek Innepi, az negyven hatodik
Eneket illeti.

A L I A

Nota: Háborúsága David Királynak

Mikoron Sido nemzet tartat-
tának Babyloniában, az Me-
diai Nagy Dariusnak erőls fogsa-
gában, az szent Daniel ily könyör-
gést tön az ő nagy sirtában:

V. 6

Néke

Néked könyörgünk Menybe-
li Isten alázatos fűvel, ki Uralko-
dol Mennyen és Földön nagy ha-
talmassággal, rettenetes vagy mi-
kor meg ítélsz minket igazsággal.

Te mind örökké abban megh-
maradsz az mit egyſzer mondasz, és
semmi okkal az te kötésed mellől
el nem állasz, de az kik téged hiven
szolgálnak, tsak azokhoz haylasz.

Igen vétkeztünk nagy álnok-
ságot töltünk te ellened, Istenteie-
nül járánk mindenkör Uram te e-
lőtted, soha nem tudánk mi sem-
mi ióban engedni te néked.

Mely igen sokszor küldötted
hozzánk az te szolgálodat, de meg-
űtáltuk és nem halgattuk te Profe-
tádat, semminek véltük te üdvös-
leges parantsolatodat.

Menj

Menyit szoltanak te szent Nevedben az mŷ Kíralyinknak, Fiedelminknek, Tisztartoinknak, az mŷ Atyáinknak, de soha nem lón helye mŷ közöttünk az te mondasídnak.

Azért te néked méltán mondhattuk Uram hogy igaz vagy, és nem mondhattuk hogy törvénytelen mi nekünk rontonk vagy, senki nem mondgya hogy okánélkül te bossú álló vagy.

Miénk Ur Isten az szégyenkedés és ortza pírulás, méltán érdemlyűk hogy reánk álllyon minden bídalomság, mŷ nemzetünkben minden nép között hogy legyen káromlás.

Nagy budosagra meg tsufolásra iutatád ügyünket, mind ez vil

lagnak sok határáig el oltatál min-
ket, minden nép között úttalyák
pókkik mi nemzetiségünket.

Mégis azt mondgyuk hogy
pirokodás legyen mi orizánk-
nak, mi Királyinknak, Fejedel-
minknek, a' mi Atyáinknak, mert
nem volt vége ellened valo sok-
álnokfaginknak.

Te néked pedig Felféges Isten
legyen irgalmassag, mi hozzánk
valo nagy szerelmedért legyen há-
láadás, mert noha néked ellened
lártunk, de mégis el nem hadf.

Tudgyuk hogy soha mi nem
engedtünk az te tanátsodnak, és
helt nem adtunk te törvényidben
úvalo mondásidnak, semmi betsül-
tet nem volt mi tőlünk te Profe-
sáidnak.

Egész

Egész Izraél mind áltál hága az
te törvényedet, tölled eltérvén,
elő nem vővé a' te befedidet, mel-
tán bortsáttad azért mŕreánk az
nagy vefedelmet.

Mind bé tőltötted az mi feiŕn-
kőn fenyegetésidet, nagy átkaidat
ellennünk valo sok eskűvésidet,
mint fent Moyses az te hű ſólgád
ſolított meg minket.

Reánk támasztád az te Igédet
az mi bűnünk ſerént, és mondáſo-
dat bé tellyesítéd igazságod ſze-
rént, azt nem mondhattuk hogy
nem lőtt volna az érdemünk ſze-
rént.

Elől találá mŕ Biráinkat az te
ítéleted, mert igazsággal nem va-
la bennünk az te ſzent ſegetmed,
nem forog vala mŕ ſzemünk elől.

te igaz törvényed.

Im mely kárt tőnek keresztény-
ségben mind az Magyar népnek,
soha nem volt így Eghalatt dolga
valamely nemzetnek, mely nagy
szertelen veszedelmelőn az Ma-
gyar nemzetnek.

Im már mind bé tölt az mitt ré-
gen folt Moyzes Profeta, tsak mi
feüünkön bé tellyesedék, az mit I-
sten monda, tsak ennél inkább meg-
ne rontana az ő nagy haragia.

Meg sem köhyörgünk esede-
zéssel az Ur Isten előtt, alnoksa-
ginkbol hogy ki térhetnénk, az
Ur Isten előtt, és megérthetnők ő
igazságát mi romlásunk előtt.

Sietve hozá ránk az Ur Isten a
nagy veszedelmet, mert az Ur Isten
mindenben igaz, senkinek nem
ked-

kedvez, az kik befédet semminek
vélik ő fent Felségének.

De mégis kérünk Ur Isten téd-
ged az te fent nevedért, ki Aegy-
ptomnak földéből régen ki hozád
népedet, és hatalmason fel magas-
talad hiredet nevedet.

Noha vétkeztünk, és életünk-
ben néked nem engedtünk, de
nagy UR Isten igazságodból kö-
nyörűly mi raytunk, terien el im-
már az te haragod ne maradjon
raytunk.

Ments meg immáron mŷ nem-
zetünket a' te haragodtól, vegyed
ki immár te híveidet az nagy pus-
taságból, könyörűlj rajtunk Menj-
beli Isten irgalmaságodból.

Mi bűneinkért és Atyáinknak
fok gonossagokért, méltán szen-
ved.

vedgyűk ez veszedelmet az sok álnokságért, méltán bídalma minden szomszéd nép minket mind ezekért.

De halgassad megh örök Ur Isten mŷ imádságinkat, mind szolgáidnak ne vessed hátra ő kiáltásokokat, meg ne utálljad könyörgőnk néked az mi bízottunkat.

Haytsle mi hozzánk Atyánk Ur Isten az te fűlejdet, nŷd fel immáron könyörgésűnkre az te fejedet, és tekintsd meg kértűnk tegedet nagy veszedelműnk.

Tekints meg immár az magasból az te híveidet, kinn segítségűl csak az te áldot neved hívatarik, az veszelem idei én tölled segítség váratik.

Nem hánnjuk elé könyörgésűnk.

sűnkben mi imádságunkat, és te elődben mi nem támaszjuk mi iámborságinkat, hanem csak az te vég-hetetlen nagy irgalmasságodat.

Hatgass megh Uram, légy engedelmes, Uram légy kegyelmes, ténnen magadért Urunk Istenünk ne légy kéfedelmes, az te nevedért az te népednek légy immár kegyelmes.

Dírsíret legyen az magasságban az Mennyei Urnak, ki építő és nagy óltalma az ő népeinek, mert meg kegyelmez ő iövendőben az ő híveinek.

Psalmus 144.

Nota: Irgalmazz Vt Isten immár.

Minden állat dírsir Ur Isten tégedet, féli és rettegi fenyegetésedet, és fel magasztallja te sz.

Felset

Fel ségedet, azért én is áldom az te
Szent nevedet.

Mert te igazgatód minden dől-
gaimat, vifeled az Hadban ügye-
met, gondomat, forgatód kezem-
ben az hartzon fáblýámat, te ta-
nítod vini az én uyjaimat.

Tsak te benned vagyok min-
den bizodalomom, te vagy én Iste-
nem az én diadalomom, te vagy bá-
torlagom, én erőss Kő várom, tsak
te vagj Paísom, bizonyos óltalmō.

Kezemben adod meg én ellen-
segimet, ki mostan el hordgya é-
des nemzetemet, szertelen pusztít-
tya fűs síros földemet, gyakorta
le vágja erős vitézimet.

Menyi sok iót tőttél Uram már
én velem? te sz. Fel ségedtől hon-
nan érdemlettem? én halando bű-
nös

nős tölled tiszteltetem, sok aian-
dékidat mert naponként vettem.

Ióllehet megh bántor az én A-
ryám téged, és nagy sok bűnökkel
káromlott tégedet, minden nem-
zetsegem verkezet ellened, én is
sok bűnökkel bántottalak téged.

De ha teremttétél ő bűnös vé-
rekből, ez világra hoztál te nagy
io kedvedből, meg mentettél en-
gem ördögnek kezéből, mikor ki-
tíftitál az én bűneimből.

Nem szégyenlem Uram rollad
emlekeznem, mindez világ előtt
benned ditselkednem, minden ál-
latokkal tégedet ditsernem, lelki
testi iokat tsak te tölled kérnem.

Tudom mint az árnyék el mu-
lik életem, minden tehetsegem és
selekedetem, mint az szép folyo-
viz el

víz elmulik én töllem, de mégis
könyörgést haly Uram én töllem.

Ha te minket tartasz te örökse-
gednek, az Christus Iesusban vá-
lasztot népednek, ne adgy marta-
lakra az idegeneknek, kik mind
aző vadnak, hogj meg emésszenek.

Noha meg érdemljük az ostrom-
te tölled, mind azáltal minket ha-
el vetés elölled, és az te népedet ha-
meg nem kímélled, hanem fottig
őket mind az földhöz vered.

Mit fognak mondani ez Po-
gánok rollad? az nagy sok károm-
lást Uram osztán halljad? oltal-
mazni az te népedet nem tudad,
az ő éh torkokbā azért tasítottad.

Nem mondgyáké Uram ezt az
hitlen népek? De vallyon s' hova
lőtt most az ő Istenek? Mi remén-
segünk.

fegünkért tsufolnak bennünket,
és az mi hitünkért meg pökdös-
nek minket.

Kegyelmez még azért az te se-
regednek, kit sok nemzetsegek
most környül vörtenek, mint az
tenger vize minket mayd el nyel-
nek, ha fent Felségedtől meg nem
rettentetnek.

Tekints reánk immár a' magas
Mennyegből, mutasd meg maga-
dat irgalmassagodból, az te hívei-
det ments ki az rabságból, az Po-
gán népeknek ő vas ígáiokból.

Te adsz diadalmat a te Királyid-
nak, te adsz békefféget az ő tanátsi-
nak. Légy vezére azért az mi Ki-
rályunknak, légy bátorítóia az ő
Hadnagyiinak.

Veddel bátorságát mi ellense-
günk.

günknek, ronts meg ereieket az
Pogán népeknek, mutassad maga-
dat mi Feiedelmünknek, erős
Hadszeregyünknek és mi Vezé-
rünknek.

Hogy megh menekedvén az
nagy ellenségtől, téged dít sirhes-
sünk mi tellyes sívünk ből, néked
halát adgyunk lelki nagy öröm-
ből, mint kiker ki vöttél ennyi sok
inségből.

Es az mi magzatink te néked
elgyenek, szent es méretedben fel-
nevedgyenek, te Szent Egyhá-
zadda mind épülheszenek, az ör-
ök életben hogy veled legyenek.

Enged éppíteni romlot háza-
inkat, fordítsad örömré mi sok si-
ralminkat, szaporítsad Uram min-
den jószáginkat, és uyíts meg im-
mar az mi napainkat.

Ez.

Ez világ fiait azt mondgyak
böldognak, az mely népnek ezek
test férént meg vadnak, de mi Ke-
reftjének azt tartjuk böldognak,
az kik az hatalmas UR Istenben
biznak.

Az fent David Király így kö-
nyörög vala, hogy ellenfégével
femben megyen vala, kik ellen ol-
talma tsak az Isten vala, S az negy-
ven negyedik énekében hadta.

M A S.

2. Sam. 24. Nota: lövelléggy velünk Vre

MI URunk Iesus Christusnak
szerelmes Attya UR Isten,
kérünk szűnnyék meg immáron,
ez világon nagy haragod, mint
fent David idejében.

Ki fent ígèreted ellen el küldé
Ioab Hertzeget, hogy meg szám-

X

lale

lálná Országát, sámát venné az Sídoknak, ki ezt mondá a Davidnak

Az Felseges nagy UR Isten, meg sokasítja népedet, miért akarod ezt Uram? bizony meg büntet az Isten: de David ezt nem gondolá.

El méne azért a Hertzeg, nagy buval és nagy bánattal, kezdé az népet számlálni, meg haraguvék az Isten, és meg veré az Sídokat.

Monda az Szent David Király, bizony én igen vétkeztem, botsásd meg nagy UR Isten, segény szolgáltnak bűneit, mert én vétkeztem ellened.

Imé az Felseges Isten, hozza botsáta Profétát; azt mondgya néked az Isten, ez háromban tégy válaftást, valamellyiket akarsz?

Az hét

DITSIRETEK. 483

Az hét egész esteideig, akaro-
de hogy büntessem, Országod az
nagy ehseggel : avagy három hol-
napiglan, ellenesged kezében legj.

Avagy hogy harmad napig-
lan, Dög halál legyen földedben,
és az Istennek Angyala tsapdosta
az te népedet; lássad azért mit a-
karst most :

Monda az bent David Kiraly,
minden felől raytam halát, de iob
énnekem hogy essem az nagy I-
stennek kezében, hogy nem mint
ember kezében.

Mert ő természeti berint igen
irgalmas kegyelmes. hogy è mon-
dást el végezé, az Isten a Sidosag-
ban mindgjárast Dög halált berze.

Es tsak egy nemzetseg között
hetven ezeren halának, el bortsat-

tarték az Angyal Ierusalem Városába, hogy ottis halált szerzene.

De mielőtt az haragos Angyal, őket üldöznie kezdé, könyörüle az Ur Isten, és azt mondá az Angyalnak: elég hadgybékét ő nekik?

Szent David látá az Angyalt, az Eghalat és Föld felet; ő kezében egy éles Tőr, monda David az Istennek: En vagyok a' ki vétkeztem.

Fordullyon reám haragod, és az én házam népére; monda ő neki az Angyal: meg kegyelmezet az Isten, semmit ne fély David Kiraly?

Kérünk mijs nagy Ur Isten, irgalmas, szent erős Isten, halhatatlan, Idevezítő, és nagy tűrhető Ur Isten, bűnnyék meg a' te haragod?

Azért

DITSIRETEK.

485

Azért mostan emlekezünk, régen tört kegyességedről, mert mostis ugyan azon vagy, nem kisebb az te hatalmad, halgasd meg könyörgésünket.

Ur Isten ki meg hofífabítád Ezechiasnak életét, hofífabíts meg kérünk téged, mi nekünk is életünket, hogy bűnünkben meg térhesünk.

Halálos bűnben ne esünk, bűneinket sirathassuk, hogy te veled uralkodgyunk, Christus Iesussal örülljünk, mind örökkül és örökké.

Psalms 41.

Nota: Igaz látó bent Vr Isten, hald.

MINT kívánczik az Sarvas, az Kút-feiekhez: az én lelkemis úgy az Ur Istenhez, te hozád Ur Isten életnek Kút-feiéhez.

Igen szomiuhozot én lelkem,
az Ur Istenhez, mikor jutot élet-
nek Kút-feiéhez, és meg ielentet-
vén, Istennek ferelméhez.

Kenyerim 'voltak énnékem
köny-hullatásim, es eñel nappal
az én ohaytásim. Hol vagyon I-
stenem? azt kérdik ellensegim.

Lelkemnek ezt meg említvén,
vettem sirásban; mert én megyek
tsudálatos haylékban, az Ierusa-
lemben, Istennek fent házában.

Oly nagy vigassagos főban, és
ditsíretben, Isteni vallásban és tisz-
teletben, lakozo fentsegben, An-
gyali éneklésben.

Siralmas és nagy főmoru vagy
te én lelkem, mire vagy te nagy
főmoru énnékem? Mire hogy há-
borgat engemet, oh én lelkem?

Tsak

Tsak bizzál nagy reménfeggel, az Ur Istenben, mert meg benne bizom nagy reménfeggel, az elő Istenben, és én Idvezítőmben.

Háborodot meg én lelkem, én bűneimben, azért emlekezem én most ezekről, Iordannak földéről, én fámkivetésemben.

Az Izent aláztatosságról, Hermon kishegyéről, Istennek házat ohaytom nagy méfűl, mélyfeg híj mélyfegget, sok fentek befédeben.

Szinte miért te ennyire hogy feleytél el c mert én most megyek nagy keferűfegre, mikor ellenfegem, űldöz kegyetlensfeggel.

En ifontaim hogy mikoron, mind meg rőtatnak, akkor ő k engem meg káromlanak, az én ellenfegim, kik engem háborgatnak.

Ezt mondá az David Király,
imádságában, Istenhez való nagy
bizodalomban, háborúságában,
negyven két Psalmussában.

A L I A.

Nota: Warum betrübst du mein?

MIRE bánkodol oh te én bű-
vem, törőd magadat olyan
igen, im az testi iokért? Bizzal
csak az Ur Istenben, ki uralkodik
Mennyegben.

Nem hágy téged az nagy Ur I-
sten, tudgja ő minden bűkségedet,
mind ez világ övé, bizzal minden
nyavalyadban, csak az egy nagy
Ur Istenben. -

En Uram és én Istenem te vagy,
Fegénj szolgádat engemet, ne hagj,
oh én édes Atyám, én te szegény
szolgád vagyok, senkihez bizni
nem tudok.

Az

Az gazdag bizik az ő kintse-
ben, de én bizom csak az egy Isten-
ben, noha fegény vagyok, mert a-
ki ő benne bizik, soha megh nem
tsalatozik.

Illyes Profetat valljon s' ki tar-
tá, mikor sokáigh első nem vala,
az drága üdőben? Egy őzvegy
Asszonyhoz méne, ki néki gond-
gyát viselé.

Egy Fa alatt ő el alut vala, mi-
kor az Angyal hozza ment vala,
ételt hozot vala, kivel negyven
napig éle, míg fel méne Horeb he-
gyére.

Az Danielről sem felelkezék,
mikor veremben bé vetteték, az
Oroslanoknak, de ő néki eledelt
küldé, fogáiatol Habakuktol.

Ioseph Aegyptomban el adat-
taték,

raték, Kiralytol fogva tartattaték
 ő iámborságáért. De az Isten ám
 ki menté, Aegyptőben Urrá tévé.

Nem hagyá az Felseges Ur I-
 sten, az három Iffiakat hogy meg-
 eghnének eghő kementzében, de
 az Isten ám ki menté, és őket ép-
 pen megtartá.

Oh Ur Isten mostis azon vagy,
 régi hatalmad oly igen nagy, kér-
 lek engem ne hadgy, ad meg lelki
 búkségemet, és áld meg én glete-
 met.

Nem kérek tölled én gazdag-
 ságot, az mi búkségem azt íol tu-
 dod, és mindeneket tuds, de fő-
 képpen arra kérek, hogy én te ve-
 led lehessék.

Valami ez világon vagyon, A-
 raný és Ezüst, vagy egyéb marha,
 akar

akarm legyen az, tsak egy kevés ideig tart, és ldvességet nem adhat.

Nagy hálat adok Uram te néked, hogy értenem adtad mind ezeket, az te szent Fiadért, adgy tsak végig meg maradást, és üdvességes kímulaft.

Psalmus 37.

Nota: Drága dolog az Vrlstent;

NAgy bánatban David mikor
ron vala, bűneitől hogy meg
ijedet vala, Isten haragiát feiën lát
tya vala, azért hozzá ilyen kö
nyörög vala:

Uram ne fedgj meg engem ha
ragodban, ne oltorozz erős busu
lásodban, ne ítely meg kemény i
gassagodban, mert nem lehet ele
tem Országodban.

Kezeidet én el nem viselhe

tem, sok ostorídat már nem szenvedhetem, mérges nyílaiddal kefergettetem, kí miatt így en mayd meg eméſtetem.

Tzélul vettél engem az ellenſégnek, kik mindenkör tsak reám lövödőznek, sok nyílakkal annj-ra el taglottak, ſemmi épséget teſtemben nem hadtak.

Nínts ſűvemben ſenkihez re-ménſégem, tsontaimban ſohult nínts békeſſégem, sok bűneim meg eméſtenek engem, ha kegyel-med elől nem veſen engem.

Alnokſágim ſeiem fellyűl hattak, minden tetemimet őszve rontották, és ſűvemet igen el buſították, ez nyavalyát bűneim reám hozták.

En Iſtenem im melly nyomo-
rult

rult vagyok, gyjel nappal buba-
bánatban vagyok, ör vendetes na-
pot immár nem várok, azért min-
denkoron somorun iárok.

Nints senki gyógyítóia sebeim-
nek, semmi orvossalaggal nem kö-
tőztetnek, io barátim engem meg
gyűlöltének, minden Atyám-fiaji
meg vettenek.

Ezek nékem iomat kívánnják
vala, de már mostan feiemre tör-
nek valo, semben sepet énnékem
folnak valo, de más felől hálót vet-
tenek valo.

En ő-nékik azért gonoszt nem
szóltam, fenyegetéseket mind el-
halgattam, mint egy Bárány sen-
kinek nem ártottam, igazsághoz
mindenkort támaszkottam.

Sokan vélík hogy én szólni

nem tudok, mert nyelvemmel sen-
kit nem rágalmazok, bőszen állást
az Istenre halasztok, igaz bírót ő
ellenek támasztok.

Segítseget én nem várok sen-
kitől, hanem csak te tölled én Iste-
nemtől, téged vetlek mindenkor
én Paisul, azért én nem felek az el-
lenségétől.

Te felelsz meg Ur Isten én éret-
tem, tudod hogy igazságban törté-
kettem, noha mostan haragod ér-
demlettem, óltalmomat én tölled
reménlettem.

Ha tántorodásom nékem törté-
nének, az ellenséghnek én csak
tsusia lennék, nagy sok káromlásra-
ok adattatnék, segily meg engem
hogy ez ne történnék.

Az én ellenségit reám dűhüt-
tek,

DITSIRETEK.

455

tek, halálomra mert végezést vé-
gefték, hate el hadf engemet, ôk
el vestnek, az ióért énnékem go-
nozt fizetnek.

Könyörgésemet Uram meg hal-
gassad, bűneimet énnékem megh-
botsassad, háládó voltomat hogy
halgassad, ellenségtől lelkemet fá-
badítsad.

Siefs hamar az én segidsegem-
re, az ellenség mert siet gletemre,
nagy sok tör vagyon én veszedel-
memre, azért figyelmezzél sege-
delmemre.

Szent David írta ezt az Solta
könyvben, harmintz hetedik fe-
ditsiretiben, mikoron bús vala a
ô szűvében, ezeket éneklé nag-
keservében.

Psalms 145.

X 8

N

Nota: Illyen fogadást tőn az ſent,

NAGY háláadással magafal-
lak téged én Istenem, kegyel-
meſſegedről valamikor én megh-
emlekezem, örökkön örökké min-
den napon téged kell dicsírnem.

Oly nagy tiſteletre dicsíretre,
töllem melto volnál, ha hozzád
illendő tiſteſſéget én nállam talál-
nál, de nintsen mit adnom többet.
Uram az háláadásnal.

Időről űdöre én hirdetem ha-
talmaffagodat, az űdvezítésben te-
remtésben való io voltodat, mert
nagy ſerelmedből nem kimélléd
töllem ſent Fiadat.

Megh ielentéd nekem réghtől
fogva való titkaidat, az te vígaſ-
talo bátorító öröm mondásodat, te
S. Lelked által onnét értem io aka-
ratodat.

örök.

örök dűtsőffégre tisztességre,
 hogy engem hivatal, az én bűne-
 imnek nagyságából mikor ki tisztá-
 títál, akkoron mutatád hogy ma-
 gadnak engem válaftottál.

Petsétes gyűrűddel Szent Lel-
 keddel magadnak foglalál, erős
 reménységgel igaz hűttel fűpen fel-
 ruházál, örökös társává az Chri-
 stusnak engemet válaftál.

Vala Uram nekem te előtted
 nagy fok adósságom, kiért te fűent
 Fiad Iesus Christus, lőn értem vál-
 tságom, azért vagyon mostan én
 fűivemben ilyen bátorfágom.

Sokszor emlekeztem io. vol-
 todrol én nagy fűűkségemben, kit
 megis kőfőnni én nem tudok tel-
 tellyes életemben, azért kiált hoz-
 zád az én lelkem ő nagy örömébű.

Fellette irgalmas és kegyelmes
 áldot Istenem vagy, az meg bűn-
 tetésben, vereségre, haragra késő
 vagy, hobbu ideiglen benvedhető
 irgalmas Isten vagy.

Reám five berint mint fiára A-
 tjam nem haragfik, erőtlenségem-
 ért mikor véris kedve ellen esik,
 ha sanyaru kézzel nyulis hozzám
 mégis iomra esik.

Az ő nagj io vóltát az Ur Isten
 nem tsak rám teriefté, iókra, go-
 nosókra, Napot Holdat ő ki felle-
 sitté, Földet és az Meñyet életünk-
 re mi nekünk teremte.

Nints nagyobb io teted soha ve-
 lem irgalmaslagodnál, nagy ke-
 gyelmességed fellyeb árrat te igas-
 lagodnál, Izent Fiad érdeme na-
 gyob Uram én álnokságomnál.

Tsuda

DITSIRETEK. 499

Tsuda io voltodbol megh tá-
masztod az kik el esnének, kegyel-
mességedből fel emeléd kik immár
el estek, erőtlenségekből el nem
űződ az kik el vestenek.

Im minden állatnak sok szemei
csak te reád néznek, ő nagy fűksé-
gekben inségekben tégedet keres-
nek, teremő, éltető, Isteneknek,
tégedet ielentnek.

Segilled étellel és itallal min-
den fűkségekben, az Hollo fiak-
nak eledelt adfi az önnön fűskek-
ben, mikoron annyoktól el hagjat-
nak ő nagy éhségekben.

Tsak megh vonszod Uram az
fűkségben erős hatalmadat, ismet
ha akarod az bőségre ki nőtöd ka-
rodat, kegyelmességedből így mu-
tatod hozzánk io voltodat.

Igen

Igen igaz mondo vagj Ur Isten minden dólgaiddban, kit egyszer meg mondaß soha senki nem ér téged másban, ez nagy vigassága én lelkemnek minden bánattyában.

Nagy közel vagy hozzám én Istenem mint Attya fiához, az én kiáltásom fel indítson a meg halgatáshoz, mert tífia lélekből megjek hozzád mint édes Atyámhoz.

En akaratomat tfelekedted io akaratodból, igaz törvénytől én felöllem Uram mindenekből, sokszor le vetettél megh fel vöttél kegyelmességedből.

Meg őrizted Uram mind azokat kik téged szerettek, hálá legyen néked el nem vetted kik benned biztanak, kiért mind örökké minden népek tégedet dicsírnék.

Erős

DITSIRETEK.

501

Erős óltalma vagy és gyámola
az ſegény árváknak, az nyomor-
ultaknak hívattatol egyedül At-
tyoknak, légy meg ſabadítónk U-
ram mostis minékünk foglyoknak

Te néked Ur Iſten mind ezek-
ről adok nagy hálákat, kérlek hogi
végiglen mind megtartsad ebben
az fiakat, kik téged tiſtelnek mint
Attyokat örökkön örökké.

Illyen háláadást David Király
tón az Soltár könyvben, ő ditsire-
tinek az ſáz negyven ötödik réſé-
ben, hogy hálákat adgyunk az I-
ſtennek mindenkor fivünkben.

Pſalmus 89.

Nota: Meg halgassad Vram az ml.

NAgy irgalmaſſagát az Felfe-
ges Iſtennek, fel ſoval ének-
lem iótétet kegyelmének, igaz i-
gire.

giretit firol fira fáiam hirdeti Felfegenek.

Elmélkedvén az te nagy irgalmassagodrol, mondék mind örökke megh marad io kedvedből, az Egekkel egygyütt épül igassagod, igireted, mert így föl:

Frigyét kötöttem már az én válastottammal, erősesküvessel én szolgámmal Daviddal: én az te magodat vég nélkül örökke tiszteltem Kiralysaggal.

Ez okáért Uram ki befelik az Egek, tudálatos igaz io voltát Felfegednek, és minden híveknek, iámborok, fenteknek az ő gyülekezeteik.

Lehete ugyanis mert valakin hasonlóságban, s' Istennek fiai között parantsolo, mint Felfeged: Uram,

rettene

DITSIRETEK.

503

rettenetes vagy te, fentek között
állando.

Igen rettenetes udvarló sere-
gednel, Uram seregeknek Istene,
vallyon s'kiél kieroős, mint te
vagy: mert környülled álló igaz-
ság örökkégl.

Esze vezet Tengereknek há-
bokat, te birod s'enyhited erős
busulásokat, Aegyptust sebhí-
ven, elrontá iob karod ellened
kotzkálokat.

Gyarpítóia vagy az menőnek
es a' földnek, ez széles világnak s'
abban lévő rendeknek, északot es
az délt teremted, nap kelet, s' eset
teged ditsérnek.

Ime az te karod erős es vastag
kezed, ditsőítsed Uram iob kezed;
itileted s' igazságod ékes, ülő be-
ked-e.

ked előt, igaz irgalmas fined.

Elete bizonynyal olly nemzetnek boldogság, ki benned örve-
dez s' előtted jár, vigasság, min-
dennapi annak, ki nevedben bizik
s' dűtsőitti igazság.

Lám ugyanis te vagy erőseke-
ékeffége, szarvunk fel emeled ne-
künk te io kedvedbe, fent Izraél
Ura paifunk, Királyunk mind tied
mi ügyünkbe.

Illyenkeppen szóllál látásbarm
Profetádnak, mondván: Segedel-
met, erőss ellen támaztvan, adok
nepem közzül: íme az Davidbarm
nyugottam meg szolgamban.

Gyönyörűséges szent olaíom-
mal fel kenem, állandó karommal
ötet meg erőssitem, nem veszen ő
rayra pattot az ellenség: álnokok-
tolis mentem.

lay

DITSIRETEK.

505

Iay leszen azoknak kik velle
ellenkednek, meg verem tsapással
kik velle gyűlölködnék, velle i-
gassagom és irgalmassagom dűtsö-
sege nevemnek.

Adom ő kezeben az Tenger-
nek birtokát, az folyó vizeken
erősitem iob kariát. Te vagy e-
des Atyám, Istenem, kösziklám ő
engemet így kiált:

Legh első szűlőtnék én is isme-
rem őtet, Földi Királyoknak urá-
vá teszem őtet, örökkön örökre
irgalmassagomat megh állom en-
frigyemet,

Királyi békének mint Egeknek
ő naplok, maradéki néki örökre
állandovak. Ha törvényim had-
nák, igassagom utátt, ő fiaim nem
nyomnak.

Y

Es

Es ha szerzésimet rútítaná, pa-
rant som, nem betsülne, ugyan
meg verem ostorozom: De irgal-
massagom tölle el nem vonbom, i-
géretem meg állom.

Gonoszul nem szegem én meg
fövetsegemet, aiakínmal ha mitte-
mondok, én beszédimet nem vál-
toztatom meg, meg állom én szo-
mat ha ki esmér engemet.

Ígazán esküttem egyszer meg
fentsegemre Davidnak, nem szo-
lok mást én senki kedvére: lefenn
az ő magva előttem állando mind
örökkön örökké.

Es Királyi széki mint az Nap
nem változo, mint az Hold örök-
ké lefenn olyan állando, az nagy
fel vont Egen valo bizonyságok,
én beszédem olly álló.

Lásd

Lásd hogy de Ur Isten el vetél
s' meg utálál, te fel kent Kiralyod
ellen meg haraguval, fel bontád
frigyedet, az porban kevered, eg-
gyűt koronaiával.

Minden kő falait az földre te
le vonád, és ő kerítésit felette el
rontatád. Az uton iároknek kapsi-
lón: Bomfédink által őtet gyalázád

Ellenséginek iob kariat megfi-
vastagitád: minden irigyeit kaza-
gásra iuttatád: fegyverenek élit te
meg ostobítád: a hadbol el futtatád.

Sötétség borítta bé minden é-
kelességet, és földre le rontád az ő Ki-
ralyi s'ekit. Io kedvű Iffiuság ide-
iét kevels, naggyá tód ő segjenét.

Ah Felséges Isten meddig ma-
gad örökké reytet el, s' haragod
mint sebes tűz ugy égg? emlekez-

zél rollam mert ideig vagyok : hē-
ába teremtlé ?

Szegény emberseg közt ki él az
ki meg nem hal ? ki menti kopor-
sotol lelkét hatalmával ? régi ke-
gyességed hol vagyon Ur Isten kit
esküvél Daviddal ?

Uram Isten kérünk szolgálid
gyalázatryát, minden nemzetse-
gek felet ő nagy bídalmat, nézzed :
Ellenséged Uram hogy gyaláztak
az te fent Királyodat.

Raytunk könyörülő fent Ne-
ved Uram Isten, most és mind ő-
rökkön örökké áldot legyen, A-
men, ismēt Amen, nyoltzvan ki-
lentz rébben mint Szentek mon-
dák : Amen.

M A S

Nota: Isten nepe és David ezt látá.

Nagy

DITSIRETEK.

309

N Agy hálákat az Istennek ad-
gyunk, hogy ez üdőt enget-
te érhetnünk, fent Igéiét ad-
ta meg értenünk, az mely által ére-
tyük idvességünk.

Lámaz előtt vala nagy vaksa-
gunk, nagy sokféle való budosa-
sunk, bolondságban vala bizodal-
munk, igaz utrol való el térésünk.

Az egy Istent mi hátra hadtuk
volt, ő fent Fiát nem is ismeriünk
volt, az egy hűtőt mert lám sem
érttyük volt, fent ielekkelis nem
glünk volt.

Isten Lelke ellen támadtunk
volt, Bálványozásra mind áfittunk
volt, Atyáinknak vakfagit tartjuk
volt, igazságot igen utálunk volt.

Azért minden ember úgy vi-
gyázzon, az Satannak többször helyt

ne adgyon, hamissággal semmit
 ne gondollyon, örök ditsósággre
 csak gondollyon.

Itéletnek napiára gondollyon,
 minden gonoszságot meg utálllyon,
 bent életre hamar ő hállyon, il-
 lyen módon léfén igaz uton.

De nem elég ezt csak el kezde-
 ni, hanem fűkség végig meg tar-
 tani, az bent Hűtben igen vitéz-
 kedni, kik gyűlölnek ioval megh-
 kel győzni.

Az Christusban kell mindent
 fénvedni, ez világtól ugyan el fá-
 kadni, kell Istennek inkább csak en-
 gedni, igazságért mert megis kell
 halni.

Az Christusban kell nekünk
 vigadnunk, ő általa kell Istent dí-
 cséfermünk, úy életre kell nekünk si-
 etnünk,

DITSIRETEK.

511

etnünk, az fent hűben így kell el
nyugodnunk.

Bizodalmunk nagy legyen I-
stenben: mint szent Fiát fel vitte
mennyegeben, úgy minket is nem
hagy itt ez földön, Christus által
fel vissen mennyegeben.

Mert az Christus híveknek é-
lete, és azoknak Istentől ő feie, és
az Isten megis őrizőie, védelem-
től ő meg mentőie.

Mint az Christus elt az egy I-
stennek, mi is immár éllyünk az I-
stennek, Christus által az egy igaz-
ságnak, minden ioknak csak egy
Kút-feiének.

Kik penighlen Istenben nem
hisznek, az Istennek azok mert
nem élnek, hamisságnak azok csak
engednek, semmi iora mert nem
ügyekeznek.

Y 4

T ij

Mű házunkban békefleggel,
nem lakhatunk csendefleggel, kő-
nyűl vőttek ellenfegek, elpuštit-
nak tellyefleggel.

Profetaknál vagy on írva, mint
Felfeged meg mondotta: ha ki I-
gédet halgattya, és életét igazittya.

Annak utát te meg tartod, ő
ősvényét igazítod, minden ioval
látogatod, ellenfegtől oltalmazod.

Es nagy erőt ad ő neki, meg
futamnak ellenfegi, fáz közzűlők
el kergeti, ezért benne mind el
veri.

Ha peniglen nem halgattya, ő.
Igédet nem fogadgja, és ő utát nem
iobbittya, ellenfeket von magára.

Es olly népet ho ő reá, kinek
nyelvét nem tudhattya, viűik őtet
nagy rabfagra, és ő esik nagy fog-
fagba.

Ezenképpen most mi vagyunk, meg ferteztet az mi-utunk, mert ismérni nem akartunk, azért mi is el pusztulunk.

De könyörgünk nagy Ur Isten, néz mi reánk kegyelmesen, kik ferteztünk sok bűnökben, s, nem jöbbulunk életünkben.

Országunkban tartis meg minket, végy el rollunk ellenséget, és adgy nekünk békesseget, Szent Fiadban tsendesseget.

Nekünk több segitőnk nintsen, hanem tsak te nagy Ur Isten, kik mi vagyunk tsak befédben, óltalmaz Szent seregedben.

Dit sirteffel áldot Isten, áldassal meg nagy Ur Isten, Christus Iesusnak általa, áldot légy a magassagban.

A L I A.

Nota: Szent David Király bűnei c.

NE

DITSIRETEK.

58

NE Hadgy el esnem Felseges
Isten keferüségemben, te sz.
ne vedért légi segitseggel, ne
essem kétségben, mert minden fe-
lől látod Ur Isten, vagyok kiserter-
ben.

Az Irás rollad Felseges Isten
bizonnyal azt mondgya: hogy
valakinek te benned vagyon hívz
bizodalma, á féle ember meg nem
segyenül, mert te vagy óltalma.

Gyermekefégetől fogván Ur
Isten mindez ideiglen, téged hit-
talak én segitsegül minden búkfé-
gemben, mostanis nintsen több bi-
zodalmam, sem földön sem Menjē.

Bizony nem tudom kihez fo-
lyamiam egjébbhez nálladnál, mert
nints igazsagh és irgalmassagh te-
remtet állatnál, búvem fáydalmit

senki nem láttja, Uram több nálladnál.

Akar mint hánnyam vessem elmémemet Felseges Ur Isten, ha vigasztalást sohult nem lelek keserűségemben, hanem csak benned Felseges Isten, és igéretedben.

Nintsen hiveknek több bizodalma Ur Isten nálladnál, valaminegyőtreß szabad légy velem csak ne haragudgyál, mint kegyes Atya fiát meg dorgály, csak hogy meg ne utály.

Tsak te egyedül vóltál Ur Isten énnekem gyámolom, nagy fáydalmimban és romlásimban az én vigasztalom, ne hadgy el esnem meg segyenűlnöm, kegyes oltalmazó.

Az segénységnek nagy kísértetengemet szorongat, nagy kárvalas

vállásnak bánattya izgat, beteg-
segh tántorgat, mind ezek ellen-
tsak tölled várúk, Ur Isten otalmat

Irgalmaſſagnak Ura Iſtene és
kegyes Kút-feie, kinek szemei ez
földre néznek nyomorult ſegény-
re, hozzád kiáltok, légy segítség-
gel, ily nagy ſűkségembe.

Melly nagy örömem és bizo-
dalmam nékem azon vagjon, hogi
ígíreted mint drága Zálog én szű-
vemben vagyon, Chriſtus Ieſusért
engem meg halgatſz, azt bizon-
nyal tudom.

Azért könyörgök ſent Felſé-
gednek mint io Iſtenemnek, én te-
remtőmnek és megváltomnak S.
Idvezítőmnek, hogy légy kegyel-
mes te ſent nevedért, az én bűne-
imnek.

Tudom előtted, úgy mint magamtól bűnös ember vagyok, de Christus Iesus szent haláláért nálad kedves vagyok, mert ő általa te fiad vagyok, örökösöd vagyok.

Ielents meg hozzám Felseges Isten kegyelmességedet, és véghetetlen kegyes Atyai te nagy szerelmedet, hogy tellyesíts bé könyörgésemet, te igiretedet.

Add meg Ur Isten te szent nevedért az mit tőlled kérek, Sz. Fiad által tellyes bűvemből kiért most könyörgők, mert csak te benned bízom Ur Isten, míg è testben élek.

Psalmus 91.

Nota: Sz. Isten téged dítfirelek, ez föla-

NEKED mondok dítfiretet, mert Uram téged az illet, hirtetem terméketedet, mint reggel bõlté.

DITSIRETEK.

519

bóltseflegedet, mind este te io. té.
tedet, ieles gondviselefedet.

Sívemben mert hogy gondo-
lom, és eszemmel fellel látom, hogy
kezed mivét el íárom, meg geried
én el hűlt tagom, lelkem repes és
vidul som, örömmel kell kiáltanom.

Oh bizony nagy dolgok ezek,
nagy Király dolgi ez mivek, nagy
Urat ieleninek ezek, bölis mivek
és igen szépek, de okai igen mel-
lyek, nem tudják kik miért lőttek

Mert mindenek azt nem tud-
gyák, az bolondok nem gondol-
lják, kik mint két Berentset láttják,
mind begént, mind Urat halnak, e-
zek magok mitől biriák, amaze
miért nyomorgattyak.

Biriák magokat a'latrok, Isten-
telenek, bóldogok, az gonosz té.

vők virágzok, de rövid világra
valok, örök pokolra fegh nyakok,
de veled örökök az iok.

Az fűvet első öntözi, hevével
az Nap neveli, de csak virágig e-
meli, egy sebes szél véss megh íti,
vagy Kassa, Sarlo lemetsi, ember
az helyét sem leli.

Té pedig egy állapotban, meg-
maradsz Uram magadban, nem
változol Uraságban, ellenfegetet-
dolgokban, nem hagyod örök io-
ságban, iutatod örök átkodban.

Léletered raytok hagyod, az la-
trokat meg meg nyomod, én feie-
met ioval látod, barvamor úgy va-
stagitod, mint egy Kornisnak úgy
tartod, olañjal testem íffitod.

Drága iomat mind meg adod,
egészséggel testem áldod, az kí most

ráma

rámtör meg rontod, látnom halá-
lokat hagyod, vagy távul halla-
nom adod, lelkemet úgy vigasztá-
lod.

Ollyan az io mint Palma fa, ki-
nek nem csak az virága, de io gyű-
möltfésztis adgya, oly erőss mint az
Czedrus fa, az háborut mind el-
állya, bú után leßen nyomolsá.

Leßen nyomos ő magzattya,
mert Ur házában plántalta, io ta-
noságban tartotta, kiért az Isten
megáldgya, mint Attyát virágoz-
tattya, kívántáig őtet tartya.

Ott sem hidegh sem hev nem
árt, félzuhatarloká nem tart, az
vénség erőt nem fogyat, mert ab-
banis virágoztat, akkoris terem
főp magzat, ha aghis, nyers az io
fayzat.

Gyámolit Isten így iokat, kiért
 így ditsírek Urat: az én erőss gyá-
 molomat, lám az téfszen mind iga-
 zat, senki nem igazít hamislat,
 mindennek adgya iuralmát.

Sombaton ezt Adam monda,
 nagy vén korában mert látá, ez
 világ meg gonofula, az büntetés-
 ről tanita, Sombaton Sidois mond
 gya, kilentzven két rézben tartya.

Psalmus 74.

Nota: Sok nyavalyák ez világon:

NEmes földét az fent népnek
 Pogán veszté, rablá, az szent
 Házat ferteztete Varossal égeté.
 Az szent néppel az Papi rend ar-
 rol így éneklé:

El annyíra mire hads el Uram
 mire vetst el, Isten lévén, hogy bu-
 sulhatst illy hirtelenséggel, Pástor
 val.

DITSIRETEK.

523

valván, lubid nyáíát Farkasoknak
vettél.

Boszfuszagból ne feleyts el az
kiket kí hozal, emlekezzél örö-
ködre kit fogszagból váltál, Sion
hegyről, kinek hátan Satorodban
lakal.

Uram kelly fel, induly, mutasd
regi hatalmadat, ronts erőssen Po-
gánokat mint Bálványozokat,
kik el veszték, fertezteték, te bent
Templumodat.

Kiáltoznak ellenséged házádon
ordítanak, bent falodon trombitál-
nak, Zaflokat fel raknak, az sze-
rentsen nagy zay.foval ellenünk
vigadnak.

Ha ki régen az bent Házra fát
vaga vagy horda, az rakásért mely
io nevet magának talala, most azt
hitte

hitte néked foglál, Pogan ha az
rontya.

Azért mint egy Fenyő Erdőt
Hazadot úgy vágia, nagy feyfék-
kel, vas rudakkal feg aytaiát ron-
tya, az rontasnak tsattogását, fű-
lünk meffé hallya.

Dühös tűzzel szent Hazadat
immar fel gyutottak, bent neved-
nek tíftes helyét az földön tapod-
gyák, azt beféllik el fogyattyak,
helyed úgy pusztítottak.

Nints oly bent hely olly Iskola
kit meg nem égettek, ieles helyek
szerén berte már mind fűstbe kől-
ték, az mí ioval kérkedhetünk, töl-
lünk mind el veszték.

Egy ielünk s' nints, tsuda köz-
tünk, nintsen és Profeta, ez ve-
selynek vége felől ki minket biz-
tatna,

DITSIRETEK.

525

arna, bátor késő reménységgel, de mégis tartana.

Szent nevedre meddig tűröd hogy fitkozódgjanak, neved mellett meddig hagyod hogy minket rontsanak, feneképpen kimilletlen ugyan fogyassanak.

Erőss kezed te bévontad, kebeledben tötted, mint elein Atyáinkal most fel sem emeled, maga régen mint Királyunk népedet őrizted.

Régen azért te veréd meg sok ellenségünket, szent népednek te engedél nagy szép győzedelmet, olly erőss vagy hogy te ketté hasítád az Tengert.

Abban rontád Czeth Halaknak erős nagy feieket, ott hasítád és töréd meg az nagy Sarkany feiét, Le-

iet, Levíatant Czigan Kíralyt vesztéd, és erejét.

Népeidnek az pusztában azt enni megadád, mert az partra kihánt testet vellek meg fosztatád, fegyverekkel, ruháiokkal, népedet ruházad.

Te Marványból te az kőből nagy vizet fakasztál, pusztára földön folyó vizet népeddel hordozál, az ár-vízen adál utat, kít te meg száraztál.

Innet hísszük tiéd a' Nap Uram az éy tiéd, az szép Napot az nagy gyertyát nekünk te teremted, ez vilagnak határában, tengert te kéltéd.

Országokat és az Földet Tengerrel kerítettéd, az termésre, az gyűtésre, az Nyarat te berzed, az nyug-

nyugvásra, az űlésre az Telet rendeléd.

Kevélységét, tsuff, szidalmar,
Pogannak ne tűrd el, kik téged
ugy boszszontanak mű rollunk te
verd el, vesztegetnek űgyenitnek,
Uram ne feleyts el.

Hamis népnek, fene népnek
ne had űrökedet, ne feleyts el lu-
haidat az te szegényidet, meg te-
kintsed Aryáinkkal kötöt űent fri-
gyeder.

Vram nézzed nem ohattyuk
semmivel magunkat, vagy el bu-
vunk, vagy ki iarunk, láttjuk tsak
nagy bunkat, nagy űidalmar, bos-
űufagot, törvéntelen sok kárt.

Segild immár, gjámolítsad meg
fogyor népedet. hogy tartsanak
külső képpen akar tsak űemérmet,
had

had kööönnyük díszerettel gond-
viselesedet.

Tiéd az kár az mŷ kárunk, az
mi boöbunk tŷed, kely törvényre
szent népednek szidalmáról már
tégy, Pogan ellen, néped mellet
már valaha mártégy.

Illy bolond nép ennyi hofzŷá
tégedet ne szidgyon, hogy eröd
nints, hogy te nem vagy, ily ŷokat
ne mondgyon, mert ha volnál,
minket vednél, ezzel ne káromljō.

Tudod, látod, minden napon
mivel ŷidalmaznak, Sent neved-
hez, és népedhez mŷt vetnek és
ŷolnak, nagy kevélyen, vége nint-
sen, törnek és gyalaznak.

Uram, ezt mind ne feleyts el,
büntesd az káromlot, Uram ver-
meg az gyalazo rad tator ŷok tor-

kot,

DITSIRETEK.

529

kot, hadd ismeriék, ez vilaghrá
hogy viselsz te gondot.

Sírva Asaph fiaival Szentek igj
panaszlak, az Istennek tíftelességet
mert szidalmát latak, Hetven
negyedik részében az Soltarnak
hagyak.

AZ TIZ PARANTSOLAT.

Nota: Oh roff erköltsben ditszekedő

OH Izraél Szerető népem, hal-
gassad az én Törvényem, te-
sived meg ne keményedgyék, lel-
ked ebben gyönyörködgyék.

Aegyptombeli nagy rabfog-
bol, iszonyu vas kementzéből, te-
gedet ki szabadítalak, és magam-
nak válasszalak.

Idegen Istenid kívüllem, ne le-
gyenek én előttrem, fűkségedben

Z.

meg,

megtalálj engem, ne kételkedjél én bennem.

Az Mennyen, Földön, Vízben való, teremtet állathoz hasonlo, Arany, Ezüst, se drága kőből, Balvant ne tsínálj ezekből?

Előttök magad megh ne horgasd, térded, feied, meg ne haytasd, femedet ráiok se fordítsad, se tiszteellyed, se imadgyad.

Mert bősze álló Ur vagjok én, ki Atyak vétékét Fiakon, harmad, negyed Unokaiokon, meg feddem gyűlölöimen.

Vífontag nagj irgalmasságom, ezer izígh Unokakon, meg marad engem szeretőkön, parantsolatim őrzőkön.

Uradnak Istenednek Nevét, héában te ne emlitted, mert Urad

DITSIRETEK.

azt büntetés nélkül, nem szenved
feddés nélkül.

Meg emlekezzél az Innepről,
Istened nyugodalmáról. Hat nap
kedvedre munkalkodgyal, Hete-
diken meg nyugodgyal.

Te magad fiad és leányod, sol-
gad szolgáló iobbagyod, és minden
munkalkodo barmod, dologtól
meg nyugodgyanak.

Mert Mennyet, Földet, és az
Tengert, hat nap teremtés' éppí-
té, hered nap az UR meg nyugó-
vók, és ő tölle meg áldaték.

Az te Atyádat és Anyádat,
tiszteld édes Sztilejidet, hogy te
nyomos lehess ez földön, mellyet
néked ád az Isten.

Se fegjvereddel se nyelveddel,
embert ne oly haraggal, házas-

fag törő buiasaghtol, ódd magad
paráznasagtol.

Orzástol és ragadozástol, ha-
mis usorás Zálagtol, ód magad ha-
mis tanosagtol, Atjafi ellē valotol.

Felebarátodnak ő házáat, ne kí-
vannyad házastársat, szolgálát,
bölcsőleányát, se barmát, semmi
marháat.

Az Synai Hegynek teteiēn,
nagy füst és lang közepiben, trom-
bitáknak sok zengésekben, rette-
netes menydörgésben.

Két Kő-Táblára szent uőával,
Urad Istened fel írá, Moyses által
ezt kiadá, meg őrizni parantsolá.

M A S.

Nota: Bodog az olyan ember minden.

OH te Keresztyén ember ser-
keny fel álmodbol, mert az
egy ima

DITSIRETEK.

533

Egy immár el mult, az nap fel támadot, az Pápa sötéttségét az Evangelium, el óltotta, Istenünk, kiből ditsírtelek.

Az ember Iesus Christus Istennek sz. Fia, hogy te el ne kárhozzál, te néked azt mondgya: ha akarsz az Istennek menni Országába, az parantsolatokat tarts meg igazságha.

Azokat az Moyses Propheta meg írta, az második könyvének huszadik részében, mellyeket hogy szerével tarts rendel eszedben, Istennek segítségét kéried igaz hűtben.

Azokat te igénként mikor megtanulod, hanem akarsz vétkezni, szűvedben hordozzad, hogy pengig te azokat mindenkor jól tudgyad, im ez két utolso Vers, léssen arra utad:

Z 3

Tsak

Tsak egy Istened legyen : Bal-
vany távol legyen : Istenednek ű,
nevét héában ne vegyed : az In-
nepet meg űenteld : űűléid tífel-
lyed : ne őlly : parázna ne légy :
Orzástól távul légy.

Hamis tanu voltoddal senkit
ne nyomoríts : az mi másé magad-
nak gonosul ne kívánd : ha ezeket
tartandod, hídigyed Isten meg áld :
és őrók bódogfagot látnia ezért
ádd.

Psalms 120

Nota : Emlekezzél meg Vr Isten az.

Oh Ur Isten tekints hozzánk ma-
gás Menyből néz mi reánk,
és könyörűly te népeden, nyomo-
rult Keresűyéniden : Mert el fod-
tak az te űentid, meg alut földön
az igaz Hűt, minden emberek fiaí
közű.

Nem

DITSIRETEK.

535

Nem hisznek te bent Igédnek,
hazugság keltsak kedvednek, az
mit talált az ő feiek, azzal tégedet
tisztelnek; de hamisság az ő dol-
gok; hazugság ő találmányok, nem
kedvesek néked azok.

Azért így szól az Ur Isten: fel-
támadnom szükség nékem, hogy
megrontsam ő feieket, megfaba-
dítсам népemet, mert látom nyo-
morúságát, hallottam fohászkodá-
sat, megállok neki bosszúját.

Nem hagyom az én nevemet,
elóltani bent Igémet, de meg tar-
tom én házamban, és választot tem-
plumomban, hogy meg bentelye-
sentimet, gerjeszse nekik szívö-
ket, biztassa az ő lelkeket.

Az Istennek szent Igéje, tiszta
minden ő beszéde, mint az próbál-

tatot Ezüst, hétser meg öntetet Ezüst, mert ennek az ő ereie, vagy az kísértetekbe, keresztnék viselésébe.

Te vagy Ur Isten óltalmok, hatalmas kegyes gyámolok, az te hű tanítoidnak, Sölődben plántálodnak, te vagy őrizőie népednek, kegyes óltalma hiveidnek, Paissa te bent Igédnek.

Térits meg Isten azokat, ronts el ő tiszteleteket, kik kevélyen azt kiáltják, bátorlaghal nekünk mondgyák: Nintsen Istentek ti néktek, el kell maydan mind vesnetek, ki óltalmaz meg titóket?

Azért néked mi most adunk, nagy hálákat és azt mondgyuk: Dicsirteffel Atya Isten, Szent Fiad által Mennyegeben, vigasztaly meg
Szent

DITSIRETEK.

337

Szent Lelkessel, nekünk édes biztatónkal, örökké nagy dűtsősé-
ben.

Psalmus 44.

Nota: Szent David Kiraly bűnei ellen.

ORSzága kárát sok el vit rab-
iát, David mikor hallá, S^om-
féd Pogánnak io bereniséjét Isten-
nek panaszlá, negyven negyedik
Eneken népet ez képpen siratá:

Régi népektől Uram értettük
régí tudáidat, nekünk Atyáink
meg beszélték ieles dolgaidat,
mint tselekedtél hogy Aegyptus-
ból hozád Atyáinkat.

Szemek láttára hogy vesztettél
el het erős nemzetet, ezeknek ad-
tad azok örökét gazdag és bő föl-
det, Pogánnak helyén te meg ülte-
ted az te bent népedet.

Z s.

Az

Az ieles földet sem fegyverekkel bizony ők nem vőttek, sem ereikkel oly nagy népeket ők meg nem vertenek, de mind te dölгод, nagy fíeretedet hogj így telepettek

Gonosz Poganon te adtál néki minden győzedelmet, mostis tsak te vagy az mi Kíralyunk te adtál ío fíerentsét, ha te akarod mostis meg veriűk mi az ellenséget.

Rá megyűnk mostis ha te ve-lűnk lesz ugyan meg tapodgyuk, kevély Kíralyok nyakára hágunk talpunk alá nyomiuk, ío fegyverűnkben rakot tegzűnkben magunk nem bíztattyuk.

Az űtközeten tsak hozzád bí-zunk hogj te adtál fíerentsét, az kemény hartzon kezűnk víseled és meg őris minket, meg fígyenited remén.

DITSIRETEK.

539

reménységben mi ellenségünket.

Bátran űtköztünk hozzád biz-
tunkban nagy erőt meg vertünk,
kiért tégedet holtig dűfűrtünk ve-
led dűfűkedűnk, minden népek-
nél veled magunkat erősbnek ítél-
lyűnk.

Láttuk és sok jó dű eleink láttak
de most mēfű mentél, minket se-
tőlled el tasítottál, ugyan el veret-
tél, seregűnk elűt velűnk mint ré-
gen Uram ki nem iűttél.

Azért az mikor fűmben kell
vinunk, ottan hátat adunk, ellen-
ség keze hatalmas raytunk, futva
vefűnk, halunk, velűnk az Pogan
tűltűzik gazdag, mert pűdára
iűttunk.

Sűt ugyan vágatű mint mēfűzár
szűkre ki fogot lűhokat, kemēny

Z. 6.

rab.

rabfagra vitetél adál ez felet sok
ionkat, minden országra séllel el
hintél, hol Pogan nyomorgat.

Az Koryavetyén tsak kevés
árron minket el adatál, olly igen
óltson hogy annyi pénzből megh
sem gazdagodal, oly sokan valánk
hogy semmi betsünk, nem vala
Pogannal.

Raytunk gyalázat és szégyen
vallás olly bértelen vagyon, meg
sűvölt, tsufol, gyaláz, bídalma, hol
mi Pogan vagyon, befédben kől
tünk feiét tsovalta, ki hol lát vila
gon.

Ortzánk megh pírul mihelt ki
kelünk, mi hozzánk szót vetnek,
sokak utálnak mint pokol ferge
meg tréfálnak, pőknek, semérem
miatt az mi femeink fel nézni sem
mernek.

Lát.

Láttuk ezeket mŕ minden ó-
rán mert ugyan boszŕontnak, az
Pogan népek torkok ránk tátták
olly igen utálnak, az ő földökön
mindent szertelen gyaláznak és
rontnak.

Im eddig menŕ meŕtatlanŕagot
Pogan közt szenvedtünk, megis-
tégedet az rabŕagh helyén el nem
felejtettünk, szent törvényedtől
semmi tzikkelyben eddig el nem
tértünk.

Semmi dólგunkban semmi ŕa-
vunkban ellenned nem iártunk,
noha el vettél, azért Balványhoz-
tölled nem ŕzakadtunk, noha Sar-
kannál kegyetlemb népek iármá-
ban mi iártunk.

Reménŕségünkben erős hitünk
ben ŕoha nem ŕsököntünk, noha

kész halál vagy megh keservesb-
tömlöttünk életünk, noha egy-ö-
rán halni akarnánk olly nehéz éle-
tünk.

Az te nevedet ha felettünkben
bunkban meg tagadtuk, ha Balvá-
nyokat Balvanyozók közt más I-
stent imádtunk, ki szívük titkát ru-
dod, ezt látnád ha téged el hadtunk

Ezt büntetetlen bizony nem
hadnád, de ezt sem gondoltuk, az-
ért hűtünkért Pogan nyomorgat
hogy csak veled tartjuk, napon-
ként vág, veszt, az ő Istent hogy
mi nem imádkyuk.

Lásd hozzánk Uram kelly fel-
álmódbol, mire nem serkeni fel
ne had örökké hogj az Pogan nép
igy vesztessen el, miért fordítád
tőlünk el orzád mire felejtelek

Sar-

DITSIRETEK.

543

Sárban holt lelkünk nagy se-
pedékben régolta vesződünk. e-
rőnk el fogyot segily hogjily melj
örvénben ne veszbünk, válts ki
rabslagbol te io vóltodbol, kiben
reménységünk.

Igy sira régen az Isten népe az
Rabok képében, most is ezt mond-
gya mikor nyomorog sok Pogan
nép földén, hogy csak egy Istent
vall ő és tisztel Pogan hűti ellen.

Psalmus 16.

Nóta: Atya Vr Isten Menybéli terem.

OH Nagy Ur Isten, (az Ben
David Kiraly, tizen hatodik
enekben kit hálál, ékes szozatta
mi fivünk is talál,) mi pártunkor
álly.

Igen figyelmes légy meg tartá
sunkra, mert mi csak bízunk má

gūkat magadra. Bolok Istenek. Te
vagy hívek Ura, te minden ionkra.

Igen figyelmesz noha nints
fűkseged, semmi mi ionkra. En-
gem az te néped, kit válastottál.
ez földön s' vezérled, tsak győ-
nyörködtet.

Ugjanis az kik más után indul-
nak, nyavalyáiok nő: vér áldo-
zattyoknak, mődgyok nem ked-
ves nevekis azoknak, utálsagh
fámnak.

Részem énnékem az Felséges
Isten, mind áldozatban s' minden
öröksebben, tsak te víseled sorso-
mat mindēben, nagy kegyelmesen.

Síros és kedves gyönyörűseges
helt, az föld-mérőnek kötele fűp-
földet, mutata nékem ékes örökse-
get, és békesseget.

Tap-

DITSIRETEK.

545

Tapcsolván azért áldom az Ur Istent, ki tanátsola mindenben elmémet, az igazakánál is vizsgálá vesémet, úgy int engemet.

Az nagy Ur Istent büntelen viselem, én szemem előtt mert ő hordoz engem, iób keze felől s' nem tántorog térdem, soha énnékem.

Repeks én lelkem azért és örvendez, én dűtsősségem fel szoval zengedez, sőt test szeréntis bátor-ságban visels, és úgy védelmeis.

Te mert nem hagjod lelkē koporsóban, sem nem engeded irgalmasságodban, hogy az te Sented veséssé rothadásbā, rut poshadásbā.

Sőt az életnek visels ősvenyében, gyönyörűséges ortzádnak fi-nében, meg elégites az te iób kezében, örökké Amen.

Z 9

Alla

Nota: Bus Sívemből síralomra mozdul,

OH Mely igen rövid volt lám
ez világ, bintén olyan az E-
gghen mint egy Tfillag, kit befe-
dez egy után az nap világ.

Szorgalmatos az ember ez vi-
lagon, marhát keres, kintlet gyűjt
minden módon, azt nem tudgya
hogy úgy űl, mint egy ágon.

El mulattya nagy sokszor, ő Iste-
nét, nem gondollya lelkének üd-
veslegét, öregbiti valamint csak
az övét.

Uforával, hamis hűttel, tsalárd-
saggal, mind el vész az másét ál-
noksaggal, az Istennek nem gon-
dol intésevel.

Veritékkel, fáradsaggal, nagy
munkával, egész nappal úgy futtya
nagy

nagy gondokkal, azt tudgya hogy
örökké él ez világgal.

Nintsen mostan emberekben
io akarat, nintsen bizony immá-
ron az szeretet, teste lelke csak az
nagy fősvény élet.

Nem kell immár az iámbor A-
tyafiú, utálatos az begény Isten fe-
lő, el vettetet az iámbor bölts Ta-
nító.

Az sok kintsű, iofágu, hízelve-
dő, mostan kedves embereknel ha-
zudozo, maydan el fogy az iám-
bor Isten felő.

örök Isten felette irgalmas vagj
im melly sokat el szenvedsz, mert
nagy io vagy, el vesztésnek Istene
mert te nem vagy.

Most è világ mindenűt az nagj
bűnben, szintén úgy áll az Haio
mint

mint az vízben, el áradot fántalan gonosságban.

Az kik mondgyák magokat Keresztyének, mostan azok bűnökkel bővölködnek, mert tsak nével engednek az Istennek.

Ritkán hallják Istennek szent Igjét, meg gyűlölték már annak hirdetőjét, mert bé nyelték azt vélik az fentseget.

Tery meg azért te ember Istenedhez, ragazkodgyál mindenben Felségéhez, ne bízzál már oly igen ez világhoz.

Megtfall hidgyed törben eyt az gazdagfag, el kárhoztat bizony ez tsalárd világ, ha el veted az Istent, ki igazfag.

Tekintsed meg ez vilagnak alapattyát, megh ísméred mindenben

ben álnokságát, mint ha látnád az
fősvény álnokságát.

Melly famtalan sok bőltsek e-
lőb voltak, nagy gazdagok, Tsa-
barok uralkodtak, mond meg né-
kem mind ezek hova lőttek?

Uraságok sok pénzek gazdag-
ságok, szép termetek, nagy házak,
örökségek, el rontattak, üdövel
ők el vesztek.

Mert ollyatén az ember mint
az Virág, és a fákon erdőben mint
szép zöld ág, má iffiúság, hol valra
immár agság.

Azt iol látod hogy az víz melj
gyorson foly, az ki el iő immáron
víssa nem foly, honnan iő s' hova
megyen, azt nem tudhad.

Az emberis mindenkor men-
ten megyen, halalához minden
nap.

nap közelb megyen, temetést
nem tudgya holot lefen.

Ez vilagnak illy hazug bűpse-
gének, ne hídgy immár te ember
befédének, tested lelked aianlyad-
tsak Istennek.

Ez vilagon nagy gazdag léf I-
stennél, minden ioban élhetsz te
Felsegénéél, visítát ne vony tsak az
ő befédével.

Mind ezekre vezérlyen az
Ur Isten, és ő vigyen ő bent ismé-
retiben, Fianak Christusnak álta-
la Amen,

Psalmus 8.

Nota: O höchster Gott o vnser H,

OH Felseges UR mi kegyes I-
stenünk, melly tsudálatos az
te neved nekünk, nagy dűtsősse-
ged ez egész földre, kiterjed és fel-
hat az Egekre.

Dis

DITSIRETEK.

551

Ditsirnek téged megh az Csats
Bopokis, bátokban viselik nevedet
ökis, kik által ellenséget meg ey-
tesz, és bosszu állor meg ségjenitesz.

Nagy voltat ha megh nézem
dolgaidnak, mellyeket az te uñaid
formáltak, az Eget, Holdat, az fé-
nyes Napot, és szept rendel az sok
Tisllagokat.

Tsodalvan mondom: mitsoda
az ember, ki te tölled ennyi ditső-
séget nyer, de mitsoda az ember-
nek fia, kiről Felségednek van ily
gondgya.

Az Angyaloknál noha egy ke-
vesse, kissébbé tód: de nagy ditső-
segesse, teremted ötet és magaszta-
lad, nagy ditsőségre fel koronázád

Kezed munkáian ötet Urrá te-
véd, hogy azokkal bírna, neki en-
geded.

gedéd, valamit ez vilagra terem-
tel, mindeneket lába alá vetél.

Iuhot, ökröt, és egyéb állato-
kat, az hegyen és völgyön élő va-
dakát, kik az erdőkön fellel legel-
nek, avagy az sík mezőkön ten-
genek.

Es az repeső egbi madarakat,
kik hangítsalnak fűp melodiákat,
és fok halait az nagy tengernek,
birtokában adád az embernek.

Oh Felseges Isten kegyelmes
Urunk, mely tsudalatos az te ne-
ved nalunk, Felsegednek melly
nagy dűtsőffége, mellyel tellyes
ez föld kereksege.

Psalmus 116.

Nóta: Mikor Isten Davidot meg hala.

ÓRVEND Uram az én lelkem
te benned, repes szívem tap-
solak.

DITSIRETEK.

553

solással előttem, ditselkedem hogy
meg halgat Felseged, szám és el-
mém beret, ditsir, UR téged.

Ohaytásim, könyörgésim, pa-
násim, nem tártá Felseged el be-
sédim, de meg nyiták bent fűleid,
örömmim, meg uyjitád el feleytvén
bűneim.

Rólad azért soha nem feletke-
zem, jó tétedet nagy fel szóval di-
tsírem, mindeneknek háládással
beséllem, Felsegedet csak mind él-
tig beretem.

Valék Uram á halál köteieiben,
kezem vala ellenségem kezében,
meg emésztet vala immár bűvében,
tapot, dulsul, mint veszeffen her-
telen.

En nem látvan segedelmet sen-
kitől, soháskodám csak te hozzád.

a.

azona

azontól, mondék: Uram engem
ez ellenfégtől, szabadítsad életem
az haláltól.

Nagy haylando kegyelemre
az Isten, igaz, gazdag, irgalmas Ur,
mindenben, mŷ Istenünk és nem
hagy el semmiben, nagy io volta
tetŷik minden ŷdében.

Drága io voltával egyigyűve-
ket, gyámolította az Ur őtett felő-
ket: Szabadítja ellenfégtől feiemet.
Aldot az Ur soha nem hagy enge-
met.

Ebredgyél oh te én elmém az-
ért fel, eszmélkedgyél, tsendesed-
gyél, ne fodgy el, nám kegyelmes
az Ur hozzád io téttel, dítseked-
gyél háládással s' örömmel.

Ki ragadá az halálból lelkemet,
könyhullástól törölgeté ŷememet,

tsísa-

DITSIRETEK.

355

tiſſamástol tántorgo lábaímat, ol-
talmazván fel vővé én ügyemet.

Allok azért az Ur előtt ez föl-
dön, reménſégem Urban vagyon
örömöm, az előkkel élek vig és io
űdön, háladásban foglalom az én
űdöm.

Sollék, hűtöm erőslévén az
Urban, mikor ſívem volna fel pos-
dulásban, elmém fáradozna sok
gondolatban, szabadulást ha hol
látna futtomban.

Utáimban panaszkodván mő-
dék: el kábulván ilyen igiket ſo-
lék: Hol reménſég? mert hazu-
gok emberek. Hova ſuffak? mert
tsalárdok mindenek.

Repes ſzűvem mit fizessek az
Urnak? mirt adhatnék kegyes Sa-
badítomnak, mint mutassam az én

oltralmazomnak, háláado volto-
mat Kiralyomnak?

Bősegesen reám ontá kegyel-
mét, meg mutatá ő Felsege io ked-
vét, minden io-téte hozzám kis e-
reiet, meg haladgya erőmnek te-
hetségét.

Adok azért nagy hálákat, vé-
vén fel, io-tétednek szép pohárát
vig kedvel, Lelki vigasságos fűp-
dítéssel, fent nevednek igaz tíf-
teletivel.

Néked Uram ígértem fent ele-
tet, segily erőis Ur Isten, hogy én
mellyet, tellyes fűből el vévén sz.
Lelkedet, bé tölthessék fel vén tsak
Felsegedet.

Szép gyűlekezetünkben hogy
láthassak, minden fele rendek U-
ram tsudállják, kik tégedet fűlnek
és ezt

és ezt mondhattak: meg szabadul,
ki téged fél s' el vallyák.

Az kik téged félnek mert te
meg tartod, nálad kedves életeket
ugj ošod, minden ellenségtől meg
szabadítod, illy kegyelmed kegyes-
seken mutatod.

Bőőbut állasi igaz Ur ő érettek,
hogy ha gonoszok miatt el esend-
nek, igen drága halála nálad Szent-
nek, heában nem mulik el ő életek.

Azt magamon megh láttam U-
ram Isten, szegény folgád folgálad
fia lévén, kit neveltél bent háza-
ban kegyesen, bent Igédben irgal-
mason mindenben.

Drága kegyes gondviselešed
nyuytád, foksagomnak köteleit ó-
dozád, szabadításodat nyilván mu-
tatád, ellenségtől életem szabadításád

Uram Isten hadd áldozzam te
néked, háladással had örvendgyek
előtted, hirdethessem mindenek-
nek fent neved, minden nemzet-
ségek hallják meg híred.

Látod Uram ígirtem szent ele-
tet, segily erőls Ur Isten hogy én
mellyet, tellyes búból el vevén sz.
Lelkedet, bé tölthessék felvén tsak
Felségedet.

Vallyák gyülekezetünkben és
lássak, minden fele rendek Uram
tsodállyak, kik tégedet félnek és
ezt mondhaslak: meg szabadul, ki
téged fél s' él vallyák.

Az Istennek fent házában ör-
vendek, szabadulván édes hazánk
Istennek. Kiusin gyülekezetünk
teremtőnknek, háladással tapsol-
van kegyelmének.

Nagy

Nagy örömmel rövid nap hogj
láthassam, Szerelmesimet Ur Isten és
áldgyam, io voltodat örvendez-
vén egyemben. Ditsírtessek az Ur
örökké Amen.

Eneklé ki szabadulvan minden-
ben, az sz. David fáz rizenhat E-
nekben, Isten őtet mert megtartá;
ezképpen, ki ezt mondgya látá, s
varia örömben.

A L I A.

Nota : Meg adgya meg Isten örömét

PUSztában Sídokat vezérlő io I-
sten ki előttök mentél tűzes
Oflop képbén, ígíret földére ve-
zérelvén fépen, kalauzok voltál
minden ferentsékben.

Te adál Tűllagot három bent
Királynak, vezérlő Angyalt Isti
Tobiasnak, Herodes előtt futo búz

Marianak, te voltál vezére minden Szarandoknak.

Könyörgők nekem is hogy légi már vezérem, mert im budosni ez nagy bú, és fémérem, én Istenem ebben ne vesítsen el vérem, őrizz meg gonosztól, Felsegedet kérem.

Epíts fel elmémet az io bõltsef-
séggel, szívemet peniglen hűttel,
reménységgel, budoso feiemet töre-
delmesléggel, te attad lelkemet
buzgó könyörgéssel.

Iartomban, költőmben, hogy
csak reád nézzek, bumban örö-
memben reád figyelmezzek, io és
gonoszszereniséget tsendesen visel-
lyek, soha semmi helyen el ne fe-
leytselek.

Hogy budosafom ideie tölte u-
tán, én édes hazámban tériek ismét
vigan

vigan, mind azokat io egészlegben
talállyam, az kik bómorkodnak én-
töllem el válván.

Psalms 71.

Nota: Oh én kegyelmes Istenem.

REMénsegem vagy Istenem,
ne hadgy semiben el engem,
ne had látnom én bégynem, ortza
pirulván el esnem.

Engem igazságod meg ment,
mellyet te io kedved izent, megh
fabadit és meg tekint, nagy hatal-
mad engem úgy int.

Menyországbol szent füledet,
haytsad alá kegyelmedet, tarts meg
engem szegényedet, oltalmazza
népeidet.

Erős Köfklám légy nékem, ki
által én menekedgyem, és szüntel-
len ditselkedgyem, Felsegedben én
Istenem.

Nagy jó kedved azt mutatta, megmaradgyak parancsolta, mert erősség és Kőszikla, vagy te nekem háboruba.

Seregeknek egy Istene, fegye-
kednek segedelme, szabadságon
nagy jó kedve, Felfegyednek nagy
ereie.

Erőszakot az kik téstnek, és I-
stentelenül élnek, ne hadd hogy
ártson ereiek, kik elfordultak s'
kevélyek.

Gondolatimban mert te vagy,
várakodás s' reménység nagy, gyer-
mekséggemtől fogva vagy, csak te
Istenem el ne hadgy.

En ragaszkodám azonnal, hoz-
zád hogy vilagra adál, Anyam
méhéből ki hozál, díszíretem
vagy; megaldál.

Mint.

DITSIRETEK

563

Mint valami tsoda voltam, so-
kak előtt tsufoltattam, remén-
gem te vagy Uram, erőflegem és
kövaram.

Imé szám telí torokkal, ditsir tē-
ged haladással, nap esetig ékes fo-
val, ditsőir hangoskodással.

Sok bánatban hogy ha venség,
bántana engem nehézség, ne hagy-
el engem üdvesség, de segilly meg-
te nagy Felség.

Testi lelki ügyeimben, légy
mellettem búkségimben, hogy ha
erőm tsőkönésben, lenne, légy
velem mindenben.

Ellenségim mert ellenem, ta-
nakoznak én felöllem, kik üldö-
zik én életem, tanátlot tartnak e-
gyemben.

Nagyon mondgyak: az Ur I-

a. 6.

sten.

Isten, el hadta ötet űgyeben, után
után fogia minden, mert nints ki,
ki menise innen.

Bátorito bent Ur Isten, ne tá-
vozzál légj mellettem, segedelműl
én Istenem, lies hamar állj résemē.

Esek vesűsen ű nekiek, kik elle-
nem űgyekeznek, szégyen valva
el तरीenek, kik hálót vettek lel-
kemnek.

Nagy gyalazat boritsa bē, or-
tzáiokat szégyenűlve, kik hogy go-
noson vesűlye, nevedgedyek vár-
iak vesűve.

Sűivem de énnékem tellyes, io-
remenséggel és éves, várlak Uram
ki kegyelmes, vagy minden ioval
bűsűges.

Aldom penig én Felsűged, di-
stűretet mondok néked, űjáb űy-
iabban.

iaiban io teted, magasztalom kegyességed.

Befélgetvén én hirdetem, igazsagod és éneklelem, nap életig zengedezem, szabadításod esmérem.

Annak noha méltóságát, ki mondhatatlan nagy voltát, nem mondhattya senki sámát, sem gondolhattya nagyságát.

De mind az által el kezdem, Uram Isten és dítőrem, minden módon énekelem, hatalmasságod hirdetem.

Igazságodban örvendek, csak te benned úgy reménlek, soha senkitől nem felek, én Istenem ne hadgy kérlek.

Te vagj Ur Isten oktatóm, gyermekségemtől fogva iom, attól fogva én is áldom, tsoda tétid magasztalom.

Soha ne hadgy azért engem:
vénség idejét hadd érnem, az sűp-
őzseg tíftelességem, legyen nekem
én Istenem.

Enek főval haládassal, hadd dű-
tsíriem nagy fel főval, mely hatal-
mass' erőis voltál, mi mellettünk
tsak te voltál.

Nemzetsegről nemzetsegre,
birdekkem dűsiretedre, mi fiaink
zēgedezve, tapsoljanak énekelve.

Erős Isten igasságod, fel éri az
magosságot, mert nagyságos min-
den dolgod, hozzád Isten ki ha-
sonlot?

Ki énnekem tsak mutatál, nagy
veszedelmet, s' ki kapál, gonoskok-
tól óltalmazal, mélysegből hozal
s' megtartal.

Le vetet helyemre iutatb, min-
den.

DITSIRETEK.

567

den iokat te nekem adß, áldásid-
ban faporitasz, hozzám térülven
vigasztalsz.

Enis ezen örvendezvén, io té-
redet énekelvén, én Istenem zen-
gedezvén, minden módon ki be-
felven.

Ki egyedül vagy nagy Sienti, Iz-
raëlnek, ő ataki, fergetskédnek zen-
gedezni, neved lelkem ugj énekli.

Ez képpen nyelvem minden
nap, igazságod hogy engem kap,
Begyén ellenség minden nap, ki
én életem után kap.

Nagy bizodalomban vallya,
David Kiraly mint ezt mongya :
hetven eggyik részben hadgya, A-
men, mondgyuk : Isten adgya.

A L I A

Nota : Istennek áldása az olyan emberen.

a. 8.

Segis.

SEGítségül hívjuk az Menybéli Istent: hogy minket ne hagyjon nyomorúságinkban, bátorítson minket az ő Szent Lelkével; távol iárlon tőlünk az nagy hűtötlenseg.

Parantsóllyá Isten nyomorúságinkban, hogy csak őtet hívjuk hitből segítségül, irván hadta nekünk, s. David könyvében, senkinek nem illik rolla kérelkedni.

De az hűtötlen sű mindenkor gondollya, hogy el felelkezett rolla az Ur Isten, és az Isten tölle messze el tavozot, nem várhat ő tölle Menyből segítséget.

Szükség azért hinni minden nyomorultnak, hogy Isten fíemei Menyből reá néznek, és ki menti őtet minden nyavalyából, de ha-
tart.

tárt ne vessen ő az segítségnek.

Ioseph Patriarchat Aegyptum országban, két esztendeiglen az tömletzben tarták; Onnan Isten őtet ám ki szabadítá, Aegyptum országnak Feiedelmül adá.

David Pásztor vala, de nagy tsuda-képpen, Isten fel választá Királyi Felsége, és mind holtáiglan lón néki oltalma, mert Istenben vala néki bizodalma.

Minket is nem hágy el az Felseges Isten, mert ígéretire magát kötelezte, tsak vessük ő benne mi reménységünket, ez világban lében mi kegyelmes Atyánk.

Iusson iol eűedben szent Peter mondása, holott ő azt írja egygyik levelében: Istenben vessetek fogalmatosagtok, mert ő néki va-

gyon túrrollatok gondgya.

Christusis azt mondgya Evan-
geliumban: Etünkrol, itunkrol,
és ruházatinkrol, ne legyen mi né-
künk forgalmatossagunk. Hanem
kivalképpen Isten orságáról.

Azért adgyon nekünk Isten i-
gaz hűtet, szívünköl ki vesse az
nagy hűtlenséget, somorusagink-
ban vigasztallyon minket. Halá-
lunk oráián, legyen mi mellettünk.

Psalms 15.

Nota: Vy Vrat adtál Vr Isten ez Or,

SOKAN vadnak most ollyatén
emberek, kik azt velik hogy
ők io Kereszténynek, noha feslet és
nem iámbor életek, sőt mindenben
Christusnak ellenségek.

Töllők azért hogy magunkat
obasltuk, az sents David kérdése e-
lő hoze

Íő hozzuk, az Istennek feleletitt
meg halljuk, és magunkat abban
így íol meg lássuk.

Az Profeta nagy álmétkodás-
saban, fel kiáltá lám az ő írásaban :
ki lakozik Uram te Sátorodban :
ki marad meg az Anyasíent egy-
házban :

Rövid íoval, ki megjen meny-
oríágban : és ki leíen az örök bol-
dogíágban : Monda neki Isten a-
zon orában, meg felelvén íllyen-
képpen íovában :

Ío íeletben az ki magát foglal-
íya, az ígazat kezével bízoníítya,
ígazíagot az kí ízívében ízolíya,
Attyasíat az ki nem ráíalmazza.

Nem íeíen ez gonóíí Attyasí-
anak, gyalázattyat nem tírí íom-
íedgyanak, és nem ád íelt ráíal-
mazok

mazok favanak, oltalmazza hirét
Attyafianak.

Utállja ez femben a gonosz em-
bert, és betsüllí az istē felő embert,
meg eskefik ő felebarattyának, és
mindenkor Ura leßen fovanak.

Soha pénzér Uforára nem ad-
gya, az árvákat és azzal meg nem
foytja, sőt mindenben azokat ő
táplálja, valamit hoz neki igaz
munkaia.

Igaz ellen aiándéket nem ve-
ssen, az begénynek és igaz törvént
teszen, ki eltében illyetén iámbor
leszen, Menyorbagban nyilván ő
rökös leszen.

Ez Eneket az f. David Profe-
ta, az ő Soltar könyvében el be ír-
ta, tizen ötöd részében be foglalta,
Isten neki nagy segedelmet nyujta.

Pfal-

Psalmus 6.

Nota. Kegyes Vr Isten mindenén Vr.

SZENT David Kiraly bűnei ellen így panaßolkodik: de az Istennek kegyességében nagy erősen bizik, és tellyes fűből könyörgésében így en imádkozik:

Hatalmas Isten nagy haragodban ne fedgy meg engemet: te haragodnak nagysága miatt ne ostorozz engem, mert haragodnak nagysága miatt kellenek el vesnem.

De sőt Ur Isten könyörűly rajtam, mert tsak alig vagyok, tudod Ur Isten mely beteg vagyok, mert nagy bűnös vagyok, gyógyíts meg engem ez fájdalomból, mert gyógyulást várok.

Az én testemben Felseges Isten semmi épség nintsen, tsontaim köz-

im közzül annyira iuttam, hogy
egy helyen nintsen, minden erő-
től el fogyatkoztam, semmi io ben-
nem nints.

Háborúsága az én lelkemnek
oly igen nagy vagyon, minémű
felvész és nagy háboru az Tenge-
ren vagyon, de meg reám nést ha-
talmas Isten, az csak addig vagjon.

Téry hozzám Uram és szabadíts
megh el busult lelkemet, ielents
megh bennem te végheterlen ke-
gyelmességedet, tarts meg Ur Isten
te io voltodbol az én életemet.

Vallyon s' vagyoné ki az Ha-
lálban rollad emlekezzék: Pokol
fenekén kegyességedet nintsen
kik emlitsék, mert haragodnak
bosszu állásat akarod hogy értsék.

Ne hadd Ur Isten esni lelkemet
ördög.

DITSIRETEK.

575

ördögnek torkába, kit te szerzettél
tisztességedre ne hadd káromlasba,
vigy bé engemet örök életre te sz.
Országodba.

Mert nem ditsírnék azok tége-
det kik vadnak Pokolban: de sőt
átkozzak te szent Nevedet örök
káromlasban. Téged ditsírlék ha
be viendél te bent Országodban.

Régolta immár csak veszeke-
dem fohászkodásimban, el nedve-
sítém az én ágyamat könnyhullatá-
simmal, nyofolyám immár ugyan
eláradt az én síralmimmal.

En femeimet homály fogta bé
keserűség miatt, imár ezentől meg
emésztetem sok bűneim miatt. De
kérlek téged tekints én reám foga-
dásod szerint.

Hatalmasságat te bent Igédnek
adgyad.

adgyad hogy hiheſſem, ſabadulá-
ſat az én lelkemnek adgyad hogy
várhaſſam, igíreteket te ſent Fiad-
ban adgyad hogy valhaſſam.

Örvendez lelkem noha ſok bű-
nöm te benned Ur Iſten, mert meg-
halgattál könyörgéſemben hatal-
mas Ur Iſten. Bizzál io ſiam az én
lelkemben azt mondgya az Iſten.

Távozzatok el azért én töllem
minden ellenſégím, mert Iſten e-
lőt kellemetefek az én imádságim.
Örvendez lelkem mert ſohul nint-
ſen nekem ellenſégím.

Mihelt az Iſten imádságomat
eleiben vővé, ottan lelkemet ör-
dög torkából hamar el kimenté,
az én ſűvemet bizodalomra ottan
fel építé.

Ellenſégimet meg háborítá, és
el ſé.

el fégyenité, nagy hamaraggal
fégyen vallással mind vißfa téríté:
az bűnösöket bizodalomra én ál-
talam inté.

Senki bűnétől megh ne retten-
nyen tsak Istenben bizzék, el bo-
tsáttatik fent áldomással ha ő ben-
ne bizik, én rollam példát ez di-
tsiretből mind ez világ vegyen.

Szent Davd írta ditsiretinek
hatodik részében: az bűnösöket
bizodalomra inti ez Énekben.
Mindennek vallya örök életét ki-
bísen Istenben.

Psalms 23.

Nota: Szeretlek tégedet édes Atyám;

SZENT David Profeta éneklő
könyvének huszon harmad ré-
szében, bizván az Istennek az ő reá-
b. valo

valo nagy gondviselésében, és há-
lakat adván ő. Felségének mind-
egész életében, így en dítsekedik
lelkében minden hű Kereszténynek
képeben.

Tudom hogy Pástorom vezé-
rem énnékem az én édes Istenem,
kinek gondgya vagyon testemre,
lelkemre, mert ő teremtet engem,
és ő luha vagyok ő hozzá halga-
tok, mert ő meg váltott engem, az-
ért benne bizom tudom élet nél-
kül hogy én nem szűkölködöm.

Az ő Mezeiének szép siros fű-
vél szepen legeltet engem, bent
igéretinek édes beszéléssel mikor
vigasztal engem, Anyaszentegy-
házban és az ő oklában szepen meg-
nyugot engem, lopotol, farkastol,
hamis tudomántol, ott meg oltal-
maz engem.

Reg.

DITSIRETEK.

579

Reggel hogy ki vifien én előtt
tem megyen igaz tudományával;
minden napon kétszer engemet
meg itat ő lelki italával, lelki folyo
viznek és élő kút főnek fegyen
ge folyásával, Evangeliumnak A
nya Bentegyházban ő prédikalla
sával.

Azzal én lelkemet ugyan meg
nyjittya és ujjonnan meghadgya,
Menyorsfagnak utát és az igaz hi
tőt énnekem megmutattya: az ő
Szent Fiában Somoru lelkemet tsak
egyedül biztattya, meletatlanfa
gomhoz az ő Szent Fiáért igazságát
mutattya.

Illy nagy reménfeggel és bizo
dalommal azért te benned bizom,
én Uram Istenem testemet, lelke
met én te néked ajánlom: ha fin.

én az halál völgye árnyékában az
 én feletemet látom, mert te vagy én
 velem, szabadulásomat azért te
 tőlled várom.

Meg vigasztalt engem te pás-
 tori vessződ, és te pásztori botod,
 az sok nyomorúság mellyel népei-
 det meg suytod sanyargatod, mel-
 lyel befédedhez olly nagy fűpen
 őket oktatód és tanítod, hogy el
 ne veszjenek sőt veled legyenek
 mind örökké akarod.

Ily nagy kétséglettel ellenségem
 előt álltál berze énnekem, az te
 bent Fiadnak egy áldozattá vá-
 táplálod az én lelkem, meg vigas-
 taltál engem s' mindenkor megha-
 dód bőszéggel én életem, én ellen-
 ségemnek nagy bosszúságára meg-
 tartod az én lelkem.

Halan

DITSIRETEK.

581

Halando testemnek ő gyarlóságától meg szabadítasz engem, ez világ sem árthat sem álnokságával, sem bosszúival nékem, mert csak te általad fő ellenfegemet az ördögöt meg győzöm, az én életemet csak te benned bízván mindenkor helyheztetem.

Az te io voltodból kegyelmességedből mind ezeket én várom, mert ezekre való nagy méltoságotat én bennem nem találok, azért minden napon az én életemet én csak te reád bízom, és tudom bizonylyal hogy te benned soha, én meg nem tsalatkozom.

Lélek mind örökké az én Istenemnek és Uramnak házában, az én Christusomnak pástorsága alatt az Anyafentegyházban, az ő lu-

hainak igaz hiveinek az ő társasá-
gokban, kikkel egyetemben örök-
ké vigadok az örök boldogságban.

Psalmus 13.

Nota: Ved el Vr Isten rollunk harag:

SZEnt David Kiraly háborusa-
gában, panaszkodik Istennek
buvában, és im ezt mondgya ő
nagy siralmában, felel budostában.

Meddig Ur Isten kesergetsz en-
gemet, meddig reytet el előllem
bínedet, talám örökké így gyötresz
engemet, nyomorult fejemet.

Meddig bívemmet hagyod gon-
dolkodni, és ide s' tova elmémet
hányodni, az én szívemet sirván
vélekedni, míg hadsz kesergeni?

Ebresz fel Uram mert talám el-
esném, nyomorúságban talám meg-
is halnék, ha az én bívem nem vi-
gasztal.

DITSIRETEK.

583

gastraltatnék, tölled nem tartatnék

Ne késsel Uram én hozzám lát-
nia, mert ellenségem kezdi mon-
dania, meg győztem őtet nints ol-
talmazója, el kel pusztulnia.

Tekints most reám hatalmas
Ur Isten, és könyörgésem vegyed
fűleldben, siralmas sóim iussanak
elődben, mostani ügyemben.

En mindenkoron csak te ben-
ned bíztam, irgalmasságot csak te
tölled vártam, ellenségimmel ha-
samben szállottam, hozzád fohás-
kodtam.

Igyen könyörge David ő szű-
vében, űp Enekében így adgya
előnkben, műs ditsirítük Istent űk
segünkben, minden életünkben.

M A S.

b 4

Sák.

SZűKség meg tudnunk űdves-
 Sségnek dólát, és az Istennek
 Tíz parantsolattyát, hol megh-
 ielenti hozzánk akarattyát, bűn
 ellen haragiát.

Hadgya az Isten hogy egy I-
 stent hidgyűnk, Balvany imádást
 hogy mind hátra hadgjunk, terem-
 tet állatban hogy semmit ne biz-
 zunk, tsak egy Istent hidgyűnk.

Kéván mi tőllűnk engedelmes-
 seget, hűtőt, Berelmet, tőkélletes-
 seget, és tística fivét Isteni felelmet,
 minden tistessseget.

Isten haragia feieken azoknak,
 kik segítséget sok Istentől várnak,
 Istennek kedve őltalma azoknak,
 kik egy Istent valnak.

Isten nevével gonoszul ne él-
 lyűnk, mert az Istennek kedvében
 nem

DITSIRETEK.

585

nem leßünk, ha szent nevére hamissan eskeßünk, nagy káromlasteßünk.

Ezzel Istennek tisztességet teszünk, ha segítséget csak ő tölle kérünk, és io voltárol ha meg emlékezünk, hálaadok leßünk.

Meg tilt az Isten Isteni káromlast, az igazságról kíván igaz vallást, hogy hátra hadgyunk minden hamis mondást, és hamis tanítást.

Innepet szentely Isten parant sollyá, bent életünket mi nekünk kívánnya, hogy bent Igéiét hallgassuk azt mondgya: és minden meg tartsa.

Atyánk Anyanknak tisztességet tegyünk, Fejedelmünknek Istenért engedgyünk, és tanítónak tisztességet tegyünk, minden ioyal legyünk. b s Ema

Embert ne öljünk Isten parantsollja, az bossú állást közöttünk megtiltya, harag, irigység, távul legyen hadgya, az szitkot megtiltya.

Fertelmes élet közöttünk ne legyen, fent házasságban minden ember ellyen, ékrelen buiaság tőlünk távul legyen, minden tisztán ellyen.

Egymás marháát mŋ el ne o-rozzuk, usorasagtul magunkat ö-rizzük, se hatalommal masét el ne vegyük, senkit meg ne bántunk.

Önjuk magunkat hamis tanu-sagtul, hamis vádlástul hamis per-parvartul, hamis esküvestől és rá-galmazástul, minden tsalardsagtul.

Megh tilt az Isten minden gonossagot, testi indulást, gonos ké-vanla-

DITSIRETEK.

587

vanfagot, kíván mi tölünk belső
tisztasagot; minden jámborfagot.

Ne kívánd úgy mond: senki
feleségét, senki szolgálát, senki szolgálóiat. Ember ezeket ha te meg
tartandod, hidgyed Istent latod.

Moyzes által Isten ezt ki adá;
két Kő-táblara fent ujjával írta, re-
tenetesképpen ezeket ki adá, ha-
nát meg mutatá.

Hála te néked Menybeli nagy
Isten, hogy bűnösökön rayunk
könyörülél, sz. Fiad által meg en-
gefeltettél, és mi hozzánk tértél.

A L I A.

Nota. Mint az hévesség miat meg epedet.

TEKints reánk immár nagy Ur
Isten az Mennyegből, az te
ditsőséges Templumodbol; em-
lekezzél meg immár az te árváid.

sol,

b. 6.

Mis

Miért hagyál minket ilyen i-
gen meg romlanunk, mŷ nemzet-
ségünkben el pusztulnunk, miért
távozáál Ur Isten illy meŷŷe mi töl-
lünk.

Tudgyuk hogy vétkeztünk,
mert tégedet nem tiszteltünk, mint
Atyankat téged nem szeretünk,
mint hatalmas Urunkat tégedet
nem feltünk.

Azért kell már tisztelnünk Po-
gánokat, gŷlköŷŷokat, paráznákat,
Balvany imádokat, kiknek el kell
viseelnünk kemény igáiokat.

El vővéd mi tőllünk orŷágun-
kat, Kiralyunkat, földhöz veréd
az mi Koronankat, ŷined elöŷŷ el
vetted mi áldozatinkat.

Meg ŷűnék ŷok helyeken ŷent
nevednek diŷŷireti, ŷep lŷŷiaknak
ekes

ékes eneklési, mert az Balványi-
mádás tölled ezt érdemli.

Közzüllünk le vágattál nagy
fok gazdag fő Urakat, Vitézeket,
erős férfiakat, kiknek kövér tes-
tekkel hizlalál Vadakat.

Közzüllünk rabbá tével fok
Menyeket, özvegyeket, gyerme-
keket, gyenge fegy Sűzeket, mind
az mi bűneinkért miveléd ezeket.

Mind ezekből ismeriük bűne-
inknek sullyosságát, haragodnak
rettenetes voltát, mert láttjuk Fel-
segednek nagy bosszu állását.

El távozik mi tőlünk io nagy
Isten mi örömünk, nintsen immár
semmi vigasságunk, siralomra for-
dula az mi nyáiaságunk.

De mégis nints mit tennünk,
csak te hozzád kell folyamunk,

mert iol láttuk hogy mind el kell
vesznünk, ha az mi bűneinkből
hozzád meg nem térünk.

Emlekezzél meg rollunk hogj
mi földből teremtetünk, őrdög
míá bűn alá vettettünk, mint az
árnyék el mulik mi gyarlo életünk.

De az te io voltodból kárho-
zatban nem hagyattunk, te f. Fiad
által meg váltattunk, bűntől, örök
haláltól, már meg menekedtünk.

Támadgy fel azért immár nagy
Ur Isten mi mellettünk, az te ke-
zeidet nyuys ki raytunk, és ne-
ves el előlled, kik megh nyomo-
rodtunk.

Látlak meg az Pogánok hogy
mi reánk gondot visels, kiker te f.
Igéd del legelret f, és noha meg bán-
tottunk, de tölled el nem vet f.

Mert

DITSIRETEK.

391

Mert látod el hagyattunk, és csak te reád maradtunk, nyavalyások tudatlanok vagyunk, és elhagyot árva'knak csak te vagy oltalmunk.

Ditsirte'ssél Mennye'kben Atya Isten egy Felse'gben, ki megvigasztal's minket lelkünkben, noha gyötrödünk mostan itt az m' testünkben.

A L I A.

Nota: Vigyázz értem Vr Isten, és légy.

TEKINTS reánk Ur Isten, ne hadgy minket el ves'nünk, vigasztaly meg minket az te szent I-géddel, nagy ke'serűségünkben.

Raytunk vagyon Ur Isten, az nagy fok kegyetlenség, ha te nem lé'sz nekünk nagy erő's segítség, nem le'sen az békeség.

b 8

Ha

Ha te minket Ur Isten, nyomor-
gatſ bűneinkért, ne ved el mi től-
lünk az te ſent Igédet, vigasztald
meg ſívűnket.

Adgj mi nekűnk Ur Isten, adgj
igaz Proferakat, adgy mi nekűnk
igaz lelki Paſtorokat, és iámbor
Tanítókat.

Bíriad őket Ur Isten, te ſent a-
iándekekoddal, igazgaſſad őket a te
tanátſoddal, erőſíts haralmaddal.

Hogy tégedet Ur Isten, és az te
ſent Fiadat, Predikállyák nekűnk
minden bátorſaggal, és lelki vi-
gaſſaggal.

Enged nekik Ur Isten, járhaſſa-
nak tiſteekben, vigyázzanak ér-
tűnk az te ſent Igédben, éppül-
heſűnk lelkűnkben.

Tarts meg őket Ur Isten, ſok
nyomo-

nyomoruságokban, és segitséd őket minden munkáiokban, és ő fáradságokban.

Ezek által Ur Isten, éppílyllyőn az te néped, nevededgyék az te fent gyűlekezeted, fenteltesse te neved.

Esmérhessük Ur Isten, az te igazságodat, távoztassak tőlünk az nagy hamisságot, ördögi nagy vaktságot.

Tisztelhesünk Ur Isten, és dicsíriünk tégedet, hadgyuk hátra már az hamis tiszteletet, kiért nem szeret minket.

Aldgy megh minket Ur Isten, minden mi életünkben, hogy szeressünk téged mi tellyes szívünkben, és mi tellyes elménkben.

Ditsírtessél Ur Isten, az magas

Menyországban, tiszteltessel töl-
lünk az te bent Fiadban, mostan
és mind örökké, Amen.

Psalmus 7. 1.

Nota: Vram meddig feleyte el? talám.

VR Isten légy most mi velünk,
mert sokan támadtanak elle-
nünk, nintsen kihez az mi feiün-
ket, bűkségünkben haytanunk.

Reménységünk, bizodalunk,
mindenkor csak te voltál ótal-
munk, azért mostis bent Felseged-
nek, bátorfaggal könyörgünk,

Az te f. Fiadért kérünk, hogy
nékünk páisunk, légy oltalmunk,
felelmünkben bárnnyaid alatt, hogy
tudgyunk meg maradnunk.

Mert meg indult ellenségünk,
végezezt végezet mi ellenünk,
hogy meg hírnk se maradjon

meg

meg ez földön soha nékünk.

Nagy káromlást űöl ellenünk,
párttűtést, támadást mond felőlünk
bőssufagból mindent ránk kiált, a
mit nem hallotis tőlünk.

Az mi fel nevelt fiaink, kebe-
lünkben fel tartot magzatink, vén-
ségünkben szolgálatainkat, im lásd
mivel fizetik.

Kiméllést nem tesznek raytunk,
mind tűzzel, fegyverrel, vadnak
rajtunk, el veszteni igyekeznének,
hogy nevesse nek raytunk.

Nagy erős Fejedelmeket, ránk
támasztottanak nagy Urakat, hogy
mi raytunk mindenok nélkül, ki
töltsék bőssuiokat.

El végezték egy tanátsból, hogj
kikergeessenek Országunkból, de
azt hisszük hogj nem értették, Fel-
seged tanátsból.

Meg

Meggyűlölt az Isten minket,
 azt mondgyák: nem feretű Uram
 minket, bűneinkért nagy haragoda-
 ban, meg akarű verni minket.

Ezeket műj mind ęrdemlyűk,
 vęrkeinket ha elű őámlálljuk, az
 bűn ellen nagy haragodat, akarod
 hogy ismęriűk.

Tudgyuk az kik velűnk vol-
 tak, most reánk ugyan azok támad-
 tak. De meg eddig akaratod ellen,
 nekűnk ők nem árhattak.

Im Uram mire iutottunk, vęn-
 segűnk ideien kell budosnunk.
 Mikor midea edes erűnktűl, im-
 már meg fogyatkoztunk.

Ne hadgj azért vęnsegűnkben,
 nám soha nem hattál szűksegűnk-
 ben, hogy meg tessęk hatalmasas-
 god, nagy erűtlenségűnkben.

El fas

El fáradtunk, nem futhatunk,
te néked bűkségünkben könyör-
günk, bűneinknek érdeme ferint,
hogy mi ne verettessünk.

Könyörűly immár mi raytunk,
lelkünkben kik reád támaszkod-
tunk, szabadíts meg ellensegünk-
nek, kezekben hogy ne essünk.

Ellenségink el terienek, tölled
oly igen meg rettennyenek, kik
lelkünknek gonoszt kívánnak,
mind meg bégyenűllyenek.

Nagy hatalmadat hirdettyuk,
ezért is voltodat magasztallyuk,
fent nevedet mindenek előtt, nagy
felőval dicsírűk.

Ennyi sok időről fogva, nem
hadról Anyank méhétől fogva,
most sem hat el Uram el hittük, ö-
rök időről fogva.

Kimél.

Kiméletlen sokszor vertél, de
hamar ismétlen hozzánk tértél,
hogy lelkünkben inkább tisztul-
lyunk, tűzben azért vetettél.

örökké lám el nem hadtál, az-
te bent Lelkeddel vigasztaltál, most
se hadgy el kegyelmes Atyánk, has-
siadda fogadtal.

Mikoron meg szabadulunk, kien-
immár bizonnyal mi remélünk,
dicsőreter, nagy hálaadást, mi te né-
ked éneklünk.

Szent David az Soltar könyv-
ben, Absalon fia előtt futtában, így
könyörge, mint irván vagyon:
hervén egyik részében.

A L I A

Nota: Nagy bánatban David mikoron

VRAM benned még az én re-
ményfegem, mi nem tellyes-
fegem

DITSIRETEK.

599

Seggel el fogyot hitem, noha most-
is ostorodat szenvedem, ugyan te
vagy azért az én Istenem.

Panaßolkodásom semmi nints
nékem, én Istenem, mert ellened
vértkeztem, azért az mit reám bo-
tsát Felseged, el kel tőrőm, mert
érdemlettem tőlled.

Az te io voltodat hozzám sok-
képpen, meg ielented ez Földön
életemben, de nem tudám tőlled
venni io neven, azért adal büntet-
ni Pogan kézben.

Látván Uram hozzám nagy jo
völtodat, noha réám bocsattad o-
storodat, megh akarß tartani en-
gem fogadat, had kezdgyem el
immár imadsagomat.

Aldot légy Ur Isten ki velem
ezt tőd, bennem az bünt hogy
ugyan

ugyan it megh vered, te magadat
vélem meg ismérteted, ezzel fe-
gény lelkemet te meg mented.

Te előtted én meg nyitom szű-
vem, jőy bé Uram lásd meg be-
tegségemet, tapogasd meg min-
denít sebeimet, töröld el már or-
számról könyveimet.

Imé hozzád nagy biztomban
kiáltok, fogadásod szerint minden
jót várok, nóha minden kínra
nagy méltó vagyok, alázatos
bűvet hozzád mutatok.

Tsák tégedet én hálak segítség-
re, nóha haraguttal fegény feiem-
re, életemet te attad büntetésre,
térjen Uram haragod kegyelemre.

Hísem te vagy az könyörülő
Isten, kinek bűve esik az bűnösö-
ken, ha te el hadít, ki velem ? sen-
ki nint.

ki nintsen, ki fogfagból engem
meg szabadítson.

Gyakor fohászkodási mert lel-
kemnek, nagy keservét fel indit-
tyák szívemnek, közepiben erős
büntetéseknek, helt adgy Uram
nagy kegyelmességednek.

örök Isten te meg ölsz az kit a-
karasz, az holtból is te elevent tá-
maszthat, Rabbá tehet ismét meg
szabadíthat, mind addig győztél
míg nem hozzád haytas.

Raytam igaz bőségedet meg ne
álljad, oltorodat sokká raytam se-
tartsad, tagaimat kimílvé süitogaf-
sad, mert haragod ellen lelkem
meg hívad.

Gondold megh kérlek kegyel-
mességedet, tekintsd meg nagy
keserűségemet, szabadíts meg fog-

sagbol én feletemet, kiért dítírhets-
sem fient Felfegedet.

Igaz és igen irgalmas Ur Isten,
ki mind haragodat az te népeden,
mind irgalmassagodat hiveden,
foktad meg mutatni a bűnösökön.

Sűvem mert meg hasad nagy
bánatimban. Hogy nincs részem
az Napnak világában, éntagaim
vadnak nagy fájdalomban, nehéz
vasnak alig hordozásában.

Halgass meg Uram ez kis Kö-
nyörgésben, mert nem tsak ma-
gamért könyörgök ebben, azok-
értis, kik velem egyetemben, ré-
besűlni kívánnak io tétedben.

Ezer öt száz és hetven estendő-
ben, tsonka Toronynak erős töm-
letzében, az ki szerzé; igen bizik
Istenben, hogy nem hadgya sokká
az büntetésben.

Psál-

Psalma 73.

Nota: Mely hatalmas az mi Vrunk az.

VY Urat adtál UR Isten ez Or-
 fágna, adgy fent Lelket az
 Uy Feiedelemnek, mit beretű mīt
 nem, adgyad érthette meg, hogy
 io vezére lehesen népednek.

Igazat és iót ugy lát ő minden-
 nek, egyenes törvént az te szegé-
 nyidnek, bölts ebes válaft az Or-
 fág népének, az nyomorultnak és
 az erősteknek.

Fő iova ennek hogy békeffeg
 lefen, fegyver Városban per pat-
 var nem lefen, mint hogy oltso-
 sag az időben lefen, így mezőn,
 erdőn, békes minden lefen.

Ez az hatalmas njargalni nem
 hadgya, az nyomorultat attol ol-
 talmazza, kivel világon örök hi-

rét hadgya, míg lében Nap, Hold,
minden őtet áldgya.

Iokori első melly hasznos az
földnek, az síros zápor az aszbu
mezőnek: ez Feiedelem úgy az ő
népének, ha te tanítod úgy használ
földének.

Ez idejében az iámbor bőle
ben, az erős és bent tisztességben le
ben, békeség, szép rend egész föl
dön lehen, Hold idejénél ez io to
váb lehen.

Ezt azért minden nemzet úgy
tiszteli, mindenik nemzet akarát
tyát téfi, mert igazsággal országát i
téli, a nyomorultak ügyit elő veszi.

Meg szabadította, az szegényt
nyugottya, az nyomorultak bavat
meg halgattya, akar ki buvát nya
valyáit fánnya, az igazt, árvát,
patvarnak nem hadgya. En

DITSIRETEK.

605

Ennél bõtsülletben fegénynek
vére, kít az hatalmas kí öntött az
földre, az tsalárdokra leszen ke-
mény feme, az hamissakon nehéz
büntetése.

Reméntelennek leszen nagy
gyámola, az törvéntelent bünteti,
nem hadgya, kiért az Isten életért
meg áldgya, sok gazdagfaggal na-
pit hoßfabbittya.

Az hegyen ha egy marok bu-
zát vetnek, a' vetemények oly kő-
véren nõnek, hogy körös környül
hegyeket el lepnek, mint havason
fák az feliõl zörögnek.

Sámtalan népe leszen Orszaga-
nak, és noha sűrűn, de boldogul-
lagnak, mely kővéren kél fúve az
fegyliknak, olly fegy és ékes népe
Orsaganak.

Neve io híre marad mind örök
ké, valamig az Nap tart és terjed
fénye, ő boldogsága marad neve-
zetben, ezzel áldgyák egymás
köztis befédben.

Ennyi io voltaért az mi Urunk-
nak, dicsíret legyen az nagy Jeho-
vanak, a tsuda erős Izraél Uranak,
ki ezt fogadta az ő népeinek,

Pogán Istenét már minden el
hadgya, tsak az nagy Istent mind
ez világ vallya, ez dicső Urat tíf-
tellye és áldgya, az ki ezt tudgya,
Amen, Amen mondgya.

Tsak halala előtt David ezt írá,
fiat Salamont hogy koronaztata,
io ferentségiét Istentől kivana, het-
ven kettődik Enekben hadgya.

SE QVVNTVR

CANTIONES BREVIORES,

pro ratione temporis, cum antè
tum verò post Conciones sacras
decantandę, suntq; ordine Al-
phabetico congestę,

I N V O C A T I O.

Ad notam: Könyörögjünk Istennek, &c.

ALAZatos Sűbéli imádságok-
kal, édesseges Sűp Isteni hálá-
adással, járullyunk mind feienként
egy akarattal, az Felsseges UR I-
stenhez, kí lakik Menyorűágban.

Igaz Hűtnek általa így könyö-
rögjünk: mñ Sűvűnknek tárházá-
ban térdre le esűnk, nagy bizvást
Sűksegűnkrol úgy beűélgeűnk,
kiválképpen bűneinkert, erőssen
esedezzűnk.

Mert sok titkos és nyilván való
vétekkel, meg bántottuk ő Felse-
gét gyarló élettel, mind tudván s
tudatlanul való vétekkel, az mĩ-
tellyes életünkben, engedetlensé-
günkkel.

Mind ezekért mondgyuk el
az Imádságot, melyre Urunk Iesus
Christus minket tanítot, hogy mi-
kor meg keressük mĩ Bent Atyán-
kat, fűksegünkben el mondani,
ilyenképpen parantolt :

Mĩ Bent Atyánk te ki vagy az
magas Menyben, benteltessek az
te neved Bent Templumodban, és
iőñön te Országod igazságodban,
földön mennyen akarated, legyen
nagy méltóságban.

Kenyerünket mindennapit ad-
gyad nekünk, és bocsásd megh
bűne.

bűneinket feiéként nekünk, mint
mŕs meg bŕsáruk kik vétnek né-
künk, és nagy sokszor gyarlóság-
ból, kik meg esnek ellenünk.

Ne vigy minket Ur Isten az kí-
sértetben, de szabadíts az gonosz-
tól Felséges Isten; mert tñéd az
meny és föld, hatalmas képpen, té-
ged illet mind örökké, örök dí-
csőség Amen.

Reggeli és Estveli haláladase

Nota: Légy irgalmas Vr Isten mŕ.

AD Gyunk hálát az Atya Isten-
nek, az mŕ Urunk Iesus ſent
Atyának, menjnek, földnek, ſent
teremtőienek, mindeneknek gond-
vŕelőienek.

Hála legyen te néked Ur Isten,
hogy ez ^(Ejfel) ^(Napon) minket egészég-
ben,

ben, megtartottál az io békeségben, megh őriztél minden gonos ellen.

Az kegyetlen álnok őrdög ellen, rettenetes dühössége ellen, ki mindenkor te hived ellen, ügyekezik az mŷ lelkünk ellen.

Kérünk téged Mennyei Szent Atyánk, ez ^{(Naponis} ^{Ejjenis} visely gondot reánk, bent bemeid vigyázzanak reánk, hogy ne bállyon vesedelem reánk.

Oltalmaz meg őrdög hatalmától, titkon valo fok álnokfagától, oltalmaz meg hirtelen haláltól, testi lelki minden nyavalyától.

Adgy Mennyegeből segítséget nekünk, te bent Lelked lakozzék mi bennünk, (reggel) hogy életünk és iselekedetünk, (estve)

hogy

DITSIRETEK.

611

hogj le fektünk és mi fel kelésünk,
kedves legyen fent Felfeged előtt.

Aldott Isten segy mindenkör
velünk, távozzék el minden go-
nosztólunk, az igaz hit neved-
gyék bennünk, és gyümöltse ter-
mő legyen közöttünk.

Mert te néked adtuk mi magunkat,
kezeidben aianlyuk lel-
künk, fent Angyalid őrizze-
nek minket, adgyad nekünk az ö-
rök életet.

Légyen néked dűtsőség UR I-
sten kilakozol Menyben, fenyef-
ségben, tarts meg minket az egy i-
gaz hitben, szent Fiadnak Iesus-
nak nevében.

A L I A.

ALdot az Ur Isten örökké men-
nyegben, ki minket vezérlet

ő ílméretiben, meghalगतot minket mi könyörgésünkben, neve dicsírtessék örökké Mennyegeben.

Erőlenek vagyunk mñ termébetünkben, minden romlandóság mñ embersegünkben, az nagy ellensegtől vagyunk kísértetben, csak te tölled várunk oltalmat életünkben.

Vezérly Uram minket az te jó kedvedben, és igazgass minket az te sz. Lelkeddel, életünknek rendilegyen szent Igédben, hogy ne tévelyegiünk ez árnyék világban.

Dicsírtessék Uram irgalmasságodért, ki minket így kedvelsz az te szent Fiadért, dűtsőség te néked Atyai volrodért, az te szent Lelkednek vigasáralásaért.

Psalms 103.

Ad

Ad notam: Atya Vr Isten Menybeli

ALdgyad én lelkem mindēkor
az Urat, minden tetemīm āld-
gyad ő ſzent nevét, el ne felejt-
sed sok io-teteményét, mellyekkel
meg āldot.

Mert megh botsáttya minden
bűneidet, ő meg gyógyította min-
den nyavalyádat, meg ſabadította
az te életedet, az veszedelemtől.

Ő megh koronáz az ő io voltá-
val, és környűl véſen irgalmassa-
gával, és bē tölt téged minden āl-
dásával, lelki testi iokkal.

Ki megh űttya az te vénſége-
det, mint Kefelyőnek az ő nagy
vénſégét: Hogy ditsírhessed az ő
ādot nevét, tellyes életedben.

Ezt nekűnk írta ſzent David
Profeta, ſáz és harmadik ſép ditsi-

retiben, hogy minden ember vél
le egyetemben, dicsőítse az Istent.

A L I A:

Azon notára:

A Tya Ur Isten Menjbéli terem-
tőnk, az Christus által io aka-
ro Urunk: testi és lelki gonosztól
védelmünk, és oltalmazunk.

Kinek io kedve mŷreánk ára-
da, Christus Iesusnak meg igazítá-
sa, kit most mi nekünk igazán hir-
dettet, ő Igéjéből.

Geriezd fel azért az te sz. Lel-
keddel, az mi fivőnket táplállyad
Igédde, oltalmazhaszunk dűtsőff-
gedezzel, minden időben.

Es veddel rollunk az te hara-
godat, és könnyebbítsed kemény-
ostorodat, ne tekints nekünk nagy
seplős voltunkat, álnokságinkat.

Ha

DITSIRETEK.

615

Ha meg tekinted az mi bűne-
inket, és fizetſ nekünk álnofagink
ſerint, ki viſelheti annak el ſulyſa-
gát, iſonyu voltát ?

Igaz vagy azért Abrahamnak
Ura, Kereſtyéneknek kegyelmes
oltalma, nem bűntetſ minket az
te haragodban, igazſagodban.

Hála te néked kegyes Atya I-
ſten, dítſíret néked az te ſzent Fi-
adban, ki Uralkodol magas Menj-
orſágban, minden időben.

A L I A.

Nota: Mi kegyes Atyánk, kit vallunk.

AD Gyunk hálákat az Atya I-
ſtennek, Menynek és Föld-
nek ſzent teremőiének, és embe-
reknek gondviſelőiének, éltető-
iének.

Mert ő mſj hozzánk Atyai ſe-

relmét, ki jelentette drága fent Igéjét, kivel táplállya híveknek lelkeket, és elméiket.

Es ő megáldgya ő benne bizokat, megh erősíti az erőtlenekeket, világosítja homályos szívveket, sötét elméket.

Atya Istennek mind ezekért legyen, dicsőret és nagy dicsőség Mennyegeben, hogy így táplállya az ő Igéjében, lelkünket Amen.

A L I A.

ATYA Isten tarts meg minket, és fent Igédben hűtünket, térits meg ellenseginket, és minden kegyetleneket.

Kik az Christust háborgatni, és fent fékiből le verni, akariák őt rontani, és híveiben kergetni.

Christ' ki vagj Uraknak Ura, és

Kirá-

Királyoknak Királya, ielents meg
te hatalmadat, téríts meg ellensé-
günket.

Tarts meg minden híveidet, te
szegény Keresztényeidet, hogy di-
tsirhelessünk tégedet, tarts eggye-
ségben népedet.

Oh Felséges áldot Isten, vigas-
taly minket ez földön, légy ielen
mi búkségünkben, és minden ke-
serűségünkben.

Nevely minket az igaz Hűt-
ben, Christusnak isméletiben, végj
minket bent szerelmedben, és hól-
tunk után örömben.

Psalmus 100.

AZ Ur Istent az egész föld, fol-
gallya vig örömmel őtt, ier
iárullunk eleiben, háládasban
s' eneklésben. c 9 Már

Már ismeriük Istent hogy UR,
kitől s' nem magától más Ur, ő né-
pi és nyáj vagyunk, dicsőrvén hoz-
zá folyamiunk.

Enekkel s' háládasokkal, Sent
nevét magasztalással, mert gyönyör-
űséges az Ur, mind örökké irgal-
mas Ur.

Nemzetsegről nemzetsegre, i-
gazsága és jó kedve, áll: mint
David száz Enebben mondgya,
mondgyuk más Amen.

Psalmus 128.

Nota: Tsak te benned Vram Isten.

BOLdog és áldot vagy az ki az
Ur Istentől felsz, semmi gonost
magad felől mert sohunnét nem
vélsz, igaz hűtből hogy ha az Ur
Sent törvényében élsz, az ártalmas
felvebeknek ferentsején nem felsz

Az te kezed munkájának szép
áldását vedd, az te tölled mivel
földnek jó gyümölcset eszed, más-
nak azért hogy bért végy fel mun-
káját nem téved, mert naponként
az Istennek újjab jóvát vedd.

Házas társod mint a fejen meg
fogont Sóló tö, melyből sok szép
gerezdekkel meg tölt veddő szál
nő, kedvel tellyes fűve hozzád
nagy szeretettel bő, asztalodhoz
sok szép édes tsemetéiddel jó.

Azok fepek körülled mint az
Olayfa veddők, vagy mint az Nap
melegétől meg ért édes Sólók, se-
retettel asztalodnál szűből örven-
dezők, mint az Ray-Meh örömed-
re szép beféddelel zengők.

Illyen iokkal áld meg az Ur, ha
az Istentől felf, minden felől jó se-
rent-

rentset és nagy örömet velsz, igaz
hűtből hogy ha az Ur szent törvé-
nyében élsz, bátron élven semmi
gonosz berentsétől nem felf.

Az UR Isten az Mennyegeből
reád bő áldást mér, békefeggel él-
tet, semmi veséellyel meg nem vör,
gyarlosagbol eset vétked tölle ke-
gyelmet nyer, fíaidon nagy irgal-
ma fogyo véget nem ér.

Illyen áldást ígért Isten annak
ezéleiben, az ki őtet tiszta szívvel
feli igaz hűtben, mint ezt irván
hadta Dávid az Eneklő könyv-
ben, az fáz és az hufon nyoltzad
ékes Enekében.

A L I A.

Nota. Emlkezzél Vr Isten hivedről.

CSak te hozzád szent Atyánk
mij kiáltunk, az te buzgo sze-
rel-

relmed legyen raytunk, könyör-
gésünk meg halgassad mi nekünk,
Szent Lelkedet örökké tartsd meg
bennünk.

Vedd el az sok ellenséget mő
rollunk, kik vérünket somiuhoz-
zák mő nekünk, mint az Barányt
az nagy éh Oroslanok, mint Far-
kasok be nyelni már akarnak.

Minden felől mő mostan csak
rettegünk, az Egh'at Föld felet
több óltalmunk, nintsen nekünk
sohult több reménységünk, csak te
reád S. Atyánk támaszkodunk.

Szabadíts meg már az sok fele-
lemből, és tisztíts ki minket sok bű-
neinkből, ellenségeink fivét nagy
kegyelmedből, hayts mi hozzánk
hogy legyen maradásunk.

Mint Danielt az éh Oroslanok

közt,

közt, az Sídokat az hegy, víz, ellenfég közt: ez kis hait tart meg az nagy hábok közt, emberi erő nélkül tart ellenfég közt.

Semmit nem fogh az mi fok adományunk, fő haytáfunk, és az mi holdoláfunk, mert az bűnből ki térni nem akarunk, az bűn ellen nem menthet adományunk.

Mos ki nagy sok bűneinkből minket, hogy tellyesíthessük bennünket, mert az bűnnek sokfaga kérésünket, el űzitölled a bűnben glóket.

Foganatos leszen akkor kérésünk, mikor meg tér az bűnből az mi lelkünk, ha te minket az nagy kegyelmedből, meg térítesz fertelmes vétkeinkből.

Mert noha sokan kiáltunk tégedet,

DITSIRETEK.

623

gedet, de azoknak hallod könyörgéseket, az kik igazán Beretnek tégedet, tífsta fűből megh tartyák beűdidet.

Segily azért minket kegyelmes Atyánk, ellenségtől hogy ne retiegen hazánk, és prédái ne legyen az mi marhánk, fent Fiadban ezeket add meg Atyánk.

A L I A

Nota: Boldog és áldot vagy az ki az:

CSak te benned Uram Isten vagy bizodalmunk, mert sem Eghben sem az Földön nints több reménységünk, azért halgas megh minket mert néked könyörgünk, és tekints le magas Menyből, könyörűly mi rayunk.

Légy vezérünk kegyes Isten, légy erős Hadnagyunk, légy Kö-
varunk,

várunk, légy Paífunk, légy min-
den óltalmunk, ne mondgyák azt
a Pogánok hogj nintsen Istenünk:
ne káromlyák boffusagra fent ne-
vedet nekünk.

Oltalmaz meg mostan minket
minden ellenségtől, támadgy mel-
lénk mert igérted magad segítsé-
gűt, szabadíts meg immáron az hű-
tötlen ségtől, dicsírhessűnk min-
denkoron téged igaz hűtből,

Vedd el rollunk kegyes Isten
ez nagy sok ínséget, mert látod
hogj mind Pharahok mostan az
fő népek, lágyíts hozzánk mint az
viást, ő kemény bűvőker, hogj le-
hessűnk mŷ ő vellek lélekben eg-
gyesek.

Ezt engedgyed Atya Isten az
te fent Fiadert, az meg Váto mŷ
Urunk.

DITSIRETEK.

625

Urunkért, az Iesus Christusért, kité
botsáttál è világra halálra bűnünk
ért, és meg áldál mind örökké min-
ket ő kedvéért.

Psalmus 146.

Nota: Szivem, veszem, várom, minden erőt

DITSIR d az Istent mostan oh-
én lelkem, ditsírem őtet míg
lesem életem. Fejedelmekben re-
ményem, nem lesem ember én-
űdvességem.

Mert ők meg halnak és mind
földé lesznek, ez földiekről meg
sem emlékeznek, azért boldogok
azok lesznek, az kik Istenben erős-
sen hisznek.

Ennek nagy gondgya vagyok
mindenekre, mind Menyre, Föld-
re, és az nagy Tengerre, ezekben
d. valo

valóságok rendekre, ez földön valóságok segényekre.

Az igazaknak ő meg őrizőie, kegyetleneknek erőls büntetőie, az segényeknek segítőie, az ehhezőknek ő eltetőie.

Meg szabadította Isten az foglyokat, világosította az segény vakokat, fel emeli tántorodtakat, igazat bereti az igazakat.

Es meg őrizi az idővevényeket, segény árvákat és az özvegyeket: de meg bünteti bűnösöket, földről eltörli ő ősvényeket.

Uralkodol te azért Uram Isten, te bent Fiaddal örökké Mennyeekben, ki meg vigasztalsz szent Lelkoddal, dicsőítsd téged dicsőségben.

Szent David írta ezt az Soltart
könyv

DITSIRETEK.

627

Könyvben, száz negyven és hatodik Enekében, hálakat ad ez ditsiretben, mijs ditsiríók Istent Lelkünkben.

A Z O N P S A L M V S,

Nota; Io ditsirni az Vr Istent, mert ő.

DITSIRIED áldgyad én Lelkem az UR Istent mindenekben, fegynek fíoval fád zengien, valamig elhetsz ez földön. Reménseged emberekben, seminémű rendben, ne legyen böltsben, erősben, se Feiedelmekben. Mert nints üdvösségezekben, hanem tsak Istenben, azért bízzál Felségében, hogj élhesz Mennyegben.

Lelkünk ki mulik testünk ből, ki adatot volt Mennyeg ből, testünk vétetet az föld ből, az hova tér erőtlennül. Gondolattya is ezek

d. 2.

ról.

ról, el vész mindenestől, de boldogság csak Istentől, következik menjből, az Iacobnak Istenétől, mi reménységünkől, mert meny, föld, tenger, és minden, teremtetet attól.

Az igazságot meg őrzi, és örökké öregbiti, bosszú állókat megtöri, az begényeket segíti: az ehhezőket elteti, foglyokat meg menti, vakok szemét meg építi, bennát fel emeli, az igazakat fereti, az idővént őrzi, árvát, özvegyet, fel veszi, az bűnöst téríti.

Uralkodik az Ur Isten, mind örökké felségesen, hatalmas tselekedetiben, Syonon kegyelmességben, minden rendbéli népekben, és nemzetsegekben, azért mindig dicsírniük szépen őtett nekünkben: légy aldos Atya UR Isten, kit hiszünk

DITSIRETEK.

629

Űnk lélekben, tarts meg mind vé-
gig az hűtben, Iesusnak nevében.

Oh mindenható Ur Isten, hálát
adunk néked ezen, hogy vöttél is-
mératedben, bé fámláltál sereged-
ben, bé irtál élők könyvében, Hi-
veid között, ne hadgy kételked-
nünk ebben, tarts meg reménse-
ben, nagy bátron az ítéletben, ál-
hassunk elődben, hogy az idővendő
életben, ditsírhesünk Menyben.

A L I A.

DITSIRietek az Urat minden
nemzetsegek, hirdessétek ő-
tet minden népek, mert meg erős-
sült mi raytunk az ő kegyelmessé-
ge: és Urnak igazsága megh marad
örökké.

Ditsősség birodalom tisztesség
és erősség, hálá legyen az Atya I-

d 3

sten-

Istennek, és az ő áldot Fiának Urunk Iesus Christusnak, mŷ édes meg Válonknak, mind örökké, Amen.

A L I A:

Nota: Egy lélekkel mostan áldot hivek:

EBredgyél fel világ bűneidből, vedd eŷedben magad az nagy bűnből, mellyet néked utolŷo időről, magyarázot Christus Iesus Irllet napiáról.

Minden irások immár bé töltenek, az Profeták valamit hirdettek, az ŷent Atyák az mit reménlettek, Urunk Iesus Christus által véghez vitettenek.

Ez világnak Istentelensége, az Uraknak nagy kegyetlensége, az köŷségnek engedetlensége, iele bizony hogy közel már, Christus eljövése,

Nem

DITSIRETEK. 631

Nem késik már az ő el iő vése,
közel vagyon ez világnak vége,
minden dolgoknak már el iő vése,
ez világot el iő Urunk Christus i-
tilnie.

Minden rendek vadnak bátor-
sagban, gyönyörködnek csak az
álnokságban, szeretet nints az A-
tyafiakban, és kevesen vadnak im-
már kik hisznek Christusban.

Efnek isznak nagy bátran la-
koznak, Menyországrol de nem
gondolkodnak, el mulando dol-
gokban forgodnak, azt sem tud-
gyák melly orában azoktól megh-
válnak.

Sűketsegre vesnek minden in-
tést, meg vétettek minden io ren-
delést, az Tanítok nem látnak ép-
pülést, fent Irásból mikortévesnek
Idvestegetes intést.

Ad notam: Egész Izraelt David fel.

EGY Lélekkel mostan áldot hív-
vek, az szent Istent magasztal-
ván kériük: hogy meg hallot aka-
rattyát bennünk, ő nevéért gyű-
möltsőssé, tegye, kivel éllyünk.

Nyuytsa hozzánk nagy irgal-
masságát, hogy hűséggel tarthas-
suk mondását, vétkek nélkül njom-
hassuk ő utát, életünkkel igyekez-
zük tenni akarattyát.

Östörítolojjuk meg magunkat,
Szent élettel kövessük Atyánkat,
Abrahámnak éllyünk hűtialatt.
Tíz Parancsolat tartással szentel-
lyük Urunkat.

Tselekedetekkel Patriarchak,
régbi Sidoság közt valo Atyák,
minden iora nekünk utat nyíttak.

DITSIRETEK.

633

David Kiraly, Ezechias, példái mutatnyak.

Hát reménység bennünk el ne fodgyon, élet iobbulása ugy hordozzon, hogy Isten kegyelme reánk szálljon, ki örökké az hivekben áldással maradgyon.

A L I A.

Nota: Tsak te hozzád bent Atyánk.

EMLEkezzél Ur Isten hivedről, kik kiáltunk te hozzád búkságunkban, vífely gondot njo-moruságinkrol, örökké való bent-Egyházadrol.

Adgyad nekünk mindenkor életünkben, az Kenyeret, mely vagy bent Igédben, kiről szolt az bent Ianos könyvében, mellyel élünk örökké életünkben.

Ne hadgj minket Ur Isten bom-
d s juhöz.

iuhozunk, az élő víz adassék most
mij nekünk, melly víz után soha
nem űomihozunk, mert te ben-
ned örökké örvendezünk.

Az kik hallják Ur Isten űent I-
gédet, itt meg értik mindenben te
kedvedet, űent Fiadért kegyelmes-
ségedet: Hogy csak közlöd vellek
örökségedet.

Adgyad nekünk mostan szent
Lelkedet, ne halgassuk héában sz.
Igédet: de tisztellyük örökké űent
nevedet, és dicsírünk mindenkör
Felségedet.

Psalmus 46.

Nota: Erős várunk az Vr és Bástyánk.

ERŐS várunk nekünk az Isten,
és fegyverünk ellenség ellen,
meg szabadít veszedelemtől, kik
ránk iőnek most minden felől: Az

mij rege

DITSIRETEK.

635

mŕ rēghi ellenſegŕnk, hāborgat
minket, erōvel, fegyverrel, és tsa-
lārdſaggal, és minden nagy hatal-
maſſaggal.

Nintſen nēkŕnk ſemmi hatal-
munk, kŕvel nēkik ellenek álljunk,
viaskodik az Ur érettŕnk, kit az I-
ſten borsátot nēkŕnk: Ha kérded
hogy ki legyen az? Chriſtus Ieſus
az, Seregeknek Ura, Iſtennek ſent
Fia, Annál vagyon a gyōzedelem.

Ha ez vilāg mind ōrdōg volna,
és bē nyelni minket akarna, azért
tōlle ſemmit ne ſellyŕnk, ſak Iſten
ōltalmában bizzunk: No bātor
dŕhōskōdgyék, nō fenekedgyék;
ez vilāgnak URa: nintſ raytunk
hatalma, Urunk Chriſtus ōtet meg
birta.

Meghall az Iſtennek Igje, és

d6

mem

nem áthat senki ellene. Az nagy Isten vagyon mi velünk, és szent Lélek lakozik bennünk: Ha testünk nekünk elvész, ha marhánk elvész, hírünk, nevünk, Feleségünk, Gyermekeink; az Menyasság meg marad nekünk.

Psalmus 130.

Nóta: Követi vala népnek sokfaga Chr.

Felsegges Isten hozzád kiáltunk nagy keserűséggel, könyörgünk neked hogy légy segítségvel. Tekints mi reánk kérünk Ur Isten ily nagy bűkségünkben, és segits minket erőtlenségünkben.

Miként az foglyok tömletz felekén erőssen kiáltunk, senki nem hallja s' nem könyörül rajtunk.

Pokolnak kinnya, bűnnek sokfaga, dühösködik rajtunk, légy segítség-

gitséget hogj mind el ne vessünk.

Ha bűneinket te meg számlálod
Felséges Ur Isten, vallyon s' kíle-
sen előtted bűntelen.

Nintsen ártatlan, nintsen bűn-
nélkül senki te előtted, azért kö-
nyörgünk, utunkat vezérlyed.

Mert csak te nálad vagyon i-
gazság és nagy irgalmasság, Chri-
stus Iesusért bűnünkől szabadság.

örvendez sűvünk Felséges I-
sten te ígéretedben, és hozzánk
valo nagy kegyellegedben.

Nagy reménységünk és bizodal-
munk legyen az Istenben, semmit
ne bizzunk az mő érdemünkben.

Oh méltóságos nagy irgalmas-
ság kedvesség mi raytunk, bűnnek
ördögnek nints hatalmasa raytunk.

Meg szabadultunk az Christus

által örök kárhozattól, nintsen fe-
lelünk immár az haláltól.

Oh egy reménység Menyébeli I-
sten, bizony egy segítség: te bol-
gaidnak adgy örök életet.

A. L. I. A.

Nota: Eletét az ki ondok bűnben éli, an-

FElsegges Isten Menynek, Föld-
nek Ura, és embereknek ke-
gyelmes vezére, minden állatok-
nak kegyes táplálója, és eltetője.

Tégedét vallunk kegyelmes
Atyánknak, bűnös emberek mű-
öltalmazónknak, Christus Iesusért
kegyes táplálónknak, gondvise-
lőnknek.

Mostan Ur Isten illy nagy nya-
valyánkban, hozzádkíáltunk ke-
serűségünkben, ne hadgy el min-
ket ily nagy fűkségünkben, árva-
ságunkban.

Igé-

DITSIRETEK.

639

Igéretedet tellyesíts meg h ray-
tunk, hogy ditsirtetők bent neved
közöttünk, ne örüllyenek Pogá-
nok mi raytunk, te légy mi velünk

Térisd meg Ur Isten az Bálvá-
nyozokat, kik hatalommal kerge-
tik lelkünket, és kik tsufollyák az
te bent Fiadat, Christus Urunkat.

Atya Istennek örökké ditsősé-
ség, az Christus által adassék tisz-
telesség, ki bent Lelkével minket vi-
gassallyon, minden időben.

A L I A.

Azon notára.

FELSeges Isten néked hálát a-
dunk, hogy őssve hittál minket
téged áldunk, az te nevedről mi
most vallást teszünk, mert vagy I-
stenünk.

őszve gyűtöttél minket te ne-

d 8.

ved.

vedben, az Keresztényi Szent gyüle-
kezerben, hogy mi halgatnok Szent
Igédet hitben, nagy reménységben.

Meg halgattuk most te Szent be-
sédidet, akaratodat kegyelmessé-
gedet, mi hozzánk való nagy be-
reteredet, és io kedvedet.

Lelkessel éppírd az mi elmé-
inket, hogy berethessük az te Szent
Igédet, sabhassuk mellé igyekeze-
tünket, és életünket.

Ördögnek mérgét és nagy tsá-
lárdságát, ronts el közöttünk min-
den álnokságát, ne bánthassa meg
Igéd igazságát, annak io voltát.

Gyarapodhassék közöttünk igaz-
ságod, Szent ismereted, Szent irgal-
masságod, és Szent irásban iratot io
kedved, és akaratod.

Akaratodat plántáld be szü-
vünk.

vünkben, az igaz hitöt geriezd fel
lelkünkben, hogy éppülhessünk
fent isméretedben, lelki életben.

Enged meg nekünk az mŷ ké-
résünket, fűvünköl valo nagy
könyörgésünket, ditsirünk téged
mint mi Istenünket, édes Atyákat.

A L I A

Nota: Bizonnyal ismerem raytam nagy.

FEL támadot Christus ō kopor-
soiából, az fekete földnek ső-
tét haylékából, halál háloiából, fel
kele Atyának bent akarattyából.

Ō általa iőt fel ōrvendetes na-
pūk, mert meg fogtuk hűttel hogy
Ō Messiasunk, Közbeniáro Urunk,
Ō miatta tört el Halál hozó nagy
bunk.

Mert Pogánok lévén nem tut-
tunk semmihez, kárhozat iő vala

ihol mindenekhez, el veszendő
fenekhez, igen közel jártunk po-
kol fenekéhez.

De az Isten nézvén irgalmassa-
gára, reánk emlékezék nyomorult
árványokra, Fiát az halálra, el bocsátá
értünk szept szabadtságunkra.

Bizonyos hogy meg holt ont-
ván szept piros vért, az Kereszt-fán
függőt sok gonoszságinkért, bizony
nem magáért, hanem az sok bűn-
nel békozor Rabokért.

Mert noha sok kinnal halálban
lőn este, tsak megh sem rothado
Messiasnak teste, az Isten fel vő-
te, szabadulásunkra Vezérünké-
tötte.

Az Aron vesszeie ötet magya-
rázta, Pustában az Oflop ötet áb-
rázolta, s'ugyan ki mutatta, az ertzs
Kigyoo

DITSIRETEK. 643

Kigyomellyet Moysest sináltata.

Ne fély bátorodgyál bűnben
eset fiú, az Christus halála kegye-
lemre hívű, s' érettűnk bayt vñű,
lelki ellenségűnk buval, fiú, rñű.

örűly hát lélekben Istennek fe-
rege, kiknek Christus által vagyon
űdvessege, Mennyei sepege, nem
hagy el az Isten velűnk segítsege.

A L I A.

HALAtadunk te néked örök
Isten, ki Mennységben vagy
örök ditsőségben, meg éppitesz
minket te bent Igédben, hogy ne-
esűnk kétségben, bűkségűnkben.

Kerűnk téged minden imádsá-
ginkban, ne hadgy minket el ves-
nűnk vakságinkban, tarts megh
minket az hűtnék ágaiban, szent
Fiadnak Christusnak vallásában.

Ez vi.

Ez világnak ne nézzed nagy vakfagát, fent Igédhez nagy háládatlanfagát, minden bűnnel töltöd el távozását, fent nevednek ilyen nagy káromlását.

De tekints megh Christusnak méltóságát, fent Fiadnak Kereszt-fán kin. vállalását, drágalátos szent vére ki ontását, az Híveknek bűnökért áldozását.

Tarts meg közöttünk meg értet fent Igédet, vigasztallya fent Lelked mi bűvűnket, éppítsd megh romlot természetűnket, dicsírhessük örökké Fellegetet.

M A S.

HALgas meg minket Ur Isten, tekints reánk Uram Isten, ne hadgy el minket inségünkben. Halgass meg minket Uram Isten.

El ha-

DITSIRETEK.

645

El hatalmaztak mi raytunk, kik
szolgák voltak közöttünk, azért
hűből néked könyörgünk. Halg:

Aldgy meg minket népeidet,
óltalmazd seregedet, fel magaf-
tallyuk S³. nevedet. Halgas meg:

Mutasd megh kegyellegedet,
láfluk irgalmassagodat, ved el már
rollunk haragodat. Halgass meg:

Ne nézzed sok bűneinket, és
meg ne számlállyad őket, te bent
Fiadért segily minket. Halgas m:

Azt mongyák az Pogan népek:
nintsen Istene ez népnek, légy se-
gítseggel te népednek. Halgass:

Vedd hozzád imádságinkat,
verd meg mi ellenseginket, és meg-
ódozzad rablásinkat. Halgass
meg minket Uram Isten. Ditsi-
rünk téged örök Isten.

Alia

Nota: Adgyunk hálát az Atya Isten:

LEGy irgalmas Ur Isten mi né-
künk, mert ellenned álnokul
vétkeztünk, de te benned vagyon
reménységünk, kit haragra bűnnel
ingerlettünk.

Vedd el rollunk méltó harago-
dat, mutasd hozzánk irgalmassa-
godat, hogj esmérjük ebből is vol-
todat: Vedd el rollunk ezképpen
átkodat.

Derékképpen te megh tisztíts
minket, mosd el rollunk fertelmes-
ségünket, az el veset szép öltöze-
tünket, reánk adván, vedd hoz-
zád lelkünket.

Ondokságát: faytalanfagink-
nak, mind isl lárttyuk sok álnoksa-
ginknak, gonossagink előttünk

forog-

forognak, kik előtted büntelen vándolnak.

Voltaképpen ellenned vétkeztünk, látásodra gonozt tselekedtünk, igaz vagy te, nem kell kétkednünk, győzedelmes, mikor ítéltetünk.

Igazsága te ítéltetnek, ebből tetűk hogy bétellyesednek. Azért az kik tégedet ítélnék, kegyetlenek, tölled meg győzzenek.

Tsak bűn az mŋ gyarló termésetünk, álnokságban mert mŋ bűltettünk, veszedelmes itt az mŋ életünk, el kárhozunk ha meg nem térendünk.

Vétkeinkről fordísd el színedet, és töröld el az mŋ bűneinket, ne akariad látni mind ezeket, kikkel sokszor meg bántunk tégedet.

Siefs.

Siefs belénk uy Sűvet adnia,
 bent Lelkeddel meg újítania; tiſta
 hűttel aiándekoznia, add örökké
 binedet látnia.

A L I A.

Nota: Felféges Iſtenn menynek föld:

MENynek és Földnek nemes
 teremőie, és mindeneknek
 kegyelmes Iſtene, ſohult ſemmi
 nincs mi téged nem félne, és nem
 rettegne.

Ne büntess minket az mi bű-
 nünk ſerént, és ne kárhoztass az
 mit érdemlénénk, mert ugy feien-
 ként mind pokolra mennénk, és
 mind el veszénénk.

Az mi Atyáink várkeztek el-
 lened, miſs ſok bűnnel káromlot-
 tunk téged, de bűneinket te meg-
 engedheted, és el veheted.

Ne ger-

Ne geriedgyen fel haragod ellenünk, te fíned elől hogy mind el ne vessünk, az te nevedért légy kegyelmes nekünk, mi io Istenünk.

Sok ideie már hogy nyomorgattatunk, veszedelmünkben igen el fáradtunk, azért Ur Isten tsak te tölled várunk, könyörűly rajtunk.

Halgas meg minket kegyelmes Istēünk, mert segítséget tsak te tölled kérünk, nintsē egjébnek kinek esedezzünk, és reménkedgyünk.

Botsásd meg bűnét az te seregdednek, veddel romlásat az te híveidnek, hogy nagy örömmel téged ditsírienek, és tisztellyenek.

Ditsíret néked kegyes Atya Isten, ki Uralkodol örökké Menyegben, tarts meg mind végigh az egj igaz hűben, Iesus nevében.

Nota: Halgass meg Vram az én könyörű

MEGbántunk Isten bűntelen
tégedet, mert nem őrizzük
az te szent Igédet, sok bűneinkel
ingerlünk tégedet, de kegyelmes
vagy, nem hadsz azért minket.

Mert mi emberek Földből te-
remtetünk, az gonoszsagra haylan-
dobbak vagyunk, Mennyeiekre
nem ügyekezhetünk, mint fel ve-
tet kö az földre sietünk.

Halgass meg azért kegyelmes
Ur Isten, tekints mireánk ki vagy
örök Isten, te szent Lelkessel vi-
gasszal Ur Isten, hogy te szent Igéd
legyen betűlletben.

Dicsőret néked örök Atya Isten,
ki most mireánk néb nagy kegyel-
mesen, el nem hadsz minket szent

ígéretedben, de meg vigasztalás az
te fent Lelekeddel.

A L I A:

Ad notam: Adgyunk hálát az Vrnak:

MINDEN bű keresztyének meg
hallyátok, mi legyen tőkel-
letes boldogságtok?

Felleyetek Uratokat Istenteket,
az ő Parantsolattját fereslétek.

Éllyetek igazán kézi munkával,
így éltek iol, és igaz boldogsággal.

Tű néktek feleségtek házatok-
ban, fűl iabor fiakat gjarapodasbā.

Kikkel meg ékesíti házatokat,
mint a Sölő gerezdek vesőőőket.

Ástaltok környűl űlnek mag-
zatitok, mint az fűp Olay fának é-
kes ágok.

Ez képpen áldgya meg embert
az Isten, valaki feli őtet igaz hitbē.

Aldgyon meg titóket az örök
Isten, ki lakik ti gyülekezetetekbē.

Az Isten szaporítsa iofágtokat,
és adgyon fiatoknak io fiaikat.

Békefég legyen Anyafentegi-
házban, ugy legyen, mondgya
minden ember: Amen.

Psalmus 127.

Nóta: Dittirjétek Istent az ő bentségé.

MINDenek meg hallják és io
megtanollják, kik segedel-
meket Istentől nem váriák. Nint-
sen Istennél több segítség és idvefég.

Vala mely városnak avagy ház-
nak népét, Isten nem őrizi, hida-
gyed annak vestét. Nintsen:

Tsak héában leszzen reggel fel-
kelétek, néktek kik Istenben erőf-
sen nem hisztek. Nintsen:

Ez képpen történik minnyáian

tű nék-

DITSIRETEK.

653

az néktek, munkával, bánattal, kik
kenyeret éftek. Nintsen :

Nagy könnyen az Isten ad min
dent azoknak, kik tsak benne biz-
nak, néki könnyörögnek. Nints.

Mint a' sebes Nyílak hatalmas
markában, erőflek az Hívek Isten
oltalmában.

Boldog az ki lelkét hűttel erős-
síti; minden ellensegét nagy kön-
nyen meg győzi. Nintsen :

Irta ezt szent David ő Sóltár
könyvében, ház huson hetedik e-
kes Enekében. Nintsen Istennél
több segítség és Idvesség.

A L I A.

MONDgyatok ditsiretet, Ke-
restyének az UR Istennek,
Sentséges tífteleter, adgjakok ő ne-
vének. e 3 ör.

örvendgyetek ő néki, igaz Isteni felelemmel, mert köztetek lakozik, az Anyaszentegyházban.

Es meg elégíti, Lelketeket lelki Kenyérrel, biztat ő Igéiével, édes igiretével.

Szent Uram az te neved, szent vagy te az magas Menyben, Szent vagy és rettenetes, minden nemzetsegekben.

Tégedet illet Uram, mi tiszteletünk, háláadásunk, az mi gyülekezetünk, Innepi bentelésünk.

Hála legyen te néked, hogy megjelentéd te magadat, hogy megértettük Uram, az te akaratodat.

Dicséret és dicsőség, legyen neked az magas Menyben, Dicséret és dicsőség, legyen az Szent Templumban. Dicséret és, &c,

Alia

Nota : Hayts le Vr Isten az te fűleid.

Mostan Ur Isten, hozzád kiál-
tunk keserűségűnkben, hal-
gals megh minket könyörgésűnk-
ben, ily nagy bűkségűnkben.

Te vagy Istenűnk, téged ríste-
lünk, mint édes Atyánkat, Meny-
nek, és Földnek, hatalmas Urár,
népeknek Királyát.

Az te kezeden minden erőf-
ség és hatalom vagyon, senki nem
álhat néked ellened, mint ez nyil-
ván vagyon.

Te parantsolád Menybéli Isten
hogy hozzád folyamunk, mi bűk-
ségűnkben téged keressünk, né-
ked esedezzünk.

Avagy fegyertől avagy ehseg-
től, avagy döghaláltól, nyomor-

gattatnánk, ígérted nekünk, meg
mentenél attol.

Azért UR Isten mostan mi re-
ánk sok felől támadtak, dulnak,
pusztitnak, ölnek, fogdosnak, min-
dennel rontanak.

Nintsen mi bennünk oly nagy
erősség, hogy ellenek álljunk, illy
sokasagnak, mely reánk támadt,
fel zendült ellenünk.

De hol ne legyen semmi tanát-
sunk ez sokaság ellen, azért tsak
reád vettyűk semünket, Felséges
Ur Isten.

Igyen könyörge Iosaphát Ki-
rály ellenségi ellen, mikoron vol-
na keserűségben, az Ierusalembe.

A L I A.

Nota: Hayts meg fűled Vr Isten az:

NEZ mŋ reánk UR Isten ke-
gyelmesen, és könyörűly te
népe

népeden, mert majdan el fogyunk
ez földön, ha te meg nem látst nagj
Ur Isten.

El áradtak UR Isten sok insz-
gink, mint az Tenger veszedel-
mink, mint az vizek könyhullatá-
sunk, meg sokasultak nyavalyáink.

El pusztultak Ur Isten sz. Tem-
plumid, el oßlottanak Iuhaid, meg
kevesedett te feregged, mayd el fogj
Uram tiszteleted.

Mind ezek most UR Isten vad-
nak raytunk, senki nem könyö-
rül raytunk, gyalázat, bídalom, mñ
raytunk, az te nevedért rutoltatuk

Aly bossút már UR Isten bent
nevedért, viaskodgyál bent Igéd-
ért, az hűtőtlen népeket ezért,
verd meg Ur Isten te népedért.

Sokideie UR Isten hogy verb

minket, mire nem keserűl^{ne} min^{ne} ket, miért benveded kissebged^{ne} könyörgünk Uram ^{ne} véd meg őket

Sídalmazzák Ur Isten fent nevedet, és tsufollyák fent Fiadat, elpusztíták örökségedet. Halgass meg Uram panaszinkat.

Tekints reánk Ur Isten magass^{szany} Menyből, lásd meg őket haragod^{szany} ból, ments meg minket nyavalyáinkból, keserűleges fábláginkból.

Hogy régedet UR Isten békeségben, dicsírhesünk mi fűvünkben, vallást tehesünk igaz hűtben. Aldot légy Ur Isten magass Menyben. Aldot légy, &c.

A L I A.

Nota: Vr Isten engem itély meg, az én.

 H mennyei nagy boldogság, ki vagy fennlő világosságh, Meny

Menyországban egy Uraság.

Téged vallunk és dicsőítünk,
te vagy kegyelmes Istenünk, te
vagy Isten egy oltalmunk.

Nintsen nekünk több Istenünk,
csak te tölled viseltetünk, téged
immár meg ismértünk.

Uralkodo irgalmasság, te vagy
élő hatalmasság, Földön, Mennyen
egy Uraság.

Adgy mŋ nekünk igaz Hűtet,
Beretetet, egyességet, országunk-
ban békeséget.

Dicsőíthessük szent nevedet, ta-
nolhassuk bent Igédet, nyerhessük
örökségedet.

Tarts meg köztünk az böltsé-
ket, látod Isten Bűkségünket, öreg-
bítsed mi hűtünket.

Benned legyen bizodalunk,

rollad legyen tanuságunk, igaz le-
gyen tudományunk.

Légy mŷ nekŷnk egy oltal-
munk, ŷŷtassék mi bentségŷnk, ne
árthasson ellenségŷnk.

Bátorítsad mi lelkünket, bírád
 iora mi szívünket, jóvel tarts meg
 életünket.

Ditirteffek Itenſeged, adaffek
meg tiſteſeged, maradgyon meg
ditsőſſeged.

A L I A.

O H Istennek népei, kik vattok
 ő hivei, UR Christus tagai,
 vattok Isten fiaí.

Kik nem tántorgotok az üd-
veſſég dől-gában, nemis válogat-
tok Iſtennek mondáſában.

örömetek nagy vagyon min-
denkor az Istenben, az Ur Christ^s
által

által való fűp fűnlő hűben.

Mert az Istennek Lelke, va-
gyon tű fűvetekben, és az ő fűnt
Igée, fűntelen elmétekben.

Níntsen semmi közötők nek-
tek az hamissaggal, az Belial ör-
döggel, hamissagnak Attyával.

Nem fűltek az Moyses haragos
tűrvényétől, nem fűltek őrdögtől,
sem utolsó haláltól.

Mert vattok az Istennek nagy
drága fűrelmében, Abraham Iste-
nének, nagy gondviselelében.

Tsak legyen tű néktek, fűnte-
len vigyázástok, az őrdök életnek
iovaira gondotok.

Mert semmi ez világ, ha mind
tűjed volnais, ha őrdök életedet, el-
vested éretteis.

Imé lám iol látod, hogy majdan

el kell mulnod, és Itélet napján,
mely nagy fámot kell adnod.

De hogy te semmiben, ott meg
ne büntetessél, meg itt vagy az u-
ton, iora te igyekezzél.

Ez néhány Igéket, hogy ha te
meg tartandod, itt való életedben
leszen vigasztalásod.

De az más életben, leszen nagy
főp városod, az egy Isten előtt, Ur
Christussal lakásod.

Ott leszen te néked, örökké főp
életed, meg hívadhatatlan Koro-
na el vételed.

Psalmus 117.

Nota; Teljes Évből az kik biznak az.

ONfol minket David Profeta
az Soltar könyvben, ilyen
modon száz tizenhét el osztot ré-
sében.

DITSIRETEK.

663

Ditsirietek az UR Istent ti Po-
gan népek, ditsirietek ötet minden
népek, nemzetsegek.

Mert mi raytunk bizonyitta-
tik irgalmassaga, és megh marad
mind örökké Urnak igassaga.

Igaz és hű az Ur Isten ő befédé-
ben, tőkélletes s'álhatatos ő igire-
tiben.

Azért bizzunk Istenünknek
fogadásában, nem vesünk el ha hi-
endünk, irgalmasságában.

Fellyül mullya minden dolgát
irgalmassaga, minden bűnőket fel-
lyül halad, kegyes gazdaglaga.

Innet értünk véghetetlen irgal-
massagát, Christus által hozzánk
valo Atyai io-voltát.

Mert ő minket ingyen valo
aiándékából, el valasra fiaiva ir-
galmasságából.

Es meg váltá minket vesztet njo
morultakat, az vakfagbol Pogáno
kat, Balvany imádokat.

Feltámasztá fent Igjének öröm
Zafloiat, Christus által kiáltattya
bűnünk borsánattyat.

Hogy valakik Christus Iesus
ban tisztán hinnének, örök életet
bírhannának, és el ne vesznének.

Vagyon nekünk szabadsagunk
bűntől haláltól, Christus által az
törvénytől, örök kárhozattól.

Ier ditsirünk az Ur Istent mijs ö
römmel, magasztallyuk örvendez
vén hitbéli örömmel.

Aldot te légy kegyes Isten edes
teremtőnk, igazgassad életünket
kegyelmes Istenünk.

M A S.

Oltaomért valo könyörgés.

Oh

O H Mindenható Isten, ki az
te kegyességedből, az te fent
Igeből magadat meg ielen-
téd, az te akaratodat híveidnek ki
ielentetted, hogy téged ismeriünk,
és örökké dicsíriünk.

Könyörgünk mostan néked,
botsádj meg mi bűneinket, oltal-
maz meg minket, minden fele go-
nostól, ördögtől, és az büntől, az
haláltól, és kárhozattól, az Iesus
Christusért, mi meg szabaditonként

Oltalmazd híveidet, kik téged
fel magasztalnak, és csak benned
biznak minden nyavalyáiokban,
hogy a hűtőtlen népek meg ismer-
jék hatalmasságodat, hogy az te hí-
veid, örökké tisztellyenek.

Dítsíret az Istennek, mi kegyes
gondviselőnknek, Abraham Iste-

nének, tsak egy bizony Istennek.
Kit ditsirnek Mennyegeben, min-
denkor az ſent Angyalok. Ier mi-
is ditsiriük, mert irgalmas mi né-
künk.

Psalmus 125.

Nota : Onſol minket David Profeta;

TELlyes ſzűből az kik biznak
az Ur Istenben, azok az Syon
hegyéhez haſonlok mindenben.

Helyben marad mind örökké
az Syon hegye, hogy meg mozdul-
hatatlanul az Ur kedvét tegye.

Ostromollya bár ſok ezer nép-
is, de megh áll, ſemmi erő el nem
rontya, mert állandó kö-ſál.

Reménſégek ilyen erős és bi-
zodalmok, mind azoknak, vala-
kiknek az Isten oltalmok.

Drága iokkal környűl véſi az

Yr az

Ur az iokat, meg biztattya, folvân
 nekik örvendező fokat.

Az hamisflak sulyos kezét nem
 tartya raytok, melyből tudgyák az
 Ur nekik hogy kegyelmes Attyok.

Iol tégy igaz bölts UR Isten az
 iokkal iol tégy, az kik penig bün-
 ben élnek, azoktól bámot végy.

Ez értelme az ház huson ötöd
 Eneknek, tókélletes kívánt iot ad
 Isten az híveknek.

A L I A.

Nota: Aldgyad én lelkem mindenkor

VED el Ur Isten rollunk hara-
 godat, és az te kemény véres
 ostorodat, sok bűneinkért mireánk
 ne ontsad, bosszu állásodat.

Ha bűnünk szerént kezdünk
 mi fizetni, verességedet nem álhat-
 tya senki, mint ez világnak első
 vesze-

veszedelme nekünk meg ielenti.

Mire mŋ reánk geriedez haragod? oh mi ſent Atyánk raytunk nagy tsapásod, kik nem külömbek vagyunk mint árnyékok, rothadando porok.

Megferteztettünk Atyánknek vétkével, gyarló mŋlelkünk reſtünknek sebével, mi romlásunkat nagy veszedelemmel, nézd kegyelmes ſemmel.

Adgyad mi nekünk az te ſent Fiadat, iſmérheſsük megh mi közben-láronkat, mert meg iſmértük mi gonofſáginkat, vedd el haragodat.

Ne hadd el veſzni ilyen nagy munkáiát, ne hadd héában az ő ſz. halálát, az mi Urunknak keſerű ves nagy kinnyát, az ő áldozattjat.

Ves

DITSIRETEK. 669

Vegye el rollunk az mŕ bŕne-
inket, és mosogassa vérével vét-
kŕnket; ki mindenkoron az ō S.
Lelkével, vigasztallyon minket.

A L I A.

Nota: Vram benned még az én rêmén.

VRam Isten ki igértél oltalmat,
híveidnek segítséget s' nyu-
godalmat, és utokban jó berentéget
jó hasznót, mindennemŕ dolgok-
ban díadalmat.

Látod Uram az én űgyekezé-
tem, nem kívánom gonoful élete-
met, tudod nyilván az én gondo-
latimat, fordísd íora az én akarato-
mat.

Sokat gondol ember ō életére,
ki nem esik Isten tíftelességére, de
magamat hagyom sz. Felfegyedre,
akaratom az te akaratodra.

Áegy.

Aegyptombol az Sidok ki iſ-
vének, mert Iſtennek Igjének hű-
vének, kik nem hűnek, utokban
el veſének, az kik hűnek igért föl-
dön élének.

Enged Uram hogj én is hiheſse-
lek, én utomban ſohul ne tévelyeg-
iek, de ſzűvemben mindenűt vi-
ſellyelek, hogy ne legyen helye el-
lenſégemnek.

Mint Abraham ſolgájanak ſ-
urát, te Angyalod igazgatá iárafat-
azonképpen viſellyed én utamat,
és távoztatſd ellenſégem ſándékat.

Az Tobías Angjale velem iár-
ſon, hegyen, völgyön, vízen, az ſ-
gazgaſſon, azok iárnak Uram mert
tsak te ſodod, ſemminémű emberi
akaraton.

Enjel nappal én környűlem fo-
rog-

rogió, hogy az ördög engemet
meg ne tsallyon, ez világi hamis-
ság el ne vonnyon, hűtötlenység én
szívemben ne szálljon.

Ha ágyamban én el nyugodom
testemben, mindenkoron vigyáz-
zak én lelkemben, nyugodalmat
adgy Uram én szívemben, béke-
s gondolatot elmémben.

Legyen néked Uram Isten d-
csőség, Földön, Mennyen, min-
denkoron tisztesség, mert csak tiéd
Uram az hatalmasság, foghatatlan
kegyesség irgalmasság.

Psalmus 51.

VR Isten irgalmaz nekünk, az
te irgalmasságod berint, mosd
és töröld el bűnünket, mel-
lyet bánunk szívünk berént, hogy
te-ellened vétkeztünk, bánnyuk,
és ke-

és keserű mi nekünk ; méltán minket meg ítélhetſ, azért te igaz Iſter lehetſ.

Míj az bűnben fogantattunk bűnben Anyáinktól ſármaztunk te tsak ſeretſ igazſagot, és ígírſ irgalmaſſagot. Hints meg ſent Fű ad vérével, honál feiérb léſünk elötted, vigh léſen lelkünk te benned, tetemink meg vidulnak töled.

Ne nézd Uram bűneinket, törd el minden vétkeinket: teremts bennünk tiſta ſzűvet, és adgy mi nekünk ſzent Lelket. ne veds el minket előlled, és ne vedd el tőlünk ſent Lelked: adgy mi nekünk igaz hűtet, és iora vezérlő ſ. Lelket.

Míj általunk ſok emberek, az tudatadra térűlnek, kik ő bűnöket es hadgyák, és életüket meghibbítják.
tyák

tyák: fabadíts meg Uram minket,
vedd el rollunk ítéletedet, ódgyad
meg az mŷ nyelvünket, hogy ma-
gastralhassunk tégedet.

Aldozatot rennénk néked, ha
kedves volna te előtted, de tsak ki-
vánd mŷ. töllünk, hogy legyen
tőredelmes szívünk. Tekints Ur I-
sten lelkűnkre, és tégy kegyelme-
sen ő velle; tégy iol az te Egyhá-
zaddal, ki téged fogál igazsággal.

A L I A.

Nota: Vr Isten az te öröksegedben po:

VRNAK fogai, no ditsiriétek
minnyáian az Urat, magastral-
lyátok és tŷ áldgyatok, örökké az
Urat.

Tŷ kik állotok, Urnak házában
örök ditsősségben, no ditsiriétek I-
stenekek nevét, az egy igaz hűben.

f

Emel-

Emellyétek fel tű kezeteket, Ur
 Foglalatryára, és az mint lehet tű
 ditsíriétek, és magasztaljátok.

Vífont az Isten ki teremtetre,
 Mennyet és az Földet, meg aián-
 dékoz Mennyen és Földön, ezek-
 ért titóket.

Miként öröktől te ditsírtettél,
 Felseges Ur Isten, most és minden-
 kor te f. Fiadban, áldással Ur Isten.

Psalms 133.

Nota: Adgy már tsendesseget, lelki.

IO Az eggyességben, az szép bé-
 keslégben egyyütt élni, az eggyes
 Sű hísen, minden iora vísen, nem
 hágy féltni.

öröm és vigasság, kedves szép
 nyáíasság, az békeslég; nem íutat
 bánathoz, gyönyörűséget hoz, az
 eggyesség.

Mint az Balsamum bag, a mely-
től minden tag, örvend és él; így
az eggyességben, minden ez élet-
ben, örömet lel.

Annak io illattya, az házat el-
hattya, s' kedvel fereft; így az eg-
gyező S'ñ, az mely igazán hű, ál-
dást erezt.

Mint harmattól az Föld, siros
lében és zöld, s' gyümölsőt hoz;
így az fű eggyesség, az arany bé-
keség, sok iokat hoz.

Boldog megmaradás, lelki te-
sti áldás csak ott lehen; hol az eg-
gyesség ül, az mely bőséget fűl, ál-
dást veszen.

Ez az békeségben, az eggyes-
életben, az boldogság; száz har-
mintz harmadik, Soltárban adatik
ez tanúság.

Nota: Sz. David Profeta eneklő könyv.

SZEretlek tégedet édes Atyám
Uram, meri te vagy erősségem,
Föld, Bástyám, Kőváram, győzhe-
tetlen Tornyom; te vagy kész se-
gítségem; hatalmas bay-vívom, e-
rős oltalmazom, bizonyos remén-
ségem, feiem, fenyés napom, min-
den szabadságom és örök üdvössé-
gem.

Az egy mind örökké áldando
S. Urnak, éneklek az míg élek, té-
ged én Istenem; kegyelmes vezé-
rem, szemem előtt visellek, soha te-
melőlled nem távozzom meszse,
csak sz. nevednek éneklek, hogy
ellenfélgemtől kegyesen meg tar-
talmind örökké ditsírelek.

Környül fogot vala engem az
halál.

halálnak meg ölö kemény lántza,
 hogy nagy fáydalommal, ifonyu
 kinokkal, életemet megh rontsa,
 környül fogot vala az sötét tömle-
 tzu pokolnak reyték Sántza, hogy
 testem bőrétől, kimélletlen kézzel
 meg fosfá, és meg hántsa.

Ez meg borulásban keserves ü-
 gyemben, fel kiálték az Urhoz, az
 én Istenemhez, az engem szerető
 kegyelmes Bent Atyámhoz, baba-
 dulásomért folyamodom az ő, dű-
 tsősséges voltához, hiszem hogy én
 raytam fűve esik mindgyárt, s' ké-
 sen segítséget hoz.

Fel indula fömra, az föld ő fo-
 vára reszketvén meg indula, fun-
 damentumától fogva minden hegy
 és kőszikla, meg mozdula, az ő ha-
 ragiának mihelt boszku álló sebes

tűze felgyula, ottan az fáiából füsttel elegyült lang, nagy szörnyen ki zudula.

Meg haytván az Egghet az terhes felhőkben az földre alá állá, az ő lába alatt hogy senki ne lássa, sűrű első köd vala, az ő bent láda. ía tündöklő két fenyves Cherubion meg állá, onnat nagy hirtelen a gyors felek szárnyán, az egghben ki szárnyala.

Sűrű sötétseggel fekete felhőkkel bé voná az Egheket, nagy természetek vízzel megterhelé helyel az sötét fellegeket, dörgés, tsattogással, tűz, lang, villámással, hányale nagy iegeket, egyetemben mint az sűrű nyilat, ugy le hányá az kemény kőveket.

Az le zudult sebess ár.vizek
min-

mindenűt az földet feljél follyák,
 fundamentumától fogva az nagy
 helyes világot környűl fogák, az
 én reám törő minden ellensegim
 hirtelen el ragadák, az UR ítéleti
 melto jutalmokat, ilyenképpen
 meg adák.

En érettem penig à Mennyege-
 ből küldé, és az vesélyből ki vőn,
 az nagy árvizekből ki ragadván,
 fíráz bátorfagos helyre tőn, ellen-
 segim ellen az ő nagj hatalma meg-
 tartó segítség lőn, haragiának nap-
 ián mint kegyelmes Atya, engem
 öleiben fel vőn.

Igazsagom szerént ártatlan fe-
 iemnek az Ur ada szép áldást, mert
 az ő utain tellyes életemben, hi-
 ven jártam mind futvást, és lsten-
 telenűl az én Uram küűl, soha nem

imádtam mást, bent törvénye szerint élvén, csak ő tőlle vártam meg igazulást.

Mert tudom Uram hogy az ki te veled jár, soha meg nem feplősül, az ki téged követ, feret, fél, és tisztel, gonosz hír, névben nem sül, benté lében tölled, megh tisztul és minden ioságokban részesül, az ki pedig téged szeme elől el vét, rut halállal közösül.

Az bíligy búveket és egyigyűveket meg őrized és tartod, de az kevély nagyra néző gonosz semet, meg alázod és rontod, csak te vagy Uram ki az sötétségben, az én fátylámot megh gyuytod, az veszedelemből hogy meg szabadullyak, semem világosítod.

Minden nyavalyából Uram te álla-

általad talállok ki menetetelt, meg az
 kő-falonis, ha te velem vagy, hát
 lelek által menő helyt, az meg foru-
 lásban az te tífia Ighéd foglaltat
 ítalt, etelt, valamikor fűvem fent
 igéretednek nagy örömel ad hitelt

Ugyanis kívülled Uram kitso-
 da Ur: te vagy az elő Felség, ki-
 tsoda kívülled Isten: egyedül vagi
 egy hatalmas Istenfég, mind föl-
 dön és mennyen egyedül tsak té-
 ged illet minden tisztesség, örök-
 kőn örökké te néked adassék Ur I-
 sten az dűtsőség.

Az Isten övedzet fel engem e-
 rővel, és io utban állator, mellyen
 az iosagban és az fent ártatlan épp
 életben iuttator, ez által az hova
 ellenségem előtt fussak kő.várt mu-
 tator, melyben önnön maga az os-

tromlok ellen, tanátsolt és oktatot.

Iób karomat Uram az hartzon
erősbé tőtted, az kemény értznél,
az én benned valo reménységem
sokkal hathatob volt az tőrnél, fi-
sakom, paísom, pántzélom, nem
volt több az benned valo hűtnél, az
te fent Igédnek pallosa kezemben,
iób volt minden fegyvernél.

Az te fenytéked bátorítot en-
gem az hadakozás közben, hogy
meg ne tőljammék lábam az tér föld-
dön, bírtad az sík mezőben, az én
töllem meg vert ellenfegim fut-
ván, mind eszenek úzóban, én inok-
ban voltam és őket le vágtam, fot-
tig az futás közben.

Kezemben adád az én ellenfe-
gimet, kiknek hátokon jártam, az
engem gyűlölő, öldöklő feleket te
álta-

általad le vágtam, megelőztem őket, és mint a juhokat az fegyverre úgy vártam, az kik én utánnam olálkodtak, azok holt tetemeken iártam.

Kiáltának hogy ha segítséggel lenne, de senki nem hallá meg, az Urhoz az én fent Istenemhez őis, de nem szabadítá meg, mind porrá tőm őket, közöttük tsak egyis nem menekedheték meg, miként az láb alatt való sárt, az kevély népet, úgy tapodám meg.

Igy szabadítál meg az én ellenem párt.űtő nemzet kezéből, kegyelmességedből minden Pogánokon győzedelmes fővétől, én bennem az te fent nevednek, minden nép között ditsíretet vől, ez egész világon irgalmassagodért, Ur Isten híressé lől.

El.

Ellyen az Ur Isten az én szent Istenem, örökké áldot legyen, dicsőíretet, hálaadást, dicsőiséget, és bírodalmat végyen, ennek meny, föld, tenger, minden élő állat nagytiszteliséget tegyen, ez erős hatalmas bosszuráló Urnak, minden lélek engedgyen.

Te vagy Uram az Ur; csak te vagy az Isten, az ki engem meghaltatál, az ki minden népet és nemzetiségeket én hozzám hódoltatál, az ki az én reám dühöt ellenfelegtől engem meg szabadítál, az ki ió kedvedből minden népek felet, engem fel magasztalál.

Ez te ío voltodért az Poganok között, Uram téged dicsőírek, az te nagy nevednek mind ez világ előtt tisztasággal éneklek, az te nekem adott

DITSIRETEK.

685

adot Királyi méltóságban is el nem
feleylek, hanem mind örökké fiu-
rol fiura, nagy örömmel hirdetek.

Hogy ellenségetől az Ur Isten
által bent David szabadula, tiszta
buzgo szóból, és háláadással, elei-
ben járula, irgalmasságáért, saba-
dittásaért, előtte le borula, az tizen
nyoltzadik ékes énekiben, ditsi-
retre mozdula.

Psalmus 148.

DITSÓULT helyeken Mennyei
Paraditsomban, az kik víga-
doztok, végheterlen boldogság-
ban, vadtok meg ujjult állapotban,
az Urnak nevét ének szóban, nó
ditsírietek vígasságban.

Aldgyátok az Urat kik csak ő-
néki bőlgáltok, ártatlan ruhában,
tűn.

tündöklő szeptember Angyalok, tűz
Nap, és Hold, és Tűzcsillagok, vala-
kik egy tűzzel bírtok, fel fölval
ötet kiáltatok.

Eghek sok rései világnak nagy
szellessége, dicsőried az Urat Ten-
gernek titkos mélysége, az kiket
Isten ő Felsége, bizonyos tüzellat
berekerte, s' fel nem bothat már
senki keze.

Barlangok fenekén nyugovo-
mertes Sárkányok, sötét havasok-
ban lakozo Vad Oroslányok, tűz
iszonyu nagy Czeth halak, Tenger-
örvényit kik iárlatok, áldassék az
Ur, azt mondgyátok.

Föld, Meny, Tűz, és Víz, fe-
iér Hő, Kő, Zápor első, déli, s' e-
szak fel, levegő egy, könnyű szellő,
Tél, Tavasz, és Nyár, őszi idő,
mely

mely négy rézből áll egy eßtendő,
tölletek az Ur ditsirendő.

Szóló termő hegyek, fel nyulo
fep híves halmok, Vad, oltot, gyű-
mőltts fák, zuhogo tsorgo patakok,
lígetes erdőn, lako vadak, tsufo
és másó sok állatok, Nevét az Ur-
nak mind áldgyátok.

Meg unult Tavaßbal hangos é-
neklő Madarak, szép Uy énekek-
kel áldgyátok, nevét az Urnak, kis
Philemile kí torkának, az rekedé-
sek nem árthatnak, nyuyts ditsire-
tet az nagy Urnak.

Tsaßárok, s' Kíralyok, és földi
fok hatalmasok, Nemzetes nagy
Urak, gazdagok, és szabadosok, Bi-
rák, Polgárok, és Tanátsok, kik az
köz népnek törvényt szabtok, tijs
az Urat mind áldgyátok.

688 ISTENI DITSIRET :

Tűs ſép Tavaſi virághoz ha-
sonlo Iffiak, Sűléknek örömi, gyer-
mekek kedves seregi, tiſta életű
kegyes Sűzek, eſes és okos iám-
bor Vének, az Urnak nevét dicsí-
rétek.

Dítsíret, dítsőſég, tiſzteſſég, és
hálaadás, a Szentek Urának, legyen
örök magafalás, kiben ſoha nints
meg változás, vagy ígéletben meg
hanyatlás, tölle feiűnkre ſálljon
áldás.

A L I A:

ADGY békeſſéget Vr Iſten, az mi űdönk-
ben, ez földön, mert nintſen nekűnk több
ſenki bayvivonk, hadakozonk: hanem
csak te Vr Iſten.

A L I A.

DITSÍrjed és áldgyad az Vr Iſtent, oh Ke-
reſztyn ember, ki néked az Chriſtusban
ingyen, meg kegyelmezet.

Dítsőſég, és hála legyen neked kegyes A-
tya Iſten: Az te áldot ſent Fiadnak általa,
mind örökké,

V E G E.

ISTENI DITSIRET: 689

Nota : Tíak te benned Vram Isten vag.

IGaz Felleget egyedül UR egy hatalmas Isten, kinek híre és nagy neve terített földön, mennjen, halhatatlan, láthatatlan, vagy dűtsősegedben, az Angyalok az nagy bentek áldnak énekekben.

Az nagy orák az nagy napok, im majdan el mulnak, minden rendek foljásokban lassan meg változnak, te peníglén azon Ur vagy, báma nints napodnak, világ létin, világ fottán, tsak egynek találnak.

Néz alá már kegyes Atyánk ez nyomorult földre, az nagy büntől meg rakodot háboru tengerre, kik vettettünk budosafra, ez siralmas völgyre, fel kiáltunk, tölled várunk haly könyörgésünkre.

Vége nintsen kegyes Atyánk,

az te ostorodnak, raytunk fottigh
tartod ügyet boffu állásodnak, el
borított tűzes langia erős haragod
nak, vérrel fordult fel az helye ke-
mény tsapásodnak.

Sok ideie hogy versz Uram ki-
mélletlen minker, megh vetettél
meg utáltál régolta beñűnket, tsak
nagy gyáfra, siralomra, hozád gle-
tűnket, el fordítád könyörgesűnk
elől bent sínedet.

Példák vagyunk tsak fidaílmak
már sok nemzetek közt, mindenn
űdönk áldás nélkül ferentseílenne
lőtt, földhöz veréd mi Záfílonkac
aj ellenseg előt, így vévéd el bátor
sagunk fenyves fegyver közöt.

Erős hartzon le vágatál sok ví-
tétz közzűlünk, fegyver közzűl
kít el hozál válogatva bennűnk, a
dögh

dög halál nagy hirtelen el vevé kö-
züllünk, minden fele tsak síralom,
s' iay fő zeng közöttünk.

Tetteses fő semélyeket Urakat
el vevél, városunknak fep piatzát,
öntözéd vérekkel, hazánkbanis la-
kunk immár szörnyű rettegéssel,
ilyen igen környül vövel, lok ve-
fedelmekkel.

Kegyes Atyánk azt iol láttuk
és nyilván iol értjük, az bűntetés
hogy érdemli tölled az mi feiünk
mert előtted mint fertelmes posztó
mi életünk, mint az faknak levele
bűnünkben elesünk.

Izraélnek nagy Nemzetét ha
tölled el vered, az nagy bűnert or-
szágabol ha mind ki fellested, ha
kezeddél plántált Sóló gűm öltte-
ki mested, ha Abrahám fep fiai-
nak ágait letöröd.

Az vad fának oltot ága vallyon
s mit reménlhet? keresztyénsegh
színnel, néveltsak alig evezhet,
jobbúlásra szentségesben ha ennél
nem térhet, Sodomának bünteté-
se mind feiűnken lehet.

Nevezetes és szentséges Sion-
nak leányát hatalmas Ur ha el vesz-
ted Ierusalem varat, és pogánnak
nyomottatni hagyád szép határát,
ha el vesztet szent nevednek épí-
tett emplotat.

Gonozsága országunknak nől-
vén áll előtted, melyben alig ma-
radt immár igaz tiszteleted, puszt-
ulásra pogán kézre veréd Uram
tőlled, úgy mint ludát tűzzel vas-
sá ez is el törölhed.

Igaz Isten te tudsz mindent az
jövendőt látod, országunknak bi-
rodal-

rodalmát sz. kezedben tartod, változása akkor lehet mikor te akarod, Császároknak, Királyoknak eszét te hordozod.

Te hozod fel az szép napot jokra gonoszokra, te adsz kedves esőt egygűt igazra hamisra, segily tehát kegyes Atyánk térhecsűnk utadra, hadd éppűllyön az te Sö. lőd magasztalásodra.

Vagy ha vagyon kevés igaz köztűnk ez világon, tərő napot engedgy nekűnk ne veszsűnk minnyáian, végetlenűl mi szent Atyánk ne büntess immáron, vedd el rollunk ostorodat mutasd pogánokon.

Rettenetes nagy vér ontás szűn. nyék megh köztűnk, az őrdögnek sok konkolya már ne legyen

köziünk, kiért téged kegyes A-
nyánk főből hadd díjídjunk, mert
csak tied földön mennyen minden
ékellegünk.

Psalmus 13. Nota Pol:

IAY meddig nagy Ur Isten nyu-
tot nagy haragod? Illy sokaig
tart volé Uram busulasod? El fe-
y efig immár minket te Templo-
mod? vallyon s' meddig szent bi-
ned, reytet el orfagod?

űgyöm meddig leßen illy ket-
teges ennekem? meddig elmem-
űntelen kesereg én fővem? val-
yon s' meddig ellenfég kiáltoz el-
lenem? fődalmaz, és karomol ru-
ol Uram engem?

Az Mennyekből Ur Isten ke-
gyes főmeiddel, néz ala és halgas
meg

meghangos fűleiddel; Istenem sz:
 Bined mutasd ne reytfed el: had uj-
 jullyō én országam Urā ne veszek el.

Zurzavarban ellenség ne űrl-
 lyōn raytam: ne kerkedgyék mi-
 atra hogy én meg rontattam: az
 engem gyűlölőknek ne tölts ked-
 vét mostan, hogy én megh tanto-
 rottam ne katzagion taytam.

Ur Isten én ezekert nagy hala-
 adással. szent irgalmasságodban
 nagy bizodalommal, segedelmed-
 ben valo igaz vigalaggal, tellyes
 fűből űrvendek lelki tapsolással.

Rengien az föld és az egh beng-
 yen ekeslegghben: minden allat
 ditsirie Istent vigh űrőmben. lő az
 Ur, ioval latot, tizenharmad rez-
 ben, mint Szent. Davidezt mont
 da, mondgya minden: Amen.

Psal. LXIX.

Nota: Az mi Vrunk Iesus Christus, m. &c.

TArts megh Ur Isten engemer,
 mert az nyavalya lelkemet, el
 foytya bús szivemet; Te utannad
 addigh lestem, nagy szikkanos sár-
 ban eltem, nem vohatom ki testem.
 Mély morotványu örvénybē, mely
 bē sodor az mélységben, bē estem
 az nagy szélvészben, nem marad-
 hatok életben, kiáltnék s. bē reket
 torkom, ki felē nyuytom markom.

El fogyatkozot két szemem, mel-
 lyekkel az én Istenem, sok ideie
 hogy nézem: száma nints ellensé-
 gemnek, kik iotétemért gyűlöl-
 nek, s im mayd ugyan meg olnek.
 Hatalmat vőrttenek raytam, előt-
 tők el nem szalattam, hanem ke-
 zekben

zekben akadram, és mindenről
megh lakoltam; Immár sokszor
megh satrztoltam, az mim nints is
od' attam.

Azt mondgyák hogy bolond
vagyok, hogy gonosb' életű vagyok,
és így azért nyomorgok. Te tudod
ha bolond vagyok, ha gonosz éle-
tű vagyok s im még his mint nyo-
morgok; Uram feregeknek Ura,
miért adál ennyi bura? Figyel-
mezzél ez én szomra, tekints
akar tsak azokra, az kik megh-
botrankozhatnak, hogy enge-
met így látnak.

Mert éretted tsufoltatom, éret-
ted szidalmaztatom, éretted gya-
láztatom, megh unt minden A-
tyámfia. Ez szegény iövevény zá-
ia, utálatos sok laia. Buzog szivem
sz:l

sz: nevedért, megh fővők gyalá-
zatodért, busulok az te nevedért,
epedek igazságodért, csak sirok
semmit nem eszem, esztis szidal-
mul veszem.

Hogy gyász ruhában öltözttem,
ezértis tüss beszéd lőttem, és sok
szidalmat vőttem; az kapukban
velem ülnek étel közben engem
esznek, ital közben el nyelnek. En-
penigh sok könyörgésem, hozzád
emelem kéresem, halgass meg ese-
dezésem, mert csak te vagy remén-
ségem, tarts megh fogadásod sze-
rént engem szegény idővevént.

Vony ki az nagy ingoványból,
az terhes sullyos fogságból, mentse
megh sok nyavalyából: ne nyom-
iának el az habok, az mellyekben
torkig vagyok, mert erőm felet na-
gyok,

gyok. Halgas megh Uram, halgas
meg, és nagy irgalmadból tarts
meg, kegyelmes szemmel tekint
meg, engem szegény bűlgád ment
megh, lies az en életemért, tarts
megh nagy irgalmadért.

Te ióltudod ellenségem, mely
méltatlan gyaláz engem, mert nint
semmi vétségem, Látod ökört s'e
szenveded, az kik engemet te hi
ved nyomorgatnak elenned, szű
vem meg epeit nagj bumban, nint
sen az ki bánatomban, vigasztal
lyon fáydalmamban, vagy tãrs lã
gyen síralmomban. Ennem erőss
epét adnak, innom etzetet nyuyn
nak.

Hatalmas Isten hozzam tery, és
nyavalyámban véget eryl, nekik
ily mértekkel méry, Eledelek epé

véd, itások mennáiat el szed, ha-
 mis voltokért megh fedd, vakíts
 meg itületeket, ne tartsák meg éle-
 teket, görbíts meg hizlalt testeket,
 törd meg minden ereieket, busulá-
 sodat öncz ráiok, és ráncz meg ke-
 mény szaiok.

Uram én néked úgy éllyek, ked-
 vet te nálad úgy lellyek, pusztíts el
 lakó helyek; mert az nyavalyást
 nem szánnyák, egy vesélyből más-
 ba hánnyák, hogy nyomorog nem
 bánnyák. Ur Isten őket te se bán-
 d, hogy vesélyben esnek ne bán-
 d, az élők helyéből ki hán-
 d, ne kedveld
 őket se kíván-
 d. Uram de én velem
 iol tégy és kegyelmedben bé vég-
 y.

Dit sirlek Uram tégedet, magaf-
 talom szent nevedet, meg tartom
 törvényedet. Az szegényeket ta-
 nitom,

DITSERETEK. 701

nítom, reménsegeket újítom, te hozzád fel indítom. Mert Uram te igen is vagy, szegényekhez irgalmad nagj, foglyok szabadítója vagy, vagy, gondod nyomorúlrakra nagj, Ditsírien az föld, víz, tűz, eggh, mert nints irgalmadban végh.

M A S.

Nota: Felféges Isten hozzád kiáltunk.

KÖVETI vala népnek soksága Christusnak tudáiat, mert sok Kórokat ő meg gyógyít vala.

Mikoron azért Urunk az népnek soksagát meg látá, ottan fel ment ne az Tábor hegyere.

Es ott le ülven az Apostolok menének hozzája, tanítván őket, im ezt mondgya vala:

Böldogok az kik lelki szegények, hűtől keseregnek, mert az

Meny.

Menyorfág adatik ezeknek.

Bóldogok az kik kegyes emberek, és nem háborognak, mert ők ez földet örökseggül bírják.

Bóldogok az kik sirnak bánkodnak, és károkat valnak, mert ők Istentől meg vigasztaltatnak.

Bóldogok az kik az igazságot éhezik, szomiuzzák, mert ők Istentől meg elégítetnek,

Bóldogok azok kik irgalmasok, mások könnyörülnek, irgalmasságot mert Istentől nyernek.

Bóldogok az kik tisztasívűvek, hitből meg tisztulnak, mert meg esmérvén az Istent ők látják.

Bóldogok az kik békefűfű szerzők, mert ők hívattatnak, az igaz hitből Isten fiainak.

Bóldogok az kik az igazságért,
üldö-

üldözést szenvednek, mert az meny-
orbag adatik ezeknek.

Bódogok lesztek mikor Chri-
stusért emberek gyűlölnek, meg-
bídalalmazván, közűlők ki vernek.

Akkoron azért örvendezzettek
és tñ vigadgyatok, mert menyber-
vagyon nektek iutalmatok.

Szent Mathe írta ez néhány I-
gét Christus hagyasabol, az ő köny-
vének ötödik részében.

Psalms 68.

Nota: Mikor Senacherib az Ierusal.

Egyvert fogh mñ velünk a' mi-
kegyes Atyánk, ellensége-
hada ellen erős palánk, mellettün-
vagyon, és fent szeme néz reánk
óltalmában meg áll éppen édes ha-
zánk.

Mint az füstöt hamar az nag-

erős felek, el fújjak, nem akad hogy
fem előtt helyek, így félednek el az
ránk dühödőt feiek, el vess minden
ügyök, és fel emelt ielek.

Mint az tűz melege el süti az
viaft, abban semmit az hev megh
soha nem maraft; így az megh ha-
ragut Isten el óltya azt, az ki bünt
tesen és más hozis azt ragaszt.

Az vert hadnak ihon bús fűve
gyazt visel, meg romlots' ez után
ielt soha nem emel, ez hogy min-
ket az Ur kedvel, elég hitel, örven-
dez seregünk, vigadoz, énekel.

Tű Istenben kegyes Istenes em-
berek, áldást hallyon az Ur szent
neve köztetek, földön, mennyen,
igen zengien éneketek, mert Isten
tsak az Ur, annak örüll yetek.

Arvák Attya ez UR, s' özve-
gyek

gyek lftene, iót mindennek akar,
köz néki mindene, bölts, szép, és
nagy erős, senki ő ellene, itt min-
dent vehetünk, csak neve kellene.

Az mennyegben lakik, minde-
neket de lát, int, s' az magtalanis
láttya fia fiát, foglyoknak le téfzi
tömlőtzők aytaiát, az bűnösre pe-
nig ad iga, nyavalyát.

Társul adta magát népe mikor
ki ment, hűst, és bő kenyeret, ked-
ves italt teremt, ellenség mikoron
ment reá, megh ielent, igirt földre
az Ur két tenerén bement.

Ottis kedves esőt, és gabonát
adot, éhel senkit ő meghalnia nem
hagyot, bőséggel rakatot minden-
ha aßragot, az barmoknak is hogy
bővön elég iutor.

Im mostan is az Ur gondviselő
reank

reánk, bír, éltet, visel és tart ez édes Atyánk, ellenségnek éhel holc sűvében valánk, de megh menekedünk, hogy reá kiálhánk.

Három nagy fő Király, sok Utrak Hertzegek, úgy oszlanak el, á mint futó fellegek, feltekben szűvők oly mint az hideg legek, népeknek feieken űlnék örök fegek.

Ezt mindenkor Uram hirdeti vig sűvűnk, az mit most mivelél édes Atyánk velűnk, győzedelmet adál, s' nagy nyereséghez ielűnk, az Poganok erőss sok helye mert helyűnk.

Hólt sűn szin ha belénk volna óltatvais, ha gyáfunk fekete volna mint koromis, láttuk hogy ha akar Isten, az hónális feierbek lehetűnk sokkal, ékesbekis.

Nagy

Nagy bánatba valánk színe hagyottakul, gondolvan hogy aligh lenne népünk magul, imé! bánat, után mely nagy örömhöz, elsővé lehet az, az ki megyen utól.

Tsak te töltöd Uram ez örömet velünk, az pogánokat hogy kézben adád nekünk, sok pradána íggen vigadoza szívünk, széppé lőn műj feiünk, s' meg iőve műj hitünk.

Gazdag már műj hazánk földé, kies helye, ki árt? Isten Urunk, vár az ő bent neve, mindenkor műj velünk, melynek ez az iele, fel vőn két keze, mert bölts five kedvele.

Környűl vőt s' megh őriz sok eszer Angyala, nem hágy meffé ez Ur hívek erős fala, menyből mostis alá, menteni iőt vala, ellenfeg ere, általa meg hala.

Ditsd.

Ditsőségbe viszont székibe fel
mène, foglagnbol ki vona minket,
és emele, embereknek híre s' nagy
neve ki kele, az bűnösnek is ő hogi
bíró, már íele.

Aldot legyen az Ur minden ű-
dőben mert, diadalmat az ő népe
kezébe nyert, sok népet mŷ né-
künk, az mŷ helyünkben vert,
hogy io földé legjen feg veteménj-
re kert.

Tsak ez mŷ nagy Urunk az fa-
bados nagy Ur, hogy ha bőrnű ha-
lál mérge fivünkbe für, meg tart
életet ad, biztat ez édes Ur, hol ked-
vellyen ezért, kedve örömbé gyur.

Ellenségnek ihol dicsékedő fe-
dek, s' ellennünk felemelt nagyra
néző fémek, meg rontvan tetemek,
por s' hamu nékiek, meg az vére-
ketis

ketis fel nyalák az ebek.

Ielen lételeidet láták Uram velünk, hogy te oktatád ott vinia két kezünk, Hadnagyságod alatt megmarada feiünk, mijs háláadaft s' áldozatot téstünk.

Te adtál nagy erőtt, mellyel az ellenünk, fel zendült hadakat megveretéd velünk, tars megh ezt mi nekünk mi kegyes Istenünk, az mit most mivelel, nagy kegyesen velünk.

Köztünk Templomod és tíftelested helye, bent Igédnek igaz élető őp vize, innet foly ki, nálunk annak ere, s' feie, aiándékokot hoz sok Kiralyok keze.

Minden fegyveres, és hadba vágyó semélt, az ki népe előtt tart bivet oly kevélt, mint az tulkok előtt

lőt költ bika farva selt, arra bírſ,
hogy ide hozzon arany edént.

Az Pogánokis az hartzra való
ſívet, el hagyván, te néked gyön-
gyöt hoz az Kővet, orſágoknak U-
rának néked ad kezet, minden föld
te néked mondogal éneket.

Ezt így adgya ſzívünk, mert ur-
gyan úgy léſen, áldáſt és nagy erő-
t az te neved veſen, io voltod felől
az te neved hirt réſen, áldot az mi-
kegyes édes Atyánk leſen.

Pſalmus 146.

Nota eadem.

Díſírd az nagy Urat kedve ſe-
rét ſűvem: díſíren kegye-
sen mert nekem ez mivem, az míg
élet adom csak néki a ſívem, mer
csak ő nekem is élet adó feiem.

Emberben hitőmet nem vetem
én

én soha, mert minden erejét fogja
bé föld moha, semmit abba nem
ért, földnek hogy ő doha, ez világ
ra nem is emlekezik soha.

Istenben de ha mely sű híben,
érdemes, mert hatalmas ez Ur, nagy
neve szent s' nemes, vigyáz min
denűvè, s' mindeneken szemes,
bóldog az ki ez Ur kedve miatt ne
mes.

Az földet s' az eget egy fava
vonta fel, az tengerben övé az m
hal ott legel, böltségsége felől gond
viseleése iel, mindent mert csak az
bölts keze ertet el.

Mindennek igazán forsa serin
fizet, annak nyuyt, ki neki esede
zik, kezét, el táplállyá az Ur ha k
meg ehezet, tömlétzben meg eper
rabokat ki vezet.

712 ISTENI DITSIRET:

Az Ur az vakok hogy lássanak
azt téfi, az Ur Isten az el este ket fel
véfi, az idegeneket kedve feret-
teti, az árvákatis az ő keze élteri.

Az Ur fel véfi az özvegy anya
ügyét, vidámittya sava az izom-
ruk sívét, az Ur kedveli az iámbo-
rok ölvenyét, de annak az ki go-
nos meg tőri az felett.

Mind örökké az Ur meg marad
és leßen, mindenkor ereie tíftele-
ret veßen, népén kedve marad s' két
keze iol téßen, s' ez száz negyven
harod enek igaz leßen.

ORATIO DOMINICA SECVN-

dum Lucam Notaja Halgald meg Aty.

Mj Atyánk ki vagy Menyben, Neved s'en-
telt legyen, Orvágod hozzánk jöñön. M nt a-
karv ugyn legyen, Add meg mj Kenyerűnket,
Engedd meg bűneinket, Oy go-
noétol, Amen.

AZ ÉNEKEKNEK

mutato Táblája.

A

levélem

Adgyátok meg az Tsáfar :	45.
Adgy Ur Isten ſ. Lelket, ſ. i:	127.
Adgyunk hálát min: az Atya	228.
Adgy már tsendesseget	252.
Adgyunk hálát az Urnak m:	254.
Adgyunk hálát az Atya I:	609.
Adgyunk hálát az A. I. m:	615.
Adgy békesseget Ur Isten	688.
Aldot Izraélnek Ura, mert	48.
Aldot az Izraélnek Ura Ist :	77.
Aldot legyen az mi Urunk	85.
Alázatos ſűbéli imádság.	607.
Aldot az Ur Isten örökké	611.
Aldgyad én lelkem mind:	613.
Atya Ur Isten menybéli ter:	614.
Atya Isten tarts meg mink.	616.
Az kíról ſolt Moyſes	30.
Az te kezeid alkutának és	32.

&

Az Chri.

	Az Christus azt mondg:	34
	Az mi nagy bősűletben	42
a	Az mely mértékkel ti m:	43
r	Az bűnnek Soldgya az hal:	43
t	Azért eset foglagnan az	44
	Az Ur ugy iő ki mint Orias	50
t	Az Christus meg holt az	63
r	Az mi bűnünknek mélység.	80
r	Az Kereszténységben	129
r	Az mi Urünk Iesus Christ ⁹	175
	Az Pünköszt innep napian	221
e	Az Pünkösztnek ieles nap:	226
r	Az nagy bölts teremtést	236
k	Az ki akar üdvözülni	236
t	Az ki veti segedelmét az l.	239
	Az ki az Istent meg ismér.	242
	Az Izraelnek népe régen.	249
	Az Ur Istent az egész föld	617

B

c	Bethlehemben születék Ch:	14
k	Bizonyos beféd ez és mél:	32

Bizon

Bizony bizony mondom	58.	2.
Boldogok az kik ártalanul	25.	1.
Boldog az ki eszik kenyeret	42.	1.
Boldog ember az ki nem	88.	5.
Boldog az illyen ember az I:	255.	1.
Boldog az illyen ember ez	257.	1.
Boldog az illyen ember ő lel:	260.	1.
Boldog az fersiu ki fel az	264.	5.
Boldog ember az ki fel az	98.	2.
Boldogok azok kik Istent	267.	2.
Botsájd meg Ur Isten Iesus.	269.	1.
Boldog és áldot vagy az	618.	2.
Budostában bent David P.	272.	4.
Bűnnek soksága hogy ha	278.	4.

C.

Christus fel támada igasság:	193.	8.
Christ' fel tám: mi bűn: el m. ő	199.	5.
Christus fel tám: ki értünk	201.	
Christus fel tám: nekünk örö:	204.	2.
Christ' fel tám: ki értünk m.	206.	2.
Christ' fel tám: mi bűn: és kik.	210.	4.
Christust meg fésíték kegyet:	190.	1.

Christus menyben fel méne 21

Csak te hozzád bent At: 62

a Csak te benned Uram Isten 623

D

David Profetanak imád: 283

Ditfirietek hű Keresztényének 7

i Ditfirietek minden poganok 72

i Ditfirem az Urat tellyes Bűv: 96

i Ditfirietek az Urat, mert io és 102

i Ditfiried Ierusalem az Urat: S. 103

Ditfiretes az Christus ki né: 157

i Ditfiretet mondgyunk Ur I: 186

i Ditfirem az Urat mind: űd: 286

i Ditfirlek tégedet én édes I. 29

i Ditfiretet mond: az nagy Ur: 29

Drága dolog az Ur Istent 296

Ditfird az Istent mostan 62

Ditfiried áldgyad én lelkem 627

Ditfirietek az Urat minden 629

c Ditfiried és áldgyad az 688

i Dűsöült helyeken menn: 688

Eh

E

Ebredgyél fel világ bűneid:	630.
Egész Izraelt David fel	301.
Egész Izraelnek népe, az Ur	305.
Edgy lélekkel mostan ál:	632.
Egyben gyűltenek az	46.
Emberi nemnek teremő I:	21.
Emlekezzünk ez napon	195.
Emlekezzél meg az te föl:	30.
Emlekezzél meg Ur Isten az	310.
Emlekezzél Ur Isten híveid:	633.
En lelkem dicsíried az Urat	100.
Erős ellenségétől mikor	314.
Erős várunk nekünk	634.
Ez feles földnek nagy bölts	16.
Ez az örök élet, hogy meg	38.
Ez nap nekünk dicsíretes n:	145.

F

Felseges Isten menynek föld:	12.
Felseges Ist: men: föl: U: ki m:	22.
Fel támad van az Christus	64.

Fel mène az Christus men:	66
Felseges Isten néked ielent:	320
Felseges Isten hozzád kiál:	636
Felseges Isten menynek föld:	638
Felseges Isten néked hálát	639
Fel támadot Christus ő kop:	641
Fénlik az nap fényességel	62

G

Galileabéli férfiak mit	66
Gyakran tsapdos az fent I:	324
Gondolkodgyál ember az	334

H

Ha inkab nem bővölk:	43
Haborusaga David Kiraly:	338
Halaadásunkban rollad	342
Hatalmas Isten az te akarat:	47
Halgassuk figyelmetelen	55
Ha embereknek és	57
Halgas meg minket nagy	124
Hálát most adgyunk minn:	162
Hálát adunk néked minden:	345
Hal	

Halgasd meg Atya Isten az	351.
Halgasd meg mostan Felség:	355.
Halgasd meg Ur Isten mi be:	359.
Halgas meg minket Ur Isten	644.
Halát adunk te néked örök	643.
Hertelenséggel lőn az hír	54.
Hidgyétek mert im el iőt	54.
Híszünk mind egy Istenben,	107.
Hogy panaszkodik az har:	361.
Hogy emlittyük eleinket hoz	366.
Hogy az nagy pusztán lak:	371.
Hogy Ierusalemnek drága	377.

I.

Iarullyunk mi az mi' keg:	120.
Ier mi kériük az mi Aty:	125.
Ier mi dicsíriük áldgyuk és	131.
Ier dicsíriük ez mai napon	137.
Ier minnyáian örüllyünk	142.
Ier mondgyunk éneket az	167.
Ier emlekezzünk keresz:	381.
Igaz felség egyedül Ur	689.

miyen fogadást tőn az fent	384
Im s' hogy kiált Istentelen	387
Immáron az nap fel iővén	4.
Io kerebtyének kik vagyunk	53.
Io az egyességben	674.
Iollehet nagy sokat bolytunk	389
Iővel teremő Ur Isten, láto:	67.
Iővel őrók Atya Isten, min:	218.
Iővel légy velünk Ur Isten	392.
Irván vagyon nem tsak ken:	57
Irgalmaz Ur Isten immár :	399.
Istentől válaftot népek, gyűl:	50.
Istenem tudod minden dolg:	402
Isten kegyes fűled bomat	409.
Isten oltalmunk erős kővár:	412
Istent no ditsírd minden er:	415.
Istenünkhez foháskodván	422.
Itéletet és igazságot tselek:	36.
Izraelnek meg bomorodot	425.
Iay meddég nagy Ur	997.
K	
Kegyességnek és minden	47.

Kérlek és intlek mostan	430.
Kérlek keresztyén ember hal:	434
Keresztyéneknek Istene, te v:	437.
Ki tisztítván Absolonnak	440
Könyörögiünk az Istennek	2.
Könyörögiünk Istennek mi:	118.
Követi vala népnek sokság:	693.

L

Lámpás az én lábaimnak	35.
Lásd hozzám Ur Isten kegy:	443
Legh előbbör keresztek	45.
Légy irgalmas Ur Isten	646.

M

Magasztallja az én lelkem	69.
Meg bomorodot Uram az én	28.
Meg esküt az Ur Davidnak	54.
Meg osták ő köztök az én	61.
Meg bántunk Isten	650.
Mely igen berettem az te	34.
Mely hatalmas az mi Urunk	447.
Menynek és földnek nemes	14.

Menynek földnek dűtsöffe:	458
Menynek és földnek nemes	648.
Mi Atyánk ki vagy menny:	453.
Mi Atyák ki v: men: kik v:	455.
Minden az ki fel magastal:	44.
Mi Istenünk nintsen mi	46.
Miért zaydultanak fel az	89.
Miért ditsekedel kegyerl:	83.
Miképpen az villamas ki iő	45.
Miképpen Ionas volt	61.
Mikor bé tellyesedet volna	68.
Minden időben ditsiriük	73.
Mikor kiáltok felely meg	93.
Mi kegyes Atyánk kit val:	450.
Mikor Senakérib az Ieruf:	464
Mikoron Sido nemzet tar:	467
Mindenható Atya Isten ki	107.
Mi hisünk az egy Istenb:	109.
Mindenható Ur Isten mi bű:	112.
Mi ditsiriük ez mái napon	162.
Mindenható Ur Isten bívünk	183.
Mine	

Minden állat ditsir Ur Isten	475
Mint kívánczik az Szar:	485.
Minden hű Kereszténynek meg	651
Mindenek meg hallják	652.
Mire bánkodol oh te én bű:	488
Mit kellett volna mégis	45.
Mi Urunk Iesus Christusn:	481.
Moyfes azt mondgya	28.
Mondom ti néktek	42.
Monda az Isten az én Uram	95.
Mondgyatok ditsíret	653.
Mostan Ur Isten hozzád	655
Mostan ieles innep és igen	65.

N

Nagy bánatban David mik:	491.
Nagy háláadással magaszt:	496.
Nagy irgalmasságát az Fel:	501.
Nagy halákat az Istennek	509.
Nagy Ur Isten ne hady min:	512.
Nem hívut minket az Ur	57.
Nékünk bűletek mennyei	165.
Ne badgy el esnem Felség:	515.

Néked mondok dítíretet	518.
Nemes földét az bent népn:	522.
Néz mi reánk Ur Isten keg:	656

O

Oh áldot Atya Ur Isten	10.
Oh Felseges Ur mi kegyes	550.
Oh Istennek népei	660
Oh magass menynek bent:	18.
Oh mennyei kegyes Atyánk	8.
Oh mi bent Atyánk kegyes	9.
Ohatok magatokat az hamis	44.
Oh kegyelmes mi bent At:	58.
Oh mennyei nagy boldog:	658.
Oh mely igen rövid volt	546.
Oh nagy Ur Isten az bent D.	543.
Oh nagy hatalmu Felse: ki ts:	19.
Oh mindenható Isten	665.
Ohhol minket David Pr:	662.
Oh te kereftyén ember	532.
Ohfaga kárat sok el vit rab:	537.
Oh Ur Isten tekints reánk	534.
Oh Iz	

Oh Izrael Szerető népem	529.
örvend Uram az én lelkem	552.
örvendezzünk örömünkben:	I.
örvendezzünk oh hűvek	188

P

Pusztában Sidokat vezérle	559.
Pünköszt napia bételevén	215.

R

Reménységem vagy Istenem	561
--------------------------	-----

S

Senki meg ne tsallyon	58.
Segítségül hűjök az menyben:	568
Sidoknak Iudas ilyen iegy:	61
Sok nyavalyánkban Atyánk:	5.
Sokan vadnak most ollyatén	570
Szent Esaiás Profetának lát:	ML.
Szent Esaiás így ír Christ:	150.
Szent David Király bűnei el:	573.
Szent David Profeta gneklő	577.
Szent David Király hábor:	582.
Szeretlek tégedet édes A:	676

5901.

Solnak vala külömb	69.
Szule az ő Fiát első szülöt:	55.
Szükség nekünk meg emlek.	159.
Szükség meg tudnunk téd:	584.

T

Téged Isten dicsírünk	115.
Teljes szivemből kiáltok	38.
Teljes szüből az kik bíznak	666.
Tekints reánk immár nagy	587.
Tekints reánk Vr Isten, ne	591.

U V

Ugy bereté az Isten ez	25.
Ugy mond Iesus: én vagy:	36.
Ugy mond Iesus: ha meg ma:	32.
Vallyon s 'mint tisztítja	27.
Vedd el Ur Isten rollunk	667.
Uram tanits meg engemet	30.
Uram közelgeszen az te	40.
Ur Istennek Angyala le	64.
Ur Isten az te nevedért	79.
Uram Isten ki lakozik az	82.

Vram

Uram mely igen meg sokas.	92.
Urnak vég. vatsoraira	105.
Ur Isten légy most mi vel:	594.
Uram benned meg az én	598.
Uram Isten ki ígértél oltalm:	669.
Ur Isten irgalmaz nekünk	671.
Urnak Solgai no dítűriétek	673.
Uy Urat adtál Vr. ez or:	603.
Világosságoknak fene	122.

Az egyelő Istennek, ' és az ő Fia-
nak, az mi Vrunk Iesus Christus.
nak dítűretire: Az Szent Lélektől
tanítatot Keresztényeknek lel-
ki vigasztalására.

Colosvarat
Heltai Gaspar Műhelyében
Nyomtatott.

Solnak vala külömb	69.
Szűlé az ő Fiát első szűlőt:	55.
Szűkség nekünk megemlek.	159.
Szűkség meg tudnunk űd:	584.

T

Téged Isten dicsírünk	115.
Telleyes szűvemből kiáltok	38.
Telleyes szűből az kik bíznak	666
Tekints reánk immár nagy	587.
Tekints reánk Vr Isten, ne	591.

U V

Ugy bereté az Isten ez	25.
Ugy mond Iesus: én vagy:	36.
Ugy mond Iesus: ha meg ma:	32.
Vallyon s' mint tisztíttya	27.
Vedd el Vr Isten rollunk	667.
Uram tanits meg engemet	30.
Uram közelgeffen az te	40
Vr Istennek Angyala le	64.
Vr Isten az te nevedért	79.
Uram Isten ki lakozik az	82.

Vram

92.
05.
94.
98.
69.
71.
73.
03.
22.

71a.
us.
r8l
1.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

